

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانش استخاره

آموزش روشمند اصول، قواعد، اصطلاحات و رموز استخاره

به همراه تطبیق بر تمامی آیات قرآن کریم

جلد سوم

حضرت آیت الله العظمیٰ شوکانی (مدظلہ العالی)

سرشناسه: نکونام، محمدرضا، ۱۳۲۷ -
عنوان و نام پدیدآور: دانش استخاره / محمدرضا نکونام.
مشخصات نشر: اسلامشهر: صبح فردا، ۱۳۹۰.
مشخصات ظاهری: ۵ ج .
شابک ج ۳: ۵-۱۴ - ۶۴۳۵ - ۶۰۰ - ۹۷۸
شابک دوره: ۶-۱۷ - ۶۴۳۵ - ۶۰۰ - ۹۷۸
وضعیت فهرست‌نویسی: فیپا
موضوع: استخاره با قرآن کریم.
موضوع: استخاره.
رده‌بندی کنگره: ۱۳۹۰ ۳۷ د ۸ ن / BP ۲۷۳۳/۵
رده‌بندی دیویی: ۲۹۷/۷۹
شماره‌ی کتاب‌شناسی ملی: ۱۹۵۰۷۹۹

دانش استخاره - جلد سوم

حضرت آیت‌الله العظمی محمدرضا نکونام (مد ظله العالی)

ناشر: صبح فردا

محل چاپ: نقش‌گستر

نوبت چاپ: اول

تاریخ چاپ: ۱۳۹۰

شمارگان: ۳۰۰۰

تهران - اسلامشهر - نسیم‌شهر - وجیه‌آباد

دوازدهمتری جواهرزاده - پلاک ۳۶

کدپستی: ۳۷۶۹۱۳۸۵۷۵ * تلفکس: ۰۲۲۹۴۳۶۳۴۸۱

www.nekoonam.com www.nekounam.ir

ISBN : 978 - 600 - 6435 - 14 - 5

شابک دوره: 6 - 17 - 6435 - 600 - 978

حق چاپ برای مؤلف محفوظ است

فهرست مطالب

۷	سوره یونس
۳۷	سوره هود
۶۵	سوره یوسف
۸۵	سوره رعد
۹۵	سوره ابراهیم
۱۰۵	سوره حجر
۱۱۹	سوره نحل
۱۴۱	سوره اسراء
۱۶۱	سوره كهف
۱۸۱	سوره مریم
۱۹۹	سوره طه
۲۱۹	سوره انبیاء
۲۳۷	سوره حج
۲۵۱	سوره مؤمنون
۲۶۷	سوره نور
۲۸۱	سوره فرقان
۲۹۳	سوره شعراء
۳۱۵	سوره نمل
۳۲۸	سوره قصص
۳۴۳	سوره عنكبوت

سوره یونس

سوره یونس دومین سوره قرآن کریم است که نام شخص بر روی آن است و با حروف مقطعه آغاز می‌گردد. نخستین آن سوره یقره بود که آن نیز با حروف رمزی آغاز می‌شد و در واقع رمزهای قرآن کریم بر روی این اشخاص می‌رود.

۱ - ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الرَّ، تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ﴾.

بسیار خوب است. حروف مقطعه نشان دهنده پیچیدگی کار است اما دلیل بر بدی آن نیست. این کار تخصص، دانش، آگاهی یا کارشناس، وکیل یا مشاور را به تناسب کار می‌طلبد و دقت و ظرافت آن، ارزش این کار را می‌رساند.

۲ - ﴿أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ، وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ، قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ مُبِينٌ﴾.

خیلی خوب است اما خالی از گرفتاری و اختلاف نیست. نتیجه‌ی آن ضمانت شده است.

﴿لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ﴾: کار انجام می‌شود و محکم و استوار است و نتیجه بخش بودن آن ضمانت شده است.

﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾: کار حقیقت دارد و امری صوری و ظاهری نیست.

۳- ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ، الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ، ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ، يُدَبِّرُ الْأَمْرَ، مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ، ذَلِكَُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ، فَاعْبُدُوهُ، أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾.

خوب است. تدبیر و شفاعت حق در آن است. خواهان به غفلت نیز گرفتار می‌شود و باید از این لحاظ مراقب باشد.

۴- ﴿إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا، وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا، إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ، لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ، وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ، وَعَذَابٌ أَلِيمٌ، بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾.

خوب است اما کار سخت است و فراز و نشیب و مخاطرات دارد. ممکن است به اعتبار: ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ کار به وارث یا دیگری واگذاشته شود و چه بسا که زیان‌آور گردد؛ چرا که می‌فرماید: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ﴾.

۵- ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً، وَالْقَمَرَ نُورًا، وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ، لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ، وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ، ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ، يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾.

کاری دقیق، منظم، عمومی و خوب است. ﴿جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً، وَالْقَمَرَ نُورًا﴾: خورشید و ماه دلالت بر آبرومندانان بودن کار دارد.

﴿وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ﴾: کاری است منظم که حساب و کتاب و قانون خود را دارد و از این لحاظ، در انجام آن باید دقت داشت تا قواعد و لوازم آن مراعات گردد.

۶- ﴿إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ﴾.

خوب است. نظم، اهمیت، عظمت، پاکی، طهارت و موفقیت با آن همراه است: ﴿لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ﴾.

﴿اِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾: چرخش روزگار است و روال طبیعی و عادی کار و عام بودن آن را می‌رساند.

۷- ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ﴾.

غفلت‌آور است. خیلی بد است و هیچ قابلیت خیری در آن نیست. خالی از آلودگی و فساد نیز نمی‌باشد.

۸- ﴿أُولَئِكَ مَاوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾.

منجلاب بدی‌ها و نتیجه‌ی کارهای بد است و بسیار بد است.

۹- ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ، تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾.

خیلی خوب است. کار سالم بوده و هدایت در آن است. طبیعی و رونده می‌باشد.

۱۰- ﴿دَعَاؤُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ، وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ، وَأَخْرَجُوا دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾.

بسیار عالی است و برای هرچه باشد خیلی خوب است.

۱۱- ﴿وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ، لَقَضَىٰ إِلَيْهِمْ أَجَلَهُمْ، فَذَرُوا الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾.

بسیار بد و خطرناک است و در آن حيله و فریب پیش می‌آید و سبب مصیبت می‌شود. شر و خیر آن به هم آمیخته است.

۱۲- ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا، فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ، كَذَلِكَ زِينٌ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾.

خیلی بد است. خیرگی، خیره‌سری، اسراف و کفران نعمت در آن است و هیچ نتیجه‌ای جز آن‌چه شایسته‌ی مسرفان است ندارد.

۱۳- ﴿وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا، وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ، وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا، كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾.

بسیار بد است.

﴿وَلَقَدْ﴾: جزم و استحکام کار را بیان می‌دارد و در این زمینه معنا و تأکیدی بیش از قسم را می‌رساند.

در این کار ظلم، کفران نعمت، شکست، هلاکت و نابودی قطعی است و راه چاره و رهایی از آن نیز ندارد.

۱۴- ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾.

خوب است اما احتمال غفلت، حرمان و آفت در آن می‌رود و ممکن است خواهان در پی حُسن ظاهر و دنیا خیر باطن را از دست دهد.

﴿ثُمَّ﴾: تمامی پرونده‌ی کار قبلی را بسته و مختوم اعلام می‌دارد، و از شروعی جدید خبر می‌دهد و در تمامی موارد کاربرد خود بر خوبی کار دلالت دارد.

﴿لِنَنْظُرَ﴾: متکلم مع الغیر است و چیزی که خداوند با دیگران و نه به تنهایی به آن نگاه می‌کند خطرناک است.

۱۵- ﴿وَإِذَا تُلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا إِنَّتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا، أَوْ بَدَّلَهُ، قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَبَدَّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي، إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ، إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾.

خیلی بد است. به خواهان اعتماد نمی‌شود و با افراد بی‌اعتقادی که ظاهرساز و فریب‌کارند مواجه می‌شود و پایان آن نیز با گرفتاری و رنج خواهد بود.

﴿وَإِذَا تُلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا﴾: کار مورد نظر بسیار سخت است و در انجام آن سخت‌گیری می‌شود.

۱۶- ﴿قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُمْ عَلَيْكُمْ، وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ، فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ، أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾.

خوب نیست. با «قل» و «لو» شروع شده است.

﴿وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ﴾: حرمان می آورد.

﴿فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ﴾: اتلاف و اسراف نعمت در آن بسیار

است.

﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾: کار مورد نظر غیر عاقلانه است و ساختار سالم و

منطقی ندارد.

۱۷- ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ

الْمُجْرِمُونَ﴾.

خیلی بد است. کار به فحشا، آبروریزی، درگیری و جدال کشیده

می شود.

﴿افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾: کذب در تمامی موارد استعمال آن بر جدال و

درگیری که به جرم و جنایت کشیده می شود دلالت دارد.

﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ﴾: هیچ کس از این کار خیری نمی برد.

۱۸- ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ، وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ

شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ، قُلْ أَتَنْبِئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ،

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾.

﴿مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾: پرداختن به این کار نوعی اتلاف وقت

است، با آن که ظاهر خوبی دارد: ﴿وَيَعْبُدُونَ﴾ به گونه ای که به آن افتخار

می کنند: ﴿وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ اما فایده ای ندارد.

بد است. خواهان امیدوار است این کار وی را به خیرات و کمال

برساند اما به جز ظاهر دنیا چیزی در آن نیست و جز تلاشی بیهوده برای

او فایده ای ندارد.

آیاتی که بر شرک دلالت دارد از کارهای خیال پردازانه حکایت می نماید که آدمی را سرگرم می کند ولی نتیجه ای از آن نمی بیند.

۱۹- ﴿وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً، فَاخْتَلَفُوا، وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِّي بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾.

خوب است. گشایش و آزادی عمل در آن است و ظاهر آن شگرف است اما باطن کار مورد اطمینان نیست و سبب گمراهی می شود، از این رو باید آن را با احتیاط و توکل پی گرفت و چنانچه سودآوری مادی دارد سهم فقیران را جدا نمود تا به لغزش های آن دچار نشد.

۲۰- ﴿وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ، فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ، فَانْتَظِرُوا، إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ﴾.

خیلی خوب است اما مشکلات فراوانی دارد: ﴿لَوْلَا﴾؛ به این معناست که وقفه، نوعی تعطیلی و گرفتاری در آن پیشامد می کند، اما پایان آن گشایش دارد.

﴿إِنِّي مَعَكُمْ﴾: قوت و قدرت در آن است و زمینه ی پیشرفت در آن هست.

۲۱- ﴿وَإِذَا أَدَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا، قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا، إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ﴾.

خوب نیست. شروع آن با رحمت و نعمت است اما بعد از آن گرفتاری و فلاکت به دنبال دارد. چون مکر در آن است امتحان، ابتلا و فتنه را موجب می شود و چون بحث از زرنگی است معلوم نیست جواب دهد. پر مخاطره است.

۲۲- ﴿هُوَ الَّذِي يُسِيرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ، حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ، وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ، وَفَرِحُوا بِهَا، جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ، وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ،

وَوَظَنُوا أَنَّهُمْ أَحِيطَ بِهِمْ، دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ، لَئِن أَنجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾.

کار انجام شدنی است و خواهان آن را به مدد الهی به پایان می‌رساند. خطرهای فراوانی در روند انجام این کار پیشامد می‌کند؛ به گونه‌ای که بلا خواهان را از هر سویی در محاصره قرار می‌دهد: ﴿جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ، وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ، وَظَنُوا أَنَّهُمْ أَحِيطَ بِهِمْ﴾، اما با توجه به فراز: ﴿هُوَ الَّذِي يُسِيرُكُمْ﴾، حق پشتیبان کار است و با توجه به ذیل: ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾، نتیجه‌بخش بودن آن حتمی است.

۲۳ - ﴿فَلَمَّا أَنجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ، يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغَيْتُمْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ، فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾. خوب نیست.

﴿فَلَمَّا أَنجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ﴾: نعمت به خواهان رو می‌آورد و او به کفران و حرمان و ستم‌گری مبتلا می‌شود. ﴿فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾: پشیمانی و پریشانی دارد.

۲۴ - ﴿إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ، فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ، مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ، حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا، فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا، كَانَ لَمْ تَغْنَ بِالْأَمْسِ، كَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾.

صدر آیه خیلی عالی است ولی غفلت و نداشتن جنبه‌ی لازم برای دهش الهی سبب می‌شود که نعمت‌های اعطایی برای خواهان نتیجه ندهد. در صورتی که خواهان فردی مؤمن باشد و نیت خوبی داشته باشد؛ مانند ساخت مسجد یا تحقیق بر پروسه‌های علمی، بسیار خوب است اما چنان‌چه از غافلان روزگار است و نیت بدی دارد و قصد فریب و حيله را کرده است خوب نیست.

- ۲۵- ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ، وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾.
خیلی عالی است و مشکلی ندارد و کار به روانی انجام می‌شود و نتیجه‌ی آن نیز خوب است.
- ۲۶- ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ، وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ، وَلَا ذِلَّةٌ، أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ، هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾.
خیلی عالی است و اگر مشکلی نیز پیش بیاید برطرف می‌شود و نباید به آن اهمیتی داد.
- ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ﴾: کار مورد نظر امری نیکو و خیر است.
﴿وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ﴾: هیچ مشکل و سختی در طول کار پیش نمی‌آید یا مشکلات آن قابل رفع است.
﴿أُولَٰئِكَ﴾: این کار گسترده و عمومی است.
﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾: کار دوام و استمرار دارد.
- ۲۷- ﴿وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا، وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ، مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ، كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا، أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ، هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾.
بسیار بد و خطرناک است.
- ﴿كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ﴾: کاری است پر زحمت و بسیار بد.
﴿جَزَاءُ سَيِّئَةٍ﴾: مکافات و جزای آن آشکار است و جزای آن نیز امری ظاهری و دنیوی است و نه باطنی.
﴿وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ﴾: ضرر و زیان حاصل از آن قابل جبران نیست.
﴿مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ﴾: کسی نمی‌تواند ضررهای آن را برگرداند و از آن مانع شود.
- ﴿كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا﴾: مصیبت، بلا، حرمان، پریشانی و اضطراب به خواهان وارد می‌شود.
﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾: بدی‌های آن ماندگار است.

۲۸- ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا، ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ
وَشُرَكَاءُكُمْ، فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ، وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ﴾.

خیلی بد است.

﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا﴾: درگیری، دادگاه، مشکل پرونده و نقص

مدرک، تأخیر و زندان با آن همراه است. کاری فرسایشی است.

﴿مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ﴾: کار به دروغ، جدال و انکار کشیده می‌شود.

۲۹- ﴿فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ، إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ﴾.

خوب است اما نتیجه‌ی چندانی ندارد؛ چرا که می‌فرماید: ﴿لَغَافِلِينَ﴾.

۳۰- ﴿هَذَا لِكُ تَبْلُو كُلِّ نَفْسٍ مَا أَسْلَفَتْ، وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ، مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ، وَضَلَّ

عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾.

خوب نیست.

﴿هَذَا لِكُ﴾: تهدید است.

﴿تَبْلُو كُلِّ نَفْسٍ مَا أَسْلَفَتْ﴾: نتیجه‌ی کار است که دیگر نمی‌توان کاری

از پیش برد و خیر آن گذشته و دیگر خیری ندارد و زحمت‌های خواهان با

آن که زیاد است بیهوده می‌شود.

۳۱- ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ، وَمَنْ

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ، وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ، فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ،

فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾.

خوب نیست و خواهان به بازخواست و محاکمه کشیده می‌شود، از

این رو خطرناک و وحشتناک است و انکار، استنکار، تهدید و شکست در

آن است: ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾.

۳۲- ﴿فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ، فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ، فَإِنِّي تُصْرِفُونَ﴾.

خیلی بد است. اگر آدمی از خدا ببرد به که می‌تواند پیوند بخورد و

کجارا دارد که عزم آن نماید.

۳۳- ﴿كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا، أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾.

خیلی بد است.

۳۴- ﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ، قُلِ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ، فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ﴾.

خیلی بد است.

۳۵- ﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ، قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ، أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَى، فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾.

خیلی بد است. تهدید، مناظره و خطر در آن است.

﴿شُرَكَائِكُمْ﴾: جدال و اختلاف در آن است.

۳۶- ﴿وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا، إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا، إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾.

بد است و باید آن را ترک کرد.

﴿الظَّنَّ﴾: کار نتیجه و عاقبتی ندارد؛ هرچند ممکن است ظاهر خوبی داشته باشد و واژه‌های: ﴿يَتَّبِعُ﴾، ﴿أَكْثَرُهُمْ﴾، ﴿ظَنًّا﴾ و ﴿شَيْئًا﴾ بر حسن ظاهر آن دلالت دارد.

﴿بِمَا يَفْعَلُونَ﴾: کار انجام می‌پذیرد اما نتیجه‌ای ندارد. البته دنیایی چشمگیر دارد.

۳۷- ﴿وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ، وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ، وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ، لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾.

شروع این کار خیلی سخت است و مشکلات فراوانی دارد ولی بعد از آن هموار و خیلی عالی می‌شود و کار به خودی خود پیش می‌رود، از این رو باید آن را انجام داد و از مشکلات آغازین آن نهراسید.

﴿وَمَا كَانَ﴾: شروع آن با مشکلات و سختی‌ها همراه است.

﴿وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾: تحمل سختی‌های آن سبب می‌شود
 پایان خوبی داشته باشد و کار خواهان راحت و آسان گردد.
 ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾: با گذر از سختی‌ها هیچ‌گونه مشکلی ندارد.
 ﴿مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾: خیر کلان در آن است. رب در همه جا به این
 معناست که کار خود به خود به جریان می‌افتد و اداره می‌شود.
 ۳۸ - ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ، قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ، وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ، إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾.

از این جا آیتی ذکر می‌شود که استخاره‌ی آن بد است. استخاره‌ی این
 آیه چنین است: انجام این کار اختلاف‌انگیز به ماجراجویی می‌ماند و تنها
 در صورتی خوب است به آن پرداخته شود که خواهان راه دیگری غیر از
 آن نداشته باشد و ناچار به عملی کردن آن باشد.
 ﴿يَقُولُونَ﴾: اختلاف و درگیری در آن است.
 ﴿فَأْتُوا﴾: در انجام این کار باید پشتکار، زحمت و تلاش داشت.
 ﴿بِسُورَةٍ مِثْلِهِ﴾: این کار انجام شدنی و نتیجه‌بخش نیست و چنانچه
 خواهان مجبور به انجام آن است باید راه دیگری را برگزیند.
 ﴿وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾: خیلی سنگین است.
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾: خواهان در روند انجام این کار مجبور به گفتن دروغ
 می‌شود.

۳۹ - ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعَلَمِهِ، وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ، كَذَّبَ الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِهِمْ، فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾.
 خیلی بد است و به خواهان آسیب وارد می‌شود.
 ﴿بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعَلَمِهِ﴾: این کار هیچ‌گونه قاعده‌ای ندارد؛ همان‌طور که
 باطن آن هیچ خوب نیست.
 ﴿وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ﴾: انجام آن توجیهی ندارد و توجیه بردار نیست؛ به

این معنا که کار با محاسبه انجام نمی‌شود؛ یعنی ظاهر آن همانند باطن آن بد است.

﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾: بدی آن آشکار است و خواهان آفت حیثیتی و خسارت مادی یا معنوی آن را به عیان می‌بیند و هیچ نتیجه‌ی خوبی در آن نیست.

۴۰- ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ، وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ﴾.
این استخاره برای صاحب استخاره است و اوست که با اقتدار و چیرگی بر این دانش و نیز خواهان تشخیص می‌دهد کار برای او خوب، متوسط یا بد است. به صورت کلی و با صرف نظر از برخی شرایط می‌توان گفت خوب نیست و چنانچه خواهان مجبور به انجام آن است باید کمال احتیاط را داشته باشد و چنانچه اضطراری در اقدام بر آن نیست، باید آن را ترک کرد یا کاری دیگر را پیش گرفت؛ به ویژه آن که در پایان آیه آمده است: ﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ﴾. بدیهی است کوچک‌ترین بی‌دقتی در استنباط استخاره‌ی درست، ممکن است مردم را به زحمت، بیچارگی و بدبختی بیاندازد.

۴۱- ﴿وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ، أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ، وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾.

این آیه همانند آیات سوره‌ی کافرون است با این تفاوت که در آن‌جا از دین سخن می‌گوید و در این‌جا از عمل. با توجه به برائتی که از عمل در این آیه آمده، بسیار بد است.

۴۲- ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ، أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ الصُّمَّ، وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ﴾.
خیلی بد است و هیچ‌گونه تعقلی در انجام این کار نیست و شایستگی شنیدن را نیز ندارد.

۴۳- ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ، أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمَىٰ، وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ﴾.

خیلی بد است. البته بدی کوری بیش از بدی کری است. این آیه با آیه‌ی پیش مصادیق فراز: ﴿وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾ را بیان می‌دارد.

۴۴- ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا، وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾.

این کار زیان‌بار و بد است؛ چون صدر آیه دارای نفی است: ﴿لَا يَظْلِمُ النَّاسَ﴾.

با توجه به این که در تعارض صدر و ذیل، باید ذیل را لحاظ کرد، باید گفت این استخاره هیچ سودی ندارد و خیری در آن نیست. افزوده بر این، اقدام بر آن سبب آلوده شدن به اجحاف، گناه و ظلم می‌گردد.

۴۵- ﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ، يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ، قَدْ حَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ، وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾.

بسیار بد است. این کار از سر غفلت که بدی آن به گونه‌ای ناهنگام به خواهان می‌رسد انجام می‌شود و خالی از خطراتی غیر قابل پیش‌بینی و ناآگاهانه است. نتیجه‌ای جز تعدی و تجاوز، خسران و تکذیب ندارد و باید آن را ترک کرد و برای ترک آن نیز نمی‌توان استخاره‌ای دیگر گرفت. ﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ﴾: مشکلاتی که این کار دارد تنها متوجه یک فرد نیست و به جمع نیز سرایت می‌کند.

﴿كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً﴾: بدی آن غیر منتظره و نابهنگام است.

﴿كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ﴾: بحث و درگیری لفظی در این کار پیش می‌آید و به

اقدام عملی بسنده نمی‌شود.

﴿يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ﴾: درگیری آن آشکار و علنی می‌شود و نمی‌شود آن

را پنهان داشت.

﴿وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾: برای ترک آن نباید استخاره‌ای دیگر گرفت.

۴۶ - ﴿وَأَمَّا نُرَيْتَكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ، أَوْ تَتَوَفَّيَنَّكَ، فَالَيْنَا مَرْجِعُهُمْ، ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ﴾.

خوب نیست.

کار مورد نظر پُر مخاطره و پر تهدید است. ماده‌های «وفی»، «رجع» و «شهد» سنگینی کار را می‌رساند. این کار نه تنها نتیجه‌ای ندارد، بلکه حرمان می‌آورد.

﴿ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ﴾: تهدید را می‌رساند. هر کاری که خداوند پی‌گیر آن است، بر تهدید دلالت دارد. این تهدید در: ﴿فَالَيْنَا مَرْجِعُهُمْ﴾ نیز وجود دارد.

۴۷ - ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ، فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ، وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾.

هر چند صدر آن خوب است و: ﴿وَلِكُلِّ﴾ بر ضرورت و حتمیت دلالت دارد، اما ذیل آن: ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ می‌رساند ستم و ظلم در این کار پیش می‌آید. خیلی سنگین است و نوعی تهدید را می‌رساند. این کار نیز نه تنها فرجام و سرانجامی ندارد، بلکه حرمان نیز می‌آورد؛ به گونه‌ای که در مثل: کنار دریا تشنه می‌ماند. بد است.

۴۸ - ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ، إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾.

خیلی بد است.

﴿مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ﴾: این کار ناآرامی دارد.

﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾: خواهان کسی نیست که خیرخواهی را بپذیرد.

۴۹ - ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا، إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ، لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ، إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً، وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾.

﴿لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾: انجام این کار برای خواهان قاعده‌مند نیست و نمی‌تواند در آن محاسبه‌ای داشته باشد.

﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾: خداوند در انجام آنچه می خواهد کسی یا چیزی را ملاحظه نمی کند.

﴿إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ﴾: اجل حتمی و طبیعی را بیان می دارد و خوب نیست. ضررهای آن شخصی نیست، بلکه عمومی و همگانی است.

۵۰- ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ نَهَارًا، مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ﴾.

﴿أَتَاكُمْ عَذَابُهُ﴾: تهدید عملی و بلای خطرناک است و باید ترک شود. بسیار بد است.

۵۱- ﴿أَنْتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنْتُمْ بِهِ آلَانَ، وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ﴾.

تهدید و بلای عملی است و باید ترک شود. خیلی بد است.

۵۲- ﴿ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ، هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾.

نه تنها تهدید، بلکه وقوع آن را بیان می دارد. بسیار بد است.

۵۳- ﴿وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ، قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقُّ، وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾.

خیلی بد است و خواهان با حق رو به رو می شود؛ به ویژه آن که

می فرماید: ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾.

۵۴- ﴿وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ، وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ، وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ، وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾.

حرمان، عذاب، قضاوت، قسط و ندامت در آن است. بسیار خطرناک

است و بدی آن به ناچار دامن گیر خواهان می شود و گریزی از آن نیست.

بدی آن به گونه ای است که باید ترک شود.

۵۵- ﴿أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ، وَلَكِنَّ

أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾.

خوب نیست. خطرات و مشکلات دارد و نتیجه بخش نیست.

﴿أَلَا﴾: تهدید را می‌رساند.

﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾: چیزی برای خواهان نمی‌ماند و

نتیجه‌ای برای وی ندارد.

﴿أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾: به مشکل یا اختلافی قانونی و مانند آن دچار

می‌شود.

﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾: مشکلی که خواهان با آن درگیر می‌شود به

دیگران نیز به صورت فراگیر رسیده است و چه بسا متوجه آن نیز

نمی‌شوند.

۵۶ - ﴿هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾.

کار به فرجام نمی‌رسد و بد است. سلسله آیاتی که استخاره‌ی آن به

تمامی بد بود در این جا به پایان می‌رسد.

۵۷ - ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ، قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ، وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ،

وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾.

این آیه با توجه به این که از آیاتی که استخاره‌ی آن به تمامی بد بود

جدا می‌شود، سرفصل خوانده می‌شود و بسیار خوب و عالی است؛

به‌ویژه آن که شفا، رحمت و هدایت در آن است.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾: کار روان و رونده است و انجام آن در توان همه است

و کاری غیر عادی دانسته نمی‌شود. کاری آشکار و علنی است و نه

پنهانی؛ از این رو مخاطره و زحمتی ندارد.

﴿قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾: کار دارای ملکوت است.

﴿وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ﴾: در این کار خیرات حسان و نیک وجود دارد.

﴿وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾: کاری است باصفا، طیب و معنوی که هیچ

گونه زحمت، مشکل، اضطراب و استرسی ندارد، بلکه هرگونه تنیدگی و

استرس را از انسان می‌زداید.

۵۸- ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ، فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾.

خوب است. با توجه به این که «با»ی مجرور سه بار در این آیه کاربرد دارد، به این معناست که سه زمینه‌ی اجرایی را با خود دارد و به حتم انجام شدنی است و در واقع سه بار امر به سرعت گرفتن در انجام این کار شده است. به عبارت دیگر، کار مورد نظر را باید انجام داد و در اقدام بر آن لازم است سرعت عمل داشت و سستی و تأخیر را روا ندید.

با توجه به کاربرد ماده‌ی جمع در فراز: ﴿فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ ترک این کار خیلی بد است.

۵۹- ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ، فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا، قُلْ اللَّهُ أَدْنَىٰ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ﴾.

خیلی بد است. حرام کردن حلال‌های خدا، بدعت، سخت‌گیری و نظرتنگی است.

۶۰- ﴿وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ، وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ﴾.

خوب است. البته شروع خوبی ندارد اما پایان آسانی دارد و ذیل آیه: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾ بر صدر آن مقدم است.

۶۱- ﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ، وَمَا تَتْلُو مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ، وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا، إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ، وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ، وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ، وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾.

خوب نیست. کاری است پُر مشقت و سخت که مشکلات زیادی دارد. طولانی بودن آیه نیز روند فرسایشی کار را می‌رساند.

۶۲- ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ، وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾.

عالی است. این آیه با بیانی کوتاه به معرفی اولیای الهی می‌پردازد: قُلْ

و دَلَّ.

﴿أَلَا﴾: در آیات مثبت ضمانتی بر انجام کار است.

﴿لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ، وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾: انجام این کار هیچ مشکل و ضرری ندارد و تمامی آن خیر است.

۶۳- ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾.

خوب است. خالی از زحمت و تلاش نیست.

۶۴- ﴿لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، وَفِي الْآخِرَةِ، لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ، ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾.

خیلی عالی است. موفقیت آن حتمی است.

۶۵- ﴿وَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ، إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا، هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾.

خیلی عالی است. البته، در ظاهر دارای مشکلاتی است.

۶۶- ﴿أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ، وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ، إِنَّ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ، وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾.

بد است.

﴿أَلَا﴾: در آیه‌ای که زمینه‌ی منفی دارد نشانه‌ی تهدید است.

﴿وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾: پایان آیه است که می‌رساند این کار بی‌نتیجه

است و ممکن است مشکل‌ساز نیز گردد.

۶۷- ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ، وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾.

بسیار خوب است اما در انجام آن باید احتیاط و دقت ویژه داشت.

﴿جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ﴾: خیرات این کار در کمال آرامش،

آسودگی خیال، به آسانی و به صورت پنهانی و دور از هرگونه سرو صدا به خواهان می‌رسد؛ به گونه‌ای که: ﴿وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا﴾ روز آن نیز شلوغی و درگیری را ندارد.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾: بسیار خوب است ولی با توجه به

فراز: ﴿لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ باید احتیاط داشت.

۶۸- ﴿قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا، سُبْحَانَهُ، هُوَ الْغَنِيُّ، لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ، إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا، أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾.

شروع این آیه سخن کفر کافران است با عقیده‌ی فاسدی که دارند. بسیار بد است.

﴿سُبْحَانَهُ﴾: تهدید و پرهیز از انجام کار است. کاری است بی نتیجه که هیچ گونه قداستی ندارد.

﴿إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا﴾: اختلاط به آلودگی در این کار پیش می آید. کار به هیچ وجه سامان نمی‌گیرد و نتیجه‌ای نیز ندارد.

﴿أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾: روند این کار قابل محاسبه نیست.

۶۹- ﴿قُلْ إِنْ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ﴾.

خیلی بد است و نتیجه‌ای ندارد.

﴿يَفْتَرُونَ﴾: هیچ جهت خیری در این کار نیست، و هتک حیثیت و آبروریزی و حرف و سخن در آن زیاد است.

۷۰- ﴿مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا، ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ، ثُمَّ نُنذِقُهُمُ الْعَذَابَ الَّذِي لَدَيْهِ، بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾.

خوب نیست؛ هرچند ظاهری باشکوه و فریبنده دارد اما نتیجه‌ای جز گرفتاری، پریشانی و مصیبت بر جای نمی‌گذارد.

۷۱- ﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ، إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ، إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذَكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ، فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ، فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ، ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً، ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ، وَلَا تُنظِرُونِ﴾.

بسیار بد است. خطرناک است چون پیامبری الهی به مدد خداوند به تهدید قوم خود رو آورده است و چون موارد تهدید آن متعدد است باید ترک شود و برای ترک آن نیز نمی‌توان استخاره‌ای دیگر گرفت و حتی

استخاره‌ی آن را نمی‌توان به تأخیر انداخت تا بعد از گذشت مدتی صدقه‌ای داد و دوباره استخاره گرفت.

﴿فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ﴾: کار خطرناک است و گرفتاری، بلا و مکافات دارد.

﴿ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً﴾: ممکن است مصیبت آن چنان شدت گیرد که خواهان را در زندگی فلج سازد.

۷۲- ﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُمْ مِنْ أَجْرٍ، إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ، وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾.

صدر این آیه خوب نیست اما ذیل آن خیلی خوب است؛ به این صورت که کار مورد نظر ارزش و ظاهر دنیوی و خیر و سود مادی ندارد اما زمینه‌های معنوی بلندی دارد. شروع آن نیز با مشکلات و ناهمواری‌ها همراه است.

﴿وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾: همان استخاره‌ی فراز قبل را تأکید می‌کند. اگر خواهان قصد کاری معنوی و مهم همانند برگزیدن طلبگی را دارد خوب است اما برای کارهای عادی و معمولی مناسب نیست و جواب نمی‌دهد.

۷۳- ﴿فَكَذَّبُوهُ، فَجَبَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ، وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ، وَأَعْرِفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا، فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ﴾.

صدر و ذیل آن بد و میانه‌ی آن: ﴿فَجَبَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ، وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ﴾ بسیار خوب است. باید تشخیص داد فراز مربوط به خواهان کدام است؛ چرا که این آیه دو استخاره دارد.

۷۴- ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ، فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ، فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ، كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ﴾.

با آن که ظاهری خوب و فریبنده دارد، کار مورد نظر روندی فرسایشی می‌یابد و با درگیری و سختی همراه است. بسیار بد است.

﴿كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ﴾: فرجامی جز شکست ندارد و سبب قساوت و سنگدلی می‌شود. از کار نتیجه‌ای می‌بیند عکس آن‌چه را که انتظار دارد؛ چرا که رسولان برای هدایت می‌آیند و این مردم گمراه می‌شوند.

۷۵- ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا، فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾.

خیلی بد است. صدر و ذیل آن خطرناک است. بله، صاحب استخاره گاه به فراز: ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ حصر توجه می‌نماید و آن را آیه‌ی استخاره قرار می‌دهد و با توجه به شخصیت خواهان، انجام آن کار را خوب و مناسب می‌داند و مشکلات کار را قابل تحمل و نتیجه‌بخش می‌شمرد.

۷۶- ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ﴾.

بد است و کار وی پذیرفته نیست.

﴿إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ﴾: پذیرشی در این کار نیست.

۷۷- ﴿قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا، وَلَا يُفْلِحُ

السَّاجِرُونَ﴾.

بد است و درگیری دارد.

۷۸- ﴿قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتْنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا، وَتَكُونَ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي

الْأَرْضِ، وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾.

خیلی بد است. معلوم نیست خواهان با چه کسی رو به‌رو و طرف است و چه کسی باید به وی پاسخ‌گو باشد یا به‌عکس. از گرفتاری و بلاهای آن نمی‌توان پیروز بیرون رفت.

۷۹- ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ﴾.

درگیری و مشکلات در آن است و به هیچ وجه خوب نیست.

۸۰- ﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى: اَلْقُوا مَا اَنْتُمْ مُلْقُونَ﴾.

خوب نیست.

۸۱- ﴿فَلَمَّا اَلْقَوْا، قَالَ مُوسَى: مَا جِئْتُمْ بِهٖ السَّحْرِ، اِنَّ اللّٰهَ سَيُبْطِلُهُ، اِنَّ اللّٰهَ لَا

يُضِلُّ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ﴾.

خوب نیست.

۸۲- ﴿وَيُحِقُّ اللّٰهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهٖ، وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾.

خوب و نتیجه بخش است ولی سختی بسیاری دارد.

﴿بِكَلِمَاتِهٖ﴾: انجام این کار نیاز به تهیهی اسباب دارد، از این رو خیلی

سخت و مشکل است.

۸۳- ﴿فَمَا اٰمَنَ لِمُوسَى اِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهٖ، عَلٰى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ، وَمَلَئَتْهُمُ اَنْ

يَقْتَنِبُهُمْ، وَاِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِى الْاَرْضِ، وَاِنَّهٗ لَمِنَ الْمُسْرِفِيْنَ﴾.

بد است. دلهره، اضطراب، نگرانی، ضعف، ناتوانی و استرس را در پی

دارد و خطرناک است.

۸۴- ﴿وَقَالَ مُوسَى: يَا قَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوْا، اِنْ كُنْتُمْ

مُسْلِمِيْنَ﴾.

با توجه به تکرار: ﴿اِنْ كُنْتُمْ﴾، شرایط آن بسیار است و خوب نیست.

۸۵- ﴿فَقَالُوْا عَلٰى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا، رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ﴾.

سخت و پرمشقت است ولی خوب است.

۸۶- ﴿وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَٰفِرِيْنَ﴾.

خوب نیست. سختی و درگیری در آن است و تنها چشمه‌ای از

معنویت و خوبی در آن است و به گونه‌ای نیست که درصد نتیجه بخش

بودن آن بالا باشد.

۸۷ - ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بَيْوتًا، وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً، وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾.

بسیار عالی است و با توجه به تمامی واژه‌های به کار رفته در آن، پر خیر و برکت است؛ به ویژه آن که با بلندای محتوایی که دارد آیه‌ای کوتاه است.

۸۸ - ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ: رَبَّنَا، إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، رَبَّنَا، لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ، رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَيَّ أَمْوَالِهِمْ، وَشُدِّدْ عَلَيَّ قُلُوبَهُمْ، فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾.

خیلی بد است. سه مورد التجا و نفرین در این آیه است؛ آن هم نفرین یکی از اولیای خداست که عذاب آور و نسل برانداز است.

۸۹ - ﴿قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمَا، فَاسْتَقِيمَا، وَلَا تَتَّبِعَانَّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾.

بسیار بد است. آیه‌ی محرومیت است.

﴿وَلَا تَتَّبِعَانَّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾: ممکن است خود به آتش نفرینی

(یا کاری) که برپا کرده دچار شود و بسوزد.

۹۰ - ﴿وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ، فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا، حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَرَقُ قَالَ آمَنْتُ، أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتَ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ، وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾.

خوب است اما روند کار طولانی و پرماجراست. خالی از سختی و

مشکلات نیست و پیچیدگی در آن است.

۹۱ - ﴿الآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ، وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾.

خوب نیست و سبب محکومیت خواهان می‌شود.

۹۲- ﴿فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ﴾.

خیلی بد است.

۹۳- ﴿وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مُبَوَّأً صِدْقٍ، وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ، فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ، إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾.

بد است؛ هر چند شروع و ظاهر خوبی دارد؛ چرا که ابتلای به غفلت، کفران نعمت، ناشکری و حرمان را موجب می‌شود.

۹۴- ﴿فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَاسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ، لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ، فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾.

بد است.

﴿فَإِنْ كُنْتَ﴾: گرفتاری و مشکلاتی در کار مورد نظر وجود دارد.

﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾: کاری خطرناک است که باید جانب احتیاط را در عمل به آن رعایت نمود. خواهان در این کار جازم نمی‌شود.

۹۵- ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ، فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾.

خیلی بد است. جز زیان و خسارت چیزی در آن نیست.

۹۶- ﴿إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾.

خوب نیست. عذاب‌آور است.

۹۷- ﴿وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾.

خوب نیست. عذاب و حرمان را در پی دارد.

۹۸- ﴿فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا، إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ، لَمَّا آمَنُوا

كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ﴾.

خوب است اما لازم است احتیاط و دقت داشت. در هر موردی که از

ادات حصر یا اسم خاص در آیه استفاده شده است باید احتیاط را در انجام کار داشت و آن را با اهتمام لازم انجام داد؛ چرا که آن کار خالی از خطر و آسیب نیست. البته استفاده از اسمای مقدس دلیل بر خیر معنوی است.

این کار پر مخاطره و دارای مشکلات است، اما با توجه به فراز: ﴿كَشَفْنَا عَنْهُمْ غَذَابَ الْخِزْيِ﴾ زمینه‌های خیر نیز در آن هست که به بهره‌های دنیوی منحصر است: ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾. بهره‌وری از آن موقت و محدود است: ﴿وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ﴾.

۹۹ - ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا، أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾.

این آیه دارای دو استخاره است. استخاره‌ی نخست آن چنین است: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا﴾. در این آیه: ﴿لَوْ﴾ می‌رساند کار مورد نظر قانون‌مند نیست. متعلق ﴿شَاءَ رَبُّكَ﴾ امری خیر است، از این رو خیلی خوب است.

استخاره‌ی دوم آن چنین است: ﴿أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾.

خوب نیست.

۱۰۰ - ﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ، وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَىٰ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ﴾.

حصر و نفی در آن است و خوب نیست و باید ترک شود.

﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾: انجام کار در توان خواهان نیست.

۱۰۱ - ﴿قُلْ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾.

استخاره‌ی آن خیلی خوب است اما کاری است دیربازده که سخت به

دست می‌آید و خیری عظیم یا موفقیتی بزرگ برای خواهان پیش می‌آید. انجام آن باید همراه با دقت و احتیاط باشد تا بهره‌ی آن را از دست ندهد و برای رسیدن به خیر آن باید نذر یا صدقه‌ای داشت. باید توجه نمود صدقه‌گاه برای جلب منفعت است و نه دفع بلا.

۱۰۲- ﴿فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ، قُلْ فَانْتَظِرُوا، إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ﴾.

بسیار بد است. تهدید صریح است.

۱۰۳- ﴿ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا، كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ﴾.

خیلی خوب است. موفقیت آن حتمی است و باید انجام شود. ﴿ثُمَّ﴾: اگر در صدر آیه باشد به این معناست که حوصله و بردباری داشته باشد تا کار خود را نشان دهد. دلیل بر تراخی است و آثار کار بعد از این ظاهر می‌شود.

﴿حَقًّا عَلَيْنَا﴾: کار تخلف‌بردار نیست و موفقیت آن حتمی است. برای ترک آن نمی‌شود استخاره‌ی دیگری گرفت.

۱۰۴- ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ، وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ، وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾.

خوب است. درگیری و شک و ریبه و افتراق و اختلاف در آن هست، اما باید مشکلات ابتدایی آن را نادیده گرفت و آن را عملی نمود که پایان آن موفقیت‌آمیز و نتیجه‌بخش است.

﴿فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ﴾: افتراق و جدایی در آن است.

شروع آن با مشکلات و زحمت همراه است و سنگین می‌باشد اما پایان آن موفقیت‌آمیز می‌باشد. موضوع این آیه خاص است و برای همه یکسان جواب نمی‌دهد. توضیح بیش‌تر در آیه‌ی بعد خواهد آمد.

﴿وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾: باید این کار را انجام داد.

۱۰۵ - ﴿وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا، وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾.

خیلی خوب است. در این آیه کوتاه واژه‌های خیر بسیاری آمده و از این جهت حایز اهمیت است. با توجه به خاص بودن موضوع این آیه، محدودیت‌هایی در استخاره‌ی آن است و باید لحاظ فرد، زمان، مکان و دیگر خصوصیات را داشت و چنین نیست که این کار برای هر کسی خوب باشد.

﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾: انجام این کار نیازمند داشتن اطمینان و اعتماد است و نمی‌شود آن را با ضعف اراده و سستی نیروی انتخاب انجام داد.

۱۰۶ - ﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ، فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ الظَّالِمِينَ﴾.

خیلی بد است. چندین «لا» و نیز تهدید در آن است.

﴿فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ الظَّالِمِينَ﴾ به هیچ وجه نباید آن را انجام داد و برای ترک آن نیز نباید استخاره کرد و هیچ زمینه‌ی خیری در آن نیست.

۱۰۷ - ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ، وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ، يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ، وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾.

خوب است.

﴿وَإِنْ﴾: این کار خالی از مشکلات نیست.

﴿وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ﴾: اگر خواهان می‌تواند کار دیگری را جایگزین آن کند؛ وگرنه باید احتیاط کند و مواظبت داشته باشد یا صدقه و خیراتی داشته باشد تا کار برای وی نتیجه دهد.

﴿يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾: به کار باید اهتمام داشت وگرنه از آن جوابی نمی‌بیند.

۱۰۸- ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ، قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ، فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ، وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا، وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾.

خیلی خوب است اما درگیری و گرفتاری را دارد. باید توجه داشت خاصیت عالم ناسوت درگیری با مشکلات است و قرآن کریم نیز نسخه‌ی همین عالم است و کم‌تر استخاره‌ای می‌شود که خیر محض باشد.

﴿فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ﴾: خواهان در صورتی در انجام این کار موفق است که نیت خیری داشته باشد اما زرنگی و نیرنگ در این کار جواب نمی‌دهد.

۱۰۹- ﴿وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ، وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ، وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾.

خیلی خوب است؛ چرا که امر است به پیروی از مفاد وحی اما چون مورد آن خاص است: ﴿إِلَيْكَ﴾، نیازمند بردباری و صبر است. این کار دیربازده است و مشکلاتی در روند انجام آن پیش می‌آید که با بردباری به پایانی بسیار عالی می‌رسد. در این آیه هیچ‌گونه شناسه‌ای که بر نفی دلالت داشته باشد وجود ندارد مگر: ﴿حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ﴾ که این مورد خاص را به تعلیق کشانده است. خاص بودن این مورد سبب می‌شود که این کار به صورت فراگیر برای همه مناسب نباشد و با توجه به تعلیق ممکن است پیش‌ش‌هایی در کار پیش آید که مانع نتیجه‌بخش شدن کار گردد.

استخاره‌ی سوره‌ی یونس با این آیه، پایان می‌پذیرد. پیش از این گفتیم که به سوره‌ها نیز می‌شود استخاره کرد و استخاره‌ی به سوره غیر از استخاره‌ی به آیات است. متأسفانه، در حال حاضر، جامعه زمینه و آمادگی عرضه‌ی این علوم را ندارد. باید توجه داشت این سوره بعد از چه سوره‌هایی واقع شده و سوره‌های بعد از آن کدام است. هم‌چنین باید

توجه داشت این سوره در جزء چن‌دم واقع شده است تا با در دست داشتن این خصوصیات بتوان به استخاره‌ی سوره راه یافت. برای نمونه، سوره‌ی هود با یک رعد به ابراهیم می‌رسد، آیا این چنینش از چیزی حکایت دارد که نیازمند پرده‌برداری است. هر سوره‌ای که اسم خاص دارد ماجراهایی ویژه دارد که سوره‌هایی که دارای اسم عام است از آن خالی است. بخشی از این معارف شاید در تفسیری که نگارنده بر قرآن کریم دارد آورده شود. باید توجه داشت حضرت یونس با نهنگ و حضرت هود که سوره‌ی بعد به ایشان اختصاص دارد با معمایی رو به‌روست.

سوره یهود

۱ - ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الرَّ، كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ، ثُمَّ فَصَّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ﴾.

﴿الر﴾: تمامی حروف مقطعه خیر است اما پرمخاطره می باشد.
 ﴿كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ﴾: کاری است قانون مند، کلی و عمومی که انجام آن در توان هر کسی است. البته، ذکر کتاب به آن محدودیت می دهد.
 ﴿ثُمَّ فَصَّلْتُ﴾: خیلی خوب است اما پیچش و مردودی دارد، از این رو باید مواظبت و احتیاط داشت.

﴿ثُمَّ﴾: دارای تأخیر و تراخی است و روندی آرام و دیربازده دارد.
 کار مورد نظر امری معنوی، الهی و ایمانی است و فردی که در پی آن است شخصیتی مهم است؛ مانند گزینش طلبگی یا استخدام دولتی؛ نه کاری مادی و عادی مانند مسافرت یا خرید و فروش.

۲ - ﴿أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ، إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ﴾.

کار باطل و بسیار بدی است که امر به ترک و تهدید در آن است و برای ترک آن نیز به اعتبار: ﴿إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ﴾ نباید استخاره‌ی دیگری گرفت.

۳ - ﴿وَأَنْ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ، ثُمَّ تَوَبُوا إِلَيْهِ، يُمْتَعَكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى، وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ، وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ﴾.

شروع آن با استغفار است اما پایان آن خوش نیست و با توجه به طولانی بودن آیه و فراز و فرودهای متعددی که دارد بر پر مخاطره بودن این کار دلالت دارد. نتیجه‌ی آن نیز موقت و محدود است. خالی از گرفتاری و مشکلات نیست. اگر خواهان بر انجام آن مجبور است به اعتبار: ﴿وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ﴾ باید صدقه‌ای داد و در عملی کردن آن توکل تمام داشت. هر آیه‌ای که استغفار در صدر آن آمده باشد خیلی خوب نیست و می‌رساند خواهان در انجام آن کم آورده است، و چنانچه در میانه آمده باشد متوسط است.

۴- ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ، وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾.

بسیار خوب است.

﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ﴾: روند کار طبیعی است و به این معناست که خداوند پناه خواهان است و کار به صورت محکم و به‌دور از مشکلات انجام می‌شود.

﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾: کار انجام شدنی است.

باید توجه داشت آیه کوتاه و پر محتواست که هیچ شناسه‌ی منفی مانند تعلیق، تراخی، نفی، نهی، استفهام و مانند آن ندارد و به این معناست که بدون اضطراب و درگیری انجام می‌شود. مرجع بودن خداوند به معنای سلامت، تمتع و عافیت است و نه مرگ و میر. اجل نیز در همه جا به معنای مرگ و از دست رفتن مادیات نمی‌باشد.

این آیه از آیات ذکر خفی می‌باشد که خواندن آن به یک نفس برای آدمی قدرت و اقتدار در کسب معرفت، عشق و هر چیز دیگری می‌آورد، بلکه قدرت و توان جنسی را نیز بهبود می‌بخشد و آن را مضاعف می‌سازد. چگونگی آن را ما در کتابی با عنوان: «از بندگی تا تابندگی» آورده‌ایم.

۵- ﴿أَلَا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ، أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ، إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾.

بسیار بد است. این کار سبب پیشامد تهدید، تخریب، دورویی، نفاق و درگیری می‌شود و نه تنها نتیجه و خاصیتی ندارد، بلکه کاری زیان‌مند است و نباید تنها ظاهر آن را دید.

﴿أَلَا إِنَّهُمْ﴾: تهدید است. «ألا» هرگاه بعد از آن با ضمیر غیبت یا خطاب بیاید برای تهدید و با ضمیر متکلم برای تحکیم، تثبیت و تأیید است.

﴿يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ﴾ و ﴿حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ﴾: پنهان کاری، نفاق و دورویی در این کار پیش می‌آید. در این آیه دو پنهان‌کاری است و دو بار نیز بر آگاهی خداوند به کار آنان تصریح شده است. این دو فراز با توجه به تلاش آنان می‌رساند که ظاهری فریبنده دارد.

۶- ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا، وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا، كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾.

خیلی خوب است. هر سه فراز این آیه تثبیت، تحکیم و اعتماد سازی به پروردگار را می‌رساند. همه چیز در جای خود به صورت مناسب و مرتب آمده است و هیچ مشکلی ندارد.

آیه‌ی یاد شده آیه‌ی توکل است. کسی که فقر، سختی، غم، مشکل یا ناتوانی دارد می‌تواند این آیه را ذکر قرار دهد.

۷- ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ، وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ، لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا، وَلَئِنْ قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾.

این آیه دو استخاره دارد. استخاره‌ی نخست آن چنین است: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ، وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ؛ لِيَبْلُوكُمْ

أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا. این فراز به این معناست که قدرت خداوند سیال است و جبری در آفرینش و هستی نیست و عوالم وجود بن بست ندارد و هر چیزی قابل تبدیل و تحول است و سیلان وصف ذاتی آن می باشد، از این رو جایی برای یأس و بریدن پیش نمی آید و تمامی ناامیدی ها از نادانی و ضعف است و باید به یقین دانست که از این ستون تا آن ستون فرج است، از این رو در ادامه ی همین استخاره می فرماید: ﴿لَيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾؛ ما هیچ یک از راه کارهای مورد پسند انسان را به بن بست نمی کشانیم و دست او را در عمل باز می گذاریم تا ببینیم وی چگونه خود را از مشکلات خویش می رهاند و چه جوهره ای از خود نشان می دهد و قدرت مانور و ابتکار عمل او تا کجاست تا خداوند از دیدن استعداد و خردورزی نیکوترین آفریده ی خود به شغف آید.

استخاره ی آن خیلی عالی است و باید کار را با تلاش و جدیت و به قدرت پی گیر باشد تا کار پیش رود.

﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾: انجام این کار تدریجی است.

﴿وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ﴾: در این کار قدرت مانور و جای ابتکار عمل

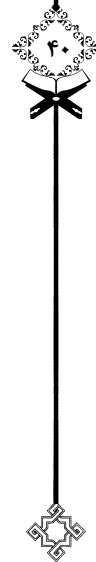
وجود دارد.

آیه ی دوم استخاره چنین شروع می شود: ﴿وَلَئِنْ قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ﴾.

تمامی فرازهای آن از بدی بسیار کار حکایت دارد.

در این کار درگیری پیش می آید و با افرادی نادان مواجه می شود که درگیری و نزاع آن نیز ارزشی ندارد. هیچ زمینه ی خیری در این کار دیده نمی شود و نتیجه ی آن نیز از دست می رود و چنان رنگ می بازد که چیزی از آن دیده نمی شود: ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾.

برای ترک آن نباید استخاره گرفت.

۸- ﴿وَلَيْنَ أَخْرَجْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَّيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ، أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ، وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾.

خیلی بد است. صدر و ذیل این کار با درگیری، عذاب، سختی و اضطراب همراه است. کار خطرناکی است و باید آن را به صورت کلی ترک کرد. برای ترک آن نیز نباید استخاره گرفت.

﴿لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ﴾: این کار اضطراب، استرس و تنیدگی دارد.

۹- ﴿وَلَيْنَ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً، ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ، إِنَّهُ لَيَكْفُرُ﴾.

خیلی بد است. با افرادی سست، کاهل و ناامید همراه می‌شود و نتیجه‌ای نیز ندارد.

۱۰- ﴿وَلَيْنَ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضِرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي، إِنَّهُ

لَفَرِحَ فَخُورٌ﴾.

بد است.

﴿أَذَقْنَاهُ﴾: کار محدود است و ماندگاری ندارد. ذوقی بودن آن سبب

می‌شود انسان به اشتباه بیفتد. چون موضوع آن انسان است، و انسان به صورت غالبی در خسران است، این کار ضرر نیز دارد.

۱۱- ﴿إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ، أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ، وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾.

بسیار خوب است. گذر از تنگناهای این کار نیازمند صبر زیاد و بردباری است و می‌رساند کار مورد نظر امری صوری نیست بلکه واقعی است که عمل صالح را نیز لازم دارد.

در انجام آن باید پافشاری، استحکام، قوت و قدرت داشت و با توجه

به: ﴿أُولَٰئِكَ﴾ کسانی که بتوانند موفق از آن بیرون آیند شمار کمی نیز

ندارند. باید آن را انجام داد و از مشکلات آن نهراسید که کاری پُربار است.

۱۲ - ﴿فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ، وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ، وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾.

ظاهر آن خطرناک است و مشکلات دارد ولی باطن آن خوب است و باید محکم ایستاد و از مشکلات آن ترسی به خود راه نداد.

﴿وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ﴾: کار بسته است و در اختیار خواهان نیست و وی در انجام آن آزادی عمل ندارد.

﴿أَنْ يَقُولُوا﴾: اختلاف و درگیری در آن است.

﴿لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ﴾: با افرادی نادان مواجه می‌شود که چشم داشت مادی دارند.

﴿إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ﴾: باطن کار خوب است.

﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾: ضمانت انجام کار است و خداوند در عملی کردن آن وکیل است و پایان موفقیت‌آمیزی دارد. بر این اساس باید توکل داشت اما افزوده بر آن با توجه به دلهره‌ای که در شروع کار وجود دارد لازم است نذر، انفاق یا خیراتی داشت و در انجام آن احتیاط و مواظبت نمود.

۱۳ - ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ، قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ، وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ، إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾.

هر سه فراز این آیه غیر قابل تحقق است، از این رو انجام آن خوب نیست؛ چرا که نتیجه‌ای را در بر ندارد.

۱۴ - ﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ، وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾.

با توجه به یادکرد از عجز و ناتوانی آدمی در صدر آیه و استفاده از استفهام در پایان آن، و این که معلوم نیست آنان مسلمان بشوند یا خیر باید گفت انجام آن خوب نیست؛ چرا که به هیچ نتیجه‌ای نمی‌رسد.

۱۵ - ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا نُوفٌ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا، وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ﴾.

با آن که ظاهری خوشایند دارد اما عاقبت و باطنی در آن نیست و کار فقط دنیایی است که پایان آن خوش نیست، برای نمونه ممکن است خواهان کارخانه‌ای تأسیس کند و از این جهت فردی مهم شود و امکانات مادی بسیاری فراهم آورد اما در این مسیر تصادف می‌کند و می‌میرد و فرزندان وی نیز به سبب توسعه‌ای که در امکانات مادی برای آنان فراهم شده عافیت طلب یا معتاد شوند، از این رو می‌گوییم کار باطن ندارد و ماندگار نیست و پایان آن به سعادت نمی‌رسد.

۱۶ - ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ، وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا، وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾.

خیلی بد است. توضیح فراز: ﴿لَا يُبْخَسُونَ﴾ در آیه‌ی پیش است و همان را تأکید می‌کند که مرکز ثقل آیه‌ی پیش به شمار می‌رفت. کار باطن ندارد و نتیجه‌ای در پی آن نیست.

۱۷ - ﴿أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ، وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً، أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ، وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ، فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ، إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ، وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾.

طولانی بودن این آیه دلیل بر بدی کار است؛ هرچند از مقدسات سخن گوید. خداوند در موردی به صورت طولانی داد سخن می‌دهد و به آن شاخ و برگ می‌دهد که بخواهد چیزی را پنهان دارد. مشکلات آن فراوان است و نتیجه‌بخش نیز نیست.

گاه صاحب استخاره به فراز: ﴿فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ، إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ حصر توجه می‌نماید و با آن که این کار ظاهر خوبی ندارد و گرفتاری و مصیبت فراوانی برای خواهان پیش می‌آورد و دنیای او را تباہ می‌سازد

اما چون خواهان هدف مهمی هم چون برگزیدن طلبگی یا قیام برای خدا را در سر دارد به وی می‌گوید خوب است؛ هر چند ممکن است در مثل، سرطان نیز بگیری. استخاره‌ی این آیه با توجه به شخصیت خواهان و قصد وی به دست می‌آید.

۱۸ - ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا، أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ، وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ، أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾.

بسیار بد است. بی‌نتیجه و زیان‌بار است و خواهان به ظلم و ستم گرفتار و آلوده می‌شود. رها کردن آن لازم است و برای ترک آن نمی‌شود استخاره‌ای دیگر گرفت.

اساس و بنیاد این کار جز بر بدی نیست؛ چرا که ظلم آن دروغ بستن بر خداوند است که چون در مقام شهادت از آن یاد شده می‌رساند خواهان فردی شاخص و مهم است و ظلم وی از ظلم‌های کلان است، از این رو در پایان می‌فرماید: ﴿أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾.

۱۹ - ﴿الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ، وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا، وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾.

خیلی بد است. هیچ زمینه‌ی مثبت و خیری در آن نیست. ۲۰ - ﴿أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ، وَمَا كَانَ لَهُمْ مِن دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ، يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ، مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ، وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ﴾. خیلی بد است؛ تمامی عبارات آن منفی است. بسیار خطرناک است و باید آن را ترک کرد.

۲۱ - ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ، وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾. خیلی بد است. گمراهی، حرمان، پریشانی، اضطراب و پشیمانی را موجب می‌شود.

۲۲ - ﴿لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخْسَرُونَ﴾. بسیار بد است. وزرو و وبال آن فراوان است.

۲۳ - ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآخَبْتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ، أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ، هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾.

بسیار عالی است، اما تلاش و زحمت را می‌طلبید.
﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾: کار زحمت دارد و امری کسبی است و نه اعطایی و وهبی.

۲۴ - ﴿مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ، وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا، أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾.

بد است. البته صاحب استخاره ممکن است با توجه به شخصیت خواهان و عبارت: ﴿وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ﴾، آن را برای کسی خوب بداند.
﴿كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ، وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ﴾: معلوم نیست خواهان با چه کسی طرف است.

۲۵ - ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ، إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾.

بسیار خوب است. این آیه سرفصل جدیدی است و شروع بازخوانی داستان برخی از پیامبران است.

﴿وَلَقَدْ﴾: حتمی بودن انجام کار را می‌رساند.

﴿أَرْسَلْنَا﴾: ارسال در تمامی کاربرد آن بر خوبی کار دلالت دارد.

﴿نُوحًا﴾: استفاده از نام‌های پیامبران دلیل بر نیکی و قداست کار است.

﴿إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾: منافع و خیرات این کار به شخص بسنده نیست و جنبه‌ی عمومی و فراگیر دارد.

﴿إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾: باید در انجام کار احتیاط داشت. احتیاط در کار به معنای دقت، توجه، قدرت پیش‌بینی و فراهم آوردن اسباب و وسایل لازم کار است و نه کنار کشیدن از آن. این عبارت به صورت محترمانه به انسان هشدار می‌دهد و نه به صورت ظاهر و آشکار.

۲۶- ﴿أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ، إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ أَلِيمٍ﴾.

بسیار خوب اما خطرناک است. باید توجه داشت «لا» به تنهایی معنا نمی‌شود و در معنای آن باید به متعلق آن نظر داشت. «لا» در این آیه به کمک «الا» برای بیان معنای حصر آمده است.

﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ أَلِيمٍ﴾: روند این کار خطرات بسیاری را پیش می‌آورد. بسیار سنگین و مهم است و باید آن را با اهتمام، توجه و احتیاط عملی ساخت.

۲۷- ﴿فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ، مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا، وَمَا نَرَاكَ تَتَّبِعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادْنَا بِأَدْيِ الرَّأْيِ، وَمَا نَرَى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ، بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ﴾.

خیلی بد است. آیه طولانی است و از این جهت بر وجود باری منفی در کار دلالت دارد.

﴿فَقَالَ الْمَلَأُ﴾: هم اختلاف برانگیز است و هم با افرادی نادان درگیر می‌شود.

﴿بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ﴾: درگیری، تشتت، گرفتاری، استرس و اضطراب آن تا پایان کار وجود دارد.

۲۸- ﴿قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي، وَأَتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ، فَعَمَّيْتُ عَلَيْكُمْ أَنْزِلَ مَكُومَهَا وَاتَّخَذَتْ لَهَا كَارِهُونَ﴾.

کاری سنگین و سخت اما خوب است؛ چراکه گفته‌پرداز آن پیامبری الهی است و از: ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾، ﴿بَيِّنَةٍ﴾ و ﴿رَحْمَةً﴾ سخن می‌گوید.

﴿فَعَمَّيْتُ عَلَيْكُمْ﴾: مشکلات و سختی دارد. کار پذیرش ندارد و به انجام نمی‌رسد. بهتر است در مسیر انجام آن تغییراتی ایجاد کرد.

۲۹- ﴿وَيَا قَوْمِ، لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا، إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ اللَّهِ، وَمَا أَنَا بِطَارِدٍ الَّذِينَ آمَنُوا، إِنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ، وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ﴾.

خوب نیست. اگر خواهان ناچار به انجام آن است اشکال ندارد، اما

درگیری و مشکلات آن را می‌بیند و چنانچه قدرت تبدیل آن را دارد، باید آن را تغییر دهد.

۳۰- ﴿وَيَا قَوْمِ، مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ، أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾.

در صورتی اقدام بر آن خوب است که طریق منحصر باشد اما با توان تغییر آن باید در شیوهی انجام آن تغییراتی را اعمال نمود تا از بار مشکلات آن کاسته شود.

۳۱- ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾.

این آیه هم طولانی است و هم فرازهای منفی و به ویژه شمار «لا»های آن بسیار است و پایان آن نیز به نقطه‌ای مثبت نمی‌انجامد، از این رو بد است.

۳۲- ﴿قَالُوا يَا نُوحُ، قَدْ جَادَلْتَنَا، فَاكْثَرْتَ جِدَالَنَا، فَأَتَيْنَا بِمَا تَعِدُنَا، إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾.

خوب نیست. نزاع، درگیری، بی‌اعتقادی و بی‌اعتمادی با کار مورد نظر همراه است.

۳۳- ﴿قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ، وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾.

خیلی بد است. صریح و کوتاه است و آیه‌ی کوتاه که استخاره‌ی آن بد باشد بر خطرناک بودن آن کار هشدار می‌دهد.

۳۴- ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ، إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ، هُوَ رَبُّكُمْ، وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾.

خوب نیست.

﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي﴾: کار مورد نظر نتیجه‌ای ندارد.

﴿إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ﴾: همه چیز به خداوند واگذار شده است و چیزی در اختیار خواهان نیست.

۳۵- ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ، قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّْ إِجْرَامِي، وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ﴾.

خیلی بد است. برائت در آن است. این آیه نیز همانند سوره‌ی کافرون می‌ماند که نمونه‌ای از آن را در پیش داشتیم.

۳۶- ﴿وَأُوحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ، فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾.

خیلی بد است. کار به یأس و ناامیدی کشیده می‌شود.

۳۷- ﴿وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِينَا، وَلَا تَخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا، إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾.

بسیار بد است.

﴿إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾: هیچ راه نجاتی از بدی‌های این کار وجود ندارد.

۳۸- ﴿وَيَصْنَعِ الْفُلْكَ، وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ، قَالَ إِنْ تَسَخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ﴾.

بد است. چیزی به‌جز درگیری و به‌سخره گرفته شدن در آن نیست.

۳۹- ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ، وَيَجْلُ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ﴾.

تهدید شدیدی است. انجام آن خیلی خطرناک و بسیار بد است.

۴۰- ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ، وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ، وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ﴾.

خیلی بد است. وقوع عذاب و حتمی بودن آن نه به صورت جزئی و محدود، بلکه به صورت فراگیر و عمومی است و پایان آن نیز ایمان افرادی اندک را می‌آورد که معلوم نیست خواهان از نجات‌یافتگان باشد.

۴۱- ﴿وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا، بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا، إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾.

بسیار خوب است؛ به‌ویژه اگر برای سفر و حرکت باشد.

﴿بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا، إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾: آیه‌ی ذکر است و

سبب حفاظت از انسان در مسافرت می‌گردد که به دو نفس گفته می‌شود. این آیه اطلاق دارد و هر سفری اعم از زمینی، دریایی و هوایی را شامل است.

۴۲- ﴿وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ، وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ، وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ، يَا بُنَيَّ اِرْكَبْ مَعَنَا، وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾.

بد و خطرناک است و جز عذاب و حرمان چیزی ندارد.

۴۳- ﴿قَالَ سَأُوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ﴾.

خیلی بد، دردناک و عذاب‌آور است.

۴۴- ﴿وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ، وَيَا سَّمَاءُ اقْبَلِي، وَغِيضَ الْمَاءِ، وَقُضِيَ الْأَمْرُ، وَاسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ، وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾.

خیلی بد است.

۴۵- ﴿وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ، إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي، وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ، وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ﴾.

بد است. دعوا و درگیری دارد.

۴۶- ﴿قَالَ يَا نُوحُ، إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ، إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ، فَلَا تَسْأَلْنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ، إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾.

خیلی بد است.

۴۷- ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ، وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾.

بسیار بد است. اضطراب، هجر، مکافات، گرفتاری و بلا در آن است.

۴۸- ﴿قِيلَ يَا نُوحُ، اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا، وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ، ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾.

هرچند صدر این آیه خوب است اما پایان این کار به بلا و گرفتاری

می‌رسد و به صورت یک قانون بیان می‌کند که آنان را به نعمت می‌رسانیم، سپس به آنان عذاب می‌دهیم. اگر کسی بتواند با مواظبت، همت، دقت، توکل، احتیاط، ملاحظه و نیت خیر آن را انجام دهد ممکن است بتواند خود را از آسیب‌های آن حفظ کند ولی برای کسی که اهل احتیاط، دقت و هوشمندی نیست خوب نیست.

۴۹- ﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ، نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ، وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا، فَاصْبِرْ، إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ﴾.

بسیار خوب، شیرین و خوش عاقبت است.

۵۰- ﴿وَالِى عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا، قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ، مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ، إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ﴾.

این آیه سرفصل است و داستان حضرت هود علیه السلام را حکایت می‌کند. خوب است ولی خالی از مشکلات و گرفتاری نیست. ارسال، ارشاد و انذار در آن است.

﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ﴾: انجام این کار نیازمند احتیاط و دقت ویژه است.
۵۱- ﴿يَا قَوْمِ، لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا، إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي، أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾.

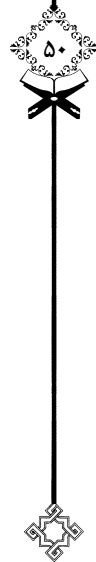
خوب است؛ چرا که پیامبری الهی است که سخن می‌گوید. بی‌نیازی در آن است. البته مشکلاتی نیز همراه دارد: ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾.

۵۲- ﴿وَيَا قَوْمِ، اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ، ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ، يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا، وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ، وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ﴾.

خیلی خوب است. ارسال، استغفار، توبه، نعمت و قوت در آن است.
﴿وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ﴾: می‌توان کار مورد نظر را ترک کرد.

۵۳- ﴿قَالُوا يَا هُوْدُ، مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ، وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ، وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾.

بسیار بد است. گفته‌های قوم هود است که همه از سر جهل و

برترینی است. تمامی فرازهای آن منفی است. انکار، شک، شکست، زیان و ضرر در این کار است؛ چرا که آنان در دیدگاه خود، حضرت هود را محکوم می‌دانند.

۵۴- ﴿إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ، قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ، وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ﴾.

بد است. براءت، مشاجره، مشکلات و شکست در آن است.

۵۵- ﴿مَنْ دُونِهِ، فَكَيْدُونِي جَمِيعًا، ثُمَّ لَا تُنظِرُونِ﴾.

بسیار بد است. هیچ نتیجه‌ای ندارد.

۵۶- ﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، رَبِّي وَرَبِّكُمْ، مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا، إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾.

خیلی خوب است. با آن که روندی سالم و وفق دارد، خالی از خطر نیست.

﴿رَبِّي وَرَبِّكُمْ﴾: کار روندی سالم و همراه با مسالمت دارد.

﴿آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا﴾: خطرناک است و باید مواظب عوارض آن بود.

۵۷- ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ، وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ، وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا، إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ﴾.

بسیار بد است؛ چون نفی و تهدید در آن است.

﴿فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ﴾: دیگر هیچ گونه خیری در این کار

نیست.

﴿وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾: تهدید است و نابودی آن را می‌رساند.

﴿إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ﴾: زیان تهدید است نه اخبار.

۵۸- ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا، وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا، وَنَجَّيْنَاهُمْ

مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾.

خوب نیست؛ چرا که از تحقق عذاب و بلا سخن می‌گوید و معلوم

نیست خواهان از معدود نجات‌یافتگان باشد. درصد موفقیت آن اندک و پایین است، باید از آن دوری کرد؛ مگر این که به انجام آن مجبور باشد که به اعتبار: ﴿نَجِّينَا هُودًا﴾ می‌تواند آن را با دادن صدقه و خیرات انجام دهد.

۵۹- ﴿وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ، وَعَصَوْا رُسُلَهُ، وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ﴾.

بدی آن فراوان است؛ چرا که موضوع آن انکار و معصیت است.
۶۰- ﴿وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً، وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِلَّا إِنْ عَادَا كَفَرُوا رَبَّهُمْ، إِلَّا بَعْدَ لَعَادِ قَوْمِ هُودٍ﴾.

خیلی بد است. لعن و تحذیر را خاطر نشان شده است. هیچ نتیجه، خاصیت و خیری ندارد.

۶۱- ﴿وَالِی ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا، قَالَ يَا قَوْمِ، اعْبُدُوا اللَّهَ، مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ، هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ، وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا، فَاسْتَغْفِرُوهُ، ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ، إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ﴾.

از آیات سرفصل است و سرگذشت حضرت صالح علیه السلام و قوم ثمود را می‌آورد. خوب است؛ چرا که صالح و ارسال پیامبری الهی موضوع سخن است. عمران و آبادی و زندگی و دادن فرصتی دوباره را یادآور گردیده است.

۶۲- ﴿قَالُوا يَا صَالِحُ، قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا، أَنْتَهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا، وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ﴾.

بسیار بد است. انکار قوم ثمود همان بی‌نتیجه بودن دعوت حضرت صالح که در استخاره نتیجه نداشتن کار خواهان و گرفتاری وی است.

۶۳- ﴿قَالَ يَا قَوْمِ، أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي، وَآتَانِي مِنْهُ رَحْمَةً، فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ، فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ﴾.

خوب نیست، درگیری، نداشتن منفعت و تلخ بودن کار را می‌رساند.
 هر آیه‌ای که استدلال داشته باشد، بر شیرین نبودن کار دلالت دارد.
 ۶۴ - ﴿وَيَا قَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ، لَكُمْ آيَةٌ، فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ، وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ، فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ﴾.

خیلی بد است. بلا و مصیبت را در پی دارد.

۶۵ - ﴿فَعَقَرُوهَا، فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْدُوبٍ﴾.
 بد است. عذاب حتمی است.

۶۶ - ﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا، وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا، وَمِن خِزْيِ يَوْمِئِذٍ، إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾.

بد و عذاب آور است.

۶۷ - ﴿وَآخِذْ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ، فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَائِعِينَ﴾.
 بسیار بد است.

۶۸ - ﴿كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا، أَلَا إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ، أَلَا بُعْدًا لِثَمُودَ﴾.
 خیلی بد است.

۶۹ - ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى، قَالُوا سَلَامًا، قَالَ سَلَامٌ، فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ﴾.

آیه‌ی شریفه سرفصلی نو است و بخشی از زندگی پرماجرای حضرت ابراهیم علیه السلام را بیان می‌کند.
 خیلی عالی است.

﴿وَلَقَدْ﴾: در آیات مثبت همانند قسم و تأکیدی بر انجام کار است.
 ﴿سَلَامٌ﴾: تمامی مراحل این کار شیرین است.

﴿فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ﴾: چون آنان از نتیجه و زحمت حضرت ابراهیم بهره نبردند، بخشی از خستگی کار در وجود خواهان باقی می‌ماند و در واقع، این کار خالی از مشکل و غیر خوری نیست؛ به این

معنا که خواهان برای هدفی یا کسی تلاش می‌کند و به آن نمی‌رسد و دیگری از آن استفاده می‌کند.

۷۰- ﴿فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكَرَهُمْ، وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً، قَالُوا لَا تَخَفْ، إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ لُّوطٍ﴾.

خیلی بد است؛ چرا که از ﴿نَكَرَهُمْ﴾، ﴿أَوْجَسَ﴾، ﴿خِيفَةً﴾، ﴿لَا تَخَفْ﴾، ﴿قَوْمٍ لُّوطٍ﴾ و عذاب آنان سخن می‌گوید.

۷۱- ﴿وَأَمْرَاتُهُ قَائِمَةٌ، فَضَحِكْتُ، فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ، وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ﴾.

بسیار عالی است.

﴿فَضَحِكْتُ﴾: شادی در این کار است.

﴿فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ، وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ﴾: موهبت‌های فراوان

حقیقی و معنوی در این کار است.

۷۲- ﴿قَالَتْ يَا وَيْلَتَىٰ، أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ، وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا، إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ﴾.

خیلی خوب است اما اضطراب، مشکل و درگیری دارد و سنگین نیز می‌باشد.

﴿أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ﴾: هرگونه کار غیر عادی اضطراب آور است.

۷۳- ﴿قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ، رَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ، إِنَّهُ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ﴾.

بسیار خوب ولی سنگین است و مشکلاتی را نیز به همراه دارد.

خیرات معنوی مستمر، کرامت و آزادی عمل در کار وجود دارد.

﴿أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾: کار مورد نظر دارای مشکلاتی است.

۷۴- ﴿فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَىٰ يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ﴾.

خیلی خوب است.

﴿يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ﴾: شجاعت و بزرگی و نیت خیر حضرت

ابراهیم علیه السلام را می‌رساند.

۷۵- ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ﴾.

خیلی عالی است.

۷۶- ﴿يَا إِبْرَاهِيمُ، أَعْرِضْ عَنْ هَذَا، إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ، وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ

غَيْرُ مَرْدُودٍ﴾.

با آن که ابتدای آن خوب است اما در ادامه بسیار خطرناک می‌گردد و

سبب گرفتاری، پشیمانی و مکافات می‌شود. بد است.

۷۷- ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ، وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا، وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ

عَصِيبٌ﴾.

خیلی بد و عذاب‌آور است.

۷۸- ﴿وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ، وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ، قَالَ يَا

قَوْمِ، هَؤُلَاءِ بَنَاتِي، هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ، فَاتَّقُوا اللَّهَ، وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَيْفِي، أَلَيْسَ مِنْكُمْ

رَجُلٌ رَشِيدٌ﴾.

بسیار بد است. جز درگیری و آبروریزی چیزی ندارد.

۷۹- ﴿قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ، وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ﴾.

بسیار بد است. برخی به صورت آگاهانه به خواهان بدی می‌کنند.

درگیری، مشاجره، گرفتاری و بردن دعوا به دادگاه را در پی دارد.

۸۰- ﴿قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ﴾.

بیان آرزو و نیت خیر است و ظاهری نیکو و پایانی خوب دارد.

۸۱- ﴿قَالُوا يَا لُوطُ، إِنَّا رَسُولُ رَبِّكَ، لَنْ يَصْلُوا إِلَيْكَ، فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ

الَّيْلِ، وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا امْرَأَتَكَ، إِنَّهُ مُصِيبُهَا، مَا أَصَابَهُمْ، إِنَّ مَوْعِدَهُمُ

الصُّبْحُ، أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ﴾.

با آن که گرفتاری، درگیری، مشکلات و اضطراب دارد؛ ولی انجام آن

خوب است؛ چرا که در پایان می‌فرماید: ﴿الْيَسَّ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ﴾ و ذیل آن شیرین است. آیه‌ی حاضر تنها آیه‌ای است که دو صبح را کنار هم آورده است.

۸۲- ﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا، وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سَجِيلٍ مَنْضُودٍ﴾.

خیلی بد و خطرناک است.

۸۳- ﴿مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ، وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ﴾.

بسیار بد است.

۸۴- ﴿وَالِی مَدَیْنٍ أَخَاهُمْ شُعَیْبًا، قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ، مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ، وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ، إِنِّي أَرَأَكُمْ بِخَيْرٍ، وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ﴾.

آیه‌ی شریفه سرفصل و یادآور نبوت حضرت شعیب است. امر به عبادت، ارشاد و نصیحت به انجام کار در آن است، از این رو خوب است. در این کار دگرگونی، تغییر و تبدل و روندی متفاوت با گذشته وجود دارد و فراز و نشیب و شکست و پیروزی در آن است و امری یکنواخت نمی‌باشد. آیه طولانی است و انجام آن خالی از خطر نیست.

۸۵- ﴿وَيَا قَوْمِ، أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ، وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ، وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾.

این آیه‌ی شریفه یک امر و دو نهی دارد که در امر آن پیامبری الهی نیز شرکت دارد، بر این اساس کاری متوسط است. پایان آن نیز شیرین نیست.

۸۶- ﴿بَقِيَّةُ اللَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ، إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ، وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ﴾.

بسیار خوب است اما باید در انجام آن با توجه به فراز: ﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ﴾ احتیاط، مواظبت و توجه داشت. امری سنگین است.

۸۷- ﴿قَالُوا يَا شُعَيْبُ، أَصَلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا، أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ، إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ﴾.

خوب نیست. خواهان با انسان‌های نادانی مواجه می‌شود.

۸۸- ﴿قَالَ يَا قَوْمِ، أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي، وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا، وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكُكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَأَكُم عَنْهُ، إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ، وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾.

بسیار خوب است. مشکلات، نگرانی‌ها و فراز و نشیب دارد و باید در انجام آن احتیاط داشت. پایان آن از شروع آن بهتر است.

۸۹- ﴿وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمٌ لَوْطٍ مِنْكُمْ بَعِيدٌ﴾.

تهدید است و موارد آن را بیان می‌دارد، از این رو بسیار بد است و برای ترک آن نیز نمی‌توان استخاره‌ای دیگر گرفت.

۹۰- ﴿وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ، ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ، إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ﴾.

خوب است. چون توبه و استغفار در آن است که جبران خسارت‌های پیشین را می‌رساند، خوبی آن درصد بالایی ندارد و کاری نو، ابتدایی و ابداعی شمرده نمی‌شود.

۹۱- ﴿قَالُوا يَا شُعَيْبُ، مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ، وَإِنَّا لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا، وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ، وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بَعِزٌّ﴾.

خیلی بد است. با افرادی نادان رو به‌رو می‌شود.

۹۲- ﴿قَالَ يَا قَوْمِ، أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ، وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا، إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾.

محاجه و درگیری در آن است و بد است.

۹۳- ﴿وَيَا قَوْمِ، اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ، إِنِّي عَامِلٌ، سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ، وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ، وَارْتَقِبُوا، إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ﴾.

درگیری، جدال، تهدید و عذاب را خاطر نشان می‌شود. کار مورد نظر بد است.

۹۴- ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا، وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ، فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَائِمِينَ﴾.

بد است.

۹۵- ﴿كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا، أَلَا بُعْدًا لِمَدْيَنَ، كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ﴾.

بد است. استخاره‌ای مستقل است و تابع آیه‌ی پیشین شمرده نمی‌شود.

۹۶- ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾.

سرفصلی جدید است و از حضرت موسی علیه السلام سخن می‌آغازد. بسیار خوب است. آیه‌ای است کوتاه و صریح که ارسال، سلطان و قسم در آن است.

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾: ذکر دوباره‌ی آن، بر اهمیت ویژه‌ی داستان حضرت موسی تأکید دارد. باید توجه داشت که پیامبران پیشین برای هدایت امت برانگیخته می‌شدند و آنان با امت مواجه بودند، ولی حضرت موسی علیه السلام به‌سوی یک فرد برانگیخته می‌شود.

۹۷- ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَتْهُ، فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ، وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ﴾.

خیلی بد است چون صدر، میانه و ذیل آن فرعون است که در چگونگی کار وی آمده است: ﴿وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ﴾.

۹۸- ﴿يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ، وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ﴾.

بسیار بد است.

۹۹- ﴿وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً، وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بِئْسَ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ﴾.

خیلی بد است.

۱۰۰ - ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْفُرَى، نَقُصُّهُ عَلَيْكَ، مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ﴾.

بسیار بد است. البته به اعتبار: ﴿ذَلِكَ﴾ ورود و شروع به این کار و ظاهر آن خوب است اما چون اخبار از عذاب پیشینیان است و در پایان نیز می‌فرماید: ﴿مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ﴾ و عوارض سوء آن با آن همراه است و در پی آن خواهد آمد. نباید آن را انجام داد.

۱۰۱ - ﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ، فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ، وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ﴾.

بد است. خواهان با افرادی جاهل و نادان مواجه می‌شود که به مباحثه و محاجه نیاز پیدا می‌کند.

۱۰۲ - ﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ، إِذَا أَخَذَ الْفُرَى، وَهِيَ ظَالِمَةٌ، إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ﴾.

خیلی بد است؛ چرا که می‌فرماید: ﴿إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ﴾.

﴿أَخْذٌ﴾: عذاب و قبض است. خدا برخی از بندگان را به قبض مکافات می‌کند. قبض بر دو قسم دفعی و به شکل عذاب و نیز تدریجی است. کسانی که به اخذ و قبض تدریجی دچار می‌شوند وجد و شادی آنان نیز به سبب مشکلات باطنی که دارند و به سبب خباثت و اهمال و ناصافی خویش قبضی و اخذی است. چنین افرادی باید بسیار توبه و استغفار داشته باشند و با اهتمام و جدیت سعی نمایند از این حالات رهایی یابند.

۱۰۳ - ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ، ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ، وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ﴾.

بسیار بد است.

۱۰۴ - ﴿وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَعْدُودٍ﴾.

بسیار بد است.

۱۰۵ - ﴿يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ، فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ﴾.

بسیار بد است.

۱۰۶ - ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي النَّارِ، لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ﴾.

بسیار بد است.

۱۰۷ - ﴿خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ، إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ﴾.

بسیار بد است.

۱۰۸ - ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَدُوا فِي الْجَنَّةِ، خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ، إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ، عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْذُودٍ﴾.

خوب است.

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَدُوا﴾: کار مورد نظر امری ابتدایی نیست.

﴿عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْذُودٍ﴾ این کار دیربازده است و دیر به پایان می‌رسد.

نگارنده این آیه را که خلود در بهشت را مقید و محدود می‌سازد در کتاب «خلود دوزخ و آتش و عذاب جاوید» تفسیر و تبیین نموده است.

۱۰۹ - ﴿فَلَا تَكُ فِي مَرِيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ، مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ، وَإِنَّا لَمُوفُونَ، نَصِيبُهُمْ غَيْرَ مَنقُوصٍ﴾.

بد است. زیان، نگرانی و اضطراب دارد.

۱۱۰ - ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ، فَاخْتَلَفَ فِيهِ، وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضِيَ بَيْنَهُمْ، وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ﴾.

خیلی بد است. اختلاف، عذاب، حرمان و شک را به همراه می‌آورد.

این کار نه تنها نتیجه‌بخش نیست، بلکه زیان را در پی دارد.

۱۱۱ - ﴿وَإِنْ كُلًّا لَمَّا لِيُوفِيَهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ، إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾.

خوب، پوزحمت و امری اکتسابی است و نه اعطایی و تلاشی

مضاعف را می‌طلبد؛ چرا که می‌فرماید: ﴿لِيُوفِيَهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ﴾.

۱۱۲ - ﴿فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ، وَمَنْ تَابَ مَعَكَ، وَلَا تَطْغَوْا، إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

بَصِيرٌ﴾.

خیلی خوب است. کاری است پر مشقت: ﴿فَاسْتَقِمْ﴾، که امری است که چندین قید کلان با آن آمده است: ﴿كَمَا أُمِرْتَ﴾ و ﴿وَمَنْ تَابَ مَعَكَ﴾. کاری است بسیار سخت و سنگین که نمی‌توان روند اجرای کار را در دست داشت؛ زیرا به: ﴿وَمَنْ تَابَ مَعَكَ﴾ مقید است. تهدید نیز در آن وجود دارد: ﴿وَلَا تَطْغَوْا، إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾؛ بر این اساس، خواهان در انجام این کار رقیبانی نیز دارد. اگر بشود کار دیگری را برگزیند بهتر است.

۱۱۳ - ﴿وَلَا تَرْكُؤُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ

أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصِرُونَ﴾.

خیلی بد است؛ زیرا عذاب و آتش دارد و کسی نیز مددکار خواهان نمی‌شود و نتیجه‌ای نیز از آن به دست نمی‌آید.

۱۱۴ - ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ، إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ

السَّيِّئَاتِ، ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ﴾.

خیلی خوب است. کاری بسیار سنگین و سخت است؛ زیرا در ابتدای آن می‌فرماید: ﴿وَأَقِمِ﴾ و پایان آن نیز از ذاکران سخن می‌گوید: ﴿ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ﴾ و هم‌چنین مورد آن خاص است. صاحب استخاره ممکن است کار مورد نظر را برای فردی مناسب تشخیص ندهد و استخاره‌ی آن را بد بداند و برای فردی دیگر بگوید آن را با مواظبت و دقت تام انجام دهد.

﴿الصَّلَاةَ﴾: هشدار به لزوم توجه و آگاهی است. باید در انجام کار

اهتمام داشت و با اراده‌ای محکم و راسخ بر آن اقدام نمود تا نتیجه‌بخش گردد.

۱۱۵- ﴿وَاصْبِرْ، فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾.

عالی است؛ به ویژه آن که کوتاه است. نیازمند اهتمام و دقت است اما هیچ ضرر و زیانی در آن نیست.

۱۱۶- ﴿فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُو بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ، وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا، مَا أُتْرِفُوا فِيهِ، وَكَانُوا مُجْرِمِينَ﴾.

بسیار بد است و بدی آن چنان است که نباید برای ترک آن استخاره‌ای دیگر گرفت. غفلت و گرفتاری و مخاطرات از عوارض اجتناب‌ناپذیر آن است.

۱۱۷- ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقَرْيَ بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ﴾.

بد است. هلاکت و ظلم در آن پیش می‌آید.

۱۱۸- ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً، وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ﴾.

خوب است. مشیت و تنوع در آن است. کاری است عمومی، باز و گسترده.

۱۱۹- ﴿إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ، وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ، وَتَمَّتْ كَلِمَةَ رَبِّكَ، لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾.

خیلی بد است. ابتدا امری استثنایی را بیان می‌دارد و نه امری عمومی را و می‌گوید آنان که از این آزادی و اختیار حسن استفاده را دارند اندک و استثنایی می‌باشند و آزادی و اختیار سبب غفلت بیش‌تر مردمان می‌گردد، پایان آن نیز تهدید است: ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾.

۱۲۰- ﴿وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ، وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ، وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ﴾.

بسیار عالی است.

﴿وَكَلَّا﴾: ضمانت اجرای کار است.

﴿نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾: آگاهی، دانایی و بصیرت است.

﴿مَا تُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ﴾: خواهان قابلیت و گیرندگی خوبی دارد و استقرار

می یابد.

۱۲۱- ﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَيَّ مَكَاتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ﴾.

به زبان غیبت سخن می گوید و واسطه می فرستد، از این رو خوب نیست. خطرناک است و تهدید را با خود دارد. با اعتبار امر: ﴿وَقُلْ﴾ بسیار سنگین می باشد.

۱۲۲- ﴿وَأَنْتَظِرُوا، إِنَّا مُنْتَضِرُونَ﴾.

کوتاه و خطرناک تر از کار پیشین است؛ چرا که عمل جوارحی کاربرد محدودی دارد اما انتظار که امری جوانحی است ممکن است به صورت ناگهانی عذاب آور باشد. بلا و تهدید در آن است.

۱۲۳- ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأُمُورُ كُلُّهُ، فَاعْبُدْهُ، وَتَوَكَّلْ

عَلَيْهِ، وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾.

آخرین آیه ی سوره ی هود همانند آیه ی نخست آن بسیار خوب است. توجه به آیات نخست، میانه و پایان هر سوره در تفأل کاربرد بسیار دارد و از قواعد آن دانش می باشد. بر اساس این دانش می توان به دست آورد که برای نمونه تا چهل سال آینده در قم زلزله ای ویرانگر رخ نخواهد داد. این آیه از غیب سخن می گوید و آیه ی نخست آن نیز حروف مقطعه را می آورد که امری غیبی است.

﴿فَاعْبُدْهُ، وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ﴾: تمامی مراحل روند انجام این کار دارای

محاسبه و قابل پیش بینی است و تمامی تلاش خواهان محفوظ می ماند و

آن را در نتیجه ی کار می بیند: ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾.

این کار خیرات و برکات فراوان و موفقیت و پیروزی نهایی را با خود

دارد.

سوره یوسف

۱- ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الرَّ، تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾.

خیلی خوب است. توضیح بسمله در سوره‌های پیش گذشت. خداوند در این آیه از ماجرای حضرت یوسف با عنوان «آیات» یاد می‌کند و آن را از حقایق می‌شمرد. این آیه زندگی عادی چنین مردمانی را آیه می‌خواند و نه معراج‌ها و عروج‌های معنوی آنان را. انجام کار مورد نظر بسیار خوب است.

﴿الر﴾: این کار فنی، تخصصی و سنگین است و باید با دقت، مواظبت و مشاوره با کارشناسان و کارآگاهان انجام شود یا به تناسب کار، نیازمند گرفتن شریک و همراه ساختن کسی با خود می‌باشد.

۲- ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا، لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾.

بسیار خوب است. تمامی واژه‌های آن بر نیکی کار، متین و پر نتیجه بودن آن دلالت دارد.

۳- ﴿نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ، وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ﴾.

خیلی خوب است ولی با لحاظ: ﴿لَمِنَ الْغَافِلِينَ﴾ باید در انجام آن اهتمام و جدیت داشت تا بتوان کار را به فرجام رساند.

۴- ﴿إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ: يَا أَبَتِ، إِنَّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا، وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾.

بسیار خوب است. امکانات دنیوی و دولت و سیطره‌ی آن به صورت فراوان به خواهان می‌رسد و وی از نتایج معنوی کار نیز بهره‌مند می‌گردد. دلیل بهره‌مندی خواهان از نتایج معنوی این است که در این آیه تنها از اموری یاد شده که در آسمان وجود دارد و چیزی زمینی با آن همراه نبوده است.

۵- ﴿قَالَ يَا بُنَيَّ، لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ، فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا، إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾.

این آیه‌ی شریفه تعبیر آیه‌ی پیشین است و یازده ستاره به یازده برادر حضرت یوسف علیه السلام تعبیر شده است. حضرت یعقوب علیه السلام دارای دانش تعبیر بوده است و ی کید برادران را از سجده‌ای که برادران به وی نموده بودند به دست می‌آورد؛ چراکه وی می‌دید برادران یوسف نه تنها به وی روی خوش نشان نمی‌دهند بلکه همواره خود را بالاتر و برتر از او می‌بینند و به وی فخر و استکبار می‌فروشند، از این رو، سجده‌ی چنین افرادی خالی از ماجراجویی و فتنه نیست و نیز فارغ از دانش تعبیر خواب، دشمنی چون ابلیس در کمین آنان است: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾.

﴿لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ﴾: لازم است در انجام این کار احتیاط و دقت فراوان داشت.

﴿فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا﴾: مشکلات، گرفتاری، پشیمانی و پریشانی را در پی دارد ولی از آن نهی نمی‌کند. بر این اساس باید اهتمام و جدیت در کار داشت و آن را به صورت پنهانی و به‌دور از تبلیغات و شلوغی انجام داد و آشکار ساختن آن سبب بروز آفت و آسیب می‌شود.

۶ - ﴿وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ، وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ، وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ، كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ، إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾.

خیلی عالی و پراز موهبت است. البته بسیار سنگین است. کار مورد نظر استمرار دارد؛ به این معنا که پرنتیجه و طولانی است و منافع آن به نسل‌های دیگر نیز می‌رسد. این کار امری شخصی نیست بلکه کاری عمومی، کلی و گسترده است.

۷ - ﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِلِّسَّائِلِينَ﴾.

خوب است. باید آن را پی‌گیر بود و انجام آن نیازمند همکاری یا شراکت دیگران است.

﴿لَقَدْ﴾: باید کار را با اهتمام انجام دهد.

﴿فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ﴾: کار با شراکت و همکاری دیگری است که انجام می‌شود. البته برادران یوسف افرادی نجیب اما خود برترین بوده‌اند.

۸ - ﴿إِذْ قَالُوا لِيُوسُفَ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِنََّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ، إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾.

خیلی بد است. فتنه، غرور و شکست در این کار است و باید آن را ترک کرد.

۹ - ﴿اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ، وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ﴾.

خیلی بد است. قتل، خدعه، خطر و ظاهر سازی در آن است.

۱۰ - ﴿قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ، وَالْقَوَّةُ فِي غِيَابَةِ الْجُبِّ، يَلْتَقِطُهَا بَعْضُ السَّيَّارَةِ، إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ﴾.

خوب نیست. فتنه و کینه در این کار پیش می‌آید.

۱۱ - ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا، مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ، وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ﴾.

در این چند آیه ماده‌ی «قال» به صورت متعدد آمده و به این معناست که اتفاقی مهم و خطرناک در شرف وقوع است و نیز با توجه به جمع بودن آن، کار با یک نفر انجام نمی‌شود و چندین نفر در آن نقش دارند. خیلی خطرناک است.

۱۲ - ﴿أَرْسَلُهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ، وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾.

با آن که ظاهری خوب دارد اما خیلی بد است. ظاهر آن با توجه به واژه‌های: ﴿أَرْسَلُهُ﴾، ﴿يَرْتَعُ﴾ و ﴿يَلْعَبُ﴾ کاری شیرین می‌نماید.

﴿وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾: ضمانت انجام کار است اما چون حافظ آن خلقی است باطن نیکو و فرجامی خوش ندارد و خواهان به بلا مبتلا می‌شود.

۱۳ - ﴿قَالَ إِنِّي لَيَحْزَنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ، وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذُّبُّ، وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ﴾.

بسیار بد است. فتنه‌ای در کار است.

۱۴ - ﴿قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذُّبُّ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَاسِرُونَ﴾.

خیلی بد است. غرور و خسران دارد.

۱۵ - ﴿فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْتَمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابَةِ الْجَبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾.

خوب نیست. خطر و مشکلات و نادانی خواهان را تهدید می‌کند.

۱۶ - ﴿وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ﴾.

خیلی بد است؛ زیرا پایان آن به بکاء و گریه می‌انجامد.

۱۷ - ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا، إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ، وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا، فَأَكَلَهُ الذُّبُّ، وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا، وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ﴾.

خیلی بد است. خدعه و دروغ در این کار پیش می‌آید.

۱۸ - ﴿وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ، قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً، فَصَبْرٌ جَمِيلٌ، وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾.

بد است. دروغ، تسویل و فریب و مصیبتی که صبر و بردباری را می‌طلبد را در پی دارد.

صاحب استخاره تنها با توجه به: ﴿فَصَبْرٌ جَمِيلٌ﴾ می‌تواند کار را برای برخی عالی ولی پرخطر بداند.

۱۹ - ﴿وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ، فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ، فَأَدْلَى دَلْوَهُ، قَالَ يَا بُشْرَى، هَذَا غُلَامٌ، وَأَسْرُوهُ بَضَاعَةً، وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾.

خوب است. تمامی واژه‌های آن بر حرکت و خیر و خوبی دلالت دارد.

۲۰ - ﴿وَشَرُّهُ بَثْمَنٍ بَخِيسٍ، دَرَاهِمٍ مَعْدُودَةٍ، وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ﴾.

ظاهر آن خوب اما منافع آن محدود است: ﴿وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ﴾.

۲۱ - ﴿وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ، عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا، أَوْ نَتَّخِذَهُ وَدَلاً، وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ، وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ، وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ، وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾.

بسیار خوب است. دنیا، خیرات و کمالات با این کار به خواهان رو می‌آورد. امید و آرزو در آن است. با توجه به طولانی بودن آیه مشکلات و خطرات آن فراوان است.

۲۲ - ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْماً وَعِلْماً، وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾.

بسیار عالی و پرخیر است؛ چرا که بلوغ، اعطاء، حکم، علم، احسان و جزاء در آن است.

۲۳ - ﴿وَرَأَوْنَاهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ، وَغَلَقَتِ الْأَبْوَابَ، وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ، قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ، إِنَّهُ رَبِّي، أَحْسَنَ مَثْوَايَ، إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾.

بسیار بد، خطرناک و وحشتناک است چون تائید در صدر آیه قرار

گرفته و میان جار و مجرور با متعلق آن فاصله افتاده است: ﴿وَرَاوَدْتُهُ﴾ متعلق ﴿عَنْ نَفْسِهِ﴾ است که فاصله‌ی بسیاری میان آن دو است. تجاوز، ظلم، فتنه، خیانت و در نهایت نیز شکست با آن است: ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾.

۲۴ - ﴿وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ، وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ، كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ، إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾.
خیلی خوب است.

﴿هَمَّتْ بِهِ﴾: لازم است در انجام کار احتیاط و مواظبت داشته باشد. کار خالی از مشکلات و سختی نیست.

﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾: فرجام کار بسیار نیکوست.
۲۵ - ﴿وَاسْتَبَقَا الْبَابَ، وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ، وَالْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَى الْبَابِ، قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾.

بسیار بد و خطرناک است. حیثیت، حرمت و آبروی خواهان در خطر می‌افتد و پایانی جز حرمان و عذاب نیز ندارد.

۲۶ - ﴿قَالَ هِيَ رَاوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي، وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ، وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾.

خوب نیست. درگیری، تعارض، شکایت و اختلاف در کار مورد نظر پیش می‌آید.

۲۷ - ﴿وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ، وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾.
خوب نیست. انجام این کار سبب درگیری و تعارض می‌شود و کار به دادگاه، شکایت و شهادت کشیده می‌شود. نتیجه و حکم نیز در آن نیست و تنها پیشنهادی برای طرح حکم است.

۲۸ - ﴿فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ، قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ، إِنْ كَيْدُكُمْ عَظِيمٌ﴾.
خوب نیست. با آن که حکم و تبرئه را با خود دارد از کارهایی است که به مشاجره و اختلاف کشیده می‌شود و پرمخاطره است.

۲۹- ﴿يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا، وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ، إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ﴾.

خوب نیست. اعراض، استغفار و خطا در آن است.

۳۰- ﴿وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ: امْرَأَةُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا، إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾.

خیلی بد است. حیثیت و آبروی خواهان در خطر است و کنترل آن نیز از دست وی خارج می‌شود و صحنه‌گردان امور کسی دیگر می‌گردد؛ چرا که می‌فرماید: ﴿وَقَالَ نِسْوَةٌ﴾.

﴿إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾: جنجال و آشوب را در پی دارد.

۳۱- ﴿فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ، وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكًا، وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سَكِينًا، وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ، فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ، وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ، وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ، مَا هَذَا بَشَرًا، إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ﴾.

خوب نیست. گرفتاری و بریدگی در آن است. راه پرخطر و سخت است ولی ممکن است صاحب استخاره آن را برای فردی خوب تشخیص دهد؛ چرا که به اعتبار: ﴿حَاشَ لِلَّهِ﴾ و نیز: ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ﴾، کوره‌راهایی به نجات و رهایی نیز وجود دارد که آن را نتیجه‌بخش می‌سازد. در دو آیه‌ی پیشین نیز چنین بود.

۳۲- ﴿قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَنِي فِيهِ، وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ، فَاسْتَعْصَمَ، وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرُهُ لَيُصْجَنَنَّ، وَليَكُونَنَّ مِنَ الصَّاعِرِينَ﴾.

خوب نیست. خطر و گرفتاری دارد و با افرادی مواجه می‌شود که به هیچ وجه خوشایند وی نیستند.

۳۳- ﴿قَالَ رَبُّ السِّجْنِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ، وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ، وَأَكُنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾.

بد است و زجر و گرفتاری و زندان حقیقی یا مشابه آن را در پی دارد. ﴿وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ﴾: مشخص نیست نتیجه‌ی کار چیست.

۳۴ - ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ، فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ، إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾.

از آیات صاحب استخاره است. به اعتبار: ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ﴾ ترمیم نواقص گذشته و جبران آن است، از این رو خوب نیست و مشکلات بسیاری دارد و با لحاظ: ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ خوب است که به شخصیت خواهان بستگی دارد.

۳۵ - ﴿ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيْسَجُنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ﴾.

خوب نیست.

۳۶ - ﴿وَدَخَلَ مَعَهُ السَّجْنَ فَتَيَانٍ، قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا، وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ، نَبْتَنَا بِتَأْوِيلِهِ، إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾.

خوب نیست. با آن که ذیل آن آمده است: ﴿إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ و خیری در پایان آن است اما مشکلات آغازین آن چنان گسترده است که نباید آن را برگزید.

۳۷ - ﴿قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي، إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ، وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾.

خوب نیست. نتیجه‌ای به دست نمی‌دهد. هم قتل در آن است و هم آزادی، اما این که هر یک به چه کسی می‌رسد، آن را مشخص نمی‌سازد. هم چنین می‌فرماید: ﴿إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾.

۳۸ - ﴿وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ، مَا كَانَ لَنَا أَنْ نَشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ، ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ، وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾.

خوب است. شروع آن عالی است: ﴿وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي﴾ ولی در ادامه مشکلاتی دارد و شاید به نتیجه نیز نرسد: ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾.

۳۹- ﴿يَا صَاحِبِي السَّجْنِ، أَرَبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾.

استفهام در آن است، از این رو کار مورد نظر خوب نیست. نتیجه‌ای نیز ندارد.

﴿أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾: تهدید و گرفتاری را می‌رساند.

۴۰- ﴿مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ، مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ، إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ، أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ، ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ، وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾.

بد است. نتیجه‌ی خیری در پی ندارد و انجام آن ناآگاهانه است.

۴۱- ﴿يَا صَاحِبِي السَّجْنِ، أَمَّا أَحَدُكُمْ فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا، وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُضَلِّبُ، فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ، قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ﴾.

خوب نیست. تعبیری که پیش از این به اجمال گذشت، در این جا تفصیل می‌یابد و شفاف می‌شود. یکی اعدام می‌شود و دیگری ساقی ولی وی باید در کنار شیر بیشه‌ای ساقی شود، بر این اساس، با آن که ظاهری پرشکوه دارد اما خطرات آن بسیار است و فرجام خیر و نیکویی ندارد.

۴۲- ﴿وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا: اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ، فَأَنسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ، فَلَبِثَ فِي السَّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ﴾.

خوب نیست.

۴۳- ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ: إِنِّي أَرَى سِنْعَ بَقَرَاتٍ سَمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سِنْعٌ عِجَافٌ، وَسِنْعَ سُنْبُلَاتٍ خَضِرٍ وَأُخْرٍ يَابِسَاتٍ، يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ، إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ﴾.

خوب نیست. مکافات و گرفتاری دارد. نتیجه‌ای نیز به دنبال ندارد:

﴿إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ﴾.

۴۴- ﴿قَالُوا: أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ، وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ﴾.

خوب نیست. با آن که خواب عزیز مصر شفاف بوده و تعبیر آن واضح و آشکار می‌باشد، اما آنان چون تعبیر آن را نمی‌دانستند به تخریب خواب دست یازیدند. ما توضیح و تفسیر این آیات را در کتاب «اصول و قواعد تعبیر خواب» آورده‌ایم.

۴۵- ﴿وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا: وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ، فَأَرْسِلُونِ﴾.

بد نیست. نتیجه‌ای از آن به دست نمی‌آید، اما ممکن است گشایشی در آن باشد: ﴿فَأَرْسِلُونِ﴾.

۴۶- ﴿يُوسُفُ، أَيُّهَا الصِّدِّيقُ، أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ، وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ، وَأُخْرَى يَابِسَاتٍ، لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ، لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ﴾.

حاکم مصر خواب خود را دقیق و شفاف بیان می‌کند اما استخاره‌ی آن خوب نیست. نتیجه و خیری را به همراه ندارد: ﴿لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ﴾.

۴۷- ﴿قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَابًّا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ﴾.

زحمت و گرفتاری آن بسیار است.

۴۸- ﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعُ شِدَادٍ، يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ﴾.

خوب نیست. ارایه‌ی راه‌کار برای گذر از چالش و بحران است، کار مورد نظر پر چالش و آسیب‌زاست و جبران خسارتی است که وارد می‌شود، از این رو خوب نیست.

۴۹- ﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُعَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْرِضُونَ﴾.

مشکلات، سختی و گرفتاری آن بسیار است. خوب نیست.

۵۰- ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ انْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ النَّسُوءِ اللَّاتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ﴾.

ماجراجویی، اختلاف، درگیری و هرج و مرج و آشوب را در پی

می آورد. بسیار خوب است. گوینده‌ی آن حاکمی است که از سر اقتدار سخن می گوید و «مجیء» و «رسالت» نیز در آن است. کار مورد نظر اهتمام، اقتدار و تبرئه می آورد و فرجامی پاک و طاهر دارد.

۵۱- ﴿قَالَ مَا خَطْبُكَ إِذْ رَاوَدْتَنِّي يُوسُفُ عَنْ نَفْسِهِ، قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ، مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ، قَالَتِ امْرَأَةُ الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ، أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ، وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ﴾.

خیلی خوب است. طهارت و پاکی را با خود دارد.

۵۲- ﴿ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ، وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ﴾.

استخاره‌ی این آیه به خواهان و نیت وی ارتباط دارد. اگر نیت وی خیر است، انجام آن خوب است ولی سخت است. چنانچه خواهان نیت خیر ندارد و اهل زرنگی، خدعه و نیرنگ و سودجویی است برای وی سخت و گران تمام می شود؛ چرا که می فرماید: ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ﴾.

۵۳- ﴿وَمَا أُبْرِيْ نَفْسِي، إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي، إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾.

کار مورد نظر مشکلات بسیاری را برای خواهان پیش می آورد، اما فرجام آن با آن که مخاطره آمیز است نیکوست: ﴿إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾.

۵۴- ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ: ائْتُونِي بِهِ، أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي، فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ: إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ﴾.

عالی است. حکم، قدرت، رهایی و اطمینان در آن است اما سنگین است.

۵۵- ﴿قَالَ: اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ، إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ﴾.

عالی است. مدیریت و اقتدار است.

۵۶- ﴿وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ، يَتَّبِعُهُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ، نَصِيبٌ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ، وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾.

عالی است. خداوند پشیمان آن است.

﴿وَكَذَلِكَ﴾: قدرتی طبیعی در کار وجود دارد و امری دفعی نیست.

۵۷- ﴿وَلَا جُرْ الْأَخْرَةَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا، وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾.

خیلی خوب است. با لحاظ: ﴿وَلَا جُرْ﴾ و ﴿يَتَّقُونَ﴾ نیازمند زحمت و تلاش مضاعف است.

۵۸- ﴿وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ، فَدَخَلُوا عَلَيْهِ، فَعَرَفَهُمْ، وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ﴾.

خوب است. به سوی آدمی سرشناس و بزرگ می رود اما از آن غفلت دارد. انجام کار نیازمند هوشیاری و هوشمندی است و باید در آن احتیاط و اهتمام داشت و از سادگی و کوتاهی دوری نمود.

صاحب استخاره به اعتبار ذیل می تواند آن را برای فردی نامناسب تشخیص دهد: ﴿وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ﴾.

۵۹- ﴿وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ: ائْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ، أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ، وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ﴾.

بسیار خوب است. درخواست، سیاست و ضیافت در آن است اما مشکلات و گرفتاری ها آن را سنگین می کند.

۶۰- ﴿فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي، وَلَا تَقْرُبُونِ﴾.

خوب است ولی شرط آن قوی، سنگین و سخت است و باید آن را با احتیاط و دقت پی گیر بود.

۶۱- ﴿قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ، وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ﴾.

خوب است. به اعتبار حرف استیناف کاری است دیررس و سخت. اتحاد و همکاری در آن است.

۶۲ - ﴿وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ، لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ، لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾.

خیلی خوب است. تمامی آن خیر، برکت و امید است.

۶۳ - ﴿فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا، مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ، فَأَرْسِلْ مَعَنَا آحَانًا نَكْتَلُ، وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾.

بسیار خوب است. فقط نیاز به ضمانت دارد.

۶۴ - ﴿قَالَ: هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا آمَنُتُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ، فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا، وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾.

عالی است و پایانی جمع و وفق دارد.

۶۵ - ﴿وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ، رُدَّتْ إِلَيْهِمْ، قَالُوا: يَا أَبَانَا، مَا نَبْغِي هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا، وَنَمِيرُ أَهْلَنَا، وَنَحْفَظُ آحَانًا، وَنَزِدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ، ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ﴾.

عالی است. فتح و نعمت غیر منتظره و سود بسیار و ناگهانی به خواهان می‌رسد.

۶۶ - ﴿قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ، فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾.

عالی است. کار نیازمند گذاردن وثیقه، گرو و جلب اطمینان است.

۶۷ - ﴿وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ، وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ، وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ، إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ، وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾.

خیلی خوب است. کار از روی سیاست انجام می‌شود: ﴿لَا تَدْخُلُوا مِنْ

بَابٍ وَاحِدٍ﴾. حکم و توکل کلی و نه شخصی در آن است و در نتیجه خیرات آن فراوان است.

۶۸- ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ، إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا، وَإِنَّهُ لَدُوٌّ عَلِيمٌ لِمَا عَلَّمْنَاهُ، وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾.

بسیار خوب است. البته آیه طولانی است و ذیل آن نیز نکته‌ای منفی را بیان می‌دارد ولی تمامی فرازهای پیش از آن برتری دارد.

۶۹- ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ، قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ، فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾.

عالی است. آن را می‌توان با آسودگی خیال انجام داد. قرب، وصال و اطمینان در آن است.

۷۰- ﴿فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ﴾.

مشکل اتهام و مانند آن در این کار پیشامد می‌کند. بد است.

۷۱- ﴿قَالُوا وَقَبِلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ﴾.

خوب نیست. دل‌نگرانی، فقدان، شرط گذاردن و پی‌گیری قضایی در آن است.

۷۲- ﴿قَالُوا نَفَقْدُ صُوعَ الْمَلِكِ، وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ، وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ﴾.

خوب نیست.

۷۳- ﴿قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ، وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ﴾.

۷۴- ﴿قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ، إِنْ كُنْتُمْ كَادِبِينَ﴾.

این دو آیه دارای یک استخاره است.

خوب نیست. تلاش بیهوده و به سختی افتادن را در پی دارد.

۷۵- ﴿قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وَجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ، كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾.

خوب نیست. خطرناک است. باید از خود مایه بگذارد. کار مورد نظر خالی از زرنگی و حيله نیست.

۷۶- ﴿فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وَعَاءِ أَخِيهِ، ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وَعَاءِ أَخِيهِ، كَذَلِكَ كَدْنَا لْيُوسُفَ، مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ، نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ، وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ﴾.

خیلی خوب است. البته شروع و ظاهر خوبی ندارد اما حکمت و همت را به همراه می‌آورد.

۷۷- ﴿قَالُوا: إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ، فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ، وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ، قَالَ: أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا، وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ﴾.

بسیار بد است: ﴿أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا﴾. خواهان را گرفتار می‌سازد.

۷۸- ﴿قَالُوا: يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ، إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا، فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ، إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾.

خوب است اما خالی از زحمت، گرفتاری و درخواست نیست. با فردی محسن و نیکوکردار یا شخصیتی بزرگ مواجه می‌شود: ﴿أَيُّهَا الْعَزِيزُ﴾، از این رو عاقبت و نتیجه‌ای عالی دارد.

۷۹- ﴿قَالَ: مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ، إِنَّا إِذَا لَطَالِمُونَ﴾.

خوب نیست. اضطراب، دلهره، گرفتاری و سختگیری دامنگیر خواهان می‌شود.

۸۰- ﴿فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ آبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾.

به اعتبار صدر: ﴿فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ﴾، دلهره، اضطراب، نگرانی و استرس در کار وجود دارد ولی پایان آن بسیار خوب است.

۸۱- ﴿ارْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ، فَقُولُوا يَا أَبَانَا، إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ، وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا، وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ﴾.

اتهاماتی در ابتدای کار به خواهان وارد می‌شود ولی کار چنان بسته و

اجزایی می‌گردد که کسی به آن توجهی نمی‌کند و پایان نیکی دارد. شروع آن اضطراب‌آور و سخت است.

۸۲- ﴿وَاسْأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا، وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا، وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾.
خوب است. به اعتبار سؤالی که در صدر آیه است کار سخت، سنگین و اضطراب‌آور است اما پایان آن به صدق ختم می‌شود، بر این اساس خوب است.

۸۳- ﴿قَالَ: بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا، فَصَبِرْ جَمِيلًا، عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا، إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾.

عالی اما دیربازده و سخت است و صبوری فراوانی می‌طلبد.
۸۴- ﴿وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ: يَا أَسْفَىٰ عَلَىٰ يُونُسَ، أَوْبَيَّضْتَ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ، فَهُوَ كَظِيمٌ﴾.

خوب نیست. نگرانی، اضطراب، غم، فراق و حوادث خطرناک خواهان را تهدید می‌کند و باید آن را رها کند؛ هرچند باطنی نیک دارد.
۸۵- ﴿قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَأُ تَذُكُرُ يُونُسَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ﴾.

بد است. هلاکت، فراق، پریشانی و نگرانی در آن پدید می‌آید و به افرادی بیگانه دچار می‌شود.

۸۶- ﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ، وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾.
شروعی پر زحمت و همراه با مشکلات و اضطراب دارد اما کاری خوب است و به خیر، برکت، شکوفایی و بالندگی پایان می‌پذیرد.

۸۷- ﴿يَا بَنِيَّ، اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُونُسَ وَأَخِيهِ، وَلَا تَيْسَسُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ، إِنَّهُ لَا يَيْسَسُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمَ الْكَافِرُونَ﴾.

خوب است. با آن که گرفتاری، سختی، مشکلات و تشویش و اضطراب آن فراوان است اما امیدواری و معنویت را نیز دارد و امور معنوی این کار بر سود دنیوی آن افزون است.

۸۸ - ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا: يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا
بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ، فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ، وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا، إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ﴾.

بد است. خواهان به خواری، پستی و سستی دچار می‌گردد و بهره‌ای
اندک از این کار می‌برد: ﴿وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ﴾.

۸۹ - ﴿قَالَ: هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ، إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ﴾.

بد است. مصیبت، بی‌وفایی و افتادگی خواهان را سبب می‌شود؛ چرا
که یوسف پیامبر علیه السلام گناه برادران را به رخ آنان می‌کشد و کریمانه از آن در
نمی‌گذرد.

۹۰ - ﴿قَالُوا: أَيْنَكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ؟ قَالَ: أَنَا يُوسُفُ، وَهَذَا أَخِي، قَدْ مَنَّ اللَّهُ
عَلَيْنَا، إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ، فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾.

خوب است. تصفیه حساب شخصی، به رخ کشیدن و خجالت زده
شدن در کار مورد نظر هست اما با توجه به ذیل آیه، زیان و ضرری در آن
نیست: ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾.

۹۱ - ﴿قَالُوا: تَاللَّهِ لَقَدْ آتَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا، وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ﴾.

ضرر و زیان در این کار وجود دارد ولی خوب است.

۹۲ - ﴿قَالَ لَا تَثْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ، يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ، وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾.

خوب است اما خالی از دردسر و گرفتاری نیست.

۹۳ - ﴿اذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا، فَالْقَوُّهُ عَلَيَّ وَجْهِ أَبِي، يَأْتِ بَصِيرًا، وَأَتُونِي
بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ﴾.

خیلی خوب است. شادی و سرور، وحدت، خیرات و کمالات و رفع
مشکلات را مژده می‌دهد.

۹۴ - ﴿وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ: إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ، لَوْلَا أَنْ
تُفَنِّدُون﴾.

بسیار خوب است.

۹۵- ﴿قَالُوا: تَاللَّهِ، إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ﴾.

خوب نیست. کدورت ایجاد می‌شود.

۹۶- ﴿فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ، فَارْتَدَّ بَصِيرًا، قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾.

عالی است. نعمت غیر منتظره به خواهان می‌رسد.

۹۷- ﴿قَالُوا: يَا أَبَانَا، اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا، إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ﴾.

خوب متوسط است. فراق و تشویش خاطر را با خود دارد.

۹۸- ﴿قَالَ: سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي، إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ﴾.

خوب است. وعده‌ی جبران خسارت است.

۹۹- ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ، وَقَالَ: ادْخُلُوا مِنِّي فِي الْبَيْتِ، لَعَلَّكُمْ أَنتُمْ فَرِحْتُمْ بِمَا كُنتُمْ تَفْعَلُونَ﴾.

عالی است. بر فردی کریم و محسن در مکانی پر خیر و برکت وارد می‌شود.

۱۰۰- ﴿وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ، وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا، وَقَالَ: يَا أَبَتِ، هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ، قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا، وَقَدْ أَحْسَنَ بِي، إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ، وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي، إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ، إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾.

خیلی خوب است ولی کاری است که به درازا می‌کشد و طولانی است. عاطفه، تصفیه حساب، حرمت و بسیاری چیزهای دیگر که در یک مجلس اتفاق افتاده کار را خسته کننده می‌نماید.

۱۰۱- ﴿رَبِّ، قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ، وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ، فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، تَوَفَّنِي مُسْلِمًا، وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾.

بسیار خوب است. معنویت، باطن، علم، صفا و صداقت در آن است و نفع آن عمومی است.

۱۰۲ - ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ، نُوحِيهِ إِلَيْكَ، وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ؛ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ، وَهُمْ يَمْكُرُونَ﴾.

خوب است، گرچه به خوشی پایان نمی پذیرد.

۱۰۳ - ﴿وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ، وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ﴾.

خوب نیست. خیری ندارد و ناامید کننده است.

۱۰۴ - ﴿وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ، إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾.

خوب است.

۱۰۵ - ﴿وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾.

خیلی بد است. سود و بهره‌ای دنیایی در آن نیست. غفلت و عناد نیز می‌آورد.

۱۰۶ - ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾.

خوب نیست. کاری است منفی و آلوده.

۱۰۷ - ﴿أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ، أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً، وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾.

بسیار بد است. تهدید، عذاب، گرفتاری، سیاهی هلاکت و نادانی در آن است.

۱۰۸ - ﴿قُلْ: هَذِهِ سَبِيلِي، أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي، وَسُبْحَانَ اللَّهِ، وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾.

بسیار خوب است. البته رونقی ندارد و محدود است؛ زیرا می‌فرماید: ﴿وَمَنِ اتَّبَعَنِي﴾. خواهان در این کار از آلودگی به‌دور است.

۱۰۹ - ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى، أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ، فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ، وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا، أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾.

خیلی خوب است، اما بدون مشکلات نیست.

۱۱۰- ﴿حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ، وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا، جَاءَهُمْ نَصْرُنَا، فَنُجِّيَ
مَنْ نَشَاءُ، وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾.

خوب است. درگیری و گرفتاری نیز دارد ولی زمینه‌های لازم برای رفع
آن فراهم می‌آید و مشکلات آن محدود است.

۱۱۱- ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ، مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى، وَلَكِنْ
تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ، وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ، وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾.

عالی است. خیر، برکت، صفا و صداقت می‌آورد. باید توجه داشت
این سوره با استخاره‌ای خوب شروع می‌شود و با استخاره‌ای بهتر از آن
پایان می‌پذیرد که این امر در استخاره به سوره‌ها و نه آیه‌ها حایز اهمیت
است. ما در این کتاب از استخاره به سوره‌های قرآن کریم چیزی نگفته‌ایم
و ان شاء الله این آیندگان در زمانی دور خواهند بود که از آن سخن خواهند
گفت.

سوره‌ی رعد

۱ - ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، المر، تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ، وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ، وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾.

باید توجه داشت در سوره‌ی رعد از مظاهر طبیعی بسیار یاد می‌شود. شمار فراوانی از آیات این سوره بر نظم‌ی که در پدیده‌های طبیعی نهفته است آگاهی می‌دهد و بر دقت بر حکمت و اندیشه‌ورزی در آن تأکید می‌نماید.

اما استخاره‌ی این آیه چنین است: کار مورد نظر خوب است و باطنی نیکو دارد ولی ظاهر آن خوشایند نیست، از این رو مورد استقبال خواهان قرار نمی‌گیرد؛ هرچند امری لازم است و باید انجام شود. کار دارای اهمیت، استحکام و قوت است ولی از آن نتیجه‌ای در خور نمی‌گیرد و باطن کار بر ظاهر آن افزونی دارد؛ زیرا می‌فرماید: ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾.

۲ - ﴿اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا، ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ، وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ، كُلُّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى، يُدَبِّرُ الْأَمْرَ، يُفَصِّلُ الْآيَاتِ، لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ﴾.

بسیار خوب است. البته پیچیده و سنگین می‌باشد؛ زیرا در ذیل آیه: ﴿لَعَلَّكُمْ﴾ و نیز: ﴿تُوقِنُونَ﴾ آمده است.

﴿رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ﴾: کار مورد نظر از لحاظ باطن قوی تر است و ظاهر روشن و آشکاری ندارد. ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾: روند انجام کار طبیعی است و محدود نیز می باشد.

﴿يُدَبِّرُ الْأَمْرَ، يُفَصِّلُ الْآيَاتِ﴾: کاری است داری حساب و مهندسی طرح و برنامه ولی به همین میزان سنگین، محکم و قوی است.
 ۳ - ﴿وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ، وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا، وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ، يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾.
 بسیار خوب است. روند کار طبیعی و محکم است اما سنگینی آن نیز محسوس و آشکار است.

۴ - ﴿وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ، وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ، وَزَرْعٌ، وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ، وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ، وَنُفِّضُ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾.

خیلی خوب است. نعمت های گوناگون و متفاوتی که همه مترقبه و قابل انتظار است را ارزانی خواهان می دارد. امری طبیعی، واقعی و منظم است. قابل محاسبه است و چون حساب بردار است سنگین نیز می باشد.
 ۵ - ﴿وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَئِذَا كُنَّا تُرَابًا أَيْنَا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾.

بسیار بد است. امری سنگین، طبیعی، واقعی و مطابق فطرت است که افرادی که واقع گرا نیستند را به زمین می زند. خیر این کار تمام شده و چیز دیگری در آن نیست تا کسی بتواند آن را دنبال کند یا دست کم این کار برای خواهان نتیجه بخش نیست؛ هرچند ممکن است برای دیگری چنین نباشد.

۶ - ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ، وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلَاتُ، وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ، وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ﴾.

خیلی بد است. اضطراب، اختلال و بی‌نظمی در آن است و پایانی خطرناک دارد: ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ﴾.

۷ - ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ، إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ، وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ﴾.

دو استخاره در این آیه است که نخست آن سخت و بد است و دومی آن بسیار خوب است.

۸ - ﴿اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ، وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ، وَمَا تَزْدَادُ، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ﴾.

بسیار خوب است. کار روندی یکنواخت ندارد و شدت و ضعف و برتری و پستی و کمی و افزونی پیدا می‌کند که لازمه‌ی آن داشتن روندی طبیعی و برخوردار بودن از مقدار و اندازه است.

۹ - ﴿عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، الْكَبِيرُ، الْمُنْعَالِ﴾.

بسیار عالی است. علم، قدرت، صلابت و نیز چهار نام از نام‌های مبارک پروردگار با تعلق غیبی در آن است. کاری است خوش باطن، خوش دست و پر خیر و برکت که هیچ عارضه‌ی سوء و هیچ مشکل و گرفتاری ندارد.

۱۰ - ﴿سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ، وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ﴾.

خوب است. کاری است که مشکلات و گرفتاری‌هایی در آن به وجود می‌آید. رشد آن ضعیف و کاری عادی و معمولی است.

۱۱ - ﴿لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ، يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ، إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُعَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ، وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ، وَمَا

لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنَ وَالٍ ﴿﴾.

دو استخاره است. آیه‌ی نخست بسیار خوب و سخت است. کار حافظ، مواظب و مراقبی دقیق دارد و امری اعطایی است. باید دقت کرد و مواظب بود تا کار به سلامت و با رعایت اصول و قواعد انجام شود. استخاره‌ی دوم آن خوب نیست.

۱۲ - ﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا، وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثَّقَالَ﴾.

پایان آن خوب است ولی ترس، خوف، گرفتاری و خسارت نیز با آن است.

۱۳ - ﴿وَيَسِّحُ الرِّعْدُ بِحَمْدِهِ، وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ، وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ، فَيَصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ، وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ، وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ﴾.

خیلی سخت و سنگین است و پایان بسیار بدی دارد. خطرات فراوانی دارد و شاید مرگ، تصادف، سرطان و مانند آن را با توجه به اقتدار الهی در پی داشته باشد: ﴿وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ﴾.

۱۴ - ﴿لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ، وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطٍ كَفِيهِ إِلَى الْمَاءِ، لِيَبْلُغَ فَاهُ، وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ، وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾.

خیلی بد است و خواهان هرچه تلاش نماید هیچ نتیجه‌ای نمی‌بیند و نه تنها زحمات وی هدر می‌رود بلکه گمراه نیز می‌گردد.

۱۵ - ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا، وَظِلَالُهُم بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ﴾.

بسیار خوب است. نظم در آن است.

۱۶ - ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، قُلِ اللَّهُ، قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا، قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ، أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ

عَلَيْهِمْ، قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ، وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٧﴾.

خوب است. انجام آن نیازمند سلامت درکار و دقت است و چنانچه خواهان آن را با سلامت و دقت انجام ندهد شکست وی حتمی است. کاری است سنگین که باید از روی حکمت انجام شود و امری مرحمتی و اعطایی نیست.

١٧ - ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً، فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا، فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا، وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهُ، كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ، فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً، وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ، كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾.

قرار دادن معیار و ملاک‌های طبیعی است، از این رو سنگین، پیچیده، سخت و بلند است ولی خوب است؛ چرا که از طبیعت سخن می‌گوید.

١٨ - ﴿لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَى، وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ، لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا، وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ، أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ، وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ، وَبِئْسَ الْمِهَادُ﴾.

دو استخاره است. استخاره‌ی نخست آن فراز: ﴿لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَى﴾ است که خوب است و استخاره‌ی دوم آن بسیار بد است. کاری است خطرناک که شکست آن حتمی است و خواهان را به نابودی می‌کشاند.

١٩ - ﴿أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّ مَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَى، إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾.

خوب است. مقایسه در آن است و نیاز آن است که به سلامت و با همت، دقت و احتیاط انجام شود وگرنه نتیجه‌بخش نخواهد بود.

٢٠ - ﴿الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ﴾.

خوب است.

۲۱- ﴿وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ، وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ، وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ﴾.

باید پی گیر کار بود و آن را با دقت انجام داد تا به نتیجه رسید. کاری است سخت و اضطراب آور و خطرآفرین اما خوب.

۲۲- ﴿وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ، وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ، وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً، وَيَدْرُءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ، أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ﴾.

خیلی خوب اما سنگین است.

۲۳- ﴿جَنَّاتُ عَدْنٍ، يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ، وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ﴾.

عالی است. کار مورد نظر دارای خیرات قهری و غیر منتظره است.

۲۴- ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ، فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ﴾.

عالی است. کاری است که زحمت و تلاشی را لازم ندارد و نتیجه بخش است. البته، کاری سخت و سنگین است.

۲۵- ﴿وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ، وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ، وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ، أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ، وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾.

بسیار بد است. نقض و قطع و لعنت در آن است. گرفتار زشتی، پلیدی و افراد ناآرام و بد خلق می شود.

۲۶- ﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ، وَيَقْدِرُ، وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا، وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ﴾.

ظاهر آن خوب است. کاری محدود و متوسط که باطن چندان خوشی ندارد.

۲۷- ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ، قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ، وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنْابَ﴾.

خوب نیست. قول و کفر در آن است؛ یعنی هم سخت است و هم

نتیجه‌ای ندارد و خیر اندکی که در آن است معلوم نیست نصیب چه کسی می‌شود.

۲۸- ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾.

بسیار خوب است. جمعیت، اطمینان و قلب در آن به کاررفته؛ بنابراین، کاری است محکم، گسترده، قوی و ماندگار که باید با توجه انجام شود.

۲۹- ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ، وَحَسَنُ مَا بِ﴾.

خیلی خوب است. عمل و زحمت را لازم دارد.

۳۰- ﴿كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ حَلَّتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ، لَتَتَلَوَّ عَلَيْهِمُ الَّذِي

أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ، وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ، قُلْ هُوَ رَبِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْهِ مَتَابُ﴾.

ابتدای آن با زحمت، گرفتاری و سختی همراه است ولی با تحمل

سختی‌ها و با همت و قدرت می‌توان فرجامی نیک را برای آن رقم زد.

﴿أُمَّةٍ﴾: کار سخت و سنگین است و انجام آن تنها با اعمال قدرت و

همت ممکن است.

۳۱- ﴿وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمٌ بِهِ الْمَوْتَىٰ

بَلَّ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَيْئَسِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا نُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةً أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ

يَأْتِي وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾.

خیلی بد است. آیه طولانی است. بسیار سخت، سنگین و پراز

گرفتاری و مانع است و باید آن را ترک کرد. برای ترک آن نمی‌توان

استخاره‌ای دیگر گرفت.

۳۲- ﴿وَلَقَدْ اسْتَهْزَىٰ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ

فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ﴾.

خیلی بد است. سرگردانی، اضطراب، سخره شدن و عذاب در آن به

سرعت دیده می‌شود.

۳۳ - ﴿أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ، وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ، قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بظَاهِرٍ مِنَ الْقَوْلِ، بَلْ زَيْنٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ، وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ، وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾.

بسیار بد است. خواهان نمی‌داند در انجام این کار با چه کسی مواجه می‌شود و به او مکر زده می‌شود. پرزحمت، خطرناک، حرمان آور و بی نتیجه است.

۳۴ - ﴿لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، وَلِعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ، وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ﴾.

خیلی بد است. مخاطره‌آمیز است و در دامی گرفتار می‌شود که کسی نمی‌تواند مددکار وی گردد و نتیجه‌ای نیز ندارد.

۳۵ - ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ، أُكُلُهَا دَائِمٌ، وَظِلُّهَا، تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا، وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ﴾.

بسیار خوب اما خطرناک است و باید با احتیاط و دور از غفلت آن را انجام داد. از خودستایی باید پرهیز داشت و گرنه شکست می‌خورد و سخت پریشان می‌شود.

۳۶ - ﴿وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ، وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ، قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ، وَلَا أُشْرِكُ بِهِ، إِلَيْهِ أَدْعُو، وَإِلَيْهِ مَابٍ﴾.

خوب است. در ابتدای کار با موانع و گرفتاری‌های طبیعی برخورد می‌کند ولی با رویکردی سالم و درست می‌تواند آن را نتیجه‌بخش سازد.

۳۷ - ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَمَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ﴾.

خوب است. حکم ملموس و عینی دارد اما تهدید و گرفتاری نیز با آن است.

۳۸ - ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ، وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً، وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ، لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ﴾.

خوب است. در انجام آن ناهماهنگی‌هایی پیش می‌آید.

﴿وَجَعَلْنَا﴾: کار مورد نظر روندی پیش‌رو دارد.

﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾: کاری دیربازده و سخت است و برای رسیدن به نتیجه،

همت بلند را می‌طلبد.

﴿لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ﴾: کار محدودیت‌هایی دارد.

۳۹ - ﴿يَمْنَحُوا اللَّهَ مَا يَشَاءُ وَيُنْتِثُ، وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾.

خیلی خوب است. باید در انجام آن سرعت و عجله داشت و هرگونه

اهمالی به آن آسیب می‌رساند.

۴۰ - ﴿وَإِنْ مَا نُزِينَكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَتَوَفَّيَنَّكَ، فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ،

وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ﴾.

خوب است. کاری است که بازحمت، گرفتاری و موانع بسیار شروع

می‌شود اما انجام شدنی است و باید با همت و تلاش و کوشش پی‌گیر آن

بود.

۴۱ - ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا، وَاللَّهُ يَحْكُمُ، لَا مُعَقَّبَ

لِحُكْمِهِ، وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾.

خوب نیست. روند فرسایشی آن خواهان را چنان گرفتار می‌سازد که

راه‌گریز و چاره‌ای برای او نمی‌گذارد و او مجبور می‌شود آن را دنبال کند:

﴿لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ﴾.

۴۲ - ﴿وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ، فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا، يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ

نَفْسٍ، وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ﴾.

خیلی بد است. مکر، زحمت، اضطراب، انتظار و شکست در آن

است.

۴۳- ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا، قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ﴾.

عالی و سنگین است. شروع آن زحمت و سختی دارد.
استخاره‌ی آخرین آیه‌ی سوره‌ی رعد با نخستین آیه‌ی آن در خوبی
مشترک است. حروف مقطعه‌ی آن تعبیر دیگری از: ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ
الْكِتَابِ﴾ است و دیگر فرازها نیز هر یک با تعبیر دیگری آمده و تنها در
استخاره انعکاس دارد به این معنا که صدر آیه‌ی نخست خوب و در
این جا بد و ذیل آن بد و در این آیه خوب است.

سورهی ابراهیم

۱ - ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الرَّ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ، لِنُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ، إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾.

عالی است. کاری است پیچیده، سنگین، دارای اهمیت. وصول، نور، ثبات، صلابت، نصرت، معنویت، صفا و صداقت در آن است. برای کارهای مشارکتی و به‌ویژه ازدواج بسیار نیکوست.
 ﴿كِتَابٌ﴾: کاری قانون‌مند است.

۲ - ﴿اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ، وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾.

بسیار بد است. شروع و ظاهر کار بسیار عالی می‌نماید اما همین ظاهر نیکو سلب خیر می‌کند و افزون بر آن، به هیچ وجه عاقبت خوشی ندارد و خواهان را به مشکلات، درگیری، تعارض و اختلاف دچار می‌سازد.

۳ - ﴿الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ، وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ، وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا، أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾.

خیلی بد است. با افرادی بیمار مواجه می‌شود که به دنیا چسبیده‌اند و برای حفظ منافع دنیا حتی حاضر هستند راه را به انحراف بکشند. کار مورد نظر شخصی نیست بلکه نوعی مزاحم و مانعی ماندگار دارد:
 ﴿أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾.

۴- ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ، لِيُبَيِّنَ لَهُمْ، فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ، وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ، وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾.

بسیار خوب است. مانعی در آن نیست.

۵- ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ، وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾.

خیلی خوب است.

﴿بِآيَاتِ اللَّهِ﴾: فرصتی است که باید آن را غنیمت داشت؛ چرا که ممکن است به خیری گران به صورت ناگهانی دست یابد؛ خیری که در جای دیگر یافت نمی‌شود.

۶- ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ؛ إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ، يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ، وَيَدْبَحُونَ أَبْنَاءَكُمْ، وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ، وَفِي ذَلِكَ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾.

خوب نیست. این کار سبب غفلت، تحقیر، استیصال، بدهکاری، زیان، عقب ماندگی و گرفتاری می‌شود و کاری فرتوت و فرسوده است. ﴿وَإِذْ﴾ و نیز: ﴿اذْكُرُوا﴾ دلیل بر وجود غفلت در کار است و کار به صورت آگاهانه انجام نمی‌شود.

﴿وَفِي ذَلِكَ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾: هرگاه میان صفت و موصوف جدایی افتد از سختی و بلا یا ابتلای کار کاسته می‌شود.

۷- ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ، وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾.

خوب است اما باید مواظب بود و احتیاط کرد تا به غفلت، کفران یا عاقبت سوء دچار نشد.

۸- ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ: إِنَّ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ﴾.

خیلی خوب است و حتی اگر مشکلات به صورت بارشی بروی فرو بریزد کار به فرجام نیکی می‌رسد. کار خالی از گرفتاری و مصیبت نیست.

۹ - ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ؛ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ، لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ، جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ، فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ، وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ، وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ﴾.

خوب نیست. آیه‌ای طولانی است که تهدید و رجز خوانی از اقوام تبهار، انکار، کفر و شک در آن است و در پایان نیز هیچ خیری از آن بر نمی‌آید.

۱۰ - ﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ، فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَدْعُوكُمْ لِيُبْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ، وَيُوخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى، قَالُوا: إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا، تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا، فَأَتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ﴾.

خوب نیست. کاری است فرسایشی که معلوم نیست نتیجه‌ای بدهد. شک و تهدید در آن است و چون جواب آن محذوف است به این معناست که خیری در آن نیست.

۱۱ - ﴿قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ: إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ، وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ، وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ، وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾.

عالی است. کاری بلند و سنگین است و باید آن را انجام داد.

۱۲ - ﴿وَمَا لَنَا أَلَّا تَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ، وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا، وَلَنْصَبِرَنَّ عَلَىٰ مَا أَدَيْتُمُونَا، وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾.

خیلی خوب است. کاری است شیرین که با امید و توکل انجام می‌شود. کاری بلند و سنگین است که باید آن را با اهتمام تمام دنبال نمود.

۱۳ - ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ: لَنْخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا، أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا، فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ: لَنْهَلَكَنَّ الظَّالِمِينَ﴾.

بسیار بد و خطرناک است. اخراج، تهدید و طرف شدن با افرادی زورگو در آن است که حتی موفقیت آن نیز شکست است.

۱۴ - ﴿وَلَنْسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ، ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي، وَخَافَ

وَعَبِيدِ﴾.

خوب است. آرامشی محدود دارد و خیر آن همگانی نیست. کاری سنگین است.

﴿ذَلِكَ﴾: قاعده‌مند است.

۱۵ - ﴿وَاسْتَفْتَحُوا، وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ﴾.

خیلی بد است.

۱۶ - ﴿مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ، وَيُسْقَى مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ﴾.

بدی آن بسیار فراوان است.

۱۷ - ﴿يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ

وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ﴾.

بسیار خطرناک و بد است.

۱۸ - ﴿مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ

عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ البَعِيدُ﴾.

خیلی بد است. نه تنها نتیجه‌ای ندارد بلکه نتیجه‌ی زحمات وی تباهی و گمراهی است و برای نمونه فرزند وی گمراه می‌شود یا با درآمد و امکانات خود به دیگران ظلم و اجحاف روا می‌دارد.

۱۹ - ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ، إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ

بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾.

خوب نیست. ارعاب و تهدید در آن است و هیچ خیری در آن یافت نمی‌شود.

۲۰ - ﴿وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾.

خوب نیست. تهدید کوتاه است که شدت آن را می‌رساند و به صورت قهری هر کاری که باشد سبب نابودی، مرگ، تصادف و بلا یا ابتلاهایی مانند آن می‌شود.

۲۱- ﴿وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا، فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا: إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا، فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ؟ قَالُوا: لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ؛ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرُ عَنَّا أَمْ صَبَرْنَا، مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ﴾.

بسیار بد است و روند طولانی آن بدتر است. پشیمانی، پریشانی، عذاب و گرفتاری را با خود می‌آورد و نتیجه‌ای نیز در بر ندارد و از آن نمی‌توان رهایی جست: ﴿مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ﴾. باید آن را به سرعت ترک کرد.

۲۲- ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ: إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقُّ، وَوَعَدْتُكُمْ، فَأَخْلَفْتُكُمْ، وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ، فَاسْتَجَبْتُمْ لِي، فَلَا تَلُمُونِي، وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ، مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ، وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي، إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ، إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾.

خیلی بد است. خواهان محکوم و مورد ملامت و سرافکنده می‌شود و کسی نیز نمی‌تواند به وی کمک و مددی داشته باشد و به صورت قهری به ظلم و بلا آلوده و گرفتار می‌گردد.

۲۳- ﴿وَأُدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ، خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ، تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾.

بسیار خوب است. فرجام آن صفا و سلامت است. البته با توجه به یادکرد از عمل صالح، کار سنگین و سخت است.

۲۴- ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ، أَضَلُّهَا ثَابِتٌ، وَفَرَعُهَا فِي السَّمَاءِ﴾.

عالی است. ارعاب و هشدار است. کاری است پر نعمت که مستمر و ماندگار است.

۲۵- ﴿تُؤْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا، وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ، لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾.

عالی است. کاری است قانون‌مند و کوتاه که به راحتی جمع و انجام می‌شود و بهره‌های آن مستمر است.

۲۶- ﴿وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ، اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ، مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ﴾.

خیلی بد است. هتک حیثیت، آبروریزی و فلاکت ماندگار را برای خواهان موجب می‌شود.

۲۷- ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، وَفِي الْآخِرَةِ، وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ، وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾.

صدر و ذیل آن با هم تنافی دارد. شروع آن خوب ولی پایان زیان‌باری دارد و باید آن را ترک کرد.

۲۸- ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَةَ اللَّهِ كُفْرًا، وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ﴾.
خیلی بد است. تهدید، تبدیل نعمت، حرمان، کفر و نابودی در آن است.

۲۹- ﴿جَهَنَّمَ يَصْلُونَهَا، وَبِئْسَ الْقَرَارُ﴾.

بسیار بد است. کنترل کار مورد نظر که دارای پیشینه است و دیگران بخشی از آن را انجام داده‌اند از دست خواهان خارج می‌شود. این کار خیلی خطرناک است و بدی‌های آن نیز ماندگار است: ﴿وَبِئْسَ الْقَرَارُ﴾.

۳۰- ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ، قُلْ تَمَتَّعُوا، فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ﴾.

خیلی بد است. کار مورد نظر نتیجه‌ی کارهای پیشین خواهان یا دیگران است. گرفتاری، عذاب و دردمندی را برای خواهان به ارمغان می‌آورد.

۳۱- ﴿قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً، مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ﴾.

بسیار خوب است.

﴿لِعِبَادِيَ﴾، ﴿يُقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ و ﴿يُنْفِقُوا﴾: در مجموع زحمت و تلاش زیادی را می‌طلبد و سخت است.

﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ﴾: لازم است در انجام کار سرعت عمل و عجله داشت وگرنه نتیجه‌بخش نخواهد بود و منافع آن از دست می‌رود.

۳۲- ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ، وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً، فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ، وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ، وَسَخَّرَ لَكُمْ الْأَنْهَارَ﴾.

خیلی خوب است. بهره‌های فراوان هبه‌ای، بخششی و دهشی و پربركت دارد که خالی از زحمات و تلاش است و همه‌ی آن اعطای خداوند می‌باشد.

۳۳- ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ، وَسَخَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾.

بسیار خوب است. خیرات و برکات کار مورد نظر دائمی است. البته، تزلزل و حرمان نیز خواهان را تهدید می‌کند.

۳۴- ﴿وَأَتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ، وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا، إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ﴾.

ظاهر کار و نیز شروع آن بسیار خوب است و نعمت و بهره‌ی آن نیز فراوان است ولی خواهان در پایان به کفران نعمت و حرمان دچار می‌شود و گرفتاری، پریشانی و پشیمانی تمام وجود او را فرا می‌گیرد و فردی درمانده و وامانده می‌شود. بسیار بد است.

۳۵- ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ: رَبِّ، اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا، وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾.

خیلی خوب است و خیرات و برکات خود را دارد ولی با توجه به درخواست امنیت: ﴿اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا﴾ که غیر از وجود امنیت و آرامش است، ناامنی‌هایی خواهان را آزار خواهد داد.

۳۶- ﴿رَبِّ، إِنَّهُمْ أَضَلُّنَّ كَثِيرًا مِنْ النَّاسِ، فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي، وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾.

مشروط است، از این رو خوب نیست؛ مگر آن که به انجام آن مجبور باشد.

۳۷ - ﴿رَبَّنَا، إِنِّي أَسْكَنتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بَوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ، رَبَّنَا، لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، فَاجْعَلْ أَفئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ، وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ، لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ﴾.

آیات دعایی بر خیر و برکت دلالت دارد. آیه‌ی شریفه بلند و طولانی است و خیرات آن با تحمل مشکلات و سختی‌هاست که به دست می‌آید: ﴿بَوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ﴾.

۳۸ - ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ تَعَلَّمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾.

کاری است سخت، سنگین و دقیق که انجام آن به ماجراجویی می‌ماند و فشار فراوانی بر خواهان وارد می‌آید. بد است و باید آن را ترک کرد.

۳۹ - ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ، إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾.

عالی است. از دهش‌های الهی است. هبه، حمد و استجاب در آن است. شنیدن دعا به معنای انجام شدن آن است.

۴۰ - ﴿رَبِّ، اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ، وَمِنْ ذُرِّيَّتِي، رَبَّنَا، وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ﴾.

عالی است. زحمت و تلاش را لازم دارد و مورد پذیرش قرار می‌گیرد.

۴۱ - ﴿رَبَّنَا، اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ، يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾.

خوب است.

﴿اغْفِرْ﴾: کار به نتیجه می‌رسد.

﴿يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾: نتیجه‌ی آن طولانی و مستمر است.

۴۲ - ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ، إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ﴾.

خیلی بد و خطرناک است. مکر و فریب در کار وجود دارد و ظاهر

نیکوی آن تنها ابزاری برای فریب است. خطرات آن در ابتدا خود را نشان نمی‌دهد و ناگهان خواهان را غافلگیر می‌کند.

۴۳- ﴿مُهْطِعِينَ، مُقْنِعِي رُؤُوسِهِمْ، لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ﴾.

کاری است وحشتناک، خطرناک، سخت و سنگین که خواهان را به هلاکت و نابودی می‌کشاند.

۴۴- ﴿وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ، فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا: رَبَّنَا، أَخْرَجْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ، نَجِبْ دَعْوَتَكَ، وَتَتَّبِعِ الرَّسُلَ، أَوْلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلُ، مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ﴾.

خوب نیست. انذار و تهدید در آن است. روند طولانی کار خطرناک است و با گرفتاری‌هایی که برای خواهان پیش می‌آید، به سوی زوال و نابودی پیش می‌رود.

۴۵- ﴿وَسَكَنْتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ، وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ، وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ﴾.

خوب و پر منفعت است. جمع کردن کار و به نتیجه رساندن آن زحمت بسیار می‌برد.

۴۶- ﴿وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ، وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ، وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ﴾.

بسیار بد است. چهار مکر در آیه آمده و به این معناست که از هر سویی به وی حمله شود، خواهان را در غرقاب نابودی فرو می‌برد.

۴۷- ﴿فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِيفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ، إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ﴾.

خوب نیست. تهدید، انتقام و وعید در آن است.

۴۸- ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ، وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾.

خوب نیست. تبدیل، گرفتاری، زحمت و مشقت در آن است و نتیجه‌ای نیز ندارد.

۴۹- ﴿وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾.

بسیار بد و خطرناک است و خواهان را به سختی‌های بسیار دچار می‌سازد.

۵۰- ﴿سَرَّابِيلُهُمْ مِنْ قَطْرَانٍ، وَتَغْشَىٰ وُجُوهُهُمُ النَّارُ﴾.

خیلی خطرناک و عذاب‌آور است.

۵۱- ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ، إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾.

بد و آسیب‌زاست و سبب مکافات می‌شود.

۵۲- ﴿هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ، وَلِيُنذَرُوا بِهِ، وَلِيَعْلَمُوا أَنَّ هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ، وَلِيَذَّكَّرَ

أُولُو الْأَلْبَابِ﴾.

عالی است. کاری است که به‌حتم انجام می‌شود.

﴿إِلَهُ وَاحِدٌ﴾: شیوهی انجام کار منحصر در یک راه است و قدرت مانور

و تجربه و آزمایش روش‌های گوناگون در آن وجود ندارد.

باید توجه داشت آیهی نخست این سوره در محتوا با آیهی آخر

هماهنگ است و استخاره‌ی هر دو نیز بسیار خوب است.

سوره‌ی حجر

در سوره‌ی حجر آیاتی آمده است که از لحاظ کیفی بسیار بالاست و همانند آن در کم‌تر سوره‌ای دیده می‌شود. برخی از آیات این سوره که شمار آن نیز اندک نیست بر کیفیت بالای کار دلالت دارد.

۱- ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الرَّ، تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ، وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ﴾.

بسیار خوب است. کاری است پیچیده که کمال کار را نشان می‌دهد. سنگین، روشن، شکوفا، رونده و محکم است. پُر اهمیت و پُر نتیجه اما به صورت کامل بی‌ضرر است و هیچ زمینه‌ای منفی در آن نیست. به اعتبار ﴿مُبِينٍ﴾ کاری آشکار است.

﴿الر﴾: پیچیده و سنگین است.

﴿تِلْكَ﴾: بلند، بزرگ و در نتیجه دوردست است.

﴿قُرْآنٍ﴾: کاری است که جمعیت و کمال دارد.

۲- ﴿رُبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ﴾.

خوب نیست. توقع خواهان یا اطرافیان وی بالاست. مشکلات و سنگ اندازی‌های زیادی پیش می‌آید، بنا بر این بی‌نتیجه است.

۳- ﴿ذَرَهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا، وَيُلْهِمُ الْأَمَلُ، فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾.

خوب نیست. کاری کثیف، پایین، سست و تهدیدآور است. با آن که ظاهری نیکو برای آن است، نتیجه‌ای در بر ندارد.

۴- ﴿وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ﴾.

خوب نیست. هلاکت جمعی؛ همانند: آتش سوزی، تصادف و بیماری را پیش می‌آورد و نتیجه‌ای نیز ندارد.

۵- ﴿مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا، وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ﴾.

خیلی بد است. خسارت و آسیب آن بسیار بالاست. شفیع، واسطه، مددکار و دستگیری نیز وجود ندارد.

۶- ﴿وَقَالُوا: يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ، إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ﴾.

بسیار بد است. با افرادی نادان و بی‌تربیت رو به‌رو می‌شود که قصد تحقیر او را دارند. نتیجه‌ای نیز از آن به دست نمی‌آید.

۷- ﴿لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَائِكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾.

خوب نیست. کذب، دروغ‌گویی و درگیری‌هایی لفظی در آن است و نتیجه‌ای از آن نمی‌یابد.

۸- ﴿مَا نُنزِلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَمَا كَانُوا إِذَا مُنْظَرِينَ﴾.

خوب نیست. نتیجه‌ای ندارد؛ چرا که مفهوم باطل دارد. اضطراب و نگرانی دامنگیر خواهان می‌شود.

۹- ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾.

بسیار خوب است. با توجه به تکرار: ﴿إِنَّا﴾ کاری است مهم، محکم و بسیار شیرین که ضمان، بیمه و خیرات قهری دارد.

۱۰- ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِعَابِ الْأَوَّلِينَ﴾.

خوب نیست. هلاک و گمراهی با آن همراه است.

۱۱- ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾.

خیلی بد است. غربت و هتک حیثیت و آبروریزی در آن است.

۱۲- ﴿كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾.

خوب نیست. کاری بسیار سخت و سنگین است که در صورت

ناچاری لازم است در نهایت احتیاط و با مشاوره و گرفتن شریک آن را انجام دهد. درصد نتیجه بخش بودن آن پایین است و چنانچه مقذور است باید آن را ترک کند.

۱۳- ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ، وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ﴾.

خوب نیست. نتیجه ای ندارد.

۱۴- ﴿وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَاباً مِّنَ السَّمَاءِ، فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ﴾.

بد است. خیال پردازی است و در صورتی که بتوان آن را عملی ساخت، نتیجه ای ندارد

۱۵- ﴿قَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ﴾.

خیلی بد است و موفقیت آمیز نیست.

۱۶- ﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجاً وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ﴾.

بسیار خوب است. محکم، موفقیت آمیز، پر خیر و کمال و با کیفیت بالاست. سبب زینت و توجه می شود. هیچ زمینه ای منفی در آن نیست.

۱۷- ﴿وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ﴾.

سخت و مشکل است و گرفتاری آن بسیار است، اما می تواند به موفقیت برسد. خوب است.

۱۸- ﴿إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُّبِينٌ﴾.

خوب نیست. گرفتاری و استراق سمع دارد.

۱۹- ﴿وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ﴾.

بسیار خوب است. سنگین است و انجام آن نیازمند احاطه بر کار و آگاهی است.

۲۰- ﴿وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ﴾.

خیلی خوب است. رزق و روزی بدون زحمت و تلاش بهره‌ی خواهان می‌شود.

۲۱- ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا حَزَائِنُهُ، وَمَا نُنزِّلُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ﴾.

بسیار خوب و پر خیر است.

۲۲- ﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ، فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً، فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ، وَمَا أَنْتُمْ

لَهُ بِخَازِنِينَ﴾.

بسیار خوب است. کاری است پُر تحول و سیراب‌ساز که البته زودگذر است و ماندگاری ندارد.

۲۳- ﴿وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ، وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ﴾.

خیلی خوب است. خداوند می‌خواهد که این کار انجام شود. کاری است نوعی که نتیجه‌ی آن ماندگار است.

۲۴- ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُتَقَدِّمِينَ مِنْكُمْ، وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُتَأَخِّرِينَ﴾.

خوب نیست. بی تفاوتی در کار هست. کاری است یکنواخت و بی‌خاصیت.

۲۵- ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ، إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾.

بد است. آیاتی که از حشر سخن می‌گوید آیات مکافات و مجازات است که خداوند حکیم و علیم بر اساس حکمت و عدالت با کردار آدمی رفتار می‌کند و به صورت قهری امری سخت است. کار مورد نظر هرچه به پایان خود نزدیک‌تر شود، سخت‌تر می‌گردد.

۲۶- ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾.

خوب نیست. ظاهر کار نیکوست و شروع آن خوب است اما بد باطن و بی‌نتیجه است.

۲۷- ﴿وَالْجَنَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ﴾.

بد است. آتش سوزان همان گرفتاری و پریشانی موجود در کار است.

۲۸- ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾.

فریب ظاهر پرهیبت و باشکوه آن را نباید خورد که هیچ نتیجه‌ی

خیری در آن نیست.

۲۹- ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾.

خیلی خوب است. باید کار را با سرعت انجام داد و در عملی نمودن

آن اهتمام داشت: ﴿فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾.

۳۰- ﴿فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ﴾.

کاری است که فرجام آن شرافت، عظمت و نیکویی است. بسیار

خوب است.

۳۱- ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ﴾.

بسیار بد است. پرهیز از سجده یعنی حتمی بودن شکست کار و

نتیجه‌بخش نبودن آن.

۳۲- ﴿قَالَ: يَا إِبْلِيسُ، مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ﴾.

خیلی بد است. کار نظمی ندارد و به طور قهری فرو می‌ریزد.

۳۳- ﴿قَالَ: لَمْ أَكُنْ لَأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾.

خوب نیست. کاری است سست و بی‌اساس که درگیری و گرفتاری در

آن هست.

۳۴- ﴿قَالَ: فَاخْرُجْ مِنْهَا، فَإِنَّكَ رَجِيمٌ﴾.

خیلی بد است. چیزی جز مکافات نیست.

۳۵- ﴿وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ﴾.

خیلی بد است. کاری است که خواهان را گرفتار می‌کند و او را به

مکافات، غفلت و پریشانی می‌اندازد.

۳۶- ﴿قَالَ: رَبِّ، فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾.

خوب نیست. کاری است زمان‌بر و فرسایشی که نتیجه‌ای نیز بر آن مترتب نیست.

۳۷- ﴿قَالَ: فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾.

خوب نیست. کاری است درازمدت و فرسایشی.

۳۸- ﴿إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ﴾.

خوب نیست. با آن که انجام آن به درازا می‌کشد، پایان خوشی نیز ندارد.

۳۹- ﴿قَالَ: رَبِّ، بِمَا آغْوَيْتَنِي لِأَزِيَّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ، وَلَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾.

بسیار بد است. خواهان در تنهایی خویش رها می‌شود و به هلاکت می‌افتد.

۴۰- ﴿إِلَّا عِبَادَكَ، مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ﴾.

خوب است.

﴿الْمُخْلِصِينَ﴾: سختی، سنگینی و فشار مضاعفی بر خواهان وارد

می‌شود و وی باید تلاش و زحمت فراوانی را نیز متحمل گردد.

۴۱- ﴿قَالَ: هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ﴾.

عالی است. با توجه به سخن گفتن از مخلصین در آیه‌ی پیش، می‌شود احتمال داد: ﴿عَلَيَّ﴾ در واقع: ﴿عَلَيَّ﴾ باشد و براین اساس اقتدار را می‌رساند و چون وصف مستقیم برای ﴿صِرَاطٌ﴾ آمده کاری است پیشرو و رونده.

۴۲- ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ، إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾.

خوب نیست. مشکلات و گرفتاری فراوانی دارد و چنانچه مجبور به انجام آن است می‌تواند پی‌گیر آن باشد.

۴۳- ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾.

بسیار بد است. تهدید و پریشانی را برای خواهان پیش می‌آورد.

۴۴- ﴿لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ، لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾.

خیلی خطرناک است. خواهان هر راهی را که برای انجام آن برگزیند به شکست می‌انجامد، لازم است به سرعت از آن دست بردارد یا کار را تعطیل نماید.

۴۵- ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾.

عالی است. زندگی با این کار شیرین می‌شود و صفا، صمیمیت، تفریح و احساس آرامش با آن همراه است.

۴۶- ﴿ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ﴾.

خیلی خوب است باید به سرعت آن را انجام داد که خیرات فراوانی دارد.

۴۷- ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ﴾.

بسیار خوب است. به لحاظ: ﴿وَنَزَعْنَا﴾ گرفتاری‌ها و سختی‌هایی دارد.

۴۸- ﴿لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ﴾.

خیلی خوب است. کاری است بدون مشکلات، ضمانت شده و موفق که آسودگی و آرامش خیال را با خود دارد.

۴۹- ﴿نَبِيِّ عِبَادِي: أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾.

کاری عالی است که مشکلات آن برطرف می‌شود.

۵۰- ﴿وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ﴾.

خیلی بد، دردناک و زجرآور است.

۵۱- ﴿وَنَبِّئُهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ﴾.

سرفصل است. کار مورد نظر کشش‌پذیر و باز نیست و ناهماهنگی‌ها و ناآگاهی‌هایی در آن است. خوب نیست.

۵۲ - ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا، قَالَ: إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ﴾.

بد است. کار با اضطراب، پریشانی، ترس، تحول، تبدیل و ناآرامی
پیش می‌رود.

۵۳ - ﴿قَالُوا: لَا تَوْجَلْ، إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ﴾.

بسیار خوب است. شروع آن اضطراب‌زاست: ﴿لَا تَوْجَلْ﴾.

۵۴ - ﴿قَالَ: أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ، فِيمَ تَبَشِّرُونَ﴾.

خیلی خوب است. سختی و مشکلات دارد.

۵۵ - ﴿قَالُوا: بَشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ، فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ﴾.

خوب است؛ ولی مشکلاتی دارد.

۵۶ - ﴿قَالَ: وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ﴾.

خوب نیست. کاری است سخت و سنگین که فرجام آن ماندن در
مشکلات است.

۵۷ - ﴿قَالَ: فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾.

خوب نیست؛ چون نگرانی و اضطراب دارد.

۵۸ - ﴿قَالُوا: إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ﴾.

خیلی بد است.

۵۹ - ﴿إِلَّا آلَ لُوطٍ، إِنَّا لَمَنْجُوهُمْ أَجْمَعِينَ﴾.

مکافات، گرفتاری و سختی فراوانی در آن پیشامد می‌کند ولی با
تحمل زحمت، پایان خوبی دارد.

۶۰ - ﴿إِلَّا امْرَأَتَهُ، قَدَرْنَا لَهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ﴾.

خیلی بد است.

۶۱ - ﴿فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ﴾.

خوب نیست. فرشتگان عذاب همانند گروه ضربت هستند که هر جا
روند خرابی به بار می‌آورند.

۶۲- ﴿قَالَ: إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ﴾.

بسیار بد است.

۶۳- ﴿قَالُوا بَلْ جِنَّاتِكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ﴾.

بد است. خواهان را به مکافات و گرفتاری دچار می سازد.

۶۴- ﴿وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ، وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾.

خوب نیست. سخن فرشتگان عذاب است که آمده اند به حق کار کنند. اضطراب، غم و غصه را برای خواهان که در پی عافیت و آسایش است موجب می شود.

۶۵- ﴿فَأَسْرِبْ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ، وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ، وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ، وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ﴾.

خوب نیست. بهتر است ترک شود: ﴿وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ﴾. ﴿بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ﴾: کار مورد نظر خواهان را به دلهره، اضطراب و سختی می اندازد؛ چرا که امری شبانه است.

۶۶- ﴿وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ: أَنَّ دَابِرَ هَؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ﴾.

خوب نیست. نابودی و هلاکت را موجب می شود.

۶۷- ﴿وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ﴾.

خیلی خوب است. کاری است شیرین با افرادی شایسته و اهل که بشارت آور است.

۶۸- ﴿قَالَ: إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي، فَلَا تَفْضَحُونِ﴾.

بسیار بد است. حرمت خواهان و دیگران شکسته می شود.

۶۹- ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ، وَلَا تُخْزُونِ﴾.

خوب نیست. خواهان هتک حیثیت می شود.

۷۰- ﴿قَالُوا: أَوْلَمْ نُنْهَكْ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾.

خوب نیست. تهدید و استنطاق در آن است.

۷۱- ﴿قَالَ: هُوَ لَاءِ بَنَاتِي، إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ﴾.

بد است. آبروریزی، گرفتاری و سنگینی مضاعف کار و فشار حاصل از آن خواهان را در تنگنا قرار می‌دهد.

۷۲- ﴿لَعْمَرُكَ، إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾.

خیلی بد است. غفلت و ناآگاهی با آن همراه است.

۷۳- ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ﴾.

بسیار بد است. عذاب و گرفتاری دارد.

۷۴- ﴿فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا، وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ﴾.

گرفتاری، پریشانی، عذاب، خلط و به هم ریختگی، اضطراب و نابودی و بلایایی هم چون تصادف و مرگ و میر خواهان را تهدید می‌کند.

۷۵- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ﴾.

خوب است. این آیهی شریفه دانش «قیافه‌شناسی» را خاطر نشان می‌شود.

۷۶- ﴿وَإِنَّهَا لِبِسَبِيلٍ مُّقِيمٍ﴾.

خوب است. سازندگی و آبادی را نتیجه می‌دهد.

۷۷- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾.

کاری خیر و خوب است؛ هر چند برای ظالمان عذاب است، اما برای مؤمنان نشانه و خیر است.

۷۸- ﴿وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ ظَالِمِينَ﴾.

خیلی بد است. به ظلم و ستم آلوده و گرفتار می‌شود.

۷۹- ﴿فَاتَّقَمْنَا مِنْهُمُ، وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ﴾.

بسیار بد است. عذاب و گرفتاری و بلایا بر خواهان هجوم می‌آورد.

۸۰- ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ﴾.

بد است. فقط بلا و گرفتاری است.

۸۱- ﴿وَآتَيْنَاهُمْ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾

با آن که ظاهر خوشایندی دارد، خطرناک است و در پایان نیز نتیجه بخش نمی باشد. بد است.

۸۲- ﴿وَكَانُوا يَنْجِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ﴾

خیلی بد، سخت، پر زحمت، پرخطر و بدون خاصیت و نتیجه است.

۸۳- ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُضْجِينَ﴾

ورشکستگی و نابودی خواهان قطعی است. خیلی بد است.

۸۴- ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾

خوب نیست، هرچه برای این کار زحمت کشیده شود نتیجه ای از آن به دست نمی آید و تمامی تلاش های وی هدر می رود.

۸۵- ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ، وَإِنَّ السَّاعَةَ

لَأْتِيَةٌ، فَاضْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ﴾

کاری منظم و خوب است که باید آن را با سرعت انجام داد و هرگونه تأخیری در اقدام بر آن سبب از دست رفتن آن می شود.

﴿فَاضْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ﴾: باید کار را با شکیبایی و حوصله دنبال کرد.

۸۶- ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾

بسیار خوب است. علم، قدرت و آفرینش خداوند را یادآور می شود و هرچه بیش تر از اسمای الهی در آیه ای یاد شود بر خیر و خوبی فراوان تر کار دلالت دارد. کاری است کوتاه که در زمانی اندک به فرجام می رسد.

۸۷- ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي، وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ﴾

عالی است. کاری است اعطایی و دهشی که قابلیت آن را دارد که در زمانی کوتاه جمع، فراهم و محقق گردد.

۸۸- ﴿لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ، وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ،
وَاحْفَظْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾.

خوب نیست. زحمت فراوان و انتظار و نفی در آن است. سختی و
گرفتاری آن فراوان است. بهتر است ترک شود.

۸۹- ﴿وَقُلْ: إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ﴾.

خوب است. کاری است کوتاه و آشکار.

۹۰- ﴿كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ﴾.

خوب نیست. با این کار زمینه‌ی گرفتاری و بلا برای خواهان پیش
می‌آید.

﴿الْمُقْتَسِمِينَ﴾: تقسیم همان مخاطرات و گرفتاری‌هاست.

۹۱- ﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ﴾.

خیلی بد است. کفران نعمت و حرمان را موجب می‌شود.

۹۲- ﴿فَوَرَبِّكَ لَنَسَأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾.

بسیار بد است.

۹۳- ﴿عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾.

بد است.

۹۴- ﴿فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ، وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾.

خوب نیست. کار روان نیست و نیاز به مدد و امداد دارد. بهتر است
ترک شود.

۹۵- ﴿إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ﴾.

به اعتبار: ﴿كَفَيْنَاكَ﴾ خوب است، اما گرفتاری، اختلاف و موانعی در

کار پیشامد می‌کند: ﴿الْمُسْتَهْزِئِينَ﴾.

۹۶- ﴿الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾.

خیلی بد است. تهدید، اختلاف، درگیری و چه بسا قتل در آن رخ می دهد.

۹۷- ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ﴾.

خوب نیست. خواهان را به تنگنا، درگیری، اختلاف و هتک حیثیت گرفتار می کند.

۹۸- ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ، وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾.

بسیار خوب است. کاری معنوی است که نتیجه ای نیکو دارد و لازم است انجام شود. در اقدام بر آن نباید تأخیر را روا داشت و دو امر آیه بر انجام آن پای فشاری دارد و صفا و صمیمیت نیز در آن موجود است.

۹۹- ﴿وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾.

خیلی خوب است؛ ولی در شروع آن اضطراب و انتظار و تحمل تلاش و زحمت را باید داشت و پایان آن را فرجامی نیکوست.

سوره نخل

۱ - ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ، فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ، سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾.

خوب نیست. از عذاب و مکافات هشدار می‌دهد و ذیل آن نیز به: ﴿يُشْرِكُونَ﴾ پایان می‌پذیرد.

۲ - ﴿يُنزِلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ: أَنْ أَنْذِرُوا، أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا، فَاتَّقُونِ﴾.

خوب است. کار در ادامه‌ی خود سنگین می‌شود و مشکلاتی را برای خواهان پیش می‌آورد.

۳ - ﴿خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾.

خوب است. با توجه به ذیل آیه لازم است در کار احتیاط داشت تا به مخاطرات آن دچار نشد.

۴ - ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ، فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ﴾.

خوب نیست. عاقبت خوشی ندارد. ترک آن لازم است.

۵ - ﴿وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾.

عالی است. کاری است که رونق، جلا و صفا دارد.

۶ - ﴿وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ﴾.

بسیار خوب است. کار شکوه و رونق فراوانی دارد و آزاد و رهاست.

۷- ﴿وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِالْغَيْهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ، إِنَّ رَبَّكُمْ لَرؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾.

بسیار خوب است.

۸- ﴿وَالْحَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا، وَزِينَةً، وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾.

خوب است. زینت و اعتبار مالی را در پی می آورد.

۹- ﴿وَعَلَىٰ اللَّهِ قَٰصِدُ السَّبِيلِ، وَمِنْهَا جَائِرٌ، وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ﴾.

خوب است ولی کار خطرناکی دارد که لازم است آن را با احتیاط انجام داد.

۱۰- ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ، مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ، فِيهِ تُسِيمُونَ﴾.

خیلی خوب است. پر خیر و برکت است.

۱۱- ﴿يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ، وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾.

بسیار خوب است و برکت و نعمت به خواهان رو می آورد.

۱۲- ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ، مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾.

عالی است. قدرت، حکمت و عظمت را به خواهان پیشکش می کند. باید توجه داشت که از اموری آسمانی که نماینده‌ی معنویت و عظمت است یاد می کند.

۱۳- ﴿وَمَا ذَرَّةٌ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ﴾.

خیلی خوب است. کاری است تنوع پذیر که هوشمندان به انجام می شود و خستگی را نیز به خواهان راه نمی دهد: ﴿ذَرَّةٌ لَكُمْ﴾.

۱۴ - ﴿وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا، وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا، وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاحِرَ فِيهِ، وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ، وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾.

خوب است.

﴿الْبَحْرَ﴾: آب و دریا صفا و سلامتی است.

۱۵ - ﴿وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ، وَأَنْهَارًا، وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾.

خیلی خوب است. کاری است محکم که به شیوه‌های گوناگون خیرات متنوعی را به خواهان می‌رساند.

۱۶ - ﴿وَعَلَامَاتٍ، وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ﴾.

عالی است. کاری است که صفا، قدرت و علم را برای خواهان به ارمغان می‌آورد.

۱۷ - ﴿أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾.

خوب است. در ابتدای کار مشکلاتی پیش می‌آید و درگیری، غفلت، اشتباه، گرفتاری و شکست‌هایی را به خواهان وارد می‌سازد که در ادامه هموار می‌شود.

۱۸ - ﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا، إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾.

خیلی خوب است. کاری است که بهره‌های آن مرحمتی و بخششی است که زحمت و تلاشی را بر نمی‌تابد.

۱۹ - ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ، وَمَا تُعْلِنُونَ﴾.

خوب است. کاری است آگاهانه و البته دقیق که باید با احتیاط انجام شود.

۲۰ - ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا، وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾.

بد است و گمراه کننده.

۲۱- ﴿أَمْوَاتٌ غَيْرٌ أَحْيَاءٍ، وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾.

خیلی بد است. کاری است که با نادانی و جهل از عواقب آن انجام می‌شود.

۲۲- ﴿إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ، فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ، وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾.

بسیار بد است.

۲۳- ﴿لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ﴾.

خوب نیست.

﴿لَا جَرَمَ﴾: کاری است شکننده و خشک که جبر و ناچاری را بر خواهان تحمیل می‌کند.

﴿لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ﴾: کاری زیان‌بار است.

۲۴- ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَآذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾.

بد است. کار به فرجام نمی‌رسد و بر عهده‌ی خواهان می‌ماند.

۲۵- ﴿لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ، أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ﴾.

خیلی بد است. خطرناک، زشت و زیان‌بار است. باید از آن پرهیز داشت.

۲۶- ﴿قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ، فَآتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ، فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ، وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾.

بسیار بد است. عذاب، حرمان، شکست، جنایت و به اعتبار: ﴿فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ﴾، مصیبت‌های غیر مترقبه در آن است.

۲۷- ﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِبُهُمْ، وَيَقُولُ: أَيَنْ شُرَكَائِي الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ، قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ: إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾.

بسیار بد، طولانی، شلوغ، فرسایشی و نامنظم است.

۲۸- ﴿الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ، فَالْتَقُوا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ، بَلَى، إِنْ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾.

خیلی بد است.

۲۹- ﴿فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ، خَالِدِينَ فِيهَا، فَلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾.

کار به درگیری، حرمان و بلایایی هم چون تصادف یا سرطان می انجامد: ﴿أَبْوَابَ جَهَنَّمَ﴾.

۳۰- ﴿وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا: مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ؟ قَالُوا: خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَلِدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ، وَلَنِعَمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ﴾.

بسیار خوب است. کاری است رسا و بلند که صفا و سعادت را به دنبال دارد.

۳۱- ﴿جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا، تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ، لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ، كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ﴾.

کار زحمت دارد؛ ولی خوب است و نتیجه‌ای پربار برای آن است.

۳۲- ﴿الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾.

عالی است؛ ولی زحمت و تلاش مضاعفی را می طلبد.

۳۳- ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ، أَوْ يَأْتِي أَمْرٌ رَبِّكَ، كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ، وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ، وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾.

خیلی بد است. با اقدام بر این کار، نعمت، اضطراب، پریشانی خاطر، نابودی و هلاکت، خود را نشان می دهد.

۳۴- ﴿فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا، وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾.

خیلی بد است. بلای ناگهانی، مشقت، زحمت و شدت ابتلا از پی آمدهای انجام این کار است.

۳۵- ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا: لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا، وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ، كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ، فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ؟﴾

خوب نیست. افترا در آن است و نه تنها نتیجه‌ای ندارد، بلکه حرمان و نابودی با آن همراه است: ﴿فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ؟﴾.

۳۶- ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا: أَنْ أُعْبُدُوا اللَّهَ، وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ، فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ، وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ، فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ، فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِّبِينَ﴾.

خوب نیست. ظاهری خوش نما و خوشایند دارد اما پریشانی و پشیمانی را ارزانی خواهان می‌دارد.

۳۷- ﴿إِنْ تَحْرِضْ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ، وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ﴾.

خوب نیست. کاری است بی‌نتیجه که علی‌رغم ظاهر نیکوی آن، خواهان را گرفتار معضلی بزرگ می‌نماید که دیگر کسی را یارای کمک به وی نیست.

۳۸- ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ: لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ، بَلَى، وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا، وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾.

خیلی بد است. جهد، انکار، بی‌اعتقادی و نادانی گریبان‌گیر خواهان می‌گردد.

۳۹- ﴿لِيَبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ، وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ﴾.

بسیار بد است. تکذیب، قرار گرفتن در بدی‌ها، کفران و حرمان را با هم دارد.

۴۰- ﴿إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾.

خوب است. اراده و اطمینانی که در کار هست آن را انجام شدنی می‌سازد بدون آن که زحمت و تلاشی لازم داشته باشد.

﴿أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾: کاری است کم زحمت و پر نتیجه که به آسانی

و به روانی تحقق می یابد.

۴۱- ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً،
وَلَا جُرْأَخِرَةَ أَكْبَرُ، لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾.

خیلی خوب است. در انجام آن باید احتیاط داشت تا به مشکلی دچار نشد.

۴۲- ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا، وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾.

شروع آن مشکلاتی دارد ولی بسیار خوب است.

۴۳- ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِي إِلَيْهِمْ، فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ
كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾.

بسیار خوب است.

﴿فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ﴾: باید کار را آگاهانه و از مسیر درست و قانونی آن

انجام داد.

۴۴- ﴿بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ، وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ، وَلَعَلَّهُمْ
يَتَفَكَّرُونَ﴾.

بسیار خوب است. کاری است معنوی، پر قدرت، پر انرژی، مستمر و

عمومی که برای همگان کاربرد دارد.

۴۵- ﴿أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ، أَوْ يَأْتِيَهُمْ
الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾.

ظاهری نیکو و باطنی پر بلا دارد؛ بلاهایی که قابل محاسبه و

پیش بینی نیست؛ همانند: تصادف، آتش سوزی، ورشکستگی و

بیماری های خطرناک. خیلی بد است.

۴۶- ﴿أَوْ يَأْخُذْهُمْ فِي تَقَلُّبِهِمْ، فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾.

شکست و حرمان تنها نتیجه ای است که از آن به دست می آید. خیلی

بد است.

۴۷- ﴿أَوْ يَأْخُذْهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ، فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾.

خوب نیست. کاری است انجام شدنی که آزادی عمل و قدرت مانور دارد.

۴۸- ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّأُ ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ، وَهُمْ دَاخِرُونَ﴾.

بسیار خوب است. کاری است طبیعی که لازم است با احتیاط انجام شود.

۴۹- ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ، وَالْمَلَائِكَةُ، وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾.

خیلی خوب است؛ باید در انجام آن رعایت احتیاط را داشت.

۵۰- ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ، وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾.

بسیار خوب است. کار به فرجام می‌رسد.

۵۱- ﴿وَقَالَ اللَّهُ: لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ، إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ، فَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ﴾.

بسیار بد است. بهتر است ترک شود خطرات بسیاری خواهان را

تهدید می‌کند.

۵۲- ﴿وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا، أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ﴾.

بد است. شروع آن خوب و نیکو می‌نماید اما نتیجه‌ای بر آن مترتب

نمی‌شود.

۵۳- ﴿وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ، ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجَاوَرُونَ﴾.

خوب نیست.

۵۴- ﴿ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ﴾.

خوب نیست. اختلاط، شلوغی، به هم ریزی و گرفتاری در آن است.

افزوده بر این، کار مورد نظر نتیجه‌بخش نیز نمی‌باشد.

۵۵ - ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ، فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾.

خیلی بد است. ممکن است در میانه‌ی کار به نظر آید که رونق گرفته اما در پایان نتیجه‌ای را به دست نمی‌دهد.

۵۶ - ﴿وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَفْتَرُونَ﴾.

جعل، سؤال و افترا در آن است. بسیار بد است.

۵۷ - ﴿وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ، سُبْحَانَهُ، وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ﴾.

خیلی بد است. اختلاف، ظلم و ستم‌گری دامنگیر خواهان می‌شود.

۵۸ - ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا، وَهُوَ كَظِيمٌ﴾.

بسیار بد است. ظاهری شکوهمند و باطنی پر اضطراب که به شکست می‌انجامد در انتظار خواهان است.

۵۹ - ﴿يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ، أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ، أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ، أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾.

بسیار بد است. کار به درستی انجام نمی‌شود و مشخص و روشن نیز نمی‌باشد و خواهان با ناآگاهی وارد آن می‌شود و نتیجه‌ای نیز از آن نمی‌بیند: ﴿أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾.

۶۰ - ﴿لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوِّ، وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ، وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾.

خوب است. شروع آن نیکو نیست اما ظاهر و نیز پایان خوشی دارد.

۶۱ - ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ، وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى، فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً، وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾.

خوب نیست. اخذ در آن استفاده شده است. تأخیر در ترک آن زیان‌بار است. آزادی عمل و قابلیت کاستی و افزونی و نیز هیچ‌گونه خیر هبه‌ای ندارد.

۶۲ - ﴿وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ، وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكُذْبَ، أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ، لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ، وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ﴾.

بسیار بد است. قضاوت، تقسیم و سخن ناروا و دروغ در آن است و با این وجود، مدعی نیز هستند. پایانی جز درد، رنج، افراط‌گرایی، آسیب، خسارت و بلا ندارد. هیچ زمینه‌ی اثباتی و خیری در آن نیست.

۶۳ - ﴿تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ، فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ، فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ، وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾.

کاری است بسیار خطرناک: ﴿فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ﴾. بسیار بد است.

۶۴ - ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ، وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾.

عالی ولی به اعتبار: ﴿لِتُبَيِّنَ﴾ سنگین، پرزحمت و دیربازده است.

۶۵ - ﴿وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً، فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾.

بسیار خوب است. کاری است نتیجه‌بخش و عمومی.

۶۶ - ﴿وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهِ مِن بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَائِعًا لِلشَّارِبِينَ﴾.

عالی است. کاری است گوارا و پر خیر و برکت که نباید آن را ترک کرد.

البته موانعی نیز در مسیر انجام آن وجود دارد.

۶۷ - ﴿وَمِن ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾.

عالی است. همه‌ی جهات آن خیر است.

۶۸ - ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ: أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا، وَمِنَ الشَّجَرِ، وَمِمَّا يَعْرِشُونَ﴾.

کاری است بسیار خوب، شیرین و پر نتیجه که رونده و روان است:

﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ﴾.

۶۹- ﴿ثُمَّ كَلِمَی مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ، فَاسْأَلِی سُبُلَ رَبِّكَ ذُلًّا یَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ، فِیهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ، إِنَّ فِی ذَٰلِكَ لَآیَةً لِّقَوْمٍ یَّتَفَكَّرُونَ﴾.

عالی است. کاری است بی ضرر و بدون مانع.

۷۰- ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ، ثُمَّ یَتَوَفَّاكُمْ، وَمِنْكُمْ مَنْ یُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمْرِ لَکِی لَا یَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَیْئًا، إِنَّ اللَّهَ عَلِیمٌ قَدِیرٌ﴾.

نتیجه‌ای ندارد و خواهان در انجام آن ناتوان می‌گردد: ﴿إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمْرِ﴾. خوب نیست.

۷۱- ﴿وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضُکُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِی الرِّزْقِ، فَمَا الَّذِینَ فَضَّلُوا بَرَادِی رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَکَتْ أَیْمَانُهُمْ، فَهُمْ فِیهِ سَوَاءٌ، أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ یَجْحَدُونَ﴾.

کار مورد نظر به اعتبار: ﴿فَضَّلَ بَعْضُکُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ و نیز: ﴿فَهُمْ فِیهِ سَوَاءٌ﴾ خوب است ولی آفت، مشکلات، زیان و آسیب دارد.

۷۲- ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَکُمْ مِنْ أَنفُسِکُمْ أَزْوَاجًا، وَجَعَلَ لَکُمْ مِنْ أَزْوَاجِکُمْ بَیِّنَ وَحَفَدهً، وَرَزَقَکُمْ مِنَ الطَّیِّبَاتِ، أَفِیالْبَاطِلِ یُؤْمِنُونَ، وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ هُمْ یَکْفُرُونَ﴾.

خوب است اما چنین نیست که خواهان آفت، غفلت و آسیبی نبیند، از این رو باید در انجام آن دقت و احتیاط داشت. خیرات و برکات آن فراوان و محیط کاری وی نیز مناسب است.

۷۳- ﴿وِیَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا یَمْلِکُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ شَیْئًا، وَلَا یَسْتَطِیعُونَ﴾.

خوب نیست. نتیجه‌ای را نیز در پی ندارد.

﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾: کاری است آلوده که گرفتاری می‌آورد.

۷۴- ﴿فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ، إِنَّ اللَّهَ یَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾.

خوب نیست. کاری است که از سر ناگاهی انجام می‌شود.

۷۵- ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوکًا، لَا یَقْدِرُ عَلَىٰ شَیْءٍ، وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنْ آرِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ یُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا، هَلْ یَسْتَوُونَ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا یَعْلَمُونَ﴾.

با توجه به صدر و ذیل باید گفت خوب نیست و مفاد میان آیه توانایی برتری دادن آن بر صدر و ذیل را ندارد.

﴿لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ﴾: خواهان بر انجام آن توانا نیست.
﴿أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ خواهان به حرمان و غفلت مبتلا می‌شود و نتیجه‌ای نیز ندارد.

۷۶- ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ: أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ، وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ، أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ، هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ، وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾.

صدر این کار بد و خطرآفرین و ذیل آن عالی است، در این صورت باید گفت چنانچه دقت و احتیاط داشته باشد تا بتواند از مشکلات صدر و شروع کار بگذرد خوب است.

۷۷- ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمَحٍ الْبَصْرِ، أَوْ هُوَ أَقْرَبُ، إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾.

خیلی خوب است.
﴿غَيْبٌ﴾: امری باطنی است.
﴿السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾: کاری گسترده و دقیق است.

﴿كَلَمَحٍ الْبَصْرِ﴾: کار خیلی سریع، ناخودآگاه و بدون توجه انجام می‌شود.

﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾: کار انجام شدنی است و اقدام بر آن با داشتن اقتدار بر انجام آن همراه است.

۷۸- ﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا، وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ، لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾.

بسیار خوب است.
﴿أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾: خواهان در شروع این کار تنها و غریب می‌باشد.

﴿لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا﴾: در شروع آن چیزی بهره‌ی خواهان نمی‌شود.

﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾: کار زحمت و تلاش را می‌طلبید.

﴿وَجَعَلَ لَكُمْ﴾: بر خوبی بسیار کار دلالت دارد؛ چرا که متعلق آن

اموری خیر است. کار با قدرت پی گرفته می‌شود.

۷۹- ﴿أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ، مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ، إِنَّ

فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾.

بسیار خوب است. کاری است قطعی و الزام آور که باید انجام شود و

برای ترک آن نمی‌شود استخاره‌ای دیگر گرفت.

یادکرد از پرندگان و آسمان بر قوت و قدرت دلالت دارد.

﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾: این کار صفا و معنویت را برای خواهان می‌آورد.

۸۰- ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا، وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا

تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ، وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ، وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا

وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ﴾.

خیلی خوب است. ماده‌ی «جعل» که متعلق آن اموری دنیوی است

در این آیه وجود دارد؛ بر این اساس، کاری است پُر منفعت و پر خیر که

چون نتایج آن دنیوی است محدود می‌باشد.

۸۱- ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا، وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا، وَجَعَلَ

لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ، وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمُ بَأْسَكُمْ، كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ،

لَعَلَّكُمْ تُسَلِّمُونَ﴾.

بسیار خوب است. ماده‌ی «جعل» در این آیه تکرار شده و نیز

می‌فرماید: ﴿يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ﴾، بنابراین خیلی خوب است.

﴿ظِلَالًا﴾: آرامش در این کار وجود دارد.

﴿الْجِبَالِ﴾: اقتدار، مصونیت و امنیت در آن هست.

۸۲- ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾.

خیلی بد است. با توجه به کوتاهی آیه، بسیار خطرناک است.

۸۳- ﴿يَعْرِفُونَ نِعْمَةَ اللَّهِ، ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا، وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ﴾.

بسیار بد است. با افرادی حقه‌باز که آگاهانه بدی می‌کنند مواجه می‌شود. به کفر، بی‌ایمانی، غفلت و حرمان نیز آلوده و گرفتار می‌گردد.

۸۴- ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا، ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا، وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾.

خیلی بد است. خواهان باید پاسخ‌گوی کار خود باشد و کار چنان زیر ذره‌بین قرار می‌گیرد که هیچ ارفاق، امنیت و نعمت در آن دیده نمی‌شود و کفران و حرمان نیز از عوارض و آثار آن است.

۸۵- ﴿وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ، وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾.

بسیار بد است. امواج شکست، زیان، حرمان و با توجه به عبارت: ﴿رَأَى﴾ نابودی آگاهانه که با اضطراب و استرس همراه است خواهان را در بر می‌گیرد.

۸۶- ﴿وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا: رَبَّنَا، هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا، الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ، فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ، إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ﴾.

خیلی بد است.

﴿رَأَى﴾: خواهان از پی آمده‌ها و بازخوردهای کار آگاه است و بر این اساس، در صورتی که متعلق آن بدی‌ها باشد، استرس و تنیدگی خواهان را فرا خواهد گرفت.

﴿أَشْرَكُوا﴾: کاری است شلوغ.

﴿لَكَاذِبُونَ﴾: ظاهر کار خوب است ولی نتیجه‌ای ندارد.

۸۷- ﴿وَأَلْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ، وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾.

نتیجه‌ای برای این کار نیست و کار با سستی و نگرانی پیش می‌رود. بد است.

۸۸ - ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ﴾.

بد است. با افراد شرّ رو به رو می شود و خواهان درگیر مصیبت، گرفتاری و شکست می شود.

۸۹ - ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ، وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ، وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ، وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ﴾.

خیلی خوب است. کاری است پر خیر و برکت که آرامش و سعادت می آورد: ﴿وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ﴾.

﴿شَهِيدًا﴾: خواهان موقعیتی ممتاز می یابد.

۹۰ - ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ، وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى، وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ، يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾.

بسیار خوب؛ ولی سخت و سنگین است؛ چرا که می فرماید: ﴿يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ﴾. گرفتاری های آن فراوان است.

۹۱ - ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ، وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا، وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا، إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾.

سنگینی و فشار حاصل از این کار بسیار است؛ چرا که: ﴿وَأَوْفُوا﴾، ﴿وَلَا تَنْقُضُوا﴾، ﴿جَعَلْتُمْ﴾ و نیز: ﴿اللَّهُ يَعْلَمُ﴾ در آن است ولی با این وجود، انجام آن اهتمام به خیرات است و کار به فرجام می رسد؛ از این رو خیلی خوب است.

۹۲ - ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَقَصَتْ غَزَلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ، إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ، وَلِيُبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾.

بدی و خطرات آن بسیار فراوان و وحشتناک است. خواهان با این کار

بسیار رشد می‌یابد و موقعیت و استحکام پیدا می‌کند، اما همین امر سبب شکست و حرمان و بدبختی او می‌شود و ممکن است در این کار با دوستانی گمراه همراه شود و بیچاره گردد؛ زیرا آنان به وی خیانت می‌کنند: ﴿مَنْ بَعْدَ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا﴾.

۹۳- ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً، وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ، وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ، وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾.

با لحاظ: ﴿شَاءَ اللَّهُ﴾ خوب است. کاری سخت، سنگین و دقیق است و مواظبت و احتیاط را لازم دارد و هرگونه بی‌دقتی ممکن است به شکست و حرمان بینجامد.

۹۴- ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ، فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا، وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ، وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾.

خیانت و سقوط آگاهانه و آثار شوم اجتماعی از پی آمدهای آن است. بسیار بد است.

۹۵- ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا، إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ، إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾.

خوب است. شروع آن با توجه به نهی مذکور که مفهومی مثبت دارد سخت است. با توجه به قید: ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نیازمند اتمام و دقت است.

۹۶- ﴿مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ، وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ، وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾.

بسیار خوب است. جزای احسن و نیکویی برای آن است. البته زحمت را می‌طلبید.

۹۷- ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً، وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾.

عالی است. کاری وزین، متین، نجیب و طیب است که جزایی نیکو برای آن است.

۹۸ - ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾.

بد و خطرناک است. تنها کسی که اهتمام فراوان به کار دارد و جرأت رفتن در دل شیر را به جان می‌خرد می‌تواند از عهده و توان چنین کاری بر آید.

۹۹ - ﴿إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا، وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾.

شروع کار زحمت دارد و ظاهر آن سخت می‌نماید؛ ولی خیلی خوب است و با توکل انجام می‌شود.

۱۰۰ - ﴿إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ﴾.

خوب نیست با توجه به کفر و شرک باید گفت کار نتیجه نمی‌دهد و برخی نیز از خواهان روی بر می‌گردانند یا عکس آن تحقق می‌یابد.

۱۰۱ - ﴿وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنْزِلُ، قَالُوا: إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ،

بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾.

خوب نیست. کاری است پر زحمت و بی نتیجه.

۱۰۲ - ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى

وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾.

بسیار خوب است. کاری است که خیرات دهشی و بخششی دارد که

زحمتی را نمی‌طلبد و برای خواهان بشارت و هدایت است.

۱۰۳ - ﴿وَلَقَدْ نَعَلْمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ: إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ

أَعْجَبِي، وَهَذَا لِسَانُ عَرَبِيٍّ مُّبِينٌ﴾.

خوب است؛ مشکلات، زحمت، تعارض، اختلاف و محاجه در

شروع آن رخ می‌نماید.

۱۰۴ - ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ، وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾.

خیلی بد است. کاری است بدون پشتوانه که هیچ زیر ساخت

محکمی ندارد و نتیجه‌ای نیز بر آن مترتب نمی‌باشد، بلکه سقوط را نیز

در پی دارد.

۱۰۵ - ﴿إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ﴾.

بسیار بد است. هتک حیثیت، افتراء، آبروریزی، تهمت و تکذیب خواهان را تهدید می‌کند؛ به ویژه اگر کار مورد نظر از امور مشارکتی؛ مانند: تشکیل خانواده، ازدواج، تأسیس شرکت و سرمایه‌گذاری با دیگران یا کارهای زمان‌بر باشد.

۱۰۶ - ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ، وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ، وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾.

خوب نیست. صدر آن کفر و ذیل آن شرح کفر است و غضب و عذاب نیز در آن است. کار با شکست و گمراهی همراه است.

۱۰۷ - ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ، وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾.

ظاهری نیکو دارد اما باطنی برای آن نیست و فرجام آن نیز خیلی بد است.

۱۰۸ - ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ، وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾.

خیلی بد است. هرگونه سرمایه‌گذاری برای این کار سبب تلف و هدر شدن آن می‌گردد.

﴿طَبَعَ اللَّهُ﴾: کار به بن بست کشیده می‌شود و نتیجه‌ای از آن به دست نمی‌آید.

۱۰۹ - ﴿لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾.

بسیار بد و خطرناک است. باید به کوتاهی آیه‌ی شریفه و نیز به واژه‌ی: ﴿لَا جَرَمَ﴾ توجه داشت.

۱۱۰ - ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا، إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾.

از هجرت و جهاد سخن گفته می‌شود. کار مورد نظر پر مشقت و سخت است و در هر مرحله از آن مشکلی رخ می‌نماید؛ ولی بد نیست.

۱۱۱ - ﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا، وَتُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ، وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾.

خیلی بد است. خواهان هر کاری و اقدامی کند همان کار برای وی مانع و مزاحم می‌شود و دامن‌گیر او می‌گردد. خواهان با خود درگیر می‌شود.

۱۱۲ - ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ، فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ، فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ، بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾.

خیلی بد است. شروع این کار نیکو و ظاهر آن خوشایند است؛ ولی کار به کفران و حرمان کشیده می‌شود. کاری است بی نتیجه که جز خیال‌پردازی و گمانه‌زنی چیزی برای خواهان ندارد.

۱۱۳ - ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ، فَكَذَّبُوهُ، فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾.

خیلی بد است. زیان، حرمان و گرفتاری را برای خواهان موجب می‌شود.

۱۱۴ - ﴿فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلالًا طَيِّبًا، وَاشْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ، إِنَّ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾.

خیلی خوب است. دو امر بر انجام آن تأکید دارد. رزق حلال و طیب و معنویت و عبادت بهره‌ی خواهان می‌شود.

۱۱۵ - ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالِدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ، وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ، فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾.

بسیار بد است. فراز: ﴿حَرَّمَ عَلَيْكُمْ﴾ راه را برای هرگونه اقدامی بسته است و قوت، توان و شدت خشونت آن افزون بر ذیل آیه است و نمی تواند حاکم بر صدر گردد.

۱۱۶- ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ: هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ، لَتُفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ، إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ﴾.

خیلی بد است؛ ظاهرسازی و بی محتوایی در آن است. کار فرجامی ندارد.

۱۱۷- ﴿مَتَاعٌ قَلِيلٌ، وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾.

بسیار بد و نیز خطرناک است.

۱۱۸- ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ، وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ، وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾.

خیلی بد است. ظلم به نفس و زیان با این کار همراه است.

۱۱۹- ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا، إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾.

شروع آن زحمت و مشکلات را بر خواهان تحمیل می کند؛ ولی خوب است و نعمت هایی که جبران آن زحمت و سختی را داشته باشد را در پی می آورد.

۱۲۰- ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا، وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾.

بسیار خوب است. کار برای خواهان خاص، ویژه و دارای اهمیت است. به محکمی و به دور از سستی انجام می پذیرد و نتیجه ای پر توان نیز به دست می دهد.

﴿إِبْرَاهِيمَ﴾: با توجه به موقعیت و بزرگی حضرت ابراهیم در میان پیامبران، بر بزرگی کار و اهمیت آن دلالت دارد.

۱۲۱- ﴿شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ، اجْتَبَاهُ، وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾.

کاری است دارای پیشینه که گذشتگان برای آن زحمت هایی

کشیده‌اند و امری ابتدایی و تأسیسی نیست و آنان در تمام کردن این کار ناتوان شده‌اند و حال نتیجه و خیرات آن به خواهان می‌رسد. عالی است.

۱۲۲- ﴿وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾.

عالی است. اتیان، دنیا، حسن، آخرت و سعادت در آن است. سلامت دنیایی و سعادت اخروی: ﴿لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ در این کار جمع است و کار به تمام معنا پر قوت و پر توان است.

۱۲۳- ﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا، وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾.

با لحاظ: ﴿أَوْحَيْنَا﴾ بسیار خوب و به اعتبار: ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ باید در انجام آن احتیاط و دقت داشت.

۱۲۴- ﴿إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ، وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾.

خوب نیست؛ ماده‌ی جعل به صورت مجهول آمده و متعلق آن امری منفی است. پرونده‌سازی و دروغ‌پردازی در این کار وجود دارد. کار خالی از درگیری نیست و به‌ویژه برای ازدواج و کارهای مشارکتی خیلی بد است.

۱۲۵- ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ، وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ، إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ، وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾.

عالی است. خداوند می‌خواهد این کار انجام شود و از این نظر تضمینی است: ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ﴾ ولی به همین اعتبار، سنگین است. کاری است که نمی‌شود آن را به صورت شخصی و به‌تنهایی انجام داد و باید برای آن مددکار و کمک گرفت و احتیاط را نیز مراعات نمود و ابزار و وسایل آن را فراهم کرد.

۱۲۶- ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ، وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ﴾.

خوب و سنگین است. بلاپذیری و صبر را می‌طلبد.

﴿فَعَاقِبُوا﴾: پر مشقت است و زحمت زیادی هزینہی انجام آن می شود. کاری طیب نیست. در صورتی که بتوان کار یا راه کار دیگری را برگزید بهتر است.

۱۲۷ - ﴿وَاصْبِرْ، وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ، وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ، وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ﴾.

مشکلات آن فراوان است و چندین نهی از انجام آن باز می دارد. امر به صبر در توان نهی است و پایان آن نیز به: ﴿مِمَّا يَمْكُرُونَ﴾ است.

۱۲۸ - ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا، وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾.
بسیار خوب است. با تأکید بر امری مثبت شروع و با: ﴿مُحْسِنُونَ﴾ پایان می پذیرد.

﴿مَعَ الَّذِينَ﴾: کاری است که قدرت و قوت دارد؛ به ویژه آن که فاعل فعل جمع مذکر است: ﴿اتَّقُوا﴾.

سورهی اسراء

۱ - ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى، الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ؛ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا، إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾.

عالی است. کاری است معنوی و پر خیر و برکت که با خوشی به انجام می‌رسد؛ زیرا هم بسمله، تسبیح، سیر و به‌ویژه سیر شبانه در آن است و هم از دو قطب و دو مرکز کمالات؛ یعنی مسجد الحرام و مسجد الاقصی در آن یاد شده است.

۲ - ﴿وَأْتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ، وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ، أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكَيْلًا﴾.

خیلی خوب است.

﴿أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكَيْلًا﴾: باید در انجام آن احتیاط داشت.

۳ - ﴿ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ، إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾.

بسیار خوب است. تأیید خداوند با آن است: ﴿إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾.

۴ - ﴿وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ: لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ، وَتَعْلُنَّ عُلُوقًا كَبِيرًا﴾.

خیلی بد است. خبر دادن از فساد و نابودی در آینده است. این آیه از

مغیبات قرآن کریم درباره‌ی قوم یهود است.

۵- ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ، فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ، وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا﴾.

از مغیبات تاریخی قرآن کریم است که جای تحقیق از آن خالی است. استخاره‌ی آن خوب نیست و چیزی جز درگیری و شدت برخورد ندارد.

۶- ﴿ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ، وَأَمَدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَيِّنٍ، وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا﴾.

درگیری دایمی جهان اسلام با یهودیان و پیروزی مسلمین را بیان می‌دارد. خوب است؛ ولی بسیار سخت، سنگین و نگران کننده است.

۷- ﴿إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ، وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا، فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ، وَيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ، وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا﴾.

شروع کار و نیز ظاهر آن خوشایند و نیکوست اما مشکلات و سختی‌های آن پس از مدتی خود را نشان می‌دهد و فرجامی بد را برای خواهان رقم می‌زند.

۸- ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ، وَإِنْ عُدتُمْ عَلَيْنَا، وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا﴾.

بسیار بد است. نابودی، خطرات و نیز حرمان و گرفتاری فراوانی دارد.

۹- ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ، وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾.

خیلی خوب است. هدایت، قوام، بشارت، خیر و صلاح در آن است. زحمت و مشکلات نیز دارد.

۱۰- ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَغْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾.

گرفتاری و نیز شکست آن حتمی است. بد است.

۱۱- ﴿وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ، وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا﴾.

خوب نیست. اضطراب، نگرانی و استرس کار بالاست.

۱۲ - ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ، فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ، وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً؛ لَتَبْتَغُوا فَضلاً مِّن رَّبِّكُمْ، وَلَتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ، وَكُلَّ شَيْءٍ فَضَّلْنَاهُ تَفْصِيلاً﴾.

بسیار خوب است.

﴿اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ﴾: کاری است تنوع پذیر که همیشه تازگی خود را دارد.

﴿فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ﴾: حساب و اندازه‌ی دقیق در کار هست.

﴿فَضَّلْنَاهُ تَفْصِيلاً﴾: کاری است باز، گسترده، شیرین و مناسب.

۱۳ - ﴿وَكُلَّ إِنسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ، وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَاباً يَلْقَاهُ مَنشُوراً﴾.

بسیار سخت، سنگین و پرمخاطره است؛ ولی بد نیست.

﴿الزَّمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ﴾: تحمل آن رنج و سختی دارد.

﴿يَلْقَاهُ مَنشُوراً﴾: کار دارای حساب و اندازه است.

۱۴ - ﴿أَقْرَأْ كِتَابَكَ، كَفَىٰ بِنَفْسِكَ، الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيباً﴾.

تهدید، دقت و محاسبه گریبان‌گیر خواهان می‌شود، از این رو باید مواظبت، احتیاط و ملاحظه داشته باشد وگرنه برای وی خطرناک می‌شود. سخت و سنگین است اما خوبی آن به تحمل همین سختی‌هاست.

۱۵ - ﴿مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ، وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا، وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ، وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولاً﴾.

کاری سخت و پر طمطراق است که ارفاق و عنایتی در آن نیست. اگر بخواهد کار مورد نظر را اجرایی سازد دقت و همت را لازم دارد. خوب نیست.

۱۶ - ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا، فَفَسَقُوا فِيهَا، فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ، فَدَمَّرْنَاَهَا تَدْمِيرًا﴾.

خیلی بد، پرخطر و آسیب‌زاست.

۱۷ - ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ، وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾.

بسیار بد و خطرناک است. تمامی مراحل کار محاسبه می‌شود.

۱۸ - ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ، ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا﴾.

بسیار بد است. کاری است بدون محتوا، بی‌فایده و زیان‌بار که خواهان را از مقاصد خود دور می‌سازد.

۱۹ - ﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا﴾.

کاری مهم و عالی ولی سخت و سنگین است. هم اراده و همت و هم سعی بالایی را لازم دارد.

۲۰ - ﴿كُلًّا نُمِدُّ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ، وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾.

از عطایا و بخشش پروردگار است که محدودیتی در آن نیست و نیز خیر آن به خواهان صرف نظر از شخصیتی که دارد می‌رسد و ایمان و درستی شرط آن نیست.

۲۱ - ﴿انظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ، وَلَلْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ، وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا﴾.

عالی است. بلندی مرتبه‌ی خواهان را سبب می‌شود.

۲۲ - ﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا﴾.

لازم است ترک شود. نهی و شرک در آن است. خواری و فلاکت خواهان را در پی دارد.

۲۳ - ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ، وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا، إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا، فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ، وَلَا تَنْهَرْهُمَا، وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾.

بسیار خوب اما سخت و سنگین است؛ چرا که نهی و واژه‌ی: ﴿الْكِبَرَ﴾ در آن است.

۲۴ - ﴿وَاحْفَظْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ، وَقُلْ: رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾.

خیلی خوب است. دعا، قدرت، امر و تربیت در آن است، از این رو سخت نیز می‌باشد.

۲۵ - ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ، إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ، فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا﴾.

خیلی خوب است.

﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ﴾: علم خدا همان حساب و اندازه‌ی کار است و سنگینی آن را می‌رساند.

﴿إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ﴾: باید در انجام این کار نیت خیر و درستی داشت.

۲۶ - ﴿وَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ، وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ، وَلَا تُبَدِّرْ تَبْدِيرًا﴾.

بسیار خوب است.

﴿وَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ﴾: باید احتیاط داشت که اعطای حق کاری

خطرناک است. با ضعیفان و فقیران ارتباط دارد و لازم است ملاحظه‌ی آنان را داشت.

﴿وَلَا تُبَدِّرْ تَبْدِيرًا﴾: نباید در کار از اعتدال خارج شد و زیاده‌روی نمود.

۲۷ - ﴿إِنَّ الْمُبَدِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ، وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا﴾.

بد است. زیاده‌روی و کفران نعمت دامنگیر خواهان می‌شود.

۲۸- ﴿وَأَمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمْ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا، فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا﴾.

خوب است ولی خالی از مشکلات و گرفتاری نیست.

۲۹- ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ، وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا﴾.

خیلی سخت و اضطراب آور است. باید آن را ترک کرد که تحمل سختی‌های آن ممکن نیست.

۳۰- ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ، إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾.

خیلی خوب است.

﴿إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾: انجام این کار، دقت و احتیاط و مشاوره با کارشناسان و مشاوران خبره را لازم دارد.

۳۱- ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ، نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ، إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا﴾.

خوب نیست. انجام آن خطا و اشتباه محض است.

۳۲- ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَا، إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً، وَسَاءَ سَبِيلًا﴾.

خیلی بد و بسیار زشت است. هتک حرمت و حیثیت در کار پیش می‌آید و نمی‌توان آن را پنهان داشت.

۳۳- ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطَانًا، فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ، إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا﴾.

اگر قوت، قدرت و خیری در این کار به اعتبار: ﴿إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا﴾ باشد، بعد از مصیبت و گرفتاری‌های بسیار است و به هیچ وجه خوب نیست.

۳۴ - ﴿وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾.

کاری است خوب اما سخت، سنگین، مقید و محدود.

۳۵ - ﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ، وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ، ذَلِكَ خَيْرٌ، وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾.

خیلی خوب است. خیرات، امیدواری و کار شایسته در آن فراوان پیش می‌آید.

۳۶ - ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ، إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾.

کاری است سخت، محدود و مقید که حساب‌گرانی دقیق دارد ولی خوب است.

۳۷ - ﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾.

بسیار بد است. کار با استکبار، ظلم، ضرر و زیان همراه است.

۳۸ - ﴿كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا﴾.

خیلی بد است. هیچ صفا و خوبی در آن نیست.

۳۹ - ﴿ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ، وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ، فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا﴾.

بسیار بد است. کاری بدون نتیجه است که ظاهری فریبنده دارد و خیر و خوبی آن برای خواهان نمی‌ماند و از دست می‌رود.

﴿مَلُومًا مَّدْحُورًا﴾: اضطراب، پریشانی، بی‌حرمتی و مشکلات

اجتماعی را در پی دارد.

۴۰ - ﴿أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ، وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا، إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ

قَوْلًا عَظِيمًا﴾.

ارعاب، تهدید، ظلم، ستیز نسبت به حرام‌ها و دروغ‌های بزرگ در آن

پیشامد می‌کند و بدآموزی نیز دارد. خیلی بد است.

۴۱- ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا، وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾.

بسیار بد است. حرمان، نفرت و کفران نعمت در این کار فراوان است. کاری است که در میانه از دست خواهان خارج می‌شود و به انجام نمی‌رسد و نتیجه‌ای نیز از آن به دست نمی‌آید.

۴۲- ﴿قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَابْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا﴾.

بسیار بد است. تعلیق بر محال و کاری نادرست است که طغیان، ستم‌گری، حرمان و بدآموزی از عوارض آن است و هیچ نتیجه‌ای نیز ندارد و تضييع هزینه و وقت است.

۴۳- ﴿سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا﴾.

خیلی بد است. کاری است خطرناک که به گرفتاری، اختلاف، درگیری و نابودی خواهان می‌انجامد.

۴۴- ﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ، وَالْأَرْضُ، وَمَنْ فِيهِنَّ، وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ، وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ، إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾.

خیلی خوب اما سنگین است و احتیاط را لازم دارد. حوادثی ناخودآگاه در آن پیش می‌آید. زمینه‌های معنوی، گسترده و عمومی و نیز ارفاق و امداد با آن است.

۴۵- ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا﴾.

خیلی بد است. کارشکنی و مانع در این کار رخ می‌نماید و کار عقیم می‌ماند. مددکاری نیز دست خواهان را نمی‌گیرد.

۴۶- ﴿وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ، وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا، وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا﴾.

بد است. در تمامی مراحل کار جز ایجاد مانع، شکست و از دست رفتن نتیجه برای خواهان پیش نمی‌آید.

۴۷- ﴿نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ، وَإِذْ هُمْ نَجْوَى إِذْ يَقُولُ
الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا﴾.

خیلی بد است. کار مورد نظر سنگین است که پنهان کاری و اختفا در آن پیش می آید و نتیجه ای از آن به دست نمی آید. واقعیتی نیز ندارد.

۴۸- ﴿انظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا﴾.

خوب نیست. نتیجه ای ندارد. کاری است عقیم و بدون هیچ خاصیت و نتیجه ای.

۴۹- ﴿وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا، أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا﴾.

خوب نیست. کار انجام نمی شود.

۵۰- ﴿قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا﴾.

بسیار بد است. کاری سخت، سنگین و کمر شکن است.

۵۱- ﴿أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ، فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا، قُلِ الَّذِي
فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ؟ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ
قَرِيبًا﴾.

خوب نیست. کاری است بی نتیجه و بدون خاصیت که خواهان را به ورشکستگی می کشاند.

﴿يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ﴾: اضطراب زان و استرس آور است.

﴿فَسَيَقُولُونَ﴾: مراحل از کار به تأخیر می افتد.

﴿فَسَيُنْغِضُونَ﴾: تسویف آن تکرار شده که آرامش را از خواهان می گیرد.

﴿مَتَى هُوَ؟﴾: معلوم نیست طرف مقابل خواهان کیست.

﴿عَسَى﴾: استرس و تنیدگی می آورد.

۵۲- ﴿يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ، وَتَظُنُّونَ إِن لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا﴾.

خوب نیست.

﴿وَتَظُنُّونَ إِن لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا﴾: خواهان کار را کوچک می بیند. کار با

خیال‌پردازی و نیز محدودیت انجام می‌شود و نتیجه‌ای شفاف و گویا ندارد.

۵۳- ﴿وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ، إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ، إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا﴾.

خوب نیست. ارباب و تحذیر در آن است. کار نتیجه‌بخش نیست و خواهان در روند عملیاتی نمودن آن دشمنانی می‌یابد که به وی حمله می‌کنند؛ در حالی که به شکست خواهان می‌انجامد و او فریب و نیرنگ می‌خورد یا مال او را به سرقت می‌برند یا آن را آتش می‌زنند و به هر حال برای وی زیان‌بار است.

۵۴- ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ، إِنْ يَشَأْ يُرْحَمَكُمُ، أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبِكُمْ، وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا﴾.

خوب نیست.

﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ﴾: خواهان ناخودآگاه به دام می‌افتد.

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا﴾: انجام این کار ضمانتی ندارد.

۵۵- ﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ، وَآتَيْنَا دَاوُودَ زُبُورًا﴾.

بسیار خوب است.

﴿وَآتَيْنَا دَاوُودَ زُبُورًا﴾: برای انجام این کار باید سند مکتوب داشت؛

زیرا با توجه به: ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ﴾ برد و باخت آن قهری است.

۵۶- ﴿قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ، وَلَا تَحْوِيلًا﴾.

خیلی بد است.

﴿الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾: ظاهرکار فریبنده است و نتیجه و باطنی برای

آن نیست.

﴿فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ﴾: شکست خواهان قطعی است.
 ﴿وَلَا تَحْوِيلًا﴾: هیچ گونه قدرت مانور و جابجایی در این کار نیست و نتیجه‌ی حاصل شده بر روی دست خواهان می‌ماند. برای نمونه، اگر کالایی را بخرد، مشتری آخرین آن خود وی است.

۵۷- ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ، وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ، وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ، إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾.

خوب نیست. پایانی عذاب آور و حرمان‌زا و خذلان‌ساز دارد و به بن‌بست می‌خورد.

۵۸- ﴿وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا، كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾.

بسیار خطرناک است و به هیچ وجه نباید نزدیک آن شد.

۵۹- ﴿وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأُولُونَ، وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً، فَظَلَمُوا بِهَا، وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَحْوِيلًا﴾.

خیلی بد است. خوف و اضطراب از عوارض آن است و معلوم نیست طرف مقابل خواهان کیست. نتیجه‌ای برای آن نیست.

۶۰- ﴿وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ، وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ، وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ، وَنُحُوفُهُمْ، فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا﴾.

کاری است فتنه‌انگیز، پلید و اضطراب‌آور که فرجام خواهان را طغیان و شکست قرار می‌دهد. کار به جایی نمی‌رسد و نمی‌توان از آن رهایی جست. خیلی بد است.

۶۱- ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ، فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ، قَالَ: أَسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا﴾.

خیلی بد است. نافرمانی، شکست، اختلاف و ناآگاهی دامنگیر خواهان می‌گردد.

۶۲- ﴿قَالَ: أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْت عَلَيَّ لَئِنِ أَخَّرْتَنِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا﴾.

بسیار بد و خطرناک است و خواهان را با دشمنانی آگاه به گونه ای وحشتناک درگیر می کند و شکست وی نیز حتمی است.

۶۳- ﴿قَالَ: اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ، فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ، جَزَاءً مَوْفُورًا﴾.

خیلی بد، خطرناک، زیان بار و حرمان آور است.

۶۴- ﴿وَاسْتَفْزِرُ مِنْهُمِ اسْتِطْعَتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبُ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ
وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا﴾.

کاری است، پیچیده، سنگین، با شکوه ظاهری، اما بدون فایده و نتیجه. بسیار بد است.

۶۵- ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ، وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا﴾.

ابتدای کار بسیار مشکل، سنگین و پر زحمت است اما پایان آن خیلی خوب است.

۶۶- ﴿رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ، إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ
رَحِيمًا﴾.

خیلی خوب است. باید با توکل بر انجام آن اقدام کرد که نتایج خوبی دارد. البته خالی از زحمت و مخاطره نیست.

﴿فِي الْبَحْرِ﴾: بزرگی و سختی کار را می رساند.

﴿إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾: مدد و عنایت خداوند با خواهان است.

۶۷- ﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَاهُ، فَلَمَّا نَجَّكُمْ إِلَى الْبَرِّ
أَعْرَضْتُمْ، وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا﴾.

منفعت و گشایش فراوانی در زندگی خواهان وارد می سازد اما او را به کفران، نگرانی و آلودگی دچار می نماید. خوب نیست.

۶۸- ﴿أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا، ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا﴾.

خیلی بد و نیز خطرناک است. باید ترک شود.

﴿يُرْسِلَ﴾: حوادثی در راه است که با توجه به: ﴿حَاصِبًا﴾ زیان بار است و چه بسا ورشکستگی، قتل و آتش سوزی از آسیب های آن باشد. این آسیب ها را با توجه به شخصیت خواهان می توان به دست آورد.

۶۹- ﴿أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَ كُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى، فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ، فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ، ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا﴾.

استفاده از جار و مجرورهای متعدد در این آیه بر سختی فراوان و وجود گره بسیار در کار دلالت دارد. کاری است پیچیده و زیان بار که حوادثی مانند تصادف، مرگ یا درگیری در آن به حتم پیش می آید. بسیار بد است.

۷۰- ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ، وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ، وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ، وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾.

عالی است. کاری عمومی است.

﴿بَنِي آدَمَ﴾: مخاطراتی دارد و معلوم نیست خیرات کاربه خواهان برسد. ﴿فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾: کاری است باز و گسترده که خواهان در چگونگی انجام آن آزادی عمل دارد.

﴿تَفْضِيلًا﴾: از آیات هبه ای و دهشی است که بسیار پر منفعت می باشد. البته، منافع آن عمومی است و چیزی ویژه ی خواهان وجود ندارد.

۷۱- ﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ، فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ، وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا﴾.

خیلی خوب است.

بیشتر در: طبق قواعد اصطلاحات و رموز تجارت برآیت آموزی اسراء

﴿نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ﴾: کاری بلند، زمان‌بر و پر دردسر است؛ زیرا ندا دادن و رساندن صدا به دیگران به درازا می‌کشد و مکافات و سختی خود را دارد.

﴿أُوتِي كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ﴾: زحمت و تلاش را لازم دارد.

۷۲- ﴿وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ، وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾.

خیلی بد است. کار بسته و قفل است و نتیجه‌ای جز گرفتاری و نابسامانی ندارد. بدی آن دیر هنگام مشخص می‌شود و هزینه‌ی سنگینی از خواهان می‌گیرد.

۷۳- ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ، وَإِذَا لَا تَخَذُوكَ حَلِيلًا﴾.

بسیار بد است. افترا، فتنه، دورویی، دشمنی، قصد سوء و شیطنت در آن است و نتیجه‌ای نیز بر آن مترتب نیست.

۷۴- ﴿وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدَّتْ تَرَكُنَ إِلَيْهِمْ شِئْنَا قَلِيلًا﴾.

پرمخاطره، گرفتار کننده، سخت و سنگین است. زحماتی که از خواهان می‌برد بسیار و نتایج و بهره‌ای آن اندک است. خوب نیست.

۷۵- ﴿إِذَا لَأَذْنُكَ ضِعْفُ الْحَيَاةِ وَضِعْفُ الْمَمَاتِ، ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا﴾.

خیلی بد است. مشکلات کار و خیال‌پردازی در آن فراوان است. ظاهری با شکوه و باطنی خالی و پوچ دارد.

۷۶- ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا، وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا﴾.

خوب نیست. تمامی واژه‌های به کار رفته در آن بار منفی دارد.

۷۷- ﴿سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا، وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا﴾.

خوب است. کاری عمومی و نرمال است که خطری ندارد و روند انجام آن هموار است: ﴿وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا﴾.

۷۸ - ﴿أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ، إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾.

به شرط سرعت و داشتن همت خوب است.

﴿لِدُلُوكِ الشَّمْسِ﴾: باید در انجام کار سرعت و عجله داشت؛ چرا که هرگونه سستی و اهمال سبب از دست رفتن خیرات آن می‌گردد.
﴿وَقُرْآنَ﴾: باید تمامی جوانب کار را با همت جمع کرد؛ وگرنه نتیجه بخش نخواهد بود.

۷۹ - ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ، عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾.

بسیار خوب است. معنویت و مقام را برای خواهان سبب می‌شود.

﴿فَتَهَجَّدْ بِهِ﴾: کار مورد نظر زحمت و تلاش را نیاز دارد.

﴿نَافِلَةً﴾: این کار را باید با اراده و اختیار دنبال نمود و نه با جبر.

۸۰ - ﴿وَقُلْ رَبِّ، أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ، وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ، وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا﴾.

عالی است. از آیات ذکر است. ذکر آن چنین است: ﴿رَبِّ، أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ، وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ، وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا﴾.

برای افراد وسواسی و ضعیف النفس که فقر، بی‌کاری یا مشکلات دیگری دارند باعث رفع مشکل می‌گردد. ذکر دیگر آن عبارت است از: ﴿رَبِّ اجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا﴾. این ذکر برای افزایش قوت و قدرت و نیز بالا بردن توان حرکت مفید است. باید توجه داشت درکارهای سنگین به جای رب، «اللهم» مناسب‌تر است و بیش‌تر جواب می‌دهد.

۸۱ - ﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ، إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾.

خوب است.

﴿وَقُلْ﴾: درگیری و اختلاف می‌آورد. یعنی باید خود را محکم بگیری

تا در مشکلات آن ساقط نگردی.

﴿وَزَهَقَ الْبَاطِلُ﴾: دیربازده است.

۸۲- ﴿وَنُنزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ، وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾.

عالی است؛ باید با نیت خیر و سالم و از راه‌های شرعی و قانونی به انجام آن اقدام کرد.

﴿وَنُنزِّلُ﴾: کار به تدریج و مرحله به مرحله پیش می‌رود.

﴿الْقُرْآنِ﴾: کار دارای جمعیت است.

﴿وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾: افراد زرنگ و حقه‌باز را بیچاره می‌کند و چون حصر در آن است کم‌ترین ترحم و ارفاقی به آنان ندارد.

۸۳- ﴿وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا﴾.

خیلی بد است. حرمان، یأس و کفران را در پی دارد؛ هر چند ظاهر آن شیرین است.

۸۴- ﴿قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ، فَرُبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا﴾.

کاری است پُر زحمت که مشکلات فراوانی دارد اما خداوند می‌خواهد این کار انجام بگیرد و مددکار خواهان است، از این رو خوب است.

۸۵- ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ، قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي، وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾.

بسیار خوب اما سخت است. درگیری و مشکلات را دارد در پایان نیز با قلت و اندکی مواجه می‌شود.

۸۶- ﴿وَلَئِن سَأَلْنَا لَنُدْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ، ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا﴾.

خوب نیست. مشکلات و سنگینی کار بر خواهان فشار می‌آورد و معلوم نیست نتیجه‌ای را به دست آورد.

۸۷- ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ، إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا﴾.

خیلی خوب است. از دهش‌های الهی است که هیچ زحمتی را لازم ندارد. عمل، ایمان، شرط یا قیدی در آن نیست. سریع و تند به نتیجه می‌رسد.

﴿إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا﴾: تمامی بهره‌های آن به خواهان می‌رسد.

۸۸- ﴿قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾.

خیلی بد است. باید این کار را رها نمود که انجام شدنی نیست. هتک حیثیت و آبروریزی خواهان را موجب می‌گردد.

۸۹- ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ، فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا﴾.

کاری بسیار شایسته است اما به شکست، نابودی و حرمان مبتلا می‌شود و باید آن را رها کرد. بد است.

۹۰- ﴿وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا﴾.

خوب نیست؛ به‌درستی انجام نمی‌شود و سستی و ناتوانی در آن است. کاری است بدون خاصیت و نتیجه و امری غیر واقعی است.

۹۱- ﴿أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ، فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا﴾.

با آن که مراحل گوناگون و متنوعی دارد، چون بر امری غیر واقعی تعلیق شده است، خوب نیست.

۹۲- ﴿أَوْ تُسْقَطَ السَّمَاءُ، كَمَا زَعَمَتِ عَلَيْنَا كِسْفًا، أَوْ تَأْتِي بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ

قَبِيلًا﴾.

خیال‌پردازی است و نتیجه‌ای نمی‌دهد. نابودی و سقوط را آرزو می‌کند.

۹۳- ﴿أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرَفٍ، أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ، وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّى تَنْزَلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ، قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي، هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا﴾.

کاری غیر واقعی و خیال پردازانه است که نتیجه‌ای را در بر ندارد و زیان بار است.

۹۴- ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى، إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا﴾.

خوب است. کاری است واقعی و حقیقی.

۹۵- ﴿قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا﴾.

بسیار خوب است. کاری است اجرایی و روان، واقعی، مطمئن و پُر خیر و برکت.

۹۶- ﴿قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾.

کفایت، شهادت، قرب، تخصص، بصیرت و التفات در آن است: ﴿إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾. خیلی خوب است.

۹۷- ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ، وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ، وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِيًّا وَبُكْمًا وَصُمًّا، مَا وَهَمُ جَهَنَّمَ، كُلَّمَا حَبَتِ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾.

خوب نیست. به اعتبار صدر آن ظاهر خوبی دارد ولی نتیجه‌بخش نیست.

۹۸- ﴿ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا، وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا، أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا﴾.

خوب نیست. کاری است سنگین و غیر واقعی که با تعجب و شک همراه است و نتیجه‌ای را در پی نمی‌آورد.

۹۹- ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ، وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ، فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا﴾.

خوب نیست. امکانات ویژه‌ای را برای خواهان فراهم می‌آورد اما نه تنها نتیجه‌ای را برای وی در پی ندارد، بلکه او را به کفران و ظلم و ستم دچار می‌سازد.

۱۰۰- ﴿قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ، وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا﴾.

خوب نیست. امکانات و ظاهر آن بسیار است ولی فایده و نتیجه‌ای برای آن نمی‌باشد. خشیت، انفاق، امساک و قتور در آن است. همین امکانات فراوان سبب بدبختی می‌شود.

۱۰۱- ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ، فَاسْأَلِ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ، فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ: إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا﴾.

خوب نیست. کاری پر دردسر است و با امکانات فراوانی که دارد نتیجه و خیری برای خواهان نمی‌گذارد.

۱۰۲- ﴿قَالَ: لَقَدْ عَلِمْتَمَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَائِرٍ، وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا﴾.

خیلی خوب است؛ مشکلاتی در کار پیش می‌آید.

۱۰۳- ﴿فَارَادَ أَنْ يَنْتَفِزَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ، فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا﴾.

خوب است. کاری است که با سلامت، توکل و اراده می‌توان از مشکلات آن گذشت و به نتیجه دست یافت.

۱۰۴- ﴿وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا﴾.

بسیار خوب است. سکونت، آرامش، آخرت، جمعیت، اتحاد، قوت، قدرت و نتیجه‌ی خوب با این کار همراه است.

۱۰۵ - ﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ، وَبِالْحَقِّ نَزَلَ، وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾.

بسیار خوب است. کاری است معنوی که تمامی مراحل آن حقیقت دارد.

۱۰۶ - ﴿وَقَرَأْنَا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ، وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا﴾.

خیلی خوب است. کاری است که هموار و آسان شده است.

۱۰۷ - ﴿قُلْ: آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا، إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا﴾.

خوب است. نتیجه‌ی خیر دارد؛ چرا که از علم، ایمان و سجود سخن می‌گوید.

۱۰۸ - ﴿وَيَقُولُونَ: سُبْحَانَ رَبِّنَا، إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا﴾.

عالی است. کاری است که انجام می‌شود و به نتیجه می‌رسد.

۱۰۹ - ﴿وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ، وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا﴾.

عالی است. فروتنی، افتادگی و معنویت در آن است.

۱۱۰ - ﴿قُلْ: ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ، وَلَا

تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ، وَلَا تَخَافُ بِهَا، وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾.

بسیار خوب است. کاری است که حقیقت، جمعیت، تفصیل، آشکاری، ایمان، علم و معنویت در آن است. خواهان در پی هر کاری با هر شیوه و راه‌کاری که باشد خوب است. کاری است هموار، روان و رونده که خود به خود انجام می‌شود.

۱۱۱ - ﴿وَقُلْ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ،

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِليٌّ مِنَ الذُّلِّ، وَكَبَّرَهُ تَكْبِيرًا﴾.

بسیار خوب است. آیه‌ی یکصد و پنجم تا آخر از آیات ذکر است. هیچ ذکر به عظمت این آیات نیست. این ذکر را باید در سجده و خلوت انجام داد. ما آثار و حقیقت آن را در کتابی دیگر توضیح داده‌ایم. این آیات تفسیر آیه‌ی نخست این سوره و مبین حقیقت معراج پیامبر اکرم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ است.

سوره کف

۱- ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ، وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا﴾.

خیلی خوب است. حمد، حق، انزال، عبد، کتاب و نفی کاستی در آن است. کاری است پایدار، سالم و قوی که ممکن است در پایان آن مشکلی پیش آید که در این صورت باید احتیاط، یا صدقه و خیراتی داشت تا آن مشکل برطرف شود.

۲- ﴿قِيَمًا لِيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِمَّنْ لَدُنْهُ، وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ، الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا﴾.

خیلی خوب، شیرین، شاد و دارای قوت و قدرت است؛ ولی باید تلاش و سعی داشت و بدون زحمت به دست نمی آید.

۳- ﴿مَا كَثِيرٌ فِيهِ أَبْدًا﴾.

بسیار خوب است.

﴿مَا كَثِيرٌ﴾: کار استقرار، قوت و دوام دارد.

۴- ﴿وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا﴾.

خوب نیست. این کار هدف و غایت درستی ندارد.

﴿وَيُنذِرَ﴾: خوف و اضطراب در آن پیش می آید.

۵- ﴿مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا﴾.

خوب نیست. سخن نادرست و بی حساب، کذب و دروغ آگاهانه و خبیثت و گمراهی با آن همراه است.

۶- ﴿فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسِكَ عَلَىٰ آثَارِهِمْ، إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا﴾.
 خوب نیست. خواهان به زحمت می افتد و در پایان نیز جز تأسف بر کار بیهوده و زحمت بی اجر و نتیجه ای که کشیده چیزی بهره ی وی نمی شود. نگرانی و اضطراب نیز او را رنج می دهد.

۷- ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا، لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾.
 کار خوبی است که به میزان همت و تلاش خواهان بستگی دارد ابتلا، امتحان و درگیری نیز در آن به وجود می آید.

۸- ﴿وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا﴾.
 کاری است ابتدایی که پر زحمت است و مشقت فراوانی را می طلبد و بهره ای نیز برای خواهان ندارد. خوب نیست.

۹- ﴿أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا﴾.
 کاری است سنگین که بدون آن که ظاهری متعارف داشته باشد، باطنی نیکو دارد. خوب است. باید دانست آیاتی که سرگذشت اصحاب کهف را بیان می دارد ظاهری غیر عادی دارد.

۱۰- ﴿إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ، فَقَالُوا رَبَّنَا، آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً، وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾.

کاری است که به نتیجه نمی رسد و در صورت ناچاری می شود آن را انجام داد. در شروع کار حیرت و یأس خواهان را فرا می گیرد اما پایان خوشی دارد: ﴿وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾.

۱۱- ﴿فَضْرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا﴾.

خوب است. کاری است خوش باطن که خود را در ظاهر به هیچ وجه نشان نمی‌دهد.

۱۲- ﴿ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْجَزْبِينَ أَحْسَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا﴾.

کار پیچیده‌ای است که ظاهری خوش ندارد اما نتیجه‌ی آن خوشایند و خوب است.

۱۳- ﴿نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ، إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ، وَزِدْنَاهُمْ هُدًى﴾.

خوب است نتیجه‌ای نیکو دارد. هم سرگرمی است و هم دلگرمی.

۱۴- ﴿وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا، فَقَالُوا: رَبُّنَا، رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا، لَقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا﴾.

بسیار خوب است؛ ولی در پایان آن کاستی، کجی و سستی رخ می‌نماید: ﴿إِذَا شَطَطًا﴾.

۱۵- ﴿هُؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً، لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ، فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾.

بسیار بد است. کاری است که گرفتاری، دردسر، افترا و دروغ را پیش می‌آورد و بی‌نتیجه نیز است.

۱۶- ﴿وَإِذْ اغْتَرَبْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ، فَأَوْوَا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ، وَيَهَبِيْءَ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرْفَقًا﴾.

غربت، تنهایی، اعتزال، سختی و پناهندگی خواهان را در خود فرو می‌برد. خوب نیست.

۱۷- ﴿وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ، وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُهَا ذَاتَ الشَّمَالِ، وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ، ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ، مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ، وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا﴾.

کاری است غیر عادی. نباید در کار اهمال داشت و بی‌احتیاط بود،

بلکه دقت بالا و آگاهی را نیاز دارد و در صورت بی احتیاطی و سقوط، کسی نیز نمی تواند به او کمک نماید.

۱۸ - ﴿وَتَحْسَبُهُمْ آيِقَاطًا وَهُمْ رُقُودٌ، وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشَّمَالِ، وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ، لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا، وَلَمَلَمْتَ مِنْهُمْ رُعبًا﴾.

خیلی خوب است. خواهان در این کار غریب و تنها می ماند. کاری است معنوی، علمی و باطنی.

﴿وَهُمْ رُقُودٌ﴾: کار راحت و رونده است.

﴿وَكَلبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ﴾: خواهان مددکار و حامی دارد.

۱۹ - ﴿وَكَذَلِكَ بَعَثْنَا هُم لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ، قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ؟ قَالُوا: لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ، قَالُوا: رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ، فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا، فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ، وَلْيَتَلَطَّفْ، وَلَا يَشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا﴾.

کاری خوب، سخت، سنگین، بلند، پاک و طاهر است که رزق را با زحمت، تنهایی و پنهانی برای خواهان فراهم می آورد.

۲۰ - ﴿إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ، وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا﴾.

خوب اما بسیار سنگین، سخت و پیچیده است. کاری است پنهانی که گرفتاری می آورد. شروع آن با قوت و قدرت همراه است. در این کار نباید بی احتیاطی داشت؛ چرا که هیچ ظاهر خوشایندی ندارد و ممکن است سستی را به خواهان وارد سازد در حالی که این کار همت بالایی را می طلبد.

۲۱ - ﴿وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ، وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا، إِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ، فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا، رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ، قَالَ

الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ: لَتَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾.

کاری بلند، پیچیده، سنگین و سخت است که معنویت را در پی دارد و پایان آن عالی است: ﴿مَسْجِدًا﴾.

٢٢ - ﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ، وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ، رَجْمًا بِالْغَيْبِ، وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ، قُلْ: رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ، مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ، فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا، وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾.

خوب نیست. کاری است درهم، نامنظم، پریشان و مضطرب که پایانی ندارد و باید ترک شود.

٢٣ - ﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا﴾.

معلوم نیست کار مورد نظر نتیجه دهد. خوب نیست.

٢٤ - ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ، وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ، وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشْدًا﴾.

خیلی خوب است. مشیت، ذکر، هدایت، قرب و رشد در آن است. به سرعت به نتیجه می رسد؛ چرا که آیه ای کوتاه است. زمینه های قوت و رشد در آن بسیار است.

٢٥ - ﴿وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ، وَازْدَادُوا تِسْعًا﴾.

کاری است دیربازده که به راحتی به دست نمی آید. برای کارهایی که در کوتاه مدت انجام می شود خوب نیست چرا که برای نمونه اگر بخواهد به مسافرت رود، مشکل پیدا می کند و در راه می ماند و درگیری برای وی به وجود می آید. خوب نیست.

٢٦ - ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، أَبْصِرْ بِهِ، وَأَسْمِعْ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيِّ، وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا﴾.

کار خود را نشان نمی دهد. شروع آن سنگین است. باید آن را ترک کرد. بد است.

۲۷- ﴿وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ، لَا مُبَدَّلَ لِكَلِمَاتِهِ، وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلتَحَدًا﴾.

اقدام بر این کار با داشتن توکل و نیت خیر خوب است و گرنه در کار مشکل پیدا می‌شود.

۲۸- ﴿وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ، يُرِيدُونَ وَجْهَهُ، وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ، تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا، وَاتَّبَعَ هَوَاهُ، وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا﴾.

بد است. ظاهری فریبنده دارد ولی پایان خیری ندارد.

۲۹- ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ، فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ، وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ، إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا، أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا، وَإِنْ يَسْتَعِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ، يَشْوِي الْوُجُوهُ، بِئْسَ الشَّرَابُ، وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا﴾.

خیلی بد است. هرگونه امداد و حمایتی بر رنج و عذاب خواهان می‌افزاید.

۳۰- ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾.

خیلی خوب است. زحمت و اضطراب برای خواهان پیش می‌آورد.

۳۱- ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ، تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ، يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ، وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ، مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ، نِعْمَ الثَّوَابُ، وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا﴾.

برای ازدواج، خرید منزل و مانند آن بسیار خوب است. کاری تنوع‌پذیر، سنگین، آبرومند و شاد می‌باشد.

۳۲- ﴿وَاصْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ، وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ، وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا﴾.

بسیار خوب، متنوع، پر منفعت اما پر زحمت است.

۳۳- ﴿كَلِمَاتُ الْجَنَّتَيْنِ آتَتْهُنَّ أَكْلَهُنَّ، وَلَمْ يَتَّظِلْنَ مِنْهُ شَيْئاً، وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا﴾.

خیلی خوب و پر خیر و منفعت است و هیچ ضرر و زبانی در آن نیست.

۳۴- ﴿وَكَانَ لَهُ ثَمْرٌ، فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا، وَأَعَزُّ نَفْرًا﴾.

خوب است. امور مادی، قوت، قدرت و ادعا را برای خواهان می‌آورد.

۳۵- ﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ، قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا﴾.

بد است.

۳۶- ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً، وَلَسِنْ رُدُّتْ إِلَىٰ رَبِّي لِأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا﴾.

سنگینی و سختی کار فشار مضاعفی بر خواهان وارد می‌آورد و نتیجه‌ای معلوم و معین نیز به دست نمی‌دهد.

۳۷- ﴿قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ: أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ، ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ، ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلًا﴾.

خوب نیست. درگیری، انکار، کفران و زحمت را به دنبال دارد.

۳۸- ﴿لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي، وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا﴾.

خوب است؛ ولی مقاومت و ایستادگی را می‌طلبد و درگیری را سبب می‌شود.

۳۹- ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ، لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقَلُّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا﴾.

بسیار خوب است.

۴۰- ﴿فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ، وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ، فَيُضْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا﴾.

خیلی خوب است. خیرات و برکات را برای خواهان فراهم می‌سازد.

۴۱- ﴿أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا غَوْرًا، فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلْبًا﴾.

خوب نیست. فقر، ناتوانی و ضعف را به دنبال دارد.

۴۲- ﴿وَأَحِيطَ بِثَمَرِهِ، فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنفَقَ فِيهَا، وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا، وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا﴾.

کار به یأس و ناامیدی می انجامد. خوب نیست.

۴۳- ﴿وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِن دُونِ اللَّهِ، وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا﴾.

خوب نیست. با توجه به تعدد امور منفی، کار به شکست می انجامد و

نتیجه‌ای ندارد.

۴۴- ﴿هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا﴾.

خیلی خوب است. کار با قوت و قدرت انجام می شود و به نتایجی

معنوی می رسد. با توجه به این که بعد از چند آیه که استخاره‌ی تمامی آن

خوب نیست، آیه‌ای آمده که استخاره‌ی آن خوب است، نباید کار مورد

نظر را ترک کرد؛ وگرنه زیان می بیند.

﴿هُنَالِكَ﴾: استقرار و ثبات در این کار پیش می آید.

﴿الْوَلَايَةُ﴾: قوت و قدرت می آورد.

۴۵- ﴿وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ، فَاخْتَلَطَ بِهِ

نَبَاتُ الْأَرْضِ، فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَّاحُ، وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا﴾.

کاری است عادی و طبیعی که خیرات دنیوی و ظاهری آن بسیار

است و نتیجه‌ی آن نیز عادی است. کاری ماندگار، معنوی و باطنی نیست

که دارای حقیقت باشد: ﴿فَأَصْبَحَ هَشِيمًا﴾ و در پایان عمر، او با مرگ از

دست می رود و چیزی فراتر از دنیا نمی باشد و همانند تمامی امور مادی

و دنیوی، وزر و وبال آن باقی می ماند. خیلی خوب است البته عوارض

این کار دنیوی با آن هست و ممکن است خیری نیز نداشته باشد.

۴۶- ﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا، وَخَيْرٌ أَمَلًا﴾.

صدر آیه ذیل ماجرای پیشین در آیهی قبل است و همان استخاره و معنارا تأکید می‌کند، اما ذیل آن می‌فرماید: ﴿وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ﴾ که جریان تغییر می‌یابد. کاری است عالی، ماندگار که خیر، ثواب، جبروت و جلال دنیایی و نیز معنویت را دارد و شیرین نیز می‌باشد و تفاوت آن با آیهی پیشین در ماندگاری این کار است؛ چیزی که متأسفانه کم‌تر به آن بها داده می‌شود و بیش‌تر مردم به دنبال کاری هستند که منفعت بیش‌تری داشته باشد؛ هرچند ماندگاری و ثبات را نداشته باشد. بر اساس این آیهی شریفه، خواهان باید فردی مؤمن یا از اولیای خدا باشد.

۴۷- ﴿وَيَوْمَ نَسِيرُ الْجِبَالُ، وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً، وَحَشَرْنَا هُمْ، فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾.

خیلی بد است. خطرات و زیان‌های حاصل از آن فراوان است و با لحاظ: ﴿وَيَوْمَ نَسِيرُ الْجِبَالُ﴾، خطر هم‌چون گردبادی کار را از بین می‌برد. تغییر و تبدل کار بسیار است و ثبات و ماندگاری در آن دیده نمی‌شود.

۴۸- ﴿وَعَرِضْوا عَلَى رَبِّكَ صَفًا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا﴾.

بد است. حرمان، زیان، شک و گمان، بی‌اعتباری، نداشتن نظم و برنامه و به هم‌ریزی، نداشتن نتیجه و باطن از پی آمدهای کار است.

۴۹- ﴿وَوَضِعَ الْكِتَابَ، فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ، وَيَقُولُونَ: يَا وَيْلَتَنَا، مَالِ هَذَا الْكِتَابِ، لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا، وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا، وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا﴾.

بسیار بد است. خاصیت و نتیجه‌ای جز به هم‌ریزی، ناتوانی، شکست، خطر، قتل، نابودی و مماشات در آن نیست.

۵۰ - ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ، فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ، كَانَ مِنَ الْجِنِّ، فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ، أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ، بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾.

خیلی بد است. خواهان با فردی شیطان رو به رو می شود. در صورتی که مورد استخاره ازدواج باشد، طرف مقابل فردی گمراه و گمراه کننده است و خواهان را به فساد می کشاند. چنانچه مورد آن شراکت باشد، شریک وی او را به دزدی و خیانت وا می دارد. خواهان در معرض هتک حیثیت و آبروریزی قرار می گیرد و قساوت، ظلم، ستم گری، فساد، بی اعتقادی، بد عملی و بی چارگی را برای خواهان پیش می آورد.

۵۱ - ﴿مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ، وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا﴾.

خوب نیست. در گرداب ظلم و ستم گرفتار می شود.

۵۲ - ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ، فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ، وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا﴾.

بسیار بد است. هر مقدار سرمایه گذاری در این کار سبب از دست رفتن و نابودی آن می شود و هیچ نتیجه ای از آن جز ضرر و زیان نمی بیند. حرمان و خطراتی مانند: قتل، تصادف و آبروریزی در آن پیش می آید.

۵۳ - ﴿وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ، فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا، وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا﴾.

خیلی بد است. کاری است که اگر به آن پردازد نمی تواند از آن رهایی یابد. خطرناک است و باید آن را ترک کند.

۵۴ - ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ، وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا﴾.

خیلی خوب است اما در پایان کار باید احتیاط را رعایت کند تا به

حرمان، کفران و دیگر مشکلات گرفتار نشود. برای نمونه، اگر اتومبیل یا خودروی سواری می‌خرد، باید با سرعت متعادل حرکت نماید تا حادثه‌ای برای وی پیش نیاید.

۵۵ - ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ، وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ، أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا﴾.

بسیار بد است. با تلخی شروع می‌شود و پایان آن نیز با تلخی و ناگواری است. خواهان با این کار خود را به فلاکت، مصیبت، رنج و ناراحتی می‌اندازد. با آن که کار مورد نظر خیر است، اما برای خواهان خوب نیست. ممکن است خواهان فردی مؤمن یا عالم باشد، اما در کار خیری که می‌خواهد انجام دهد شری را بپا می‌نماید یا به ریا و مفسد دیگری مبتلا می‌گردد.

۵۶ - ﴿وَمَا نُزِّلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ، وَيَجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ، وَاتَّخَذُوا آيَاتِي، وَمَا أَنْذَرُوا هُزُوعًا﴾.

شروع خوبی دارد اما نتیجه‌بخش نیست. پیروزی، موفقیت، سعادت و سلامت را نمی‌توان در آن جست؛ چرا که ذیل آیه بر صدر آن مقدم است.

۵۷ - ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ، فَأَعْرَضَ عَنْهَا، وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ، إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ، وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا، وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا﴾.

ظاهری شکوهمند و فریبنده دارد ولی قساوت و گمراهی را به خواهان ارزانی می‌دارد و به نتیجه‌ای نیز نمی‌رسد. خباثت و شیطنت آن فراوان است.

۵۸ - ﴿وَرَبُّكَ الْعَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ، لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلْ لَهُمُ الْعَذَابَ، بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْثِقًا﴾.

خوب نیست. ذیل آیه بر خیرات ظاهری موجود در صدر آن غلبه دارد.

۵۹- ﴿وَتِلْكَ الْقُرَىٰ، أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا، وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا﴾.

بسیار بد است. تجاوز، ظلم، ستم و ستیز خواهان را آلوده می‌سازد و نه خود از آن فایده‌ای می‌بیند و نه دیگران.

۶۰- ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ، أَوْ أَمْضِيَ

حُقُبًا﴾.

از آیات سرفصل است. قرب، قوت، جدیت، جزم، غایت و هدف بلند، بلندی مدت و تأکید در آن است. بسیار خوب ولی سنگین است و همت بلندی را لازم دارد.

۶۱- ﴿فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾.

خوب است. مشکلاتی دارد که همت و تحمل را می‌طلبد. دیررس و سنگین است و کار مورد نظر دارای اهمیت است.

۶۲- ﴿فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِقَتَاهُ أَتَيْنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا﴾.

سختی، سنگینی و دردسر دارد؛ اما خوب است.

۶۳- ﴿قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ، فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ، وَمَا أَنَسَانِيهِ إِلَّا

الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكَرَهُ، وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا﴾.

سخت، سنگین، دیربازده و کاری غیر طبیعی است ولی خوب است.

﴿الْحُوتَ﴾: سعادت و سلامت است.

۶۴- ﴿قَالَ: ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ، فَارْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا﴾.

سخت و سنگین اما خوب است.

﴿فَارْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا﴾: کاری تکراری است که رفت و برگشت دارد.

۶۵- ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا، آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا، وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا

عُلْمًا﴾.

عالی است. رحمتی از جانب خداوند به خواهان می‌رسد که مادی و دنیوی نیست، بلکه امری معنوی است؛ زیرا می‌فرماید: ﴿رَحْمَةً مِنْ

عِنْدَنَا». هم‌چنین علم و یافتن یکی از اولیای الهی از دهش‌های الهی است که از اهتمام بالایی برخوردار است. خواهان در انجام این کار شریک پیدا می‌کند. زمینه‌های معنوی، صفا، باطن، سلامت، شور و آگاهی در این کار وجود دارد. زحمت و تلاشی را نیز نمی‌طلبد و همه‌ی خیرات آن اعطایی است. زحمت آن را دیگران تحمل کرده‌اند و تنها خیرکار است که نصیب خواهان می‌گردد. خیری تازه و نو که می‌تواند دوست خوب، مال حلال و زن یا شوهر نیکو که پیشامد آن قابل محاسبه و پیش‌بینی نیست و در باور خواهان نمی‌گنجد باشد.

۶۶- ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى: هَلْ اتَّبَعَكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا﴾.

خیلی خوب است ولی زمینه‌ی ورود و شرایط مقدماتی آن را باید فراهم نمود و با مشورت و سنجش ساختارکار بر انجام آن اقدام نماید.

۶۷- ﴿قَالَ: إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾.

خوب نیست. کاری بسیار سخت و سنگین است که نتیجه‌ای نیز با آن نیست و خواهان توانایی انجام آن را ندارد.

۶۸- ﴿وَكَيفَ نَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا﴾.

خواهان شایستگی انجام کار مورد نظر و تحمل سختی‌ها و فشار حاصل از آن را ندارد. خوب نیست.

۶۹- ﴿قَالَ: سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا، وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا﴾.

کاری سنگین و پر زحمت؛ ولی خوب است.

﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾: کاری است روان و رونده.

۷۰- ﴿قَالَ: فَإِنْ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا﴾.

خوب است. کاری است مشروط، مقید، سخت و سنگین.

۷۱- ﴿فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا، قَالَ: أَخْرَقْتُهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا،

لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا﴾.

خوب نیست. کار به تعارض و درگیری می‌کشد و با روحیه یا مذاق

خواهان سازگار نیست هر چند خالی از خیر نمی‌باشد. ماده‌ی طلاق در صورتی که بر جدایی زن و شوهر به صورت عادی دلالت داشته باشد خوبی کار را می‌رساند.

۷۲- ﴿قَالَ: أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾.

خیلی سخت است و نتیجه نمی‌دهد. خوب نیست.

۷۳- ﴿قَالَ: لَا تَأْخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ، وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا﴾.

خوب و نتیجه‌بخش نیست.

۷۴- ﴿فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا، فَقَتَلَهُ، قَالَ: أَقْتَلْتَنِي نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ، لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا﴾.

پرسش وی با تهدید و نیز حکم همراه است نتیجه و خیری از این کار جز اختلاف، درگیری و تنازع برای خواهان ندارد. خوب نیست.

۷۵- ﴿قَالَ: أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾.

مشکلات و سختی‌های آن فراوان است. خوب نیست.

۷۶- ﴿قَالَ: إِنْ سَأَلْتِكِ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي، قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا﴾.

سخت، سنگین، مشروط و پُر از گرفتاری، دردسر و حادثه است. بد است.

۷۷- ﴿فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتِيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾.

خوب نیست و نتیجه‌ای را در پی ندارد. خواهان مورد نقد، اشکال و اعتراض قرار می‌گیرد و تنها زحمتی بیهوده را تحمل نموده است.

۷۸- ﴿قَالَ: هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ، سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾.

خوب نیست. دلخراش‌ترین واژه در ناسوت که لذت هر کامیابی را

می‌گیرد، «فراق» و «هجران» است. با آن که کار مورد نظر سبب آگاهی و تجربه می‌شود ولی خوب نیست.

۷۹- ﴿أَمَّا السَّفِينَةُ، فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ، فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا، وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا﴾.

خوب نیست. بر خواهان اعتراض و ایراد گرفته می‌شود و حکم نوش دارو بعد از مرگ سهراب را دارد که نتیجه‌ای از آن عاید نمی‌شود.

۸۰- ﴿وَأَمَّا الْغُلَامُ، فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنِينَ، فَخَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا﴾.

خوب نیست و هیچ چیزی برای خواهان ندارد.

۸۱- ﴿فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاتًا، وَأَقْرَبَ رَحْمًا﴾.

نیت و اراده‌ای صواب برای خواهان است. خیلی خوب است.

۸۲- ﴿وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ، وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا، وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا، فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا، وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ، وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي، ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾.

خوب نیست. نتیجه‌ای خوش برای خواهان رقم نمی‌خورد. گزارشی از زمان گذشته است که تنها می‌خواهد ضمن تصحیح نقل‌های تحریف شده در تاریخ، ﴿مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ را خاطر نشان شود.

۸۳- ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ، قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾.

از آیات سرفصل و شروع داستان ذی‌القرنین است. سؤال، قول و سین می‌رساند کاری است دیربازده، سخت و سنگین؛ ولی به اعتبار: ﴿ذِي الْقُرْنَيْنِ﴾ که نشانه‌ی قوت، قدرت و دولت است بسیار خوب است.

۸۴- ﴿إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ، وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾.

قوت، قدرت، آگاهی و فنون دهشی و اعطایی پروردگار به خواهان می‌رسد. بسیار خوب، پر نتیجه، مثبت و زمینه‌دار است.

۸۵- ﴿فَاتَّبِعْ سَبِيًّا﴾.

بسیار خوب است و در کوتاه‌ترین زمان به نتیجه می‌رسد. پُر انرژی، پُر منفعت، بدون زحمت، کوتاه و سریع است.

۸۶- ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ، وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ، وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا، قُلْنَا: يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ، إِنَّمَا أَنْتَ تُعَذِّبُ، وَإِنَّمَا أَنْتَ تَتَّخِذُ فِيهِمْ حُسْنًا﴾.

بد است. با آن که شروع آن خوب است اما نتیجه‌ای جز عذاب و گرفتاری ندارد. در ضمن با افراد خوبی رو به رو نمی‌شود. تردید و تحیر نیز ذهن خواهان را آزار می‌دهد.

۸۷- ﴿قَالَ: أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ، ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ، فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نَكِرًا﴾.

خیلی بد است. پایان دردناکی دارد.

۸۸- ﴿وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا، فَلَهُ جَزَاءٌ الْحُسْنَىٰ، وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا

يُسْرًا﴾.

بسیار خوب است؛ البته باید برای انجام آن زحمت کشید تا به عافیت و دنیایی که در آن است رسید.

۸۹- ﴿ثُمَّ اتَّبِعْ سَبِيًّا﴾.

قدرت، قوت و حرکت در آن است. خوب و زودبازده است.

۹۰- ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ

دُونِهَا سِتْرًا﴾.

با آن که خواهان علم و اطلاعات دارد؛ ولی نتیجه‌ای ندارد: ﴿لَمْ نَجْعَلْ

لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا﴾. خوب نیست.

۹۱- ﴿كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا﴾.

خیلی خوب است. علمی تجربی را به دست می‌آورد. زودبازده

است.

۹۲- ﴿ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا﴾.

حرکت، رشد و بالندگی در آن است. خوب است.

۹۳- ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا﴾.

با افرادی جاهل و نادان مواجه می‌شود و به مانعی بزرگ بر می‌خورد. بد است.

۹۴- ﴿قَالُوا: يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ، إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ، فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا﴾.

پیشنهاد خوبی به وی شده اما انجام آن خیلی سنگین است. با افرادی رذل و فاسد رو به رو می‌شود و خطراتی او را تهدید می‌کند. خوبی آن به اعتبار یادکرد از ذی القرنین است که قوت و توان بالای خواهان در انجام این کار را می‌رساند.

۹۵- ﴿قَالَ: مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ، فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ، أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا﴾.

خیلی خوب است. مکنت، قوت و وحدت را در پی دارد.

۹۶- ﴿أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ، قَالَ: انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا، قَالَ: أَتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا﴾.

خیلی خوب است. قوت، قدرت، استحکام و نتیجه‌ی فراوان و ماندگار در آن است؛ ولی به همین میزان سخت است و زحمت می‌برد.

۹۷- ﴿فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ، وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا﴾.

بسیار خوب است. کاری است ماندگار با قوت و توان‌مندی بالا که خطری نیز ندارد.

۹۸- ﴿قَالَ: هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي، فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ، وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا﴾.

بسیار خوب است؛ اما در پایان با مشکلاتی مواجه می‌شود که احتیاط، دقت و حفاظت را می‌طلبد.

۹۹ - ﴿وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا﴾.

خواهان با مانع تراشی دیگران مواجه می شود. نابودی و آشوب و به هم ریختگی مانند خوره به جان و سرمایه ی وی می افتد. بسیار بد است.

۱۰۰ - ﴿وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا﴾.

ناراحتی و رنج را با همه ی وجود احساس می کند. خیلی بد است.

۱۰۱ - ﴿الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنِ ذِكْرِي، وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا﴾.

خواهان را ناتوانی و غفلت فرا می گیرد. بد است.

۱۰۲ - ﴿أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ، إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا﴾.

خیلی بد است. به غفلت، خیال پردازی، شرک، گمراهی و پایانی ناگوار دچار می گردد. شکست او حتمی است.

۱۰۳ - ﴿قُلْ: هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا﴾.

خیلی بد است. حتی خوبی های این کار به زیان خواهان تمام می شود. باید آن را ترک کرد.

۱۰۴ - ﴿الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾.

کاری غفلت زاست. بسیار بد است.

۱۰۵ - ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ، فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ، فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا﴾.

تضییع نعمت و سرمایه است و جز ضرر، زیان و ادعای تو خالی و تهی چیزی ندارد. خیلی بد است.

۱۰۶ - ﴿ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ، بِمَا كَفَرُوا، وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوعًا﴾.

خیلی بد است. نابودی، فلاکت و بدبختی دامنگیر خواهان می شود.

۱۰۷- ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ، كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا﴾.

عالی است. البته زحمت دارد. با توجه به: ﴿نُزُلًا﴾ به وصول و نتیجه می‌رسد و نیز هر کاری که باشد، سعادت، سلامت و آسایش آن تضمین است. کاری ثابت و ماندگار است. این آیه با چهار آیه‌ی بعد از بهترین آیات ذکر است.

۱۰۸- ﴿خَالِدِينَ فِيهَا، لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا﴾.

هیچ‌گونه تزلزل، آشوب و به هم ریختگی، زلزله و اضطرابی در آن نیست. خیلی خوب است.

۱۰۹- ﴿قُلْ: لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي، لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي، وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا﴾.

بسیار خوب ولی سخت است.

۱۱۰- ﴿قُلْ: إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ، يُوحَىٰ إِلَيَّ، أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ، فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا، وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾.

عالی است. دریایی از خیرات، کمالات و برکات ظاهری و غیبی به خواهان رو می‌آورد. در انجام این کار باید توکل داشت و هراسی به خود راه نداد.

این آیه را به هنگام خواب می‌توان ذکر قرار داد تا انسان با غرور و دل‌تنگی به خواب نرود و بداند که بشری بیش نیست. این آیه می‌تواند آرامش اعصاب و راحتی روان را بیاورد. این چند آیه ملکوت بسیار بالایی دارد و انسان را به راحتی به آن می‌رساند و به او سرعت سیر می‌دهد.

سوره‌ی مریم

۱- ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، كهيعص﴾.

در سوره‌ی مریم از حوادثی غیر طبیعی، غیر عادی، ربوبی و الهی یاد می‌شود که ورای سیستم و نظام مکانیکی و طبیعی عالم، قدرتی الهی را بر آن چیره می‌داند که ایمان به این اسباب باطنی، فصل مایز میان مؤمن و غیر اوست.

همان‌گونه که دیده می‌شود شروع این سوره با حروف مقطعه‌ای است که در میان آن حروف غیر عادی است. استخاره‌ی آن بسیار خوب؛ اما سخت، سنگین، پیچیده، طولانی مدت و عظیم است.

۲- ﴿ذِكْرُ رَحْمَةِ رَبِّكَ؛ عَبْدَهُ زَكْرِيَّا﴾.

عالی است. با توجه به یادکرد از: ﴿رَحْمَةِ رَبِّكَ﴾، کاری ویژه و پُر خیر و برکت است. رحمت یاد شده تحت دولت رحیم است و رحمت خاص می‌باشد.

۳- ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا﴾.

مناجات و خلوت زکریا را بیان می‌دارد. خوب است؛ اگرچه در شروع آن خواهان از این کار فایده‌ای نمی‌برد و نیازمند سرمایه‌گذاری است و با تحمل زحمت و مرارت آن است که نتیجه‌بخش می‌گردد.

۴- ﴿قَالَ رَبِّ، إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي، وَأَشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا، وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا﴾.

خوب نیست. سستی خواهان را در پی دارد و نتیجه‌ای با آن همراه نیست. بله، اگر مشغول آن شود، پایان خوشی دارد؛ چرا که لسان آن دعایی است.

۵- ﴿وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي، وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا، فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾.

خیلی خوب است. کاری است نتیجه‌بخش؛ زیرا می‌فرماید: ﴿فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾.

۶- ﴿يَرْثِي وَيَرِثُ مِنْ آلٍ يَعْقُوبَ، وَأَجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا﴾.

کاری است طبیعی که انجام می‌پذیرد. بسیار خوب است.

۷- ﴿يَا زَكَرِيَّا، إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى، لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا﴾.

عالی است. میمنت، شادی، سرور و عنوانی بزرگ و آبرودار برای خواهان پیش می‌آید.

۸- ﴿قَالَ رَبِّ، أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ، وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا، وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا﴾.

خوب نیست. کاری بسیار سنگین و سخت است که نتیجه‌ای را در بر ندارد؛ زیرا می‌فرماید: ﴿وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا﴾.

۹- ﴿قَالَ كَذَلِكَ، قَالَ رَبُّكَ: هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ، وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ، وَلَمْ تَكُ شَيْئًا﴾.

عالی است. کار به راحتی انجام می‌شود.

۱۰- ﴿قَالَ رَبِّ، اجْعَلْ لِي آيَةً، قَالَ: آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا﴾.

خوب است؛ ولی باید در انجام آن صبر و حوصله داشت؛ چرا که دیربازده است و مشکلاتی خواهان را رنج می‌دهد و نیز باید احتیاط و دقت فراوان داشت تا امنیت وی برقرار گردد.

۱۱- ﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ، فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾.

خیلی خوب است.

۱۲- ﴿يَا يَحْيَى، خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ، وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا﴾.

عالی است. نام شخصی نیکوکردار که در آیه می آید بر خوبی بسیار آن دلالت دارد. قوت، قدرت و حکم را برای خواهان سبب می شود.

۱۳- ﴿وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكَاةً، وَكَانَ تَقِيًّا﴾.

کاری خالص، هموار و خوب است.

۱۴- ﴿وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ، وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا﴾.

عالی است.

﴿وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ﴾: در این کار صمیمیت، صفا و شیرینی وجود دارد؛

بدون آن که کمترین سختی در آن وجود داشته باشد.

۱۵- ﴿وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ، وَيَوْمَ يَمُوتُ، وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا﴾.

عالی است. نباید در کار مایوس بود که به ناگاه خیر و خوبی به خواهان رو می آورد و به همین میزان نمی شود مغرور نیز شد؛ چون ممکن است به لحظه ای هر آنچه به دست آمده از دست برود.

۱۶- ﴿وَإِذْ كُرِيَ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ؛ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا﴾.

کاری است سخت و دیربازده که انجام آن نیاز به زمان دارد، از همین رو آسیب نیز می بیند؛ ولی با توجه به کاربرد اسامی بسیار در آن، کاری است روشن و شفاف که ابتدا و انتهای آن مشخص است. خوب است.

۱۷- ﴿فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا، فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا، فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا

سَوِيًّا﴾.

بسیار خوب است. صفا، سرور و شادی فراوانی به خواهان رو

می آورد. البته با توجه به فراز: ﴿فَاتَّخَذَتْ﴾، باید کار را با همتی بلند دنبال

نمود.

۱۸- **﴿قَالَتْ: إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ، إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا﴾.**

عالی است ولی باید با دقت و اهتمام آن را انجام داد. کاری است نتیجه‌بخش، پاک و طاهر.

۱۹- **﴿قَالَ: إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا﴾.**

عالی است. خیرات و برکات آن دهشی و هبه‌ای است که رنج و زحمتی را برنمی‌تابد.

۲۰- **﴿قَالَتْ: أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشْرٌ، وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا﴾.**

بد است. کار به هتک حیثیت منجر می‌شود. سه واژه منفی در این آیه وجود دارد: **﴿قَالَتْ﴾**، **﴿لَمْ يَمَسِّنِي﴾** و **﴿لَمْ أَكُ بَغِيًّا﴾**.

۲۱- **﴿قَالَ: كَذَلِكَ، قَالَ رَبُّكَ: هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ، وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ، وَرَحْمَةً مِنَّا، وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا﴾.**

بسیار خوب است. کاری است آسان که سبب گشایش در زندگی می‌شود و با لطف و کرم همراه است و به‌حتم انجام می‌گردد.

۲۲- **﴿فَحَمَلَتْهُ، فَانْتَبَدَّتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا﴾.**

خوب اما سخت و سنگین است و در طول زمان انجام می‌شود و به صورت قهری خالی از مشکلات نیست.

۲۳- **﴿فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ، قَالَتْ: يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا، وَكُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا﴾.**

بسیار بد است.

﴿الْمَخَاضُ﴾: سختی و سنگینی آن فراوان است.

﴿نَسِيًّا مَنْسِيًّا﴾: مرگ و میر و مشکلات حیثیتی در آن وجود دارد.

۲۴- **﴿فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا﴾.**

خیلی خوب است. صفا و خیرات آن فراوان است و کار بدون هیچ مشکلی انجام می‌شود.

۲۵- ﴿وَهَزِي إِلَيْكَ بِجَذَعِ النَّخْلَةِ تَسَاقُطُ عَلَيْكَ رُطْبًا خَمِيئًا﴾.

عالی و همراه با زحمت است.

۲۶- ﴿فَكُلِّي وَأَشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا، فَمَا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا، فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا﴾.

خیلی خوب است. کاری بلند و درازمدت است که زحمت فراوانی را می‌طلبد و نیز خواهان را به استرس و اضطراب می‌اندازد؛ چرا که امر به خوردن نشان از آن دارد که وی چنان تنیدگی داشته که توانایی بر آن نداشته است: ﴿فَكُلِّي وَأَشْرَبِي﴾.

﴿نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا﴾: در صورتی این کار عملیاتی می‌گردد و به نتیجه می‌رسد که شرایط لازم آن فراهم و اجرا شود. باید در نظر داشت گاه داشتن انفاق، خیرات و نذورات از شرایط انجام کار است.

۲۷- ﴿فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ، قَالُوا: يَا مَرْيَمُ، لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا﴾.

خیلی سخت و سنگین است. خوب نیست: ﴿لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا﴾.

۲۸- ﴿يَا أُخْتَ هَارُونَ، مَا كَانَ أَبُوكَ امْرَأَ سَوْءٍ، وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا﴾.

خوب نیست و کار بسیار خطرناکی است و هتک حیثیت خواهان را سبب می‌شود. باید آن را ترک کرد.

۲۹- ﴿فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ، قَالُوا: كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا﴾.

کاری سنگین، سخت و پراز گرفتاری و آشوب است. خوب نیست.

۳۰- ﴿قَالَ: إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ، آتَانِي الْكِتَابَ، وَجَعَلَنِي نَبِيًّا﴾.

عالی است. کاری است که خود به خود انجام می‌شود.

۳۱- ﴿وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ، وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ

حَيًّا﴾.

عالی است.

۳۲- ﴿وَبَرًّا بِوَالِدَتِي، وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا﴾.

صفا و صمیمیت در آن است. بسیار خوب است.

۳۳- ﴿وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ، وَيَوْمَ أَمُوتُ، وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا﴾.

عالی است. کاری است روان و هموار.

۳۴- ﴿ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ، قَوْلَ الْحَقِّ، الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ﴾.

با آن که شروع کار خوب و به اعتبار: ﴿عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ با قدرت و قوت همراه است، اما با توجه به ذیل آن باید گفت انجام این کار خوب نیست؛ زیرا نتیجه‌ای در بر ندارد و خواهان را گرفتار می‌سازد. برای نمونه ممکن است خودرویی را بخرد که برای وی توانمندی می‌آورد اما پس از مدتی تصادف می‌کند و از هستی ساقط می‌شود.

﴿الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ﴾: اضطراب، پریشانی و حتی درگیری در این کار پیش می‌آید.

۳۵- ﴿مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ، سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾.

عالی است. حرف نفی در این جا محتوایی مثبت را تأکید می‌کند. ﴿إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾: تحقق و انجام این کار ضمانت شده است و کار خود به خود، ناخودآگاه و بدون هیچ سختی و گرفتاری انجام می‌شود؛ بدون آن که نیاز به زحمتی داشته باشد.

۳۶- ﴿وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ، فَاعْبُدُوهُ، هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾.

خیلی عالی است. برای ترک آن نمی‌شود استخاره‌ای دیگر گرفت. ﴿وَإِنَّ﴾: واو عطف و به‌طور کلی هر حرف اضافه‌ای محتوای استخاره را همانند ﴿إِنَّ﴾ تأکید می‌کند.

﴿فَاعْبُدُوهُ﴾: امر به انجام کار مورد نظر است.

﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾: کاری بدون گرفتاری، درازمدت، مستمر، گسترده، عمیق و دارای اهمیت است که خیر آن به وارثان نیز می‌رسد.

۳۷ - ﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ، فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ

عَظِيمٍ﴾.

بسیار بد است.

﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ﴾: سبب اختلاف و درگیری می شود.

﴿مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾: کار مورد نظر خواهان را به خطر می اندازد و نیز ممکن است او را در معرض اتهام یا آسیب و خسارتی مانند تصادف یا مشکلی غیر عادی قرار دهد.

۳۸ - ﴿أَسْمِعْ بِهِمْ، وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا، لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾.

کاری بسیار خطرناک است که هیچ نتیجه ای ندارد. خواهان به صورت آگاهانه می داند که به او بدی می شود و یا مالی از او سرقت می گردد یا از او کلاه برداری می شود یا برای او پرونده سازی می کنند و او را به دادگاه می کشانند که چون آگاهانه است، اضطراب و اذیت خود را دارد. بد است.

۳۹ - ﴿وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ، وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ، وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾.

مخاطره آمیز است. اگر کار مورد نظر ازدواج باشد، یک عمر بدبختی خود و همسر و فرزندان خود را سبب می شود و دعوا، گرفتاری و مصیبت آنان فراوان است. هرکاری باشد، درگیری پشت درگیری برای وی پیش می آید. خیلی بد است.

۴۰ - ﴿إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ، وَمَنْ عَلَيْهَا، وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ﴾.

خیلی بد است. خواهان تلاش و سعی بسیاری می کند، با این وجود، چیزی برای وی نمی ماند و تمامی سرمایه ای را که در این راه هزینه می کند از دست می دهد. برای نمونه، اگر ازدواج نماید، تمامی فرزندان وی نااهل و گمراه می گردند.

۴۱- ﴿وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾.

از آیات سرفصل است. عالی است. کاری است معنوی که تعدد کاربرد اسم‌های مقدس، آن را بسیار خوب و نتیجه‌بخش نموده است و در روند انجام آن نیز هیچ مشکلی پیش نمی‌آید.

۴۲- ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ: يَا أَبَتِ، لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ، وَلَا يُبْصِرُ، وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا﴾.

کاری است که هیچ خاصیت و نتیجه‌ای ندارد. بسیار بد است. خواهان تحمل انجام آن را ندارد.

۴۳- ﴿يَا أَبَتِ، إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ، فَاتَّبِعْنِي، أهدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا﴾.

خیلی خوب است.

﴿قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ، فَاتَّبِعْنِي﴾: در انجام این کار باید احتیاط و دقت را داشت و کار را با مشاوره و کارشناسی و با ثبت و سند مکتوب انجام داد تا مشکلی برای وی پیش نیاید.

۴۴- ﴿يَا أَبَتِ، لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ، إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا﴾.

بسیار بد است. کار به معصیت، حرمان، ستم‌گری، ظلم و زیان‌باری می‌انجامد. هر جا از معصیت و حرمان سخن گفته شود، کار مورد نظر به هیچ وجه خوب نیست.

۴۵- ﴿يَا أَبَتِ، إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابُ مِنَ الرَّحْمَنِ، فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا﴾.

خیلی بد است.

﴿إِنِّي أَخَافُ﴾: خطر، مصیبت، گرفتاری، زیان و ترس و اضطراب دامنگیر خواهان می‌شود؛ هر چند ممکن است ظاهری نیکو داشته باشد.

۴۶- ﴿قَالَ: أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ، لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ لِأَرْجُمَنَّكَ، وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا﴾.

استکبار، درگیری، نادانی و مشکلات را به همراه دارد. بسیار بد است.

۴۷- ﴿قَالَ: سَلَامٌ عَلَيْكَ، سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي، إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا﴾.

خوب نیست.

﴿سَلَامٌ عَلَيْكَ﴾: مجادله و بحث در آن پدید می‌آید.

﴿سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ﴾: معلوم نیست کار نتیجه‌ای داشته باشد.

۴۸- ﴿وَأَعْتَزِلْكُمْ، وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ، وَأَدْعُوا رَبِّي، عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا﴾.

خوب است. کار مورد نظر سخت و سنگین است.

﴿وَأَعْتَزِلْكُمْ﴾: خواهان باید این کار را به تنهایی و در غربت پیش ببرد.

چون کناره‌گیری از جمعیت است و ضمیر جمع مخاطب در آن است، خالی از عوارض نیست.

﴿عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا﴾: کار انجام شدنی است اما مخاطرات

و سختی‌هایی نیز دارد.

۴۹- ﴿فَلَمَّا اعْتَزَلْتَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ،

وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا﴾.

عالی است. از کارهای معنوی و مستمر است که بدون زحمت و

تلاش انجام می‌شود. البته غربت و تنهایی خود را دارد و در نتیجه سختی و فشاری را بر خواهان وارد می‌آورد.

﴿إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾: کاری عمومی نیست و معلوم نیست برای همه

نتیجه‌بخش باشد. تشخیص آن با صاحب استخاره است. کاری معنوی،

دایمی و مستمر است؛ چرا که اسحاق و یعقوب ریشه‌ی بسیاری از

پیامبران الهی می‌باشند.

۵۰- ﴿وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا، وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا﴾.

عالی است. بسیار آسان، هموار و در کمال آرامش انجام می‌شود. کاری معنوی و البته خاص است.

۵۱- ﴿وَإِذْ كُرِّ فِي الْكِتَابِ مُوسَى، إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا، وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾.

خیلی خوب است.

﴿وَإِذْ كُرِّ﴾: کار آگاهانه انجام می‌شود.

﴿الْكِتَابِ﴾: قانونمند است.

﴿مُخْلَصًا﴾: صفا، خلوص و معنویت در انجام این کار وجود دارد.

۵۲- ﴿وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ، وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا﴾.

عالی، معنوی و دهشی اما دوردست است.

﴿وَنَادَيْنَاهُ﴾: کاری دوردست، کشیده، زمان‌بر و بلند است. واژه‌های:

﴿مِنْ جَانِبِ الطُّورِ﴾ و ﴿وَقَرَّبْنَاهُ﴾ نیز همین معنا را حکایت می‌کند.

۵۳- ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا﴾.

عالی است. هبه و دهش الهی است که با سرعت و در کم‌ترین زمان ممکن انجام می‌گیرد و قوت و قدرت خواهان را در پی دارد.

﴿أَخَاهُ هَارُونَ﴾: در این کار، امری عاطفی و احساسی همانند وصلت و

ازدواج یا دوستی و همسایگی و شراکت پیشامد می‌کند. اگر برای ازدواج

باشد، برای پسر شایسته است که هرچه دختر مهر می‌خواهد بدهد، تا

این ازدواج شکل گیرد و چنانچه برای دختر باشد، مناسب است خود

مهر را ببخشد و هرچه پسر نیاز دارد فراهم سازد تا بتواند با او ازدواج

کند؛ چرا که ملکوت این آیه در ازدواج و پیوند است و از این لحاظ بسیار

عالی است.

۵۴- ﴿وَإِذْ كُرِّ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ، إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ، وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾.

عالی است.

﴿الْكِتَابِ﴾: کار را باید قانونمند انجام داد و آن را بدون نوشته و قرارداد مکتوب عملی نکرد.

۵۵ - ﴿وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ، وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا﴾.

بسیار خوب است.

﴿يَأْمُرُ أَهْلَهُ﴾: خواهان مدیریت، فرماندهی و نظارت بر کار را به دست می‌گیرد و گروهی را که در خدمت پیشبرد کار هستند هدایت می‌کند. کار به مدیریت نیاز دارد.

﴿عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا﴾: کار خیر محض است و در روند انجام آن هیچ مشکلی پیش نمی‌آید.

۵۶ - ﴿وَإِذْ كُرِّ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ، إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾.

بسیار خوب است. کار باید با توجه و آگاهی و نیز به صورت مکتوب و با ثبت و سند انجام شود.

﴿إِنَّهُ كَانَ﴾: کاری است زمان‌بر که کشش‌های پیچیده‌ای دارد.

۵۷ - ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾.

بسیار عالی و کوتاه است و به سرعت انجام می‌پذیرد.

۵۸ - ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ، وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ، وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ، وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا، إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا﴾.

عالی است. این آیه از یاران ناب و مخلص امام حسین علیه السلام یاد می‌کند و می‌توان نام مبارک ایشان را از این آیه‌ی مبارکه دریافت. این امر می‌رساند که آیه‌ی یاد شده مصون از تحریف مانده است.

۵۹ - ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ، وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ، فَسُوفَ

يَلْقَوْنَ غِيًّا﴾.

بسیار بد و کاری وحشتناک است که خرابی‌ها، فسادها، گناهان،

فسق‌ها، فجور‌ها و ستمگری‌های فراوانی در آن است؛ به‌ویژه آن که خود را در ظاهری خوش و چه بسا دینی می‌نمایاند. کاری بدتر از آن نمی‌توان سراغ داشت.

باید توجه داشت این آیه در مورد گروهی است که همانند بنی‌امیه بر امور دینی مردم حاکم می‌شوند و آنان را از صاحبان ولایت دور می‌دارند. این گروه در آخر الزمان پدیدار می‌شوند.

۶۰- ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ، وَآمَنَ، وَعَمِلَ صَالِحًا، فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ، وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا﴾.

کاری بسیار سخت است که تلاش و سعی فراوانی را می‌طلبد؛ چراکه چهار بار بر لزوم بهترین عمل تأکید می‌کند: ﴿تَابَ﴾، ﴿وَأَمَنَ﴾، ﴿وَعَمِلَ﴾ و ﴿صَالِحًا﴾.

﴿فَأُولَئِكَ﴾: کثرت، بلندی و دوردست بودن کار را می‌رساند.
۶۱- ﴿جَنَّاتٍ عَدْنٍ، الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ، إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا﴾.
خیلی خوب، پر منفعت و پیچیده است؛ به ویژه که وعده‌ی الهی با اسم مبارک: ﴿الرَّحْمَنُ﴾ آمده که حتمی بودن آن و انجام شدن آن را می‌رساند. ﴿بِالْغَيْبِ﴾: کاری دوردست و دیررس است.

۶۲- ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا، إِلَّا سَلَامًا، وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾.
عالی است. لحظه به لحظه‌ی کار با هم تفاوت دارد و یکنواخت نمی‌باشد.

۶۳- ﴿تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا﴾.
بسیار خوب است. کاری ریشه‌دار و بسیار گسترده و مهم است.
۶۴- ﴿وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ، لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا، وَمَا خَلْفَنَا، وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ، وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾.

آیاتی که از دوستان و دشمنان خداوند با تمامی کد‌ها و گراهای آنان یاد می‌کرد در این جا بسته می‌شود. خوب است.

﴿لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا، وَمَا خَلْفَنَا، وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ﴾: کاری شلوغ، پیچیده و خطرناک است.

﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾: باید مواظب بود و به بی احتیاطی، غفلت و عافیت طلبی گرفتار نشد.

۶۵ - ﴿رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَمَا بَيْنَهُمَا، فَاعْبُدْهُ، وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ، هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا﴾.

بسیار خوب است. امر: ﴿فَاعْبُدْهُ﴾ بر اقدام بر آن تأکید دارد. هم چنین مادهی «عبد» سنگینی کار و سختی آن را می‌رساند.

﴿السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾: کاری گسترده است.

﴿وَاصْطَبِرْ﴾: پشتکار و اهتمام را لازم دارد. کاری سنگین است.

﴿هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا﴾: کاری منحصر به فرد است.

۶۶ - ﴿وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ: أَئِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا﴾.

خوب است.

﴿وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ﴾: کاری عام و عمومی است.

﴿لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا﴾: سخت و سنگین است. کاری هموار و آسان

نمی‌باشد.

۶۷ - ﴿أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا﴾.

کاری سنگین اما عادی است که نمودی ندارد. خوب است.

﴿وَلَمْ يَكُ شَيْئًا﴾: کار نمودی ندارد و به چشم نمی‌آید.

۶۸ - ﴿فَوَرَبِّكَ لَنُخْشِرَنَّهُمُ وَالشَّيَاطِينَ، ثُمَّ لَنُخْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا﴾.

خیلی بد است. قسم، تهدید و حشر انسان با شیاطین در آن جمع

است. کاری سنگین، سخت و خطرناک است که باید آن را ترک کرد.

۶۹ - ﴿ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا﴾.

خیلی خطرناک است و زیان، نابودی و مرگ ممکن است در آن پیش آید.

۷۰- ﴿ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا﴾.

بسیار بد است. آگاهانه بدی می شود و به افتضاح و آبروریزی می انجامد.

۷۱- ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا﴾.

خیلی بد است. زیان، ضرر و مشکلات آن حتمی است و هیچ امید موفقیت و خیر در آن نیست.

۷۲- ﴿ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا، وَنَذُرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا﴾.

بد است. خواهان به خاک کشانده می شود و زمین گیر می گردد. نباید فریب شروع و ظاهر آن را خورد. باید آن را ترک کرد. صاحب استخاره می تواند تنها صدر آن را ببیند و آن را برای فردی خوب ببیند.

۷۳- ﴿وَإِذَا تَنَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ، قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَلَّذِينَ آمَنُوا: أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا، وَأَحْسَنُ نَدِيًّا﴾.

﴿آيَاتُنَا﴾: کار با آن که محترم و نیز سنگین است، اما خوب نیست.
﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾: اختلاف و درگیری در آن پیش می آید؛ چرا که کفار هستند که سخن می گویند.

۷۴- ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَانًا وَرِثِيًّا﴾.

خیلی بد است. هلاکت و خیال پردازی در آن است. خواهان ادعای امکانات، آبرو، حرمت و شخصیت دارد و به هلاکت می افتد که برای وی بسیار دردناک است.

۷۵- ﴿قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ، فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا، وَأَضْعَفُ جُنْدًا﴾.

بسیار بد، سنگین و سخت است و نابودی خواهان را در پی دارد.

۷۶- ﴿وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى، وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا، وَخَيْرٌ مَرَدًّا﴾.

بسیار خوب و سنگین است. باید اهتمام و دقت داشت تا به مشکلی دچار نشود.

۷۷- ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا﴾.

خیلی بد است. ظاهرسازی، ریا و خیال‌پردازی در این کار وجود دارد.

۷۸- ﴿أَطَّلَعَ الْغَيْبَ، أَمْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾.

بسیار بد است. کاری است بی‌ریشه و بدون سند.

۷۹- ﴿كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا﴾.

خیلی بد است. با توجه به: ﴿سَنَكْتُبُ﴾ شکست، درد و رنج آن حتمی

است.

۸۰- ﴿وَنَزِثُ مَا يَقُولُ، وَيَأْتِينَا فَرْدًا﴾.

هیچ‌گونه خیری در آن نیست. در این کار تنها می‌ماند و هیچ مددکاری

نیز نیست تا از او دست‌گیری کند. خواهان شکست خورده و وامانده

می‌شود. خوب نیست.

۸۱- ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا﴾.

خیلی بد است. جز خیال‌پردازی، تزویر، گناه و گمراهی چیزی

نیست.

﴿وَاتَّخَذُوا﴾: زد و بند در این کار وجود دارد.

۸۲- ﴿كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ، وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا﴾.

خیلی بد است. همان چیزی که به آن دل بسته است سبب شکست و

بدبختی وی می‌شود. کفران و نابودی در آن است.

۸۳- ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤْزُهُمْ أَزًّا﴾.

بسیار بد است. ناراحتی، آزار و شکنجه‌ی روحی و روانی در آن است

و جز این که خواهان را به زحمت و اذیت و آزار می‌اندازد چیزی در آن

نیست.

۸۴- ﴿فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ، إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذًّا﴾.

خیلی بد است. تهدید و عذاب در آن است.

۸۵- ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا﴾.

بسیار خوب است.

۸۶- ﴿وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا﴾.

خیلی بد است.

۸۷- ﴿لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾.

خوب نیست. نتیجه‌ای معلوم و مشخص ندارد.

۸۸- ﴿وَقَالُوا: اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا﴾.

خیلی بد است. موضوع آیه‌ی شریفه شرک است.

۸۹- ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا﴾.

بسیار بد و نیز زشت و مستهجن است.

۹۰- ﴿تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ، وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ، وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا﴾.

خیلی بد است. کوتاه و صریح است و به این معناست که مخاطره،

ضرر، زیان و گرفتاری دارد.

۹۱- ﴿أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا﴾.

خوب نیست.

۹۲- ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا﴾.

خیلی بد است. نتیجه و بازدهی سالمی ندارد.

۹۳- ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا﴾.

کاری است گسترده که واقعی می‌باشد و نیاز به زحمت و کوشش دارد

و نتیجه‌بخش نیز می‌باشد. بسیار خوب است.

۹۴- ﴿لَقَدْ أَحْصَاهُمْ، وَعَدَّهُمْ عَدًّا﴾.

خوب است. کاری است دارای قاعده و حساب.

۹۵- ﴿وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا﴾.

خواهان تنها می‌ماند و نتیجه و خاصیتی از آن به دست نمی‌آید.

خوب نیست.

۹۶- ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾.

خوب است. سبب اقتدار و محبت می شود.

۹۷- ﴿فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ، وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا﴾.

خوب است. باید در انجام کار دقت داشت و جانب احتیاط را لحاظ

نمود.

۹۸- ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ، هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ

رِكْزًا﴾.

بد است. هیچ نتیجه‌ای از آن به دست نمی‌آید و سرمایه‌ی خواهان به

نابودی کشیده می‌شود.

سوره طه

۱ - ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، طه﴾.

این آیه با دو آیهی بعد یک آیهی استخاره یا یک استخاره است. البته به نظر ما بسمله آیه‌ای مستقل است و ما مجموع این آیات را چهار آیهی قرآن کریم می‌دانیم.

۲ - ﴿مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى﴾.

۳ - ﴿إِلَّا تَذَكَّرَ لِمَنْ يَخْشَى﴾.

ابتدای کار مورد نظر بسیار مهم، بلند، سنگین و سخت است. کاری پیچیده و بلند است که در ادامه ممکن است برای کسی بسته شود و طلسم گردد و برای فردی دیگر گشایش یابد و معلوم نیست خیر آن بهره‌ی چه کسی می‌شود. ممکن است این کار برای فردی گشوده گردد و ناگهان به گنجی یا مالی کلان برسد یا چیزی را ارزان بخرد و ناگهان به واسطه‌ی تورم ارزش افزوده پیدا کند. یا با فردی معمولی و عادی ازدواج می‌کند و ناگهان طرف مقابل مسؤولیت و ریاست یابد و مهم و مشهور گردد. از این رو کاری غیر عادی است. تشخیص این که آیا کار مورد نظر برای خواهان گشوده است یا بسته با صاحب استخاره است و او به فراخور هر یک از طالبان استخاره چیزی می‌گوید.

۴- ﴿تَنْزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ الْعُلَا﴾.

خیلی خوب است. کاری است که به استخراج و استنباط نیاز دارد و در ازمدت، مستمر و دیربازده است.

۵- ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾.

عالی است. اقتدار، عظمت و بلندی در آن است و البته باید احتیاط و مواظبت داشت تا به استکبار و نادانی گرفتار نگردد.

۶- ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ، وَمَا فِي الْأَرْضِ، وَمَا بَيْنَهُمَا، وَمَا تَحْتَ الثَّرَى﴾.

عالی است. خیرات مختلف و متعددی دارد.

۷- ﴿وَإِنْ تَجَهَّرَ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى﴾.

خوب است. ظاهری آباد و پر رونق و پشتوانه‌ای محکم دارد.

۸- ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾.

عالی و بسیار سنگین، سخت و بلند است.

در این آیه اسم اعظم وجود دارد و ذکر خاص است. البته برای استفاده از آن نیاز به اجازتی خاص از مربی آموخته شده دارد و گرنه به وسواس و آسیب‌های روحی و روانی منجر می‌شود. باز تأکید می‌شود استفاده‌ی از این آیه بدون مجوز خاص جایز نیست و ممکن است به مرگ فرزند یا دیگر عزیزان و نیز آتش سوزی و حریق سرمایه و مانند آن بینجامد. هم‌چنین باید گفت هیچ یک از کتاب‌های ذکر که ذکر خاص می‌دهند دارای تخصص کافی در این زمینه نبوده و قابل اعتماد نمی‌باشد.

۹- ﴿وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾.

بسیار خوب است. آیه‌ای کوتاه است که بر خیرات فراوانی دلالت دارد. البته با توجه به فراز: ﴿حَدِيثُ مُوسَى﴾ قلق، سختی و سنگینی در آن وجود دارد و با آن که خیر از پیش ساخته است، از دهش‌هایی نیست که بدون هیچ زحمتی به خواهان رسد.

۱۰- ﴿إِذْ رَأَىٰ نَارًا، فَقَالَ لِأَهْلِهِ: امْكُثُوا، إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدُ عَلَىٰ النَّارِ هُدًى﴾.

عالی است سنگین، سخت و بلند است. کاری مهم و دارای عظمت است که با توجه به چینش واژگان باید گفت کار کمی زمان بر است و مکث و توقف دارد و خالی از گرفتاری نیست ولی نتیجه بخش است.

۱۱- ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ: يَا مُوسَى﴾.

خیلی خوب است. ﴿نُودِيَ﴾ فعل مجهول است و به این معناست که نعمت و خیراتی غیر مترقبه که انتظار آن را نداشته است به وی می رسد. نعمتی است بی نام و نشان و بدون شریک. کار دوردست است.

۱۲- ﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكَ، فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ، إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾.

عالی و بسیار سنگین است.

۱۳- ﴿وَأَنَا اخْتَرْتُكَ، فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى﴾.

بسیار خوب اما با لحاظ: ﴿لِمَا يُوحَى﴾ سنگین و سخت است.

۱۴- ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا، فَاعْبُدْنِي، وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾.

سنگینی و سختی فراوانی دارد و راحتی و دنیایی در آن نیست و بنده را گرفتار می سازد، اما عالی است. امتیاز، پیش دستی، خیرات معنوی و نیز لزوم احتیاط و اهتمام در آن وجود دارد.

۱۵- ﴿إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ، أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى﴾.

خوب نیست. پنهان کاری و تبدل و فرسایش در آن است و معلوم نیست به نتیجه نیز برسد.

۱۶- ﴿فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا، وَاتَّبِعْ هَوَاهُ فَتَرْدَى﴾.

خوب نیست. نهی در آن است و با افرادی نادان مواجه می شود. نوعی هواپرستی است که نه تنها نتیجه ای از آن به دست نمی آید، بلکه زیان، ضرر و حرمان نیز به خواهان وارد می آورد.

۱۷- ﴿وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَىٰ﴾.

خیلی خوب است. هیچ گونه واژه‌ی منفی در این آیه وجود ندارد، بلکه اسم‌های مثبت فراوانی نیز در آن هست.

۱۸- ﴿قَالَ: هِيَ عَصَايَ، أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا، وَأَهْسُبُ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي، وَلِي فِيهَا مَأْرَبٌ أُخْرَىٰ﴾.

بسیار خوب است. کاری صوری، ظاهری و دنیوی است که به کارهای روزمره‌ی زندگی ارتباط دارد.

۱۹- ﴿قَالَ: أَلْقَهَا يَا مُوسَىٰ﴾.

عالی و کوتاه است و به سرعت انجام می‌شود.

۲۰- ﴿فَالْقَاهَا، فَاذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ﴾.

کاری خیلی خوب اما خطرناک است که زهر خود را دارد. کار سنگینی است که به اقتدار نیاز دارد. جنب و جوش آن بسیار است.

۲۱- ﴿قَالَ: خُذْهَا وَلَا تَخَفْ، سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ﴾.

بسیار خوب است. مخاطره، سختی و سنگینی آن فراوان است.

۲۲- ﴿وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ، تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ، آيَةٌ أُخْرَىٰ﴾.

عالی است. چندین امر بر انجام آن تأکید دارد.

﴿مِنْ غَيْرِ سُوءٍ﴾: این کار هیچ گونه آسیب و آفتی برای خواهان ندارد.

۲۳- ﴿لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَىٰ﴾.

خیلی خوب است.

۲۴- ﴿اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ، إِنَّهُ طَغَىٰ﴾.

بسیار خوب است اما خالی از درگیری و مشکلات نیست. امری که در صدر آیه است بر ذیل آن مقدم است.

۲۵- ﴿قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي﴾.

۲۶- ﴿وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي﴾.

۲۷- ﴿وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي﴾.

۲۸- ﴿يَفْقَهُوا قَوْلِي﴾.

استخاره‌ی تمامی این آیات خوب است و کار انجام می‌شود.

۲۹- ﴿وَاجْعَلْ لِي وِزِيرًا مِنْ أَهْلِي﴾.

۳۰- ﴿هَارُونَ أَخِي﴾.

۳۱- ﴿اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي﴾.

۳۲- ﴿وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي﴾.

۳۳- ﴿كَيْ نُنسَبَكَ كَثِيرًا﴾.

۳۴- ﴿وَنَذُكُرَكَ كَثِيرًا﴾.

۳۵- ﴿إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا﴾.

کار مورد نظر امری مشارکتی، گسترده و معنوی است که هم باطن و هم ظاهر خوبی دارد.

این چند آیه از آیات ذکر است و برای کسانی که اعصابی ضعیف دارند یا به ترس یا به وسواس دچار هستند مفید می‌باشد. البته استفاده از آن خصوصیات و شرایطی دارد که باید آن را از کارشناس ویژه‌ی آن گرفت و نه از رمالان فریب کاری که آیات الهی را دستاویز مطامع خود قرار داده‌اند. مداومت بر این آیات سبب می‌شود اضطراب احلام از انسان برداشته شود و انسان خواب‌هایی بسیار خوب و ملکوتی ببیند. ایجاد قدرت و توانمندی در انسان از دیگر خواص این آیه است.

۳۶- ﴿قَالَ: قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى﴾.

خوب است. کاری است که بدون هیچ منتی انجام می‌شود؛ زیرا فعل مجهول است و فاعلی در آن نیست و نیز ندا به تأخیر افتاده است.

۳۷- ﴿وَلَقَدْ مَنَّاْ عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى﴾.

خوب است.

۳۸ - ﴿إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ﴾.

خیلی خوب است.

۳۹ - ﴿أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ، فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ، يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي، وَعَدُوٌّ لَهُ، وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي، وَلِتُصْنَعَ عَلَيَّ عَيْنِي﴾.

عالی است. خواهان در انجام این کار مورد حمایت واقع می‌شود:

﴿فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ﴾.

در محیطی محبت‌آمیز قرار می‌گیرد ولی محیطی که درگیری نیز در آن

هست و مواظبت را لازم دارد، از این رو سخت نیز می‌باشد.

۴۰ - ﴿إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ، فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ، فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا، وَلَا تَحْزَنَ، وَقَتَلْتَ نَفْسًا، فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ، وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا، فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ، ثُمَّ جِئْتَ عَلَيَّ قَدَرًا يَا مُوسَىٰ﴾.

آیه‌ای طولانی است که می‌رساند مشکلات کار فراوان است. حزن،

گرفتاری، ابتلا، ماندگاری و نتیجه‌ای محدود دارد اما بد نیست. متوسط

است.

۴۱ - ﴿وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي﴾.

عالی و کوتاه است.

۴۲ - ﴿أَذْهَبَ أَنتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي، وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي﴾.

بسیار خوب است.

۴۳ - ﴿أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ، إِنَّهُ طَغَىٰ﴾.

عالی است اما مخاطراتی دارد.

۴۴ - ﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّيْنَا؛ لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ﴾.

بسیار خوب و عالی است. کاری معنوی است.

۴۵ - ﴿قَالَا: رَبَّنَا، إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا، أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ﴾.

خوب نیست؛ زیرا در پایان آن می‌فرماید: ﴿أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ﴾.

۴۶- ﴿قَالَ: لَا تَخَافَا، إِنِّي مَعَكُمَا، أَسْمَعُ وَأَرَى﴾.

خیلی خوب است.

۴۷- ﴿فَأْتِيَاهُ، فَقُولَا: إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ، فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ، وَلَا تُعَذِّبْهُمْ، قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ، وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مِنْ اتَّبَعَ الْهُدَى﴾.

کاری پر زحمت و پر مشقت است که مشکلات آن فراوان است و نتیجه‌ی مسلمی نیز برای آن نیست. کاری شیرین نیست اما بد نیز نمی‌باشد.

۴۸- ﴿إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾.

خوب نیست.

۴۹- ﴿قَالَ: فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَى؟﴾.

خوب است. کاری ابتدایی و مثبت است.

۵۰- ﴿قَالَ: رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ، ثُمَّ هَدَى﴾.

بسیار خوب است. کار بدون زحمت انجام می‌شود و رونق نیز دارد. کاری عمومی و طبیعی است.

۵۱- ﴿قَالَ: فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى؟﴾.

کاری پیچیده و معماگونه است که خالی از تعقید و گره نیست اما خیلی خوب است.

۵۲- ﴿قَالَ: عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى﴾.

خیلی خوب اما بسیار سنگین است و به راحتی انجام نمی‌شود.

﴿لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى﴾: سلامت و آگاهی در این کار وجود دارد.

۵۳- ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا، وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا، وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً، فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى﴾.

بسیار خوب است.

﴿مَهْدًا﴾: دارای آرامش و سکونت است.

﴿فِيهَا سُبُلًا﴾: گسترده و متنوع است.

﴿وَأَنْزَلَ﴾: شکست و بن بست و در کار نیست و نتیجه بخش است.

﴿السَّمَاءِ﴾: بلند است.

﴿مَاءً﴾: نرم و هموار است.

﴿نَبَاتٍ شَتَّى﴾: آزادی عمل در این کار وجود دارد.

۵۴- ﴿كُلُوا، وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَى﴾.

خیلی خوب است. دنیا، کمالات و معنویت را با خود دارد.

۵۵- ﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ، وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ، وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾.

بسیار خوب است. البته، سختی کار فراوان است.

۵۶- ﴿وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا، فَكَذَّبَ وَأَبَى﴾.

افراط، تفریط، به هم ریزی، گرفتاری، کفران و حرمان دارد و پایان آن

نیز خیلی بد است.

۵۷- ﴿قَالَ: أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى﴾.

خوب نیست. درگیری و گرفتاری دارد و حادثه ای رخ می دهد که

انگشت اتهام به سوی خواهان اشاره می رود و مورد اتهام قرار می گیرد.

باید آن را ترک کرد.

۵۸- ﴿فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرِ مِثْلِهِ، فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ، وَلَا

أَنْتَ مَكَانًا سَوْئًا﴾.

خوب نیست. با افرادی نادان رو به رو می شود و حادثه، مناظره، دعوا

و درگیری پیش می آید.

۵۹- ﴿قَالَ: مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ، وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضَحَى﴾.

خوب نیست. تفاخر در آن است.

﴿يُحْشَرَ﴾: آرامشی در این کار وجود ندارد.

۶۰- ﴿فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ، فَجَمَعَ كَيْدَهُ، ثُمَّ أَتَى﴾.

خوب نیست. استکبار و نیرنگ در آن پیش می آید.

۶۱- ﴿قَالَ لَهُم مُوسَىٰ: وَيَلْكُم، لَا تَقْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا، فَيُسْحِتَكُم بِعَذَابٍ، وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَىٰ﴾.

خوب نیست. کاری سخت است که گرفتاری‌هایی را برای خواهان پیش می‌آورد.

۶۲- ﴿فَتَنَّا زَعُورًا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ، وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ﴾.

خوب نیست. نزاع و گرفتاری را موجب می‌شود.

۶۳- ﴿قَالُوا: إِنْ هَذَانِ لَسَاحِرَانِ، يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا، وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَىٰ﴾.

خوب نیست. درگیری را سبب می‌شود.

۶۴- ﴿فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ، ثُمَّ اتُّوْا صَفًّا، وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَىٰ﴾.

نباید آن را انجام داد، ولی چنان‌چه خواهان بر آن اقدام کند ممکن است پایان خوبی داشته باشد؛ هرچند از آسیب‌های آن مصون نمی‌ماند.

۶۵- ﴿قَالُوا: يَا مُوسَىٰ، إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ، وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ﴾.

نتیجه‌ی آن با دعوا، منازعه و بگیر و ببند به دست می‌آید و کار راحت و آسانی نیست ولی خوب است.

۶۶- ﴿قَالَ: بَلْ أَلْقُوا، فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِن سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ﴾.

خوب نیست. کار ظاهری پر شکوه و فریبنده دارد اما باطن، واقعیت و نتیجه‌ای برای آن نیست. خالی از صفاست و آشفتگی، اضطراب، پریشانی و نگرانی را در پی دارد.

۶۷- ﴿فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَىٰ﴾.

خوب نیست. اضطراب و ترس در آن هست.

۶۸- ﴿قُلْنَا: لَا تَخَفْ، إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ﴾.

بد نیست ولی همراه با اضطراب است. پایان خوبی دارد که برای

رسیدن به آن باید قدرت تحمل بالایی داشته باشد. هم‌چنین برای انجام آن نیاز به همکار و همیار دارد.

﴿لَا تَخَفْ﴾: کار عادی و طبیعی نیست.

۶۹- ﴿وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ، تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا، إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ، وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى﴾.

کاری ماجراجویانه و شلوغ است که آرامشی در آن نیست و با درگیری همراه است. خوب نیست.

۷۰- ﴿فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سُجَّدًا، قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى﴾.

خواهان با افرادی ناآگاه مواجه می‌شود و مشکلاتی دام‌نگیر او می‌گردد اما پایان آن خوب است.

۷۱- ﴿قَالَ: آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ، إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ، فَلَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ، وَلَا صُلْبَتَكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ، وَلَتَعْلَمَنَّ أَيْنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى﴾.

کاری خطرناک اما خوب است.

۷۲- ﴿قَالُوا: لَنْ نُؤْتِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ، وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ، إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾.

کار مخاطرات دارد و سنگین است و به قضاوت و محاکمه کشیده می‌شود. کاری ماجراجویانه است که چاره‌ای از انجام آن نیست و به اجبار باید بر آن اقدام کرد.

۷۳- ﴿إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا، وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ، وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾.

بسیار خوب است اما سنگین و سخت است و مشکلاتی نیز دارد.

۷۴- ﴿إِنَّهُ مِنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا، فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا، وَلَا يَحْيَا﴾.

خیلی بد است. به بلایی گرفتار می‌شود که نمی‌تواند از آن رهایی یابد.

۷۵- ﴿وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ، فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى﴾.

عالی است. کاری ماندگار است.

۷۶- ﴿جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ، خَالِدِينَ فِيهَا، وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى﴾.

بسیار خوب است. سختی‌هایی که خواهان یا دیگران از پیش تحمل نموده‌اند در این جا نتیجه می‌دهد.

۷۷- ﴿وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى: أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي، فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا، لَا تَخَافُ دَرَكًا، وَلَا تَخْشَى﴾.

خیلی خوب است؛ زیرا ﴿وَلَقَدْ﴾ که تأکید بر انجام است، فعل متعدی، نام یکی از پیامبران الهی و فعل امر در آن است.

﴿طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا﴾: با این کار، گشایشی در زندگی خواهان پیش می‌آید.

﴿لَا تَخَافُ دَرَكًا، وَلَا تَخْشَى﴾: لازم است در این کار احتیاط و اهتمام داشت و پس از گشایش حاصل از کار است که امنیت می‌یابد و پیش از آن به دقت و توجه نیاز دارد و اضطراب آن نیز در این دوره است.

۷۸- ﴿فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ، فَعَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ﴾.

خوب نیست. از فرعون و سپاهیان وی می‌گوید. هلاکت و زیان فراوانی در آن است.

۷۹- ﴿وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ، وَمَا هَدَى﴾.

خیلی بد است.

۸۰- ﴿يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ، قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ، وَوَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ، وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى﴾.

خوب است. با توجه به خطاب آیه‌ی شریفه به قومی خاص، تنها برای فرد مورد نظر و خواهان خوب است و ممکن است این کار برای فردی دیگر مناسب نباشد.

﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّانَ وَالسَّلْوَى﴾: از امور دهشی و بخششی که زحمتی را

بر نمی‌تابد در آن است و سبب عافیت می‌شود.

۸۱- ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ

يَحِلِّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَى﴾.

شروع آن و ظاهر این کار بسیار خوب و خوش است ولی پایان آن

خیلی بد است و باید آن را ترک کرد.

۸۲- ﴿وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى﴾.

کاری است پر زحمت، دیررس، بسیار سخت و سنگین اما خوب.

دیررس بودن از جمله‌ی اسمیه و فراز: ﴿لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ﴾ که هم مشدد

است و هم با قیودی که دارد دانسته می‌شود. بر این اساس باید برای

رسیدن به خیر آن که با توجه به شرایط سخت آن کم‌تر بهره‌ی کسی

می‌شود اهتمام و دقت مضاعف داشت.

۸۳- ﴿وَمَا أَغْجَلَكْ عَنْ قَوْمِكَ، يَا مُوسَى﴾.

خوب نیست. باز خواست، حرمان و پراکندگی در آن است و کار مورد

نظر سامان نمی‌گیرد. کوتاهی آیه‌ی شریفه نیز بر بدی مضاعف استخاره‌ی

آن دلالت دارد.

۸۴- ﴿قَالَ: هُمْ أَوْلَاءُ عَلَيَّ أَثْرِي، وَعَجَلْتُ إِلَيْكَ رَبُّ لِتَرْضَى﴾.

بد است. از بی‌خبری، ناآگاهی و عجله‌ی خواهان در این کار حکایت

دارد. سبب بیچارگی می‌شود و خواهان ناچار به آوردن عذر می‌گردد.

۸۵- ﴿قَالَ: فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ، وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ﴾.

خیلی بد است. موجب فتنه، اختلاف، درگیری و گمراهی می‌شود.

نام سامری که منحصر است نیز در این آیه‌ی شریفه آمده که بدی فراوان

آن را می‌رساند.

۸۶ - ﴿فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا، قَالَ: يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا، أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ، فَأَخَلَفْتُمْ مَوْعِدِي﴾.

بد است. کاری است که همانند موسی نیز در آن غضبناک می‌شود. استفهام، تردید و تعدد بر تشمت و نابسامانی کار دلالت دارد. ﴿غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ﴾: خطرات فراوانی دارد. صاحب استخاره با توانمندی که دارد می‌تواند از قضایی که برای خواهان تقدیر شده است خبر دهد و او را از نوع خطر و آسیبی که به وی می‌رسد آگاه سازد.

۸۷ - ﴿قَالُوا: مَا أَخَلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلَكِنَا، وَلَكِنَّا حُمَلْنَا أَوْزَارًا مِّنْ زِينَةِ الْقَوْمِ، فَقَذَفْنَاهَا، فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ﴾.

بسیار بد است. کسی مسئولیت کار را نمی‌پذیرد و از زیر بار پذیرش آن شانه خالی می‌کند و آن را به عهده‌ی دیگری می‌اندازند. گمراهی، نابسامانی، آشوب و آشفتگی نیز در آن پیش می‌آید.

۸۸ - ﴿فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ، فَقَالُوا: هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ، فَنَسِي﴾.

خیلی بد است. فتنه، نسیان و اختلاف را در پی دارد. ۸۹ - ﴿أَفَلَا يَرَوْنَ إِلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا، وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾. بسیار بد است.

﴿أَفَلَا﴾: تأکیدی بر محتوای استخاره است. ﴿وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾: نتیجه و خاصیتی جز وزر و وبال و اتلاف عمر در این کار وجود ندارد.

۹۰ - ﴿وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ: يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ، وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ، فَاتَّبِعُونِي، وَأَطِيعُوا أَمْرِي﴾.

خوب است؛ زیرا تأکید: ﴿وَلَقَدْ﴾ و نیز: ﴿هَارُونُ﴾ در آن است.

درگیری و گرفتاری‌هایی دارد که با اهتمام و احتیاط می‌توان آن را پشت سر گذاشت و گرنه نتیجه‌ی آن از دست می‌رود.

۹۱- ﴿قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ﴾.

خوب نیست. سرگردانی و بلا تکلیفی دامنگیر خواهان می‌شود و به نتیجه‌ای نیز نمی‌رسد.

۹۲- ﴿قَالَ: يَا هَارُونَ، مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا﴾.

بد است.

۹۳- ﴿أَلَا تَتَّبِعُنَّ، أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي﴾.

بد است. خشونت و تندی در آن پیشامد می‌کند.

۹۴- ﴿قَالَ: يَا ابْنَ أُمَّ، لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي، وَلَا بِرَأْسِي، إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ، وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي﴾.

خیلی بد است. درگیری و عصبانیت را به دنبال می‌آورد.

۹۵- ﴿قَالَ: فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ﴾.

خیلی بد است. گمراهی در آن است.

۹۶- ﴿قَالَ: بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ، فَاقْبَضْتُمْ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ، فَنَبَذْتُمُوهَا، وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي﴾.

بسیار بد است. تسویل، خدعه، فتنه و نیرنگ را موجب می‌شود.

۹۷- ﴿قَالَ: فَادْهَبْ، فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ، وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ، وَانْظُرْ إِلَىٰ إِلٰهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا﴾.

بسیار بد است. موانع بسیار و اموری ممنوع در این کار وجود دارد. نتیجه‌ای از آن به دست نمی‌آید و تنها زحمتی بیهوده است که در زمانی طولانی برای آن هزینه می‌شود.

۹۸- ﴿إِنَّمَا إِلٰهُكُمُ اللّٰهُ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾.

عالی است. ملکوت فراوانی در این آیه‌ی شریفه است.

۹۹- ﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ، وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا﴾.

خیلی خوب است. کاری است جامع و گسترده که هم بهره‌هایی از گذشته دارد و هم ثمرات خوبی در آینده دارد.

۱۰۰- ﴿مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا﴾.

بسیار بد است. گرفتاری، پریشانی، سختی، وزر، فلاکت و پیچارگی را برای خواهان سبب می‌شود و زیان‌های فراوانی را بر او وارد می‌سازد.

۱۰۱- ﴿خَالِدِينَ فِيهِ، وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا﴾.

خیلی بد است. چنان اسیر بدی‌های آن می‌شود که راه چاره و خلاصی از آن نمی‌یابد و گرفتاری‌ها و عوارض آن دامنگیر خواهان و چه بسا خانواده و نزدیکان وی می‌شود. برای نمونه، ورشکست می‌شود یا از او هتک حیثیت می‌شود و فرزندان وی نیز از آن آسیب می‌بینند و یا در مثالی دیگر، خواستگاری برای دختران وی پیش نمی‌آید.

۱۰۲- ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ، وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا﴾.

خیلی بد است. به‌ویژه که از حشر در آن سخن گفته شده است. سرو صدا و تبلیغات آن بسیار است و آبروی خواهان را بر باد می‌دهد و حرمت او را لکه‌دار می‌سازد.

۱۰۳- ﴿يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا﴾.

بسیار بد است. کاری زمان‌بر است که ترس و اضطراب را مرحله به مرحله بر جان و دل خواهان فرو می‌ریزد و طعم دقیق آن را به وی می‌چشانند.

۱۰۴- ﴿نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ؛ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا﴾.

خوب نیست. مشکلات کار و گرفتاری آن برای وی ماندگار است و در آن برای همیشه می‌ماند.

۱۰۵- ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ، فَقُلْ: يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا﴾.

خوب نیست. بی‌نظمی، تبدل و به هم ریزی در آن پیش می‌آید.

۱۰۶- ﴿فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا﴾.

بد است. کار به نتیجه‌ای نمی‌رسد و خواهان را به برهوت بی‌حاصلی می‌اندازد.

۱۰۷- ﴿لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا، وَلَا أَمْتًا﴾.

بد است. کاری خشک، بی‌حاصل و یکنواخت است که فراز و فرودی ندارد.

۱۰۸- ﴿يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ، لَا عِوَجَ لَهُ، وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ، فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا﴾.

مخاطرات این کار پر از خوف و دلهره‌ی فراوان است و خوب نیست. ﴿فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا﴾: آرامش، راحتی و سلامت در آن نیست.

۱۰۹- ﴿يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ، وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾.

خوب، دهشی و هبه‌ای است که زحمت و تلاشی را بر نمی‌تابد اما مقید و محدود است.

۱۱۰- ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ، وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾.

بسیار خوب است.

﴿يَعْلَمُ﴾: کار دقیق است و نمی‌شود آن را با اهمال و سستی انجام داد،

بلکه باید بر آن توجه و دقت داشت.

۱۱۱- ﴿وَعَنْتِ الْأُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَبُومِ، وَقَدْ حَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا﴾.

کار خوب و مطلوبی نیست و چیزی از آن باقی نمی‌ماند و جز ضرر و از دست دادن سرمایه، سودی ندارد.

۱۱۲- ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا، وَلَا هَضْمًا﴾.

خوب است. نیازمند عمل و تلاش است. کاری سخت و سنگین است و اراده و عنایت را می‌طلبد.

۱۱۳ - ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا، وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ، لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ، أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا﴾.

خیلی خوب است. کاری سنگین و پربار است که باید قاعده‌ی آن را نادیده نگرفت و کار را در مسیر قانونی خود پیش برد.

﴿وَكَذَلِكَ﴾: کاری قانون‌مند و دارای قاعده و طبیعت است.

﴿لَعَلَّهُمْ﴾ و نیز ﴿أَوْ﴾ بر وجود گرفتاری و مشکلاتی در کار دلالت دارد.

۱۱۴ - ﴿فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ، وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ، وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾.

بسیار خوب است. کار باید با تناسب و به صورت موزون و متعادل پیش رود.

﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ﴾: بر قاعده‌مندی کار دلالت دارد.

﴿فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ﴾ از اذکار خوبی است که می‌توان آن را در طول

روز به صورت جلی یا خفی استفاده نمود.

﴿قُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾: از دیگر اذکار عمومی است.

۱۱۵ - ﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ، فَنَسِيَ، وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾.

خوب نیست. کاری بی‌نتیجه و سست است که به فراموشی سپرده می‌شود.

۱۱۶ - ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ، فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ، أَبَى﴾.

بد است. ذیل آیه بر صدر آن حاکم است.

۱۱۷ - ﴿فَقُلْنَا: يَا آدَمُ، إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ، فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ،

فَتَشْقَى﴾.

کار مورد نظر به خواهان ضرر و زیان وارد می‌آورد. دشمنی و شقاوت

نیز از آسیب‌های آن است. بسیار بد است.

۱۱۸ - ﴿إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا، وَلَا تَعْرَى﴾.

آسایش خواهان را در پی دارد. خوب است.

۱۱۹- ﴿وَأَنَّكَ لَا تَظُنُّمْ فِيهَا، وَلَا تَضْحَى﴾.

خوب است و سبب آرامش می‌گردد.

۱۲۰- ﴿فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ، قَالَ: يَا آدَمُ، هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ، وَمُلْكٍ لَا يَبْلَى﴾.

بد است. حيله و فریب در آن وجود دارد.

۱۲۱- ﴿فَأَكَلَا مِنْهَا، فَبَدَّتْ لَهُمَا سَوَاتِهِمَا، وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ، وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ، فَغَوَى﴾.

بد است. سرمایه‌ی خواهان از بین می‌رود و وقت خود را بیهوده از دست می‌دهد.

۱۲۲- ﴿ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ، فَتَابَ عَلَيْهِ، وَهَدَى﴾.

خیلی خوب است. از دهش‌های الهی است که به دست آوردن خیرات و برکات آن نیازی به زحمت و تلاش ندارد و به صورت غیر مترقبه و غیر منتظره به انسان می‌رسد.

۱۲۳- ﴿قَالَ: اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا، بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ، فَمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى، فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾.

خوب نیست. دشمنی و گرفتاری را دارد. فراز: ﴿فَمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى﴾ مقید است و معلوم نیست نتیجه‌ای بدهد.

۱۲۴- ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا، وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾.

خیلی بد است. زندگی بر او تنگ می‌شود و گرفتاری‌ها بر او فشار وارد می‌آورد.

۱۲۵- ﴿قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا﴾.

بد است. سرمایه‌ی خواهان از دست می‌رود.

۱۲۶ - ﴿قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا، فَنَسِيْتَهَا، وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى﴾.

کار با خیال پردازی همراه است.

﴿فَنَسِيْتَهَا﴾: سرمایه‌ی خواهان بر باد می‌رود؛ به گونه‌ای که گم و فراموش می‌شود و چیزی دست او را نمی‌گیرد و خیری برای او نمی‌ماند. خیلی بد است.

۱۲۷ - ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ، وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى﴾.

بسیار بد است.

﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي﴾: این کار بد قاعده‌مند و سازمان‌یافته است، بر این اساس خیلی خطرناک است. ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى﴾: بدی‌های این کار ماندگار است. بلا، گرفتاری، بن‌بست و اموری هم‌چون طلاق و تصادف را می‌توان در این کار دید.

۱۲۸ - ﴿أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ، كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِينِهِمْ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى﴾.

خیلی بد و خطرناک است.

۱۲۹ - ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا، وَأَجَلٌ مُّسَمًّى﴾.

خوب نیست. دارای تقیید و تهدید است.

﴿وَأَجَلٌ مُّسَمًّى﴾: زمان کار از دست رفته است.

۱۳۰ - ﴿فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ، وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ، وَقَبْلَ غُرُوبِهَا، وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ، وَأَطْرَافَ النَّهَارِ، لَعَلَّكَ تَرْضَى﴾.

عالی است. خیرات و برکات فراوانی دارد. با توجه به امر به صبر و تسبیح باید اهتمام و توکل داشت. مشکلاتی نیز برای خواهان پیش می‌آید.

بهتر است در اوقات یاد شده دست‌کم یک تسبیح داشت. کسانی که وسواس دارند یا دچار حواس‌پرتی می‌باشند با ذکر تسبیح و استغفار می‌توانند خود را درمان سازند. ذکر توان آن را دارد که بسیاری از آسیب‌ها و آفات ناسوتی را دفع کند.

۱۳۱- ﴿وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ، وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾.

مشکلاتی در شروع کار رخ می‌نماید اما نتیجه‌ی خوبی دارد و می‌توان آن را انجام داد.

۱۳۲- ﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ، وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا، لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا، نَحْنُ نَرْزُقُكَ، وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ﴾.

خیلی خوب است. با تحمل و بردباری به رزق خیری می‌رسد.

﴿وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا﴾: باید پی‌گیر کار بود و آن را دنبال کرد

۱۳۳- ﴿وَقَالُوا: لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ، أَوْلَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ﴾.

بسیار بد است. مشاجره، نزاع و اختلاف دامنگیر خواهان می‌شود.

۱۳۴- ﴿وَلَوْ أَنَا أَهْلُكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَقَالُوا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا، فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَىٰ﴾.

خوب نیست. بهانه‌گیری و گرفتاری دارد و با آن که بلند است، خیری نیز از آن به دست نمی‌آید.

۱۳۵- ﴿قُلْ: كُلُّ مُتَرَبِّصٍ، فَتَرَبَّصُوا، فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ، وَمَنْ اهْتَدَىٰ﴾.

بسیار خوب است ولی با تأخیر، دلهره و شدت عمل همراه است. کار با کندی شروع می‌شود.

سوره‌ی انبیاء

استخاره‌ی بسیاری از آیات سوره‌ی انبیا خوب نیست و نغمه‌ی مخالف، بی‌مهری، شکست و نابودی در آن بسیار است؛ زیرا در این سوره از عملکرد امت‌های پیامبران بسیار سخن گفته شده است و تنها استخاره‌ی آیاتی که سیره‌ی پیامبران الهی را ترسیم می‌کند شیرین می‌شود؛ چرا که گفته‌اند: «البلاء للولاء».

۱ - ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ، وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ﴾.

خوب نیست. سبب غفلت و اعراض می‌گردد و حساب‌رسی نیز از سختی کار حکایت دارد. بر این اساس، باید توجه داشت چنین نیست که بسمله در همه‌ی موارد کاربرد خود بر خوبی کار دلالت داشته باشد.

۲ - ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ، وَهُمْ يَلْعَبُونَ﴾.

خیلی بد است. غفلت و عدم اهتمام با آن هست.

۳ - ﴿لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ، وَأَسْرُوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا: هَلْ هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِثْلُكُمْ، أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ﴾.

بسیار بد است. خواهان در غفلت و نیز با توجه به دلیل‌واره‌ی یاد شده به درگیری با دیگران فرو می‌غلطد.

۴- ﴿قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾.

خوب نیست. خواهان بر روی کار چیره نیست و دیگری است که آن را اداره می‌کند: ﴿رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ﴾.

۵- ﴿بَلْ قَالُوا: أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ، بَلِ افْتِرَاءُ، بَلْ هُوَ شَاعِرٌ، فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوْلُونَ﴾.

خوب نیست. تشمت، درگیری و اختلاف در آن هست و کار نیز به نتیجه نمی‌رسد.

۶- ﴿مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا، أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ﴾.

بد است. به هلاکت و بی‌ایمانی منجر می‌شود و نتیجه‌ای نیز ندارد.

۷- ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ، فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾.

خوب است. باید آن را با اهتمام و دقت انجام داد: ﴿فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ﴾ و در صورت نیاز به مشاوره و کارشناس، بر آن اقدام کرد.

۸- ﴿وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ، وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ﴾.

خوب نیست. چندین نفی بر ترک آن تأکید دارد.

۹- ﴿ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ، فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ، وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ﴾.

خوب نیست. تهدید و هلاکت در آن است. این کار به افراط، زیاده‌روی و نیز غرور کشیده می‌شود.

۱۰- ﴿لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ، أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾.

کار خوب و خاصی است که برای انجام آن باید کد و وجهی مناسب را پیدا کرد و برای اقدام بر آن فرد شاخصی را دید یا کاری ویژه انجام داد، وگرنه به نتیجه نمی‌رسد؛ زیرا می‌فرماید: ﴿فِيهِ ذِكْرُكُمْ﴾.

۱۱- ﴿وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً، وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾.

خوب نیست. به درگیری، ظلم و نابودی می‌انجامد: ﴿وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾.

۱۲- ﴿فَلَمَّا أَحْسُوا بِأَسْنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ﴾.

خیلی بد است. عذاب و درگیری خواهان را موجب می شود.

۱۳- ﴿لَا تَرْكُضُوا، وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِينِكُمْ، لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ﴾.

خیلی خطرناک و بد است.

۱۴- ﴿قَالُوا: يَا وَيْلَنَا، إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾.

کاری کوتاه و عمومی است که عذاب و اذیت خواهان را در پی دارد.

بد است.

۱۵- ﴿فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ﴾.

خمودی، سستی و آتش نابودی را سبب می شود؛ هر چند ظاهری

خوش داشته باشد.

۱۶- ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ﴾.

خوب نیست. جز بازی و سرگرمی نیست.

۱۷- ﴿لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهَوًا لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا، إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ﴾.

شرط و نفی در آن است. خوب نیست.

۱۸- ﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ، فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ، وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا

تَصِفُونَ﴾.

خیلی بد است. کاری باطل، خطرناک و خیال پردازانه است و

نتیجه ای ندارد.

۱۹- ﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ،

وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ﴾.

خوب نیست. چیزی برای خواهان نمی ماند و او نتیجه ای از این کار به

دست نمی آورد.

۲۰- ﴿يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ، وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ﴾.

بد نیست. زحمت و تلاش را می طلبد.

۲۱- ﴿أَمْ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ﴾.

خوب نیست. از خدایان متعدد و شرک سخن می گوید.

۲۲- ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا، فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا

يَصِفُونَ﴾.

خوب نیست. با توجه به وجود «لو» در صدر آیه و نیز: ﴿عَمَّا يَصِفُونَ﴾

در ذیل آن، و نیز: ﴿فَسُبْحَانَ اللَّهِ﴾ در وسط، شرک را به دست می دهد.

۲۳- ﴿لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ، وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾.

خوب نیست.

۲۴- ﴿أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً، قُلْ: هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ، هَذَا ذِكْرٌ مَنْ مَعِيَ، وَذِكْرٌ

مَنْ قَبْلِي، بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ، فَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾.

خوب نیست. کار به هیچ وجه نتیجه ای را در بر ندارد.

۲۵- ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ: أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا،

فَاعْبُدُونِ﴾.

خوب است.

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾: تهلیل بر سنگینی کار دلالت دارد.

﴿فَاعْبُدُونِ﴾: کاری است پرزحمت و سخت.

۲۶- ﴿وَقَالُوا: اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا، سُبْحَانَهُ، بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ﴾.

خوب نیست و صدر آیه بر ذیل آن برتری دارد. تنها در صورتی که

مجبور به انجام آن است می شود آن را پی گیر بود؛ چرا که در این صورت

ممکن است نتیجه ی خوبی داشته باشد.

۲۷- ﴿لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ، وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ﴾.

خوب نیست.

﴿يَعْمَلُونَ﴾: به کار و تلاش نیاز دارد.

۲۸ - ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ، وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى، وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ﴾.

دلهره آور و پر اضطراب و کاری خاص است. کسی کارهای خواهان را زیر نظر دارد. با این وجود، بد نیست.

۲۹ - ﴿وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهُ مِنْ دُونِهِ، فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ، كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾.

هیچ نتیجه‌ای در این کار نیست. خواهان به ستم‌گری و ظلم به دیگران آلوده می‌شود. بسیار بد است.

۳۰ - ﴿أُولَئِكَ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا، فَفَتَقْنَاهُمَا، وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ، أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾.

خوب نیست. متوسط است. استعداد و زمینه‌ای برای رسیدن به نتیجه ندارد.

۳۱ - ﴿وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ، وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا، لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾.

کاری مهم، دارای ارزش، سنگین و متشتت و متفرق است. خوب است.

﴿رَوَاسِيَ﴾: کاری است پر اقتدار که موانع فراوانی دارد، از این رو باید کار را با استقامت و پر قوت و محکم پیش برد و انجام نیز می‌شود. البته، این کار چندان راغبانی ندارد.

﴿فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا﴾: راه‌های عملی کردن کار فراوان است و گشایش نیز دارد.

۳۲ - ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا، وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ﴾.

بد نیست اما نتیجه‌ای نیز از آن به دست نمی‌آید.

۳۳- ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ، كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾.

خیلی خوب است. کاری است هموار، روان و طبیعی که انجام می‌شود.

۳۴- ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ، أَفَأَنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ﴾.

خوب نیست. کار مورد نظر ماندگاری ندارد.

۳۵- ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ، وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً، وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾.

خوب نیست. خوبی‌های آن نیز فتنه است.

﴿وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾: چیزی برای خواهان نمی‌ماند و نتیجه‌ای از آن به دست نمی‌آورد.

۳۶- ﴿وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوءًا، أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ هُمْ كَافِرُونَ﴾.

خوب نیست. سبب ناسپاسی و حرمان می‌گردد.

۳۷- ﴿خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ، سَأُرِيكُمْ آيَاتِي، فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ﴾.

بد است.

۳۸- ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ، إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾.

خوب نیست. دروغ و بی‌اعتقادی در آن است.

۳۹- ﴿لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ عَنْ وُجُوهِمُ النَّارَ، وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ، وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ﴾.

خیلی بد است. موجب سر و صدا و آبروریزی می‌شود.

۴۰- ﴿بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً، فَتَبْهَتُهُمْ، فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا، وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾.

بسیار بد است. کار به شکست، هلاکت و نابودی کشیده می‌شود و در

این میان کسی نیز به خواهان توجه نمی‌کند: ﴿وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾

۴۱- ﴿وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْءَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ، فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ، مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُونَ﴾.

بد است. کاری بی نتیجه است که به اختلاف و درگیری می انجامد. کاری جدی نیست و مشخص نمی شود خواهان با چه کسی طرف است.

۴۲- ﴿قُلْ: مَنْ يَكْلُؤْكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ؟ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ﴾.

خوب نیست. اعراض و روی گردانی از خواهان را در پی دارد.

۴۳- ﴿أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا، لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ، وَلَا هُمْ مِنْنَا يُصْحَبُونَ﴾.

بد است. ﴿أَمْ﴾، ﴿تَمْنَعُهُمْ﴾، ﴿دُونِنَا﴾ و ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ در آن آمده است.

۴۴- ﴿بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ، أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا، أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ﴾.

خوب نیست. کاری فرسایشی است که به کاستی و فروهش دچار می شود و سود و نیز نتیجه ای ندارد. تمامی سرمایه ای که خواهان در این کار گذاشته است از دست می رود.

۴۵- ﴿قُلْ: إِنَّمَا أَنْذَرُكُمْ بِالْوَحْيِ، وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ﴾.

خوب نیست. کسی شنوای توجیه کار خواهان نیست.

۴۶- ﴿وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَا وَيْلَنَا، إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾.

خیلی بد و خطرناک است.

۴۷- ﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ، فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا، وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ حَرْدَلٍ آتَيْنَا بِهَا، وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ﴾.

بسیار خوب و مهم است.

﴿المَوَازِينَ الْقِسْطَ﴾: اجحاف و ستمی به کسی وارد نمی‌شود و تمامی مراحل و امور خرد و کلان آن محاسبه می‌شود.

﴿وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ﴾: کاری دقیق، سنگین و عظیم است که باید با همت، احتیاط و دقت دنبال شود تا نتیجه دهد و هرگونه اهمال یا عجله در آن سبب از دست رفتن نتیجه می‌شود.

۴۸- ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ، وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ﴾.

عالی است؛ زیرا هم به صورت نسبی کوتاه است و هم با: ﴿وَلَقَدْ﴾ بر انجام آن تأکید شده است. هم چنین نام‌های پیامبران نیز در آن آمده است. ﴿وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ﴾: کاری عمومی نیست و ممکن است برای برخی نتیجه‌بخش و موفقیت‌آمیز نباشد. تشخیص این امر با صاحب استخاره است.

۴۹- ﴿الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ، وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ﴾.

خوب اما سخت و سنگین است؛ زیرا متقین را انسان‌هایی خدانگر می‌داند که به روز قیامت ایمان دارند و هم پایان آن به: ﴿مُشْفِقُونَ﴾ است.

۵۰- ﴿وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ، أَنْزَلْنَاهُ، أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ﴾.

خوب نیست. شروع کار و ظاهر آن نمودی بسیار خوب دارد ولی نتیجه‌ای را به دست نمی‌دهد و به بن‌بست و مشکل عمده بر می‌خورد. البته صاحب استخاره به لحاظ صدر آیه می‌تواند آن را برای فردی خوب بداند.

۵۱- ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ، وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ﴾.

خیلی خوب و بسیار سنگین است.

﴿رُشْدَهُ مِن قَبْلُ﴾: تلاش و سعی لازم برای این کار پیش از این انجام

شده و خواهان از نتیجه‌ی آن بهره می‌برد.

﴿وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ﴾: خداوند ضامن انجام این کار است.

۵۲- ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ: مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ﴾.

با آن که کار مورد نظر ظاهری خوشایند دارد ولی خوب نیست و نتیجه‌ای برای خواهان ندارد، بلکه او را گرفتار می‌سازد.

﴿مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ﴾: آسیب‌ها و خسارت‌های کار گریبان‌گیر خواهان

می‌شود و همواره او را رنج می‌دهد.

﴿عَاكِفُونَ﴾ خواهان را گرفتار می‌سازد و او راه چاره و خلاصی از آن

ندارد. برای نمونه، اگر منزل یا مغازه‌ای را بخرد، مشتری آخر آن خود او می‌باشد و دیگر کسی آن را از وی نمی‌خرد.

۵۳- ﴿قَالُوا: وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ﴾.

خوب نیست. کاری که دیگران در آن درمانده شده‌اند به وی می‌رسد و او نیز راه‌هایی از آسیب‌های آن ندارد.

۵۴- ﴿قَالَ: لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾.

خوب نیست. خواهان را در گرداب زیان‌باری و گمراهی فرو می‌برد.

۵۵- ﴿قَالُوا: أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ، أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ﴾.

بد است. زیرا استفهام و پرسش در آن است و کار نیز جدی گرفته نمی‌شود و اقدامی برای انجام آن صورت نمی‌گیرد: ﴿اللَّاعِبِينَ﴾.

۵۶- ﴿قَالَ: بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، الَّذِي فَطَرَهُنَّ، وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ

مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾.

خوب است.

﴿بَل﴾: تأکیدی بر لزوم شروع کار است.

﴿وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾: کاری جدی و پر از شکوه و جلال

ظاهری است که خواهان و طالبانی خواهد داشت.

۵۷- ﴿وَتَاللَّهِ، لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ، بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ﴾.

خوب است. قسم، واو عاطفه و نیز تأکیدی که در فعل است بر انجام آن توصیه دارد.

﴿بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدْبِرِينَ﴾: در انجام این کار باید فراست و سیاست داشت.

۵۸- ﴿فَجَعَلَهُمْ جُودًا، إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ، لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ﴾.

خوب نیست. کاری سنگین، سخت و همراه با تبلیغات است که در پایان با مانع برخورد می‌کند: ﴿لَعَلَّهُمْ﴾.

۵۹- ﴿قَالُوا: مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا، إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾.

بد است. کاری حادثه‌خیز و آسیب‌زاست و تصادف، ورشکستگی، بدهکاری و مانند آن را در پی دارد.

۶۰- ﴿قَالُوا: سَمِعْنَا فَتَىٰ يَدُكُرُّهُمْ، يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ﴾.

خوب، پر رونق و همراه با تبلیغات است و سبب شهرت خواهان می‌شود و به نتیجه نیز می‌رسد.

۶۱- ﴿قَالُوا: فَأَتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ، لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ﴾.

کاری خطرناک است. خواهان در این کار چاره‌ای جز تسلیم و سرسپردگی ندارد و کار برای وی هیچ خیر و نتیجه‌ای ندارد. خوب نیست.

۶۲- ﴿قَالُوا: أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا، يَا إِبْرَاهِيمُ﴾.

بد است. دلهره‌آور و ناراحت‌کننده است و خواهان به محاکمه و محاجه کشانده می‌شود.

۶۳- ﴿قَالَ: بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا، فَاسْأَلُوهُمْ، إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ﴾.

بد است. کار هیچ‌گونه نتیجه‌ای را در بر ندارد: ﴿إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ﴾.

۶۴- ﴿فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ، فَقَالُوا: إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ﴾.

خوب نیست؛ زیرا کسانی خودسرانه وارد کار می‌شوند و کنترل آن را از دست خواهان می‌گیرند. کار به سامان نمی‌رسد.

۶۵- ﴿ثُمَّ نَكْسُوا عَلَى رُؤُوسِهِمْ، لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ﴾.

بد است؛ زیرا کنترل کار در دست دیگران است و خواهان قدرت مانور و فعالیتی ندارد: ﴿نَكْسُوا عَلَى رُؤُوسِهِمْ﴾ و نتیجه‌ای نیز از آن به دست نمی‌آید: ﴿مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ﴾.

۶۶- ﴿قَالَ: أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئاً، وَلَا يَضُرُّكُمْ﴾.

خوب نیست. کاری بدون منفعت و خاصیت است.

۶۷- ﴿أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ، أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾.

بد است. کاری زاید، بی‌مورد و بی‌خاصیت است، بلکه زیان‌بار نیز می‌باشد: ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾.

۶۸- ﴿قَالُوا: حَرِّقُوهُ، وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ، إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ﴾.

بد است. مخاطرات و درگیری دارد و خواهان گرفتار افرادی نادان می‌شود و نمی‌تواند کار را به سامان برساند.

۶۹- ﴿قُلْنَا: يَا نَارُ، كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾.

خیلی خوب است. با توجه به کاربرد حرف ندا، کار جنبه‌ی عمومی ندارد و انجام آن در توان هر کس نیست و این صاحب استخاره است که می‌تواند تشخیص دهد آیا کار برای خواهان به نتیجه می‌رسد یا خیر.

۷۰- ﴿وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا، فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ﴾.

خوب نیست. حيله‌گری و خسران را به دنبال دارد.

۷۱- ﴿وَنَجِّنَاهُ لُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ﴾.

عالی است.

۷۲- ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً، وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ﴾.

عالی، شیرین و از کارهایی است که دهشی و هبه‌ای می‌باشد و تلاش و سعی چندانی را لازم ندارد.

۷۳ - ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا، وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ، وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ﴾.

بسیار خوب است. تلاش و سعی را می طلبد.

۷۴ - ﴿وَلَوْطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا، وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ، إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ﴾.

خیلی بد است.

۷۵ - ﴿وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾.

عالی است.

۷۶ - ﴿وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ، فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾.

خیلی خوب و رهایی بخش اما مخاطره آمیز و سنگین است.

۷۷ - ﴿وَنَصْرَانَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا، إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ، فَأَعْرِفْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ﴾.

بسیار بد است. با آن که شروع خوبی دارد اما در پایان به گرفتاری و مصیبت دچار می شود و نتیجه ای نیز از آن به دست نمی آورد.

۷۸ - ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ، إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ، وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ﴾.

خوب است؛ زیرا از دو پیامبر الهی و حکم و نیز کشاورزی سخن می گوید ولی خالی از مخاطره، زیان و گرفتاری نیست.

۷۹ - ﴿فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ، وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا، وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ، وَالطَّيْرَ، وَكُنَّا فَاعِلِينَ﴾.

عالی است. کاری سنگین و تسخیر آمیز است که با راحتی و آسایش به دست نمی آید.

۸۰- ﴿وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ، لَتَحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ، فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ﴾.

بسیار خوب است.

۸۱- ﴿وَلَسَلِيمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً، تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا، وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ﴾.

عالی است. نتیجه بخش و پر فایده است و سبب اقتدار و توان مندی می‌گردد.

۸۲- ﴿وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوضُونَ لَهُ، وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ، وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ﴾.

بسیار خوب است. اقتدار و توان مندی خواهان را می‌رساند.

۸۳- ﴿وَأَيُّوبَ؛ إِذْ نَادَى رَبَّهُ: أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ، وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾.

شروع کار با گرفتاری، سختی و فلاکت همراه است ولی پایان خوشی دارد: ﴿وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾.

۸۴- ﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرِّ، وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا، وَذَكَرَى لِلْعَابِدِينَ﴾.

عالی است. از دهش‌های الهی است که زحمتی را بر نمی‌تابد و پر خیر و برکت است.

۸۵- ﴿وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ، كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ﴾.

عالی ولی سنگین و سخت است و به راحتی انجام نمی‌پذیرد.

۸۶- ﴿وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا، إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾.

خیلی خوب است. دهش و اعطای خداوند است که بدون سعی و تلاش و نیز به آسانی به دست می‌آید.

۸۷- ﴿وَذَا النُّونِ؛ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا، فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ، فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ:

أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، سُبْحَانَكَ، إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾.

خوب نیست. واژه‌های منفی آن بسیار است: ﴿وَذَا النُّونِ﴾، ﴿إِذْ ذَهَبَ﴾،

﴿مُغَاضِبًا﴾، ﴿فَظَنًّا﴾، ﴿أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ﴾ و ﴿فِي الظُّلُمَاتِ﴾. سختی و سنگینی این کار بسیار است و به بن بست گرفتار می شود. البته با توجه به فراز اخیر آن کار خالی از خیر نیست اما این خیر همراه با شرور و آفات است.

۸۸ - ﴿فَاسْتَجِبْنَا لَهُ، وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ، وَكَذَلِكَ نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ﴾.

خوب و رهایی ساز است ولی همراه با مشکلات، غم، اضطراب و پریشانی است.

۸۹ - ﴿وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ: رَبِّ، لَا تَذَرْنِي فَرْدًا، وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾.

خوب است؛ زیرا لسان آن دعایی است ولی سخت و سنگین است:

﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾

۹۰ - ﴿فَاسْتَجِبْنَا لَهُ، وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَى، وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ، إِنَّهُمْ كَانُوا

يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ، وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا، وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ﴾.

بسیار خوب است. آینده‌ی این کار از شروع آن بهتر است.

﴿رَغَبًا وَرَهَبًا﴾: انتظار، سرگردانی، دلهره و چه بسا ازدگی از کار در آن

وجود دارد.

۹۱ - ﴿وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا، فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوْحِنَا، وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً

لِلْعَالَمِينَ﴾.

خیلی خوب است. کاری هموار و همراه با صفا و صمیمیت است.

خیرات قهری دارد و توان مندی می آورد و پایان آن نیز به سلامت

می باشد.

﴿آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾: این کار برای خواهان موقعیت، مقام و ارزش می آورد.

۹۲ - ﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ، أُمَّةً وَاحِدَةً، وَأَنَا رَبُّكُمْ، فَاعْبُدُونِ﴾.

خوب است. سبب وحدت و جمعیت می شود. کاری هموار و عمومی

است و به چشم می آید. البته، خالی از زحمت نیست: ﴿فَاعْبُدُونِ﴾

۹۳ - ﴿وَتَقَطُّوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كَلَّ إِلَيْنَا رَاجِعُونَ﴾.

اختلاف، شکست، تعدد، تخطی و تخلف در آن است. بسیار بد است.

۹۴ - ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ، وَإِنَّا لَهُ

كَاتِبُونَ﴾.

کاری سخت، سنگین، همراه با گرفتاری است و ممکن است به اعتبار: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ﴾ باکم‌ترین سستی از دست برود و به نتیجه نرسد ولی خیلی خوب است؛ زیرا می‌فرماید: ﴿وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ﴾ و با توجه به نکته‌ی گفته شده باید دقت و اهتمام بر آن داشته باشد و زمینه‌های لازم آن را فراهم نماید تا کار نتیجه‌بخش گردد.

۹۵ - ﴿وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا، أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾.

خوب نیست. نتیجه، سود، خیر و نیز رشدی در این کار نیست و هلاکت، نابودی و شکست خواهان را در پی دارد. شکستی که قابل جبران نیست.

۹۶ - ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ، وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾.

خوب نیست. هرج و مرج، گرفتاری، دشمنی، درگیری و فلاکت را موجب می‌شود.

۹۷ - ﴿وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ، فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا، يَا وَيْلَنَا قَدْ

كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا، بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ﴾.

خیلی بد است. ویل، کفر، غفلت و ﴿شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ﴾ بر بدی فراوان این کار و مشکلات بسیار آن دلالت دارد.

﴿وَيَلْنَا﴾: این کار منتهای بدی و سختی را با خود دارد.

۹۸ - ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصْبُ جَهَنَّمَ، أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ﴾.

بسیار بد است. طمع، توهم، شرک و مشکلات گریبان‌گیر خواهان می‌شود و شکست آن نیز حتمی است: ﴿أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ﴾.

۹۹- ﴿لَوْ كَانَ هُوَ لِآلِهَةٍ مَّا وَرَدُوها، وَكُلُّ فِيها خَالِدُونَ﴾.

خیلی بد است. خواهان در بدی و زشتی این کار ماندگار می شود و نمی تواند از آن خلاصی یابد.

۱۰۰- ﴿لَهُمْ فِيها زَفِيرٌ، وَهُمْ فِيها لَا يَسْمَعُونَ﴾.

بسیار بد است.

۱۰۱- ﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ، أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ﴾.

بد نیست. کاری سخت و ناهموار است و به ویژه در شروع آن با مشکلات فراوانی درگیر می گردد و بر این اساس چنانچه تلاش و زحمت و کوشش بسیاری نماید ممکن است که از بلا و گرفتاری های آن نجات یابد.

۱۰۲- ﴿لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا، وَهُمْ فِي مآ اَشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ﴾.

خوب و همراه با خیر و برکت است.

۱۰۳- ﴿لَا يَخْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ، وَتَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ، هَٰذَا يَوْمَكُمُ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾.

خیلی خوب است. هیچ حزن، گرفتاری، خطر و دلهره و دغدغه ای در آن نیست و از کارهایی است که انجام آن و نتیجه بخش بودن آن ضمانت شده است.

۱۰۴- ﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السَّجِلِّ لِلْكِتَابِ، كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ، وَعَدًّا عَلَيْنَا، إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾.

بسیار بد است. به هم ریزی و تبدیل و تحول ناموزون و نامنظم را با خود دارد و گرفتاری خواهان حتمی است. باید آن را ترک کرد.

۱۰۵- ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِن بَعْدِ الذِّكْرِ: أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ

الصَّالِحُونَ﴾.

خیلی خوب است اما نتیجه ی آن سخت به دست می آید.

۱۰۶ - ﴿إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَابِدِينَ﴾.

خوب است. نیاز به زحمت و تلاش دارد.

۱۰۷ - ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾.

عالی است. از بخشش‌های الهی است که زود به نتیجه می‌رسد و

منحصر نیز می‌باشد. رحمت و خیر و نفع آن عمومی است: ﴿لِّلْعَالَمِينَ﴾.

۱۰۸ - ﴿قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ: أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ، فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾.

بسیار خوب است. البته به اعتبار استفهام، پایان آن سخت و سنگین

است.

۱۰۹ - ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ، وَإِنْ أَدْرِي أَقْرِبُ أَمْ بَعِيدُ مَا

تُوَعَدُونَ﴾.

خوب است. کار همراه با مشکلات، دلهره و اضطراب است، از این رو

سخت و سنگین است ولی باید آن را انجام داد؛ چون امر: ﴿فَقُلْ﴾ دارد و

نیز فراز: ﴿أَقْرِبُ أَمْ بَعِيدُ﴾ عملی شدن آن را می‌رساند.

۱۱۰ - ﴿إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ، وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ﴾.

کاری سخت، دقیق و سنگین است و مشکلات فراوانی دارد ولی

باطن و پایان آن خوب است.

۱۱۱ - ﴿وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لِّكُمْ، وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ﴾.

سختی و مشکلات کار فراوان اما باطن آن نیکوست.

پنج آیه یاد شده از: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ برای صفای

باطن و رفع غفلت و دفع پریشانی می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد.

۱۱۲ - ﴿قَالَ: رَبِّ، احْكُم بِالْحَقِّ، وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ، الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ﴾.

خوب است. در روند انجام کار مشکلاتی پیش می‌آید که برطرف

می‌شود. کاری است همراه با شکوه و اقتدار ظاهری.

این آیه شریفه بدون: ﴿قَالَ﴾ هم از آیات ذکر است و هم از آیاتی

است که می‌توان سحر را با آن باطل کرد و برخی از طلسمات را گشود. ذکر آن ضربی و به سه ضرب است که با عدد و شماره‌ی مناسب به داروی کامل تبدیل می‌شود و شرک و برخی از بیماری‌ها را از وجود آدمی می‌زداید.

باید توجه داشت در سوره‌ی انبیا آیات بسیاری است که هم می‌تواند ذکر قرار گیرد و هم از طلسمات یا باطل السحر است که ما به بسیاری از آن اشاره نکردیم و باید آن را در جای خود جست. نگارنده این مباحث را بیش‌تر در کتاب اسماء‌الحسنی که پیش‌بینی می‌شود به بیش از ده جلد برسد آورده است.

سوره حج

۱ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، يَا أَيُّهَا النَّاسُ، اتَّقُوا رَبَّكُمْ، إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ.

کاری مهم و سنگین است که امری غیر عادی در پایان آن رخ می دهد:
 ﴿إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ﴾.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾: کاری عمومی است که هر کسی از عهده‌ی انجام آن بر می آید.

﴿اتَّقُوا رَبَّكُمْ﴾: باید احتیاط و دقت در انجام کار مورد نظر داشت.

۲ - ﴿يَوْمَ تَرَوْنَهَا، تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ، وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا، وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى، وَمَا هُمْ بِسُكَارَى، وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾.

بسیار سنگین، سخت و طولانی است. فشارهای حاصل از آن همه را در بر می گیرد. به هیچ وجه خوب نیست.

۳ - ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ، وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ﴾.

خیلی بد است. کار همراه با مجادله و ناآگاهی است و نابسامانی هایی دامنگیر خواهان می شود. با افرادی حقه‌باز نیز مواجه می شود: ﴿وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ﴾؛ هر چند صورت کار وابستگی به حزب و گروهی یا امری دینی باشد، جز انحراف چیزی نیست. البته ظاهر آن نیز خوشایند نیست و بدی آن آشکار است.

۴- ﴿كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾.

بسیار بد است. خواهان در این کار گمراه است و به گمراهی بیش تر و نابسامانی دچار می شود. خطرات آن فراوان است؛ به ویژه آن که آیه کوتاه است و فعل های آن نیز متعدی است.

۵- ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ، ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ، ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ، ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ، لِنُبَيِّنَ لَكُمْ، وَنُقَرِّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى، ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا، ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ، وَمِنْكُمْ مَن يَمُوتُ، وَمِنْكُمْ مَن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا، وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً، فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ﴾.

دو آیه استخاره است. استخاره ی دوم آن از فراز: ﴿وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً﴾ شروع می شود. آیه ی نخست آن بلند و طولانی است، از این رو با آن که کاری طبیعی است، خواهان را درگیر مشکلات و اختلاف می سازد. کار فرسایشی است و در زمانی طولانی انجام می شود و خواهان به راحتی نمی تواند از عوارض و پی آمدهای آن رهایی یابد. برای نمونه، در صورتی که ازدواج نماید، فرزندان بیمار می یابد که بیماری از او جدا نمی شود. به تناسب هر کار، چنین بدی های ماندگاری در آن دیده می شود. بسیار بد است.

استخاره ی دوم آن عالی است. کاری کوتاه، شیرین و رو به رشد است. تشخیص این آیات با صاحب استخاره است.

۶- ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ، وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَى، وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾.

خیلی خوب، سنگین، سخت، محکم و نتیجه بخش است.

۷- ﴿وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ، لَا رَيْبَ فِيهَا، وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ﴾.

عالی است؛ زیرا: ﴿آتِيَةٌ﴾ دارد. شک و شبهه ای نیز در آن نیست و خیر آن همگانی است و حتی مردگان نیز از آن بهره می برند: ﴿يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ﴾.

۸- ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى، وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ﴾.

خوب نیست. گمراهی و انحراف است.

۹- ﴿ثَانِي عَطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ، لَهُ فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ، وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾.

کاری پر از مشکل و گرفتاری است. خیلی بد است. حيله، خدعه و فریب در آن است و ممکن است سندی برای اثبات حقانیت خود نداشته باشد. سبب حرمان، حسرت و غم نیز می‌گردد.

۱۰- ﴿ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ، وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ﴾.

بد است. خواهان چنان پشیمان می‌شود که خود را مذمت و بدگویی می‌کند.

۱۱- ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ، فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ، خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ، ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾.

بسیار بد است. سبب بدبختی، خسران و بی‌آبرویی می‌شود.

۱۲- ﴿يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا يَنْفَعُهُ، ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ﴾.

﴿مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا يَنْفَعُهُ﴾: کاری بدون خاصیت است.

﴿هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ﴾: سعادت در آن نیست؛ هرچند ظاهر داشته باشد.

بد است.

۱۳- ﴿يَدْعُو لِمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ، لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَيْسَ الْعَشِيرُ﴾.

ضرر آن به خواهان نزدیک‌تر از نفع آن است. با افرادی بد هم‌منشین می‌شود.

۱۴- ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ، إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾.

عالی است؛ زیرا از ماده‌های: «دخَلَ»، «أَمِنَ» و نیز از عمل صالح و

جنت سخن می‌گوید. البته تلاش و زحمت را نیاز دارد.

۱۵ - ﴿مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ، ثُمَّ لْيَقْطَعْ، فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِيظُ﴾.

خیلی بد است. حادثه و فاجعه‌ای هم چون خودکشی، قتل، اتهام و شکست در آن است. خطری بزرگ خواهان را تهدید می‌کند.

۱۶ - ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ، وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ﴾.

خوب است. پر خیر و برکت و کاری آشکار است.

۱۷ - ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾.

بسیار خوب است.

۱۸ - ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ، وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ، إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾.

کاری بلند و شلوغ است و پایان آن مشکل، سخت و سنگین است. ترک آن بهتر است.

۱۹ - ﴿هَذَانِ حَصْمَانِ احْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ، فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُؤُوسِهِمُ الْحَمِيمُ﴾.

بسیار زیان بار است و بلا، گرفتاری و بی‌آبرویی را در پی می‌آورد.

۲۰ - ﴿يُضْهِرُّ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ﴾.

بسیار بد است. مشکلاتی را در زندگی خواهان پدید می‌آورد و او را به دعوا و مشاجره می‌کشاند.

۲۱ - ﴿وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ﴾.

خیلی بد است.

۲۲ - ﴿كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا، وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾.

بد است. خواهان هرچه تلاش کند نمی‌تواند از آن رهایی یابد و آن را

به سرانجامی رساند. برای نمونه، ملکی را می‌خرد که مشتری آخر آن خود اوست و چنانچه ازدواج نماید، فرزندی بیمار یا معلول پیدا می‌کند.

۲۳ - ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ، يُحَلَّونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا، وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾.

عالی است اما زحمت، تلاش و تحمل سختی را می‌طلبد.

۲۴ - ﴿وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ، وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ﴾.

عالی است و زحمتی نیز ندارد. هم فکر و هم عمل آن پر خیر و برکت است.

۲۵ - ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ، وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ، وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نَذَقَهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾.

خوب نیست. صدر آن: ﴿كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ﴾ آمده و ذیل آیه از ظلم و عذاب سخن می‌گوید، از این رو خوب نیست و منطقه‌ی امن میان آیه چنان قوتی ندارد که صدر و ذیل را تحت شعاع پرتو خیر و نیکی خود قرار دهد.

۲۶ - ﴿وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ: أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي شَيْئًا، وَطَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ﴾.

بسیار خوب اما سنگین است، بر این اساس، همت و اهتمام را می‌طلبد.

۲۷ - ﴿وَإِذْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا، وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ﴾.

خیلی خوب است. کاری است که هر کس بر انجام آن اقدام کند از آن خیر می‌برد و به امکانات، منافع و مواهبی دست می‌یابد.

۲۸- ﴿لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ، وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ، فَكُلُوا مِنْهَا، وَأَطِعُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ﴾.

عالی است. خیرات آن بسیار فراوان است و هیچ نقطه‌ی منفی در آن وجود ندارد.

۲۹- ﴿ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ، وَلِيُوفُوا نُدُورَهُمْ، وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾.

بسیار خوب و نتیجه‌بخش است ولی همراه با زحمت و گرفتاری است.

۳۰- ﴿ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ، وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ، فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ، وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾.

خوب است ولی پایان آن دارای مشکلاتی است، از این رو باید اهتمام، دقت و مواظبت داشت.

۳۱- ﴿حُنْفَاءَ لِلَّهِ، غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ، وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ، فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ، فَتَخَفَفَ الطَّيْرُ أَوْ تَهَوَّىٰ بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾.

کار مورد نظر خیلی خطرناک، بد و همراه با زحمت، درگیری و مشکلاتی است که آن را به شکست می‌انجامد.

۳۲- ﴿ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾.

خیلی خوب و زودبازده است. سبب توان‌مندی و قوت قلب می‌گردد.

۳۳- ﴿لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى، ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾.

عالی و پر منفعت است.

۳۴- ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ، فَإِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ، فَلَهُ أَسْلِمُوا، وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ﴾.

عالی و پر منفعت و پر خیر است. برای نمونه، در صورتی که برای ازدواج باشد زن و فرزندی خوب و نیکو بهره‌ی وی می‌شود.

﴿أُمَّةٌ﴾: توانایی و قوت است.

﴿وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ﴾: کاری گوار است.

۳۵- ﴿الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ، وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ،
وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ، وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾.

بسیار خوب است. کار مورد نظر امری معنوی و پر خیر است. البته در انجام آن باید اهتمام و تلاش جدی داشت و هزینه‌های لازم آن، از جمله انفاق و خیرات را پرداخت.

۳۶- ﴿وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ، لَكُمْ فِيهَا حَيْرٌ، فَأذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ، فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبَهَا فَكُلُوا مِنْهَا، وَأَطِعُوا الْقَانِعَ، وَالْمُعْتَرَّ كَذَلِكَ، سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾.

بسیار خوب است. زحمت، درد سر و گرفتاری دارد.

۳۷- ﴿لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا، وَلَا دِمَاؤُهَا، وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ، كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتَكْبُرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ، وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ﴾.

عالی است. بشارت، سرور، صفا، نعمت‌های غیر مترقبه و غیر منتظره و منافی بی‌شمار را برای خواهان موجب می‌شود.

۳۸- ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا، إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ﴾.

شروع کار خوب و خوشایند است اما نتیجه‌ای بد و ناگوار دارد. باید آن را ترک کرد.

۳۹- ﴿أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا، وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾.

کاری لازم است و نباید آن را ترک کرد ولی پرخطر و پر مشقت است و راحتی و عافیتی در آن نیست. با این وجود به سامان نیز می‌رسد.

۴۰- ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ، وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهَدَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا، وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ، إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾.

خوب است. طولانی و بلندی آیه نشانه‌ی وجود مشکلات و درگیری

است. کاری درازمدت، پیچیده، سخت و همراه با گرفتاری است. ولی خیرات و برکات آن فراوان است.

۴۱- ﴿الَّذِينَ إِن مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ، وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ، وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾.

بسیار خوب و پر زحمت است.

۴۲- ﴿وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ﴾.

خیلی بد است. تهمت و درگیری و دروغ با آن همراه است.

۴۳- ﴿وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ، وَقَوْمِ لُوطٍ﴾.

بد است.

۴۴- ﴿وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ، وَكَذَّبَ مُوسَى، فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ، ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ، فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾.

خیلی بد است.

۴۵- ﴿وَكَايِنَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا، وَهِيَ ظَالِمَةٌ، فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا، وَبِئْرٍ مُعَطَّلَةٍ، وَقَصْرِ مَشِيدٍ﴾.

به شکست و نابودی می انجامد و حرمان آن قطعی است.

۴۶- ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ، فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا، أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا، فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ، وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾.

بسیار بد است.

۴۷- ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ، وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ﴾.

خیلی بد است. خواهان را به عذاب دردناک و گرفتاری های سختی که به تدریج بر او وارد می شود دچار می سازد. اضطراب، انتظار و تحیر نیز از دیگر عوارض آن است.

۴۸- ﴿وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا، وَهِيَ ظَالِمَةٌ، ثُمَّ أَخَذْتُهَا، وَالْيَ الْمَصِيرِ﴾.

خوب نیست. بلا و مکافات با آن همراه است.

۴۹- ﴿قُلْ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾.

خوب است. باید کار را با دقت، اختیار و اراده انجام داد؛ وگرنه هر گونه سستی و اهمال سبب از دست رفتن نتیجه می شود.

۵۰- ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ، وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾.

عالی است و بهترین رزقی است که بهره ی خواهان می شود. البته رنج و زحمت را باید متحمل شود.

۵۱- ﴿وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾.

خیلی بد است. تهدیدی است که به زودی محقق می شود.

۵۲- ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى، أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ، فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ، ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ آيَاتِهِ، وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾.

بسیار بد است. همراه با مشکلات و حرمان است.

۵۳- ﴿لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ، وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ، وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾.

خیلی بد است. کار به نابودی و شکست کشیده می شود.

۵۴- ﴿وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ: أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ، فَيُؤْمِنُوا بِهِ، فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ، وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾.

عالی است. هدایت و راهنمایی در آن است.

۵۵- ﴿وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِيَةٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً، أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ﴾.

خیلی بد است. سبب گرفتاری و سختی می شود.

۵۶- ﴿الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ، يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾.

بسیار خوب است. کاری سنگین، مقید و پرمشکل است و با کوشش و تلاش است که نتیجه می دهد. مقید بودن آن سبب می گردد که برای

برخی نتیجه ندهد، بر این اساس باید دقت و احتیاط را پاس داشت. برای ترک آن نباید استخاره‌ای دیگر گرفت.

۵۷- ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا، فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾.

خیلی بد است. با آن که برای انجام آن تلاش و کوشش بسیاری می‌شود ولی نتیجه‌ای را در بر ندارد، بلکه به اعتبار: ﴿عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ خطرانی خواهان را تهدید می‌کند و اموری هم‌چون تصادف و شکست دامنگیر خواهان می‌شود. برای ترک آن نمی‌شود استخاره‌ای دیگر گرفت.

۵۸- ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، ثُمَّ قَاتَلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا، وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾.

بسیار خوب و پر مخاطره است. دیربازده است و چه بسا چنان به درازا بینجامد که شاهد مرگ خواهان گردد و خیر آن به وارثان رسد.

۵۹- ﴿لِيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ، وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾.

کاری است که در شروع آن سختی دیده نمی‌شود اما پس از مدتی که پیشرفت داشت، سختی آن آشکار می‌شود؛ زیرا می‌فرماید: ﴿لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾. دیربازده ولی بسیار خوب است.

۶۰- ﴿ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ، ثُمَّ بُعِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ، إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ﴾.

راحتی و خوشی در این کار نیست، بلکه عملی ماجراجویانه و پردردسر است، از این رو هرچند حق طلبانه باشد، باید از آن دوری کرد که چه بسا به قتل خواهان بینجامد. برای نوع مردم که در پی آسایش و آرامش هستند باید گفت خوب نیست، مگر آن‌که چاره‌ای جز آن نداشته باشد.

۶۱- ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ، وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ، وَأَنَّ اللَّهَ

سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾.

خیلی خوب است. عملی طبیعی، منطقی، منظم و بدون گرفتاری است. دیربازده یا دفعی نیز نیست. تنوع و تحوّل پذیر است و خواهان در آن آزادی عمل و قدرت مانور دارد و به آسانی فراز و فرود پیدا می‌کند اما تمامی روند آن همراه با نظم و تحمل زحمت است. با توجه به نظام‌مند بودن این کار، گاه صاحب استخاره با توجه به محیط خواهان آن را خوب یا بد می‌داند.

﴿أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾: کار دارای قاعده، قانون، حساب و برنامه است

و خوب است.

۶۲- ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ، وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ، وَأَنَّ اللَّهَ

هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾.

﴿ذَلِكَ﴾: تأکیدی بر مفاد استخاره است.

خوب است. به لحاظ: ﴿هُوَ الْبَاطِلُ﴾ کار مخاطره‌آمیز است و انجام آن

نیازمند دقت و توجه در اندیشه و اهتمام در عمل می‌باشد تا خود را از

آسیب‌ها و آفت‌های آن نگاه دارد. برای نمونه، ممکن است در

ساختمانی که قصد ساخت آن را دارد، کارگری به هنگام ساخت و ساز

کشته شود، یا در میان راه تصادف کند یا کابل برق آن اتصالی نماید.

۶۳- ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً، فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً، إِنَّ اللَّهَ

لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾.

خیلی خوب ولی همراه با دردسر است؛ زیرا می‌فرماید: ﴿أَلَمْ تَرَ﴾.

گرفتاری آن در شروع کار است و در ادامه برطرف می‌شود و عمل یاد

شده با تحمل ناگواری‌هایی که در آغاز آن وجود دارد، هموار می‌گردد.

۶۴- ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ، وَمَا فِي الْأَرْضِ، وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾.

عالی است. با توجه به کوتاهی آیهی شریفه، کار به زودی انجام می‌شود. بسیار شیرین، گوارا و کاری نو و تازه است.

۶۵- ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ، وَالْفُلُكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ، وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ، إِلَّا بِإِذْنِهِ، إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَوُوفٌ رَحِيمٌ﴾.

کاری مشکل، سنگین و پیچیده است ولی قدرت و توانایی نیز می‌آورد. خیلی خوب است.

۶۶- ﴿وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ، ثُمَّ يُمِيتُكُمْ، ثُمَّ يُحْيِيكُمْ، إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ﴾.

آغاز این کار و ظاهر آن خوب و فریبنده است ولی در ادامه به بدی می‌گراید. برای نمونه، چنانچه کار مورد نظر ازدواج باشد، عقل همه‌ی جوانب آن را خوب می‌بیند اما با شروع زندگی، طرف مقابل به علت حادثه‌ای تصادف می‌کند و می‌میرد. این کار همراه با مخاطرات و آسیب‌هایی است که به چشم نمی‌آید و قابل پیش‌بینی نیست. سبب کفران نعمت و ناشکری نیز می‌شود.

۶۷- ﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ، فَلَا يُنَازِعُكَ فِي الْأَمْرِ، وَأَدْعُ إِلَى رَبِّكَ، إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٌ﴾.

کاری کلی و کلان است که بر خواهان اجرایی و عملی می‌گردد. سنگینی و فشار حاصل از آن بسیار است و به شماره‌ی کاف‌هایی که در این آیه است باید بار دیگران را تحمل نماید. با این وجود، بسیار خوب است.

﴿لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٌ﴾: نتیجه‌ی عمل مورد نظر امری معنوی است؛ مانند: جهاد، خدمت به دیگران، تبلیغ و امور دینی که کاری شخصی نیست ولی زحمت انجام و تحمل آن بر شخص بار می‌شود.

۶۸- ﴿وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾.

آیه‌ای کوتاه است. این کار پر مجادله، اختلاف‌انگیز و خطر آفرین خالی از هر نتیجه‌ای است.

۶۹- ﴿اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾.

خوب نیست. با توجه به سیلاب‌های متعدد آیه که از موسیقی آن به دست می‌آید، کاری پر پیچ و خم است و همراه با گرفتاری است و در نهایت نیز به به‌بن‌بست می‌رسد و نتیجه‌ای را در پی ندارد.

۷۰- ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ، إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾.

شروع این کار خوب نیست و مشکلاتی گریبان‌گیر خواهان می‌شود؛ زیرا می‌فرماید: ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ﴾، در ادامه نیز عمل یاد شده هموار نمی‌باشد ولی نتیجه‌ای که از آن به دست می‌آید خوب است. باید پی‌گیر آن بود.

۷۱- ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا، وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ، وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ﴾.

بسیار بد است. بدی آن به شقاوت می‌انجامد.

﴿مَا﴾: به تعداد آن گره و بن‌بست در کار وجود دارد.

۷۲- ﴿وَإِذَا تُلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ، تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ، يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا، قُلْ: أَفَأَنْبُئُكُمْ بِشَرِّ مِنْ ذَلِكَُمُ النَّارِ، وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا، وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾.

کاری بد و خطرناک است که اجر، مزد و نتیجه‌ای را برای خواهان ندارد.

﴿آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ﴾: خیر و برکتی فراوان، سرشار و غیر منتظره در این کار است. با این وجود چون دو طرف این فراز‌اموری منفی قرار دارد، باید گفت این خیر به خواهان نمی‌رسد.

۷۳- ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ، ضَرْبٌ مِّثْلُ مَا فَاسْتَمِعُوا لَهُ: إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا، وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ، وَإِنْ يَسْلُبُهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ، ضَعْفُ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ﴾.

خیلی بد است. با توجه به مثل زدن به مگس، حتی اگر گنج یا خیری فراوان نیز به خواهان برسد، کارایی ندارد و نتیجه‌ای از آن به دست نمی‌آید. کار به سستی، پستی، خواری، ضعف و حرمان کشیده می‌شود.

۷۴- ﴿مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ، إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾.

آیه‌ای کوتاه است. عالی ولی سنگین و سخت است.

۷۵- ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا، وَمِنَ النَّاسِ، إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾.

خطرناک اما عالی است.

۷۶- ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ، وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾.

خوب است اما احتیاط و دقت را در کار می‌طلبد.

۷۷- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا، وَاسْجُدُوا، وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ، وَافْعَلُوا الْخَيْرَ، لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾.

بسیار خوب است.

۷۸- ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ، هُوَ اجْتَبَاكُمْ، وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ، مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ، هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ، وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ، وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ، فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَآتُوا الزَّكَاةَ، وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ، هُوَ مَوْلَاكُمْ، فَنِعْمَ الْمَوْلَى، وَنِعْمَ النَّصِيرُ﴾.

عالی است. تلاش و زحمت فراوانی را لازم دارد و از نتیجه‌ای که به دست می‌آید باید انفاق داشت.

سوره‌ی مؤمنون

۱- ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾.

یازده آیه‌ی نخست سوره‌ی مؤمنون که می‌تواند خود سوره‌ای مستقل باشد آیات ویژه‌ای هستند که همه را می‌توان یک ذکر قرار داد. مداومت بر این آیات، خیرات و برکات فراوانی را در پی دارد. البته ذکر قرار دادن این آیات، به توبه، استغفار، سلامت و صفا نیاز دارد و گرنه از این آیات الهی آزار می‌بیند و همانند میتی می‌گردد که از قرائت قرآن کریم بر بالای قبر خویش آزرده می‌شد.

استخاره‌ی این آیه‌ی شریفه بسیار خوب است.

۲- ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾.

کاری شیرین ولی سنگین است.

۳- ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ﴾.

ترک آن بهتر است. بد نیست.

۴- ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ﴾.

عالی است.

۵- ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ﴾.

خیلی خوب است. باید مواظب بود و احتیاط کرد تا مشکل حیثیتی و

آبرویی پیدا نکند و به خسارت و شکست نینجامد.

۶- ﴿إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ، أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ، فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ﴾.

خوب اما خیلی سخت است. کاری است که سبب گشایش می شود و امکاناتی را نیز در پی دارد. به پرداخت هزینه و امکانات نیاز دارد و لازم است زمینه‌ی اجرایی شدن آن را فراهم نمود.

﴿فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ﴾: لازم است هزینه‌های این کار را پرداخت نمود.

۷- ﴿فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ، فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾.

کاری تجاوزگرایانه است و خوب نیست.

۸- ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ﴾.

بسیار خوب است. البته باید در این کار سند داشت و هرگونه تعهدی را مکتوب نمود؛ وگرنه به نتیجه نمی رسد.

۹- ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾.

عالی است. باید تلاش و سعی داشت و نیز به لحاظ این که از صلاة یاد شده، باید به این کار عطف توجه نمود؛ به این معنا که آن را با ثبت و سند انجام داد.

۱۰- ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ﴾.

عالی است.

۱۱- ﴿الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفُرْدُوسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾.

عالی است.

۱۲- ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ﴾.

ماجرای آفرینش آدمی در این آیات آمده است. خیلی خوب است. ﴿مِنْ طِينٍ﴾: کاری کم هزینه است و انجام آن سرمایه‌ای نمی خواهد.

۱۳- ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ﴾.

بسیار خوب است. باید در عملی کردن آن مواظبت و دقت داشت.

۱۴- ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً، فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً، فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا، فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا، ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ، فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾.

کاری پیچیده، سخت و سنگین است که در چند مرحله انجام می‌گیرد. عالی، گسترده و همراه با تبلیغات است.

۱۵- ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ﴾.

بد است.

﴿لَمَيِّتُونَ﴾: کار از دست خارج می‌شود و خواهان نمی‌تواند بر آن

کنترلی داشته باشد.

۱۶- ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ﴾.

خوب نیست. هیچ‌گونه بهره‌ی دنیوی در آن نیست و سبب گرفتاری

می‌شود.

۱۷- ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ، وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ﴾.

عالی است. غفلتی در آن نیست. زمینه‌ی انجام و حرکت دارد.

﴿خَلَقْنَا﴾: کار سخت و سنگین است.

۱۸- ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ، فَأَسْكَنَاهُ فِي الْأَرْضِ، وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ

لِقَادِرُونَ﴾.

خیلی خوب است ولی پایان آن خالی از زحمت و گرفتاری نیست.

۱۹- ﴿فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ، لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ،

وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾.

بسیار خوب است.

﴿فَأَنْشَأْنَا﴾: کاری آسان، هموار و پر نتیجه است.

﴿لَكُمْ﴾: حصر، اطمینان، جزم و حتمیت را می‌رساند.

﴿نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ﴾: به قوام، استقامت و بلندی کار اشاره دارد.

﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾: اسرافی در آن نیست و ریزشی ندارد.

۲۰- ﴿وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ، تَنْبُتُ بِالذُّهْنِ وَصَنِيعٍ لِلْآكِلِينَ﴾.

خیلی خوب است.

﴿وَشَجَرَةً﴾: صفا و روشنی در این کار است.

﴿طُورِ سَيْنَاءَ﴾: قداست و پاکی کار را حکایت می‌کند.

﴿بِالذُّهْنِ﴾: روشنایی و سلامت در آن است.

۲۱- ﴿وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً، نُسْقِيكُم مِمَّا فِي بُطُونِهَا، وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ

كَثِيرَةٌ، وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾.

بسیار خوب است. منفعت، عبرت و معنویت با آن همراه است.

۲۲- ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ﴾.

خیلی خوب است. کاری است که به محکمی انجام می‌شود.

۲۳- ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ، فَقَالَ: يَا قَوْمِ، اعْبُدُوا اللَّهَ، مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ

غَيْرُهُ، أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾.

خوب است ولی کار با تحذیر، تهدید و درگیری به پایان می‌رسد.

۲۴- ﴿فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ: مَا هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِثْلُكُمْ، يُرِيدُ أَنْ

يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ، وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً، مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولِينَ﴾.

خوب نیست. با افرادی نادان رو به‌رو می‌شود که کار مورد نظر را انکار

می‌کنند و با خواهان درگیر می‌شوند.

﴿مَا هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِثْلُكُمْ﴾: افراد وابسته به کار، اعتقادی به کار ندارند.

۲۵- ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ، فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ﴾.

خیلی بد است. تهمت و افترا بی بر خواهان وارد می‌شود که آرزوی

مرگ به وی دست می‌دهد. کار سنگین است.

۲۶- ﴿قَالَ رَبِّ، انصُرْنِي بِمَا كَذَّبْتَنِي﴾.

طلب نصرت بر سختی و سنگینی کار دلالت دارد. کاری پر مشقت و

سنگین است. پایان آن نیز خوب نیست. با این وجود به اعتبار مددی که

از خداوند طلب می‌کند خوب است.

۲۷- ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ: أَنْ اصْنَعْ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَّوَحَيْنَا، فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا، وَفَارَ التَّنُّورُ، فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ، وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ، وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا، إِنَّهُمْ مُعْرِقُونَ﴾.

خیلی بد است. کاری است که گمراهی، هلاکت و نابودی خواهان را در پی دارد.

۲۸- ﴿فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكَ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾.

خوب است. امید به موفقیت در این کار وجود دارد. البته، سختی، نگرانی و اضطراب نیز با آن همراه است.

﴿وَمَنْ مَعَكَ﴾: اطمینان در کار مورد نظر هست.

۲۹- ﴿وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا، وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ﴾.

کوتاه و عالی است.

﴿مُنْزَلًا مُبَارَكًا﴾: کار به خوبی جا می‌افتد.

آیه‌ی یاد شده از آیات ذکر است.

۳۰- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ، وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ﴾.

خوب است. ابتلا، امتحان و سختی در آن است.

۳۱- ﴿ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرْنًا آخَرِينَ﴾.

خوب نیست. سختی، سنگینی و مشکلات فراوانی دارد؛ به گونه‌ای

که کار به جایی نمی‌رسد و سامان نمی‌یابد.

۳۲- ﴿فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ، مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ، أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾.

زحمت، سختی و تحذیر در این کار وجود دارد و کار مورد نظر راحت

و آسان نمی‌باشد؛ با این وجود بد نیست.

۳۳ - ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ: وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، مَا هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِثْلُكُمْ، يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ، وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ﴾.

خوب نیست. با افرادی نادان و کم خرد که حساب و کتابی نمی شناسند مواجه می شود. انکار نیز در آن پیش می آید.

۳۴ - ﴿وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشْرًا مِثْلَكُمْ، إِنَّكُمْ إِذَا لَخَاسِرُونَ﴾.

خیلی بد است.

۳۵ - ﴿أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا، أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ﴾.

بد است.

﴿مُخْرَجُونَ﴾: تبدیل و به هم ریزی در آن رخ می دهد؛ چرا که سخن از

خاک و مرده است.

به هم ریزی است و خوب نیست

۳۶ - ﴿هِيَآتَ، هِيَآتَ لِمَا تُوعَدُونَ﴾.

بسیار بد است. افزوده بر این که: ﴿هِيَآتَ﴾ دو بار در آن تکرار شده،

کوتاه است و تهدید نیز در آن است: ﴿لِمَا تُوعَدُونَ﴾.

۳۷ - ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا، نَمُوتُ وَنَحْيَا، وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾.

خوب نیست.

۳۸ - ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا، وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ﴾.

با افرادی معاند مواجه می شود که در کار بسیار سخت گیر هستند.

خیلی بد است.

۳۹ - ﴿قَالَ: رَبِّ، انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ﴾.

کاری سخت و سنگین است که مشکلات خود را دارد اما بد نیست.

۴۰ - ﴿قَالَ: عَمَّا قَلِيلٍ لِيُصْبِحَ نَادِمِينَ﴾.

بسیار بد است. کار بدی خود را نشان نمی دهد ولی پایان آن پشیمانی

و حسرت است.

۴۱- ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ، فَجَعَلْنَاهُمْ غَنَاءً، فَبَعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾.

خیلی بد است.

۴۲- ﴿ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ﴾.

بسیار بد و همراه با مشکلات است.

۴۳- ﴿مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا، وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ﴾.

هیچ گونه جابه‌جایی در این کار نیست و هر چیزی با اندازه و مقدار

است که لسان تهدید دارد. خوب نیست.

۴۴- ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا، تَتْرَىٰ كُلٌّ مَّا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ، فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ

بَعْضًا، وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ، فَبَعْدًا لِلْقَوْمِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾.

خوب نیست. شروع و ظاهری نیکو دارد اما نتیجه‌ای در آن نیست.

۴۵- ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ﴾.

بسیار خوب است و سبب توان‌مندی می‌شود.

۴۶- ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَتْهُ، فَاسْتَكْبَرُوا، وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ﴾.

بد است. باید ترک شود. کاری پر زحمت و پراز مشکل است و

نتیجه‌ای نیز از آن به دست نمی‌آید.

۴۷- ﴿فَقَالُوا: أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا، وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ﴾.

خوب نیست.

۴۸- ﴿فَكَذَّبُوهُمَا، فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ﴾.

هلاکت و نابودی در آن است. خوب نیست.

۴۹- ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ؛ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾.

خوب است ولی با توجه به: ﴿لَعَلَّهُمْ﴾ پایان کار به سختی می‌گراید و

مشکلاتی پیش می‌آید که ممکن است خواهان را از دست یافتن به نتیجه

باز دارد. بر این اساس، احتیاط و اهتمام را باید همواره پاس داشت.

۵۰- ﴿وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً، وَأَوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ﴾.

کاری خوب، محکم، بلند و روان است.

۵۱- ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ، كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ، وَاعْمَلُوا صَالِحًا، إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ

عَلِيمٌ﴾.

کاری عالی و پر خیر است که نتیجه‌ای نیکو و همراه با صلاح، صواب و سلامت دارد.

۵۲- ﴿وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً، وَأَنَا رَبُّكُمْ، فَاتَّقُونِ﴾.

خوب نیست. زمینه‌ی بی‌مهری در آن است و کار با مشکلاتی برخورد می‌کند که: ﴿فَاتَّقُونِ﴾ از انجام آن پرهیز می‌دهد.

۵۳- ﴿فَتَقَطُّوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبْرًا، كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾.

خیلی بد است. غفلت در آن پیشامد می‌کند.

۵۴- ﴿فَدَرَزُهُمْ فِي غَمَرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ﴾.

خیلی بد است.

۵۵- ﴿أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَيْنٍ﴾.

بسیار بد است. امکاناتی که این کار به دست می‌دهد خیر ندارد و سبب غفلت، حرمان و بدبختی می‌شود.

۵۶- ﴿نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ، بَلْ لَا يَشْعُرُونَ﴾.

بد است؛ زیرا کاری است شرانگیز و همراه با مکر و حيله.

۵۷- ﴿إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ﴾.

خوب است. در این کار باید ملاحظه و احتیاط داشت.

۵۸- ﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ﴾.

خیلی خوب است. کار در جایی پایان می‌یابد و به نتیجه می‌رسد.

۵۹- ﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ﴾.

خوب است.

۶۰- ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا، وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ، أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ﴾.

خوب است.

۶۱- ﴿أُولَئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ﴾.

خیلی خوب است و سبب ریزش خیرات می‌گردد.

۶۲- ﴿وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا، وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ، وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾.

شروع آن بسیار سنگین است و در ادامه نیز بر سختی و نیز دقت آن افزوده می‌شود: ﴿وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ﴾، از این رو هر کسی از عهده‌ی انجام آن بر نمی‌آید و تنها در توان کسی است که تحمل‌پذیری بالایی دارد.

۶۳- ﴿بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِنْ هَذَا، وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِنْ دُونِ ذَلِكَ، هُمْ لَهَا عَامِلُونَ﴾.

خیلی بد است. اعتقادی به این کار وجود ندارد و کاری بیهوده و پرزحمت است که نه تنها به نتیجه‌ای نمی‌رسد، بلکه غفلت‌زاست.

۶۴- ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ، إِذَا هُمْ يَجَارُونَ﴾.

بسیار بد است. مصیبت و بلاهایی مانند تصادف و مرگ و میر در آن پیش می‌آید.

۶۵- ﴿لَا تَجَارُوا الْيَوْمَ، إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنصِرُونَ﴾.

نتیجه‌ای در این کار وجود ندارد و آسیب‌های آن نیز قابل جبران نیست.

۶۶- ﴿قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ، فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنْكِبُونَ﴾.

بد است. گرفتاری، پشیمانی و پریشانی در این کار بسیار است. سنگین و سخت نیز می‌باشد.

۶۷- ﴿مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَامِرًا تَهْجُرُونَ﴾.

خیلی بد است. غفلت، استکبار، بد گویی و آبروریزی از عوارض و آثار آن است.

۶۸- ﴿أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ، أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ﴾.

خوب نیست. کاری بی حاصل و بدون نتیجه است و چیزی از آن به دست نمی آید.

۶۹- ﴿أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ، فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ﴾.

بد است. ناآگاهی، انکار، بی اعتمادی و بی اعتنایی در آن رخ می نماید.

۷۰- ﴿أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ، بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ، وَأَكْثَرُهُم لِلْحَقِّ كَارِهُونَ﴾.

خوب نیست. تهمت، انزوا، انحراف، بی نظمی و تخریب از پیشامدهای این کار است و نتیجه ای نیز برای آن نیست، بلکه زیانها و آسیب هایی به خواهان وارد می شود.

۷۱- ﴿وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ، بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ، فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ﴾.

خوب نیست. نتیجه ای در این کار نیست. عناد، گرفتاری و بی اعتقادی با آن همراه است و خسارت های مالی و تضييع امکانات از کم ترین آسیب های آن است.

۷۲- ﴿أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا، فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ، وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾.

کاری خوب و دارای زحمت و سختی است. پایان خوش و خیری دارد. باید توجه داشت خداوند: ﴿خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ است که گاه با رزق اندک اما همراه با خیر و سلامت سازگار است.

۷۳- ﴿وَإِنَّكَ لَتَدْعُهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾.

عالی است. کاری هموار با نتیجه ای عالی است.

۷۴- ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَا كِبُونَ﴾.

بد است.

- ۷۵- ﴿وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجُؤَ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾.
 تأکیدی بر این است که خداوند ﴿حَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ می باشد. خیلی بد است. ظاهری خوشایند و نیک دارد اما به نتیجه ای نمی رسد.
- ۷۶- ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ، فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ، وَمَا يَنْصَرِعُونَ﴾.
 خیلی بد است.
- ۷۷- ﴿حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ، إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ﴾.
 خیلی بد است. با شک همراه است.
- ۷۸- ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾.
 بسیار خوب است. امکاناتی را برای خواهان در پی دارد اما نتیجه ای آن به گونه ای است که خواهان را به عافیت و حرمان مبتلا می سازد، از این رو باید در این کار اهتمام و احتیاط داشت.
- ۷۹- ﴿وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ، وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾.
 خوب است. کاری است که زحمت و تلاش را می طلبد و خستگی خواهان را در پی دارد.
- ۸۰- ﴿وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾.
 خوب نیست. سرمایه گذاری بر این کار نتیجه ای را در بر ندارد و تنها سبب هدر شدن آن می گردد.
- ۸۱- ﴿بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأُولُونَ﴾.
 خوب نیست.
- ۸۲- ﴿قَالُوا: أَيُّدَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا، أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ﴾.
 خوب نیست. کاری کهنه و مرده است که اعتقادی به آن نیست. همانند دادن رشوه برای ترتیب دادن کار است.
- ۸۳- ﴿لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ، إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾.
 خوب نیست. کاری کهنه و مرده هم چون اساطیر است.

۸۴- ﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا، إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾.

خوب نیست. هیچ نتیجه‌ای برای خواهان ندارد.

۸۵- ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ، قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾.

خوب نیست.

۸۶- ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾.

خوب نیست.

۸۷- ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ، قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾.

خوب نیست. چیزی از آن به دست نمی‌آید.

۸۸- ﴿قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ، وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ، إِنْ كُنْتُمْ

تَعْلَمُونَ﴾.

خوب نیست.

﴿وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ﴾: خواهان ضعیف است و با فردی قوی

مواجه می‌شود و کار وی نیز انکار می‌گردد.

۸۹- ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ، قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ﴾.

خوب نیست.

۹۰- ﴿بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ، وَإِنَّهُمْ لِكَاذِبُونَ﴾.

خوب نیست.

۹۱- ﴿مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ، وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ، إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ،

وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾.

خوب نیست.

﴿لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ﴾: خواهان سرمایه‌ای را که برای این کار

می‌گذارد از دست می‌دهد.

﴿وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾: درگیری برای امور دنیوی با انگیزه‌هایی

پست را دارد.

۹۲- ﴿عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، فَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾.

بد است. سبب درگیری می شود.

۹۳- ﴿قُلْ: رَبِّ، إِمَّا تُرِيَّبِي مَا يُوعَدُونَ﴾.

خوب نیست.

۹۴- ﴿رَبِّ، فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾.

بد است. درگیری، گمراهی و آلودگی در آن است. باید از کار مورد نظر

دوری کرد.

۹۵- ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ﴾.

خوب نیست.

۹۶- ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ، نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ﴾.

درگیری با آن همراه است. خوب نیست.

۹۷- ﴿وَقُلْ: رَبِّ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ﴾.

خیلی بد است. وسوسه را در پی دارد.

۹۸- ﴿وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾.

بد است. خواهان از اطرافیان خویش به ترس می افتد و به تزویر و

ظاهرسازی دچار می شود.

۹۹- ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ، قَالَ: رَبِّ، ارْجِعُونِ﴾.

خوب نیست. پشیمانی و پریشانی در آن است و پشیمانی نیز سبب

جبران آسیب های آن نمی شود.

۱۰۰- ﴿لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ، كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا، وَمَنْ وَرَائِهِمُ

بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾.

خوب نیست. کار فرسایشی می گردد و به درازا می انجامد.

۱۰۱- ﴿فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ، وَلَا يَتَسَاءَلُونَ﴾.

خوب نیست.

﴿نُفِخَ فِي الصُّورِ﴾: تبدیل و به هم‌ریزی ناگهانی مانند زلزله، جنگ، سیل، دعا و غارت در آن است و کسی نیز نمی‌تواند هوادار دیگری گردد.
 ۱۰۲- ﴿فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾.

بسیار سخت و سنگین است و چیزی از آن به دست نمی‌آید اما بد نیست.

۱۰۳- ﴿وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾.

خیلی بد است.

۱۰۴- ﴿تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارُ، وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ﴾.

از چهره سوختگان سخن می‌گوید. خیلی بد است. آبروریزی، شرمسار و خجل گردیدن خواهان را موجب می‌گردد.

۱۰۵- ﴿أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ، فَكُنْتُمْ بِهَا تُكذِّبُونَ﴾.

بسیار بد است. خواهان تکذیب می‌گردد و کار با مشکلاتی همراه است.

۱۰۶- ﴿قَالُوا: رَبَّنَا، غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا، وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ﴾.

خیلی بد است.

۱۰۷- ﴿رَبَّنَا، أَخْرِجْنَا مِنْهَا، فَإِن عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ﴾.

خوب نیست. خواهان گرفتار می‌شود و راه چاره و رهایی از آن نمی‌یابد.

۱۰۸- ﴿قَالَ، احْسَبُوا فِيهَا، وَلَا تَكَلِّمُونَ﴾.

بسیار بد است. نباید حتی به آن نزدیک شد.

۱۰۹- ﴿إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي، يَقُولُونَ: رَبَّنَا، آمَنَّا، فَاغْفِرْ لَنَا، وَارْحَمْنَا، وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾.

خیلی خوب است. از: ﴿رَبَّنَا، آمَنَّا﴾ به بعد ذکر است و به‌ویژه خوب است که در قنوت نماز و نیز در سجده گفته شود.

۱۱۰- ﴿فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِحْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي، وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ﴾.

بسیار بد است.

۱۱۱- ﴿إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا، إِنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾.

خیلی خوب است.

﴿إِنِّي جَزَيْتُهُمْ﴾: جزاست، از این رو کار زحمت و سختی فراوانی را می‌طلبد.

۱۱۲- ﴿قَالَ: كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ﴾.

خوب است. البته چون شروع آن شماره ندارد در ابتدای کار اهمال پیش می‌آید.

۱۱۳- ﴿قَالُوا: لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ، فَاسْأَلِ الْعَادِينَ﴾.

خوب است. پایان کار شماره ندارد و در آن اهمال پیش می‌آید.

۱۱۴- ﴿قَالَ: إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا، لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾.

همراه با اهمال و سختی است ولی خوب است.

۱۱۵- ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا، وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾.

خوب نیست. تهدید و تحذیر در آن است. کاری بیهوده و بدون نتیجه است.

۱۱۶- ﴿فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾.

این کار شکوفه‌ی قدرت، اقتدار، خیر و کمال است. کاری عالی، سنگین و مهم است.

از آیات ذکر است که قدرت و توحید را در پی دارد.

۱۱۷- ﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ، فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ، إِنَّهُ

لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾.

خوب نیست. شرک، محاجه و محاسبه در آن است.

۱۱۸- ﴿وَقُلْ: رَبِّ، اغْفِرْ، وَارْحَمْ، وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾.

خیلی خوب است. از آیات مهم ذکر است.

سوره‌ی نور

۱ - بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ، سُورَةٌ اَنْزَلْنٰهَا وَفَرَضْنٰهَا، وَاَنْزَلْنٰ فِيْهَا آيٰتٍ بَيِّنٰتٍ، لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿۱﴾

بسیار خوب است. کاری گسترده و پر اهمیت و عظمت اما سنگین است: ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ﴾.

۲ - ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ، وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللّٰهِ، اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾.

نهی رافت و تهدید و لزوم آشکارسازی اجرای حد دلیل بر آن است که کار مورد نظر بسیار ناپسند، قبیح، زشت و غیر مناسب است.

۳ - ﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ اِلَّا زَانِيَةً اَوْ مُشْرِكَةً، وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا اِلَّا زَانٍ اَوْ مُشْرِكٌ، وَحَرَّمَ ذٰلِكَ عَلٰى الْمُؤْمِنِيْنَ﴾.

بسیار بد است، ناپسند، قبیح و آلوده است؛ به‌ویژه که از شرک سخن می‌گوید. برای ترک آن نمی‌شود استخاره‌ای دیگر گرفت.

۴ - ﴿وَالَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ الْمُحْصَنٰتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوْا بِاَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ فَاجْلِدُوْهُمْ ثَمٰنِيْنَ جَلْدَةً، وَلَا يَقْبَلُوْا لَهُمْ شَهَادَةٌ اَبَدًا، وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ﴾.

خیلی بد است. کاری جمعی است که آشکار می‌شود. ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ نهایت فساد و حرمان در این کار وجود دارد.

۵- ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ، وَأَصْلَحُوا، فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾.

خوب نیست. ﴿الَّذِينَ﴾ در ابتدای آیه مشخص نیست چه کسی است و آیا شامل خواهان می‌گردد یا نه، بر این اساس باید فریفته‌ی ظاهر نیکوی آن نشد و به این کار نامعلوم تن در نداد.

۶- ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ، فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ، إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ﴾.

خواهان در این کار تنها می‌ماند و معلوم نیست نتیجه‌ای نیز از آن به دست آورد و باید با لطایف حیل کار را پی‌گیر باشد. خوب نیست.

۷- ﴿وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ، إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾.

خیلی بد است. لعن و نفرین در آن است.

۸- ﴿وَيَدْرَأُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ﴾.

خوب نیست.

۹- ﴿وَالْخَامِسَةُ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا، إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾.

بد است. به حرمان، تنهایی، شکست و بی‌پناهی می‌انجامد.

۱۰- ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ، وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ﴾.

خوب است ولی با توجه به فقدان جواب، کار به برخی از گرفتاری‌ها و مشکلات برخورد می‌کند.

۱۱- ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ، بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ، لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ، وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾.

بسیار بد است. هیچ‌گونه خیر یا نتیجه‌ای از آن به دست نمی‌آید.

۱۲- ﴿لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ، وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا، وَقَالُوا:

هَذَا إِفْكٌ مُبِينٌ﴾.

خوب نیست. خواهان به خیانت، خطا، شکست و اشتباه گرفتار

می‌گردد و چه بسا که وی هتک حیثیت نیز شود و آبروی وی از دست رود.

۱۳ - ﴿لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ، فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ﴾.

بسیار بد است. خواهان به کذب و دروغ گرفتار می‌شود. جواب نیامده و مشکلات بسیاری در این کار است. البته، ظاهر آن خوب است.

۱۴ - ﴿لَوْلَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾.

خیلی بد است؛ زیرا می‌فرماید: ﴿فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾. در تمامی مواردی که عذاب آمده است، بلاهایی همانند تصادف، ورشکستگی، شکست و بیماری در آن است.

۱۵ - ﴿إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالْأَسْنَتِكُمْ، وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ، وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا، وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ﴾.

بسیار بد است. ظاهرسازی صرف است و هیچ اساس و بنیانی ندارد. زیان‌بار نیز می‌باشد.

﴿وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ﴾: خطر هتک حرمت در آن است.

۱۶ - ﴿لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا، سُبْحَانَكَ، هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ﴾.

بستر چالش و درگیری است و خواهان در این کار می‌ماند و قدرت دفاع و برون‌رفت از آن را ندارد. بسیار بد است.

۱۷ - ﴿يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا، إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾.

بد است. تحذیر و تعلیق در آن است و به هیچ نتیجه و اثری نمی‌رسد.

۱۸ - ﴿وَيَبِّئُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ، وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾.

بسیار خوب و سنگین است ولی به ندرت پیش می‌آید که به موفقیت

برسد. خیر آن منحصر است و چنین نیست که هرکس وارد آن شود بتواند به این خیر دست یابد. بنابراین، دقت و احتیاط را لازم دارد و با فراهم آوردن مبادی لازم است که نتیجه می‌دهد. صاحب استخاره می‌تواند تشخیص دهد آیا برای خواهان نتیجه‌بخش هست یا خیر.

۱۹- ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾.

خیلی بد و خطرناک است. مطلبی بسیار مهم مرتبط با روان‌شناسی در این آیه آمده که کم‌تر مورد عمل قرار می‌گیرد. ما این نکات را در کتابی دیگر توضیح داده‌ایم. باید توجه داشت که طبیعت آگاه، هر عیب و گناهی که به دیگران نسبت داده می‌شود را بر فرد گوینده وارد می‌آورد.

۲۰- ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ، وَأَنَّ اللَّهَ رَوْؤُفٌ رَحِيمٌ﴾.

خوب نیست؛ زیرا با ﴿وَلَوْلَا﴾ آمده است و نیز جواب شرط مذکور نیست.

۲۱- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا، لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ، وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ، وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا، وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ، وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾.

خوب نیست.

۲۲- ﴿وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَلِيَعْفُوا وَلِيَصْفَحُوا، أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ، وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾.

بد است. کاری شلوغ و مختلف است. همراه با تحذیر می‌باشد و کاری فرسایشی و خسته‌کننده است. با افرادی ضعیف هم‌چون مساکین و مهاجران در ارتباط است.

۲۳ - ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾.

بسیار بد است. در هر موردی که لعن و نفرین آمده باشد، کار به بن بست می رسد و به نکبت گرفتار می شود و خواهان در انجام آن عاجز و درمانده می گردد.

۲۴ - ﴿يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾.

خوب نیست. کاری شلوغ است.

۲۵ - ﴿يَوْمَئِذٍ يُوفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ، وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ﴾.

خوبی آن محدود، اندک، زودگذر و بسته است و باید آن را به سرعت دنبال کرد وگرنه نتیجه نمی دهد.

۲۶ - ﴿الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ، وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ، وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ، وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ، أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ، لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾.

کار مورد نظر خوب است ولی منحصر به خواهان است و برای دیگران فایده ای ندارد. حتی برای خواهان نیز امری منحصر است، برای نمونه، می خواهد شغلی بیابد، اما چنین نیست که هر شغل مناسبی برای وی یافت شود و تنها یک شغل است که برای وی هست و او مجبور به برگزیدن آن می باشد.

۲۷ - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا، لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا، ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ، لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾.

بسیار خوب اما محدود و مقید است؛ چرا که مخاطب آن اهل ایمان است. کاری گوارا، شیرین و هموار است.

۲۸ - ﴿فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ، وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا، هُوَ أَزْكَى لَكُمْ، وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾.

خیلی خوب است.

﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾: زبان تهدید است، بنابراین باید همراه با دقت و اهتمام باشد.

۲۹- ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ، وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ﴾.

خوب است ولی کاری مقید و محدود است و باید آن را با دقت و احتیاط انجام داد.

۳۰- ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ، ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ، إِنْ اللَّهُ حَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾.

بسیار خوب اما محدود و همراه با تحذیر است.

﴿يَصْنَعُونَ﴾: باید در این ساخته و کردار از فریب و حيله و غل و غش دوری جست.

۳۱- ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ، وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ، وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا، وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ، وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِزْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ، وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ، وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ، لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾.

کاری بلند، سنگین، سخت، شلوغ، متفاوت و قابل تبدیل و تبدل و پیچیده است اما خوب و دارای محدودیت‌هایی است.

۳۲- ﴿وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ، وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ، إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ، وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾.

عالی است. کاری وسیع و گسترده است که خالی از مشکل نمی‌باشد.

۳۳ - ﴿وَلَيْسَتَعْفِيفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ، وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ، فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا، وَأَتَوْهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ، وَلَا تَكْرَهُوا فَتْيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا، لَتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، وَمَنْ يُكْرِهَنَّ، فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾.

خیلی خوب است. گشایش، وسعت، نعمت و راحتی در آن است. دقت و احتیاط نیز باید داشته باشد.

۳۴ - ﴿وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ، وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ، وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ﴾.

صدر و ذیل آن عالی و آیه‌ای کوتاه است.

۳۵ - ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ، الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ، الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ، يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ، لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ، يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ، وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ، نُورٌ عَلَى نُورٍ، يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ، وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ، وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾.

خیلی عالی است. از آیات ناب در ذکر است که استفاده‌ی از آن در شبانه‌روز سفارش می‌شود. کاری پربار، مستمر، مولد و شفاف است و ترک آن نیز جایز نیست.

۳۶ - ﴿فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ، وَيُذَكَرَ فِيهَا اسْمُهُ، يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ﴾.

عالی، کوتاه و قدسی است. کار مورد نظر امری معنوی، خیر، فرهنگی و علمی است.

۳۷ - ﴿رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ﴾.

خیلی خوب اما سنگین و سخت است و ناگوارایی‌ها و مخاطراتی

ناگهانی دارد که باید برای مصون ماندن از آسیب‌های آن، دقت و احتیاط را داشت. برای نمونه، در صورتی که کار مورد نظر ازدواج باشد ممکن است فرزندی بیمار و معلول بیابد یا طلاق و جدایی پایان همراهی آنان باشد. براین اساس، صاحب استخاره ممکن است به اعتبار ذیل آیه، آن را برای فردی بد بداند.

۳۸- ﴿لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا، وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ، وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾.

بسیار خوب است.

﴿لِيَجْزِيَهُمُ﴾: شروع کار با زحمت همراه است.

۳۹- ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ، يَحْسَبُهُ الظَّمَانُ مَاءً، حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا، وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ، فَوْقَهُ حِسَابُهُ، وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾.

خیلی خطرناک و بد است و نتیجه‌ای نیز ندارد. تهدیدی بازدارنده و شدید در آن است: ﴿وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾.

۴۰- ﴿أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرِ لُجِّيٍّ، يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ، مِّن فَوْقِهِ سَحَابٌ، ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ، إِذَا أَخْرَجَ يَدُهُ لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا، وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ﴾.

خیلی بد است و بدی‌های آن یکی پس از دیگری بر خواهان وارد می‌شود: ﴿مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ﴾. کاری سنگین و خطرناک است.

فراز: ﴿وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ﴾ از طلسمات است.

۴۱- ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَالطَّيْرُ صَافَاتٍ، كُلُّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ، وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾.

در آن تحذیر است. کاری سنگین و سخت اما خوب است. باید آن را با اهتمام و دقت پی‌گیر بود.

۴۲- ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾.

عالی و بلند است. از آیات ذکر است و برای رفع وسواس، ریا، شرک و غرور مفید است.

۴۳- ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا، ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ، ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا، فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ، وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ، فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ، وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ، يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ﴾.

خیلی خوب ولی بلند، مهم، سنگین و خطرناک است و باید با اهتمام و دقت پی گیر آن بود.

۴۴- ﴿يَقْلَبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾.

عالی است.

۴۵- ﴿وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ، فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ، إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾.

خیلی خوب است.

۴۶- ﴿لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ، وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾.

خوب است ولی باید آن را با احتیاط، اهتمام و دقت انجام داد.

۴۷- ﴿وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ، وَأَطَعْنَا، ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ، وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾.

بسیار بد است.

۴۸- ﴿وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ، إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ﴾.

خیلی بد است. اعراض از حکم، چپاول، زیان و خسارت در آن

پیشامد می کند.

۴۹- ﴿وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ﴾.

خوب نیست. امری معلق است.

۵۰- ﴿أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ، أَمْ اذْتَابُوا، أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ، بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾.

بسیار بد است. پر مخاطره، پر توهم، پر تحیّر و پر از اضطراب است و ستم و ظلم آشکار است.

۵۱- ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا، وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾.

خیلی خوب است. چندین تأکید قوت کار را می‌رساند و پایان آن نیز هموار و روان است و هیچ خشونت، تندی و سختی در آن نیست: ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾.

۵۲- ﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقْهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾.

عالی است. موفقیت آن تضمینی است.

۵۳- ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُقْسِمُوا طَاعَةَ مَعْرُوفَةٍ، إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾.

خوب است.

﴿وَأَقْسَمُوا﴾: کار را محکم می‌کند ولی زحمت فراوان آن را نیز

می‌رساند.

﴿جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾: کار مشکلی است.

﴿طَاعَةَ مَعْرُوفَةٍ﴾: کاری سالم و دارای روندی طبیعی و انجام شدنی

است.

۵۴- ﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ، وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ، فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ، وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ، وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا، وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾.

خوب است ولی در پایان آن باید اهتمام و جدیت داشت؛ چرا که

سخت و سنگین است.

﴿أَطِيعُوا﴾: کار انجام‌پذیر ولی سخت و سنگین است.

۵۵ - ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ، لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ، كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ، وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ، الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ، وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا، يَعْبُدُونَنِي، لَا يَشْرِكُونَ بِي شَيْئًا، وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾.

آیه‌ای بلند و طولانی است که از مخاطرات کار حکایت دارد. تشدید و تضاعف آن فراوان است که ثقل و سنگینی کار و زحمت زیاد آن را می‌رساند. در پایان نیز لسانی نامهربان می‌گیرد و ناملایماتی در این کار وجود دارد. انجام آن خوب نیست، وعده‌ای است که از عهده‌ی خواهان بر نمی‌آید. صاحب استخاره گاه به اعتبار صدر آیه، آن را برای فردی مناسب می‌داند.

۵۶ - ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَآتُوا الزَّكَاةَ، وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ، لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾.

خیلی خوب است. کوتاه، روان و هموار است. البته سختی و سنگینی را دارد.

۵۷ - ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ، وَمَا لَهُمُ النَّارُ، وَلِبَئْسَ الْمَصِيرُ﴾.

بد است. آیه‌ای کوتاه است که از پیشامد بلایی همانند تصادف، آتش سوزی و مرگ خبر می‌دهد.

۵۸ - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا، لَيَسْتَأْذِنُكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ، وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ، وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ الظَّهِيرَةِ، وَمِن بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ، ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ، لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ، كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ، وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾.

خوب است. کاری شلوغ، بلند، سخت و سنگین است که نوسان و فراز و نشیبی فراوان دارد و همواره به سختی و آسانی می‌گراید. گشایش

و آسایش نیز با آن همراه است. نیاز به مهندسی دقیق دارد؛ زیرا پیچیده است و در اجرای آن نیز باید دقت کافی را داشت.

۵۹- ﴿وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ، كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ، وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾.

آسایش را در پی دارد. خیلی خوب است.

۶۰- ﴿وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا، فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ، وَأَنْ يَسْتَغْفِنَ خَيْرٌ لَهُنَّ، وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾.

خیلی خوب، سبک و راحت است.

۶۱- ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ، وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ، وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ، وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالَكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ، لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا، فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَاسْلُمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِنْ عِنْدِ اللَّهِ، مُبَارَكَةً طَيِّبَةً، كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ، لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾.

آیه‌ای بلند و طولانی است. کاری پیچیده و سنگین است. کاری است که با آشنایان و فامیل خواهان در ارتباط است و خواهان از این بابت با مشکلاتی مواجه می‌شود. خوب است.

۶۲- ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوهُ، إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأُذِنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ، وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ، إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾.

خوب است ولی با توجه به تکرار ماده‌ی «اذن» گرفتاری و زحمت دارد و کاری سخت است.

۶۳ - ﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا، قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا، فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ، أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾.

خیلی بد است. سبب بلا و ناراحتی می‌گردد.

۶۴ - ﴿أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ، وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ، فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا، وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾.

هر گونه سرمایه‌گذاری در این کار نه تنها سودآور نیست، بلکه سبب تزییع آن می‌شود. کاری خوب و گوارا نیست.

سورهی فرقان

۱ - ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ؛ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾.

بسیار خوب است. کاری هموار است که هیچ تبدیل، به هم‌ریزی، درگیری و اختلافی ندارد.

۲ - ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ، وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾.

خیلی خوب است. شراکت و تعاونی در این کار نیست و امری خاص و شخصی است که تنها برای خواهان نتیجه می‌دهد.

۳ - ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا، وَهُمْ يُخْلَقُونَ، وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا، وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا﴾.

بسیار بد است. سبب گرفتاری به شریک یا همسایه یا همسر یا مسؤولی بدکردار می‌شود که وی از دست او امکان‌رهایی ندارد.

۴ - ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا: إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكُ افْتَرَاهُ، وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ، فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا﴾.

خیلی بد است. سبب ستمگری و ظلم می‌شود.

۵ - ﴿وَقَالُوا أَأَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا، فَهِيَ تُمَلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾.

خیلی بد است. تهمت، گرفتاری و درگیری را در پی دارد.

۶- ﴿قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾.

خوب است. زحمت و مشکلاتی نیز دارد

۷- ﴿وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا﴾.

خوب نیست. همراه با مشکلات و بدون نتیجه است.

۸- ﴿أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنْزٌ، أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا، وَقَالَ الظَّالِمُونَ: إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا﴾.

خوب نیست.

۹- ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ، فَضَلُّوا، فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا﴾.

خوب نیست. چالش، درگیری و اختلافی که در کار پیش می آید مانع از انجام آن است.

۱۰- ﴿تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ، جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ، وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا﴾.

خیلی خوب است.

۱۱- ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ، وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا﴾.

بسیار بد است. کاری دردناک است که مصایبی مانند شکست، تصادف و مرگ و میر را با خود دارد.

۱۲- ﴿إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيظًا وَزَفِيرًا﴾.

خیلی بد است. بی پناهی، گرفتاری و بیچارگی با آن است.

۱۳- ﴿وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّبِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا﴾.

بسیار بد است.

۱۴- ﴿لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا، وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا﴾.

بد است.

۱۵ - ﴿قُلْ أَذَلِكُمْ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ، كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا﴾.

خیلی خوب است. کاری است که زحمت و عمل صالح را می‌طلبد.
۱۶ - ﴿لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ، كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا﴾.

بسیار خوب است. از کارهای اعطایی است که زحمتی ندارد. آیه‌ای کوتاه و با جمله‌ی اسمیه است. نتیجه‌بخش بودن آن ضمانت دارد.
۱۷ - ﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ، فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ، أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ﴾.
خیلی بد است.

۱۸ - ﴿قَالُوا: سُبْحَانَكَ، مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ، وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَأَبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ، وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا﴾.

خیلی بد و جبران‌ناپذیر است. با آن که خیری در آن است اما غفلت و گمراهی می‌آورد. هم خود گمراه می‌شود و هم دیگران را به گمراهی می‌کشانند. برای نمونه، چنان‌چه بخواهد عالمی دینی گردد، خوب نیست یا در صورتی که بخواهد خودرویی فراهم آورد، با آن تصادف می‌کند و هم به خود و هم به دیگری آسیب می‌رساند.

۱۹ - ﴿فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ، فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا، وَمَنْ يظَلْمْ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا﴾.

بد است. تکذیب، ناراحتی، اجبار و بی‌ارادگی در آن است و کار به نتیجه نمی‌رسد.

۲۰ - ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ، وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ، وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً، أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا﴾.

خیلی خوب است. کاری الزامی است که باید انجام شود و نتیجه‌بخش نیز هست.

﴿وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا﴾: کار دارای معیار و مطابق با استاندارد است.

۲۱ - ﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا: لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةَ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ، وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا﴾.

خوب نیست. خواهان به استکبار، ماجراجویی و درگیری مبتلا می شود.

۲۲ - ﴿يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ، وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَحْجُورًا﴾.

خوب نیست. کار به یأس کشیده می شود و نتیجه ای از آن به دست نمی آید.

۲۳ - ﴿وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ، فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾.

بسیار بد است و به شکست می انجامد.

۲۴ - ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا﴾.

خیلی خوب، شیرین و کوتاه است.

۲۵ - ﴿وَيَوْمَ تَشْقُقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ، وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا﴾.

مشقت، پریشانی، مکافات و چالش در آن است. بد است.

۲۶ - ﴿الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ، وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا﴾.

بسیار بد و وحشتناک است.

۲۷ - ﴿وَيَوْمَ يَعِضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا﴾.

پشیمانی می آورد. بد است.

۲۸ - ﴿يَا وَيْلَتَى، لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا﴾.

خیلی بد است. کاری جبران ناپذیر است و پشیمانی خواهان سودی ندارد.

۲۹ - ﴿لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي، وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا﴾.

بسیار بد است. خدعه، فریب، نیرنگ و غفلت در آن است.

۳۰- ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ: يَا رَبِّ، إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾.

خیلی بد است. مردم آزاری و ظلم در آن است و خواهان آزرده خاطر می‌گردد. کاری است که خیرات را از خواهان باز می‌دارد و او را مهجور می‌سازد.

۳۱- ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ، وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا﴾.

سبب بیچارگی و خبثت خواهان می‌شود.

۳۲- ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً، كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ، وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا﴾.

با آن که شروع مشکلی دارد، خیلی خوب است و در پایان آن، کار هموار می‌گردد.

۳۳- ﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ، وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا﴾.

خیلی خوب است. شروع آن دارای مشکلاتی است: ﴿و﴾، ﴿لَا﴾.

۳۴- ﴿الَّذِينَ يُحْشِرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ، أُولَٰئِكَ شَرُّ مَكَانًا، وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾.

کاری خطرناک است. مرگ، کفر و حرمان است که خواهان را تهدید می‌کند. بسیار بد است.

۳۵- ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ، وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا﴾.

خیلی خوب است. کار محکم و قوی پیش می‌رود. ﴿وَلَقَدْ﴾ استحکام و تأکید بر انجام کار است. دیگر واژه‌های آن نیز مثبت است.

۳۶- ﴿فَقُلْنَا: اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا، فَدَمَّرْنَاَهُمْ تَدْمِيرًا﴾.

خوب است. درگیری، گرفتاری و مشکلاتی در این کار وجود دارد اما به اعتبار: ﴿اذْهَبَا﴾ امری لازم است و باید بر آن اقدام نمود که موفقیت‌آمیز می‌باشد.

۳۷- ﴿وَقَوْمٌ نُّوحٌ لَمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ، وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً، وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا﴾.

بسیار خطرناک است. بلایایی هم چون شکست، تصادف، آتش سوزی، سگته و بیماری‌های سخت با آن پیشامد می‌کند.

۳۸- ﴿وَعَادًا، وَثَمُودَ، وَأَصْحَابَ الرَّسِّ، وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا﴾.

خیلی بد است. هر گونه سرمایه‌گذاری بر آن، نه تنها سودی ندارد، بلکه سبب زیان و ضرر می‌شود.

۳۹- ﴿وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ، وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا﴾.

قتل و جنایت با آن همراه است. بسیار بد است.

۴۰- ﴿وَلَقَدْ آتَوْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمِطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ، أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرُونَهَا، بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا﴾.

خیلی بد است.

۴۱- ﴿وَإِذَا رَأَوْكَ إِِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوعًا، أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رُسُلًا﴾.

به استکبار و تحقیر دیگران آلوده می‌شود. بد است.

۴۲- ﴿إِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا، لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا، وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرُونَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾.

بسیار بد است. سبب گمراهی، ضلالت، استکبار و غرور می‌گردد.

۴۳- ﴿أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ، أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا﴾.

چنان بدی آن فراوان است که ترک آن لازم است. سخن خواهان خریداری ندارد و گوش شنوایی برای آن نیست. ظاهرنمایی و فریب نیز در آن پیشامد می‌کند.

۴۴- ﴿أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ، إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ، بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾.

کاری دلهره‌آور است که ظاهری خوب دارد. بسیار بد است. با افرادی نادان طرف می‌شود.

۴۵- ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ، وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا، ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا﴾.

خیلی خوب است. البته مشکلاتی در آن وجود دارد. کاری است که با آرامی و در آرامش انجام می‌شود و به خوبی نیز نتیجه می‌دهد.

۴۶- ﴿ثُمَّ قَبْضُنَا إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا﴾.

بسیار خوب است. کاری طبیعی است.

﴿قَبْضًا يَسِيرًا﴾: چیزی از آن از دست نمی‌رود و به نرمی قابل کنترل

است.

۴۷- ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا، وَالنَّوْمَ سُبَاتًا، وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا﴾.

عالی است کاری است مرتب، منظم و روان.

۴۸- ﴿وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ، وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ

مَاءً طَهُورًا﴾.

عالی است. خیرات و برکات فراوانی دارد.

۴۹- ﴿لِنُحْيِيَ بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا، وَنُنْفِئَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا﴾.

عالی است.

۵۰- ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيهِمْ لِيَذَّكَّرُوا، فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا﴾.

به کفران، زیاده‌روی و عافیت مبتلا می‌گردد، اما کاری خوب است و

باید در این زمینه دقت و احتیاط را داشته باشد تا به عوارض سوء آن

دچار نشود.

۵۱- ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا﴾.

خیلی خوب است. کاری روشن، باز، هموار و آگاهانه است.

۵۲- ﴿فَلَا تَطْعِ الْكَافِرِينَ، وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا﴾.

خوب نیست. درگیری، کبر و نخوت با آن همراه است.

﴿وَجَاهِدْهُمْ﴾: درگیری آن فراوان است.

۵۳- ﴿وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ، هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ، وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ، وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخاً وَحِجْراً مَحْجُوراً﴾.

عالی است. تمامی واژه‌های آن مثبت است. آرام، سنگین، متین و مستمر است و اختلاف و اختلاطی در آن پیش نمی‌آید.

﴿هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ، وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ﴾: کار دارای قاعده و برنامه است و هیچ‌گونه اختلاط و اختلافی در آن رخ نمی‌نماید.

۵۴- ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَراً، فَجَعَلَهُ نَسَباً وَصِهْراً، وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيراً﴾.

بسیار خوب است و نباید آن را ترک کرد.

﴿خَلَقَ﴾: پرزحمت و سنگین است.

﴿نَسَباً﴾ بهره‌های معنوی در آن هست.

﴿وَصِهْراً﴾: خیر و سود دنیوی با آن است.

﴿وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيراً﴾: ضمانت انجام کار است و نباید آن را ترک کرد.

۵۵- ﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ، وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهيراً﴾.

خیلی بد است. کاری بدون منفعت، بی‌خاصیت، مضر و زیان‌بار است.

۵۶- ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّراً وَنَذِيراً﴾.

بسیار خوب ولی سنگین است؛ زیرا حصر دارد.

﴿مُبَشِّراً وَنَذِيراً﴾: هم شیرینی در این کار است و هم تلخی و مرارت و

چندان فراز و نشیب آن قابل پیش‌بینی نیست. نگارنده به یاد دارد در

نوجوانی که برای تحصیل علوم دینی عازم نجف بود، در میان راه

دستگیر گردید و از رفتن وی جلوگیری کردند، بنده برای ادامه تحصیل در

قم استخاره گرفتم و این آیه‌ی شریفه آمد.

۵۷- ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَيَّ رَبَّهُ سَبِيلًا﴾.

تنها خیر اخروی در آن است و هیچ بهره‌ی دنیوی ندارد. کاری سنگین اما خوب است.

۵۸- ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ، وَكَفَى بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ

خَبِيرًا﴾.

عالی است. کاری بلند است و باید آن را با توکل پیش برد و گرنه کار از دست می‌رود و باید در آن دقت و احتیاط داشت: ﴿وَكَفَى بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ

خَبِيرًا﴾.

۵۹- ﴿الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ، ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى

الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ، فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا﴾.

خیلی خوب، سنگین، بلند، محکم و پر در دسر است.

﴿الرَّحْمَنُ﴾: کاری محکم است.

﴿فَاسْأَلْ﴾: در دسر و گرفتاری دارد.

۶۰- ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ: اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ، قَالُوا: وَمَا الرَّحْمَنُ، أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا،

وَزَادَهُمْ نُفُورًا﴾.

بسیار بد است. همراه با استکبار، غرور، به هم‌ریزی و پایان آن نیز

شکست و نابودی است.

۶۱- ﴿تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا، وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا، وَقَمَرًا

مُنِيرًا﴾.

عالی، مبارک و شیرین است.

﴿تَبَارَكَ﴾: از بزرگ‌ترین اسمای خداوند است که شیرینی به هر کاری

می‌دهد. برای نمونه، چنانچه کار مورد نظر کاسبی و تجارت باشد، کار

وی رونق می‌گیرد. در صورتی که برای ازدواج باشد، نور است و فرزندان

زیبا و همسری فیروزه‌گون می‌یابد که شیرینی کلام در وجود او ریخته

شده است.

۶۲- ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا﴾.

خوب و مناسب ولی پر زحمت است.

﴿وَهُوَ﴾: چون با اسم «هو» شروع شده، کار به گونه‌ای از دست می‌رود و به کنترل در آوردن آن زحمت و تلاش فراوانی می‌برد.
 ﴿شُكُورًا﴾: کاری است که زحمت و تلاش را می‌طلبد.

۶۳- ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا، وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾.

خیلی خوب است.

۶۴- ﴿وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا﴾.

بسیار خوب است. خیر و موهبتی باطنی مانند مربی و استادی معنوی نصیب خواهان می‌شود.

۶۵- ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا، اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ، إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾.
 گرفتاری و ناراحتی با آن است ولی نتیجه‌ای خوب دارد: ﴿اصْرِفْ عَنَّا﴾.

۶۶- ﴿إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾.

خیلی بد است.

۶۷- ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا، وَلَمْ يَقْتُرُوا، وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾.

خوب است. البته باید میزان کار دست وی باشد و آن را با برنامه انجام دهد. تنظیم حد اعتدال آن سنگین است.

۶۸- ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ، وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَلَا يَزْنُونَ، وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾.

خیلی خوب است. باید آن را با احتیاط پیش برد و گرنه از خطرات آن مصون نمی‌ماند.

۶۹- ﴿يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا﴾.

خیلی بد است. بیچارگی و حرمان را سبب می‌شود.

۷۰- ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا، فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ، وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾.

خوب، پرمشکل، سخت و سنگین است و مشکلات آن قابل رفع است.

۷۱- ﴿وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا﴾.

خوب است. سعی و تلاش را لازم دارد و به لحاظ: ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ سنگین است.

۷۲- ﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ، وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا﴾.

خوب است. کاری فرسایشی است که گرفتاری می‌آورد.

۷۳- ﴿وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخْرُوْا عَلَيْهَا سُومًا وَعُمِينَاتًا﴾.

بسیار خوب است. مشکلات، کاستی‌ها و تهافت‌هایی دارد که باید آن را با اهتمام و دقت انجام داد.

۷۴- ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ: رَبَّنَا، هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ، وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾.

عالی است. کاری بخششی و اعطایی است که نورچشمی می‌آورد.

۷۵- ﴿أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا، وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا﴾.

عالی است. پایانی خوش و بدون زحمت دارد.

۷۶- ﴿خَالِدِينَ فِيهَا، حَسَنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾.

خیلی خوب است.

۷۷- ﴿قُلْ مَا يَعْزُبُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ، فَقَدْ كَذَّبْتُمْ، فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا﴾.

خیلی خطرناک و پراز گرفتاری است و عوارض شومی را به دنبال می‌آورد. باید آن را ترک کرد.

سوره‌ی شعراء

۱- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ، طسم ﴿﴾.

۲- تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿﴾.

هر دو آیه‌ی مبارکه یک استخاره را شکل می‌بخشد. بسیار خوب است. کاری مهم، پیچیده و سنگین است که باید بر اساس قاعده و قانون خود انجام گیرد. ثبات و روشنی دارد.

۳- لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿﴾.

خوب نیست. به اعتبار: ﴿لَعَلَّكَ﴾ و ﴿أَلَّا﴾ در دسر و زحمت دارد.

۴- إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةٌ، فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ﴿﴾.

خیلی بد است. به بلا و مکافات دچار می‌شود.

۵- وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمٰنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ﴿﴾.

بد است. در کار تنها می‌ماند و کسی مددکار او نیست.

۶- فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءٌ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿﴾.

بد است. سبب حرمان می‌شود.

۷- أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿﴾.

عالی است. رشد و شکوفایی فراوان را با خود دارد و کاری آسان،

هموار و بدون دردسر و گرفتاری است.

۸- إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿﴾.

این کار نتیجه‌ای ندارد و تنها خواهان را به زحمت می‌اندازد. بد است.

۹- ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾.

خوب و پرخیر است.

۱۰- ﴿وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ أَنْتَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾.

با افرادی ظالم و ستم‌گر مواجه می‌شود. بد است.

۱۱- ﴿قَوْمٌ فِرْعَوْنَ أَلا يَتَّقُونَ﴾.

بد است. با کسانی مواجه می‌شود که رعایت حدود، قوانین و آداب را

ندارند.

۱۲- ﴿قَالَ رَبِّ، إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾.

زحمتی بدون نتیجه است. خوب نیست.

۱۳- ﴿وَيَضِيقُ صَدْرِي، وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي، فَأَرْسَلْ إِلَىٰ هَارُونَ﴾.

گرفتاری و مشکلات دارد. خوب نیست.

۱۴- ﴿وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ، فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ﴾.

خوب نیست.

۱۵- ﴿قَالَ: كَلَّا، فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا، إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ﴾.

خوب است و انجام می‌شود ولی همراه با مشکلات و سختی است.

۱۶- ﴿فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ، فَقُولَا: إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾.

ناهنجاری‌هایی دارد. در این کار مددکاری می‌یابد و شراکت و رفاقت

آن بهتر از تنهایی است. خوب است.

۱۷- ﴿أَنْ أَرْسَلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾.

بسیار خوب است.

۱۸- ﴿قَالَ أَلَمْ نُزِبْكَ فِينَا وَلِيدًا، وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ﴾.

خوب است ولی باطنی ندارد و گسترشی نمی‌یابد. کاری محدود و

بسته است که ظاهر نیکویی دارد.

﴿أَلَمْ نُزِبْكَ﴾: امکانات و خیرات کار فراوان است.

﴿وَلَبِثْتَ فِينَا﴾: کاری محدود، آرام و نرم است.

۱۹- ﴿وَفَعَلْتَ فَعَلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ، وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾.

کاری خطرناک است و به هیچ وجه از آن خیر و نتیجه‌ای به دست نمی‌آید و کفران و حرمان نیز خواهان را تهدید می‌کند.

۲۰- ﴿قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا، وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ﴾.

زیان و ضرر به خواهان وارد می‌شود.

۲۱- ﴿فَفَرَزْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ، فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا، وَجَعَلَنِي مِنَ

الْمُرْسَلِينَ﴾.

یک آیه‌ی استخاره است و در میان آیات استخاره منحصر است؛ زیرا هم مشکلات دارد و هم عطایایی بابرکت در آن است. کاری پرمشکل و دلهره‌آور است اما پایان آن همراه با خیرات و برکاتی اعطایی و بخششی است.

﴿فَفَرَزْتُ﴾: مشکلات کار چنان زیاد است که نمی‌تواند بر روی آن

ثبات داشته باشد.

۲۲- ﴿وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾.

خوب نیست. منت، تحقیر و گرفتاری را پیش می‌آورد.

۲۳- ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ: وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾.

خوب نیست. سؤال در آن است. کاری بدون نتیجه است.

۲۴- ﴿قَالَ: رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا، إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾.

بسیار خوب است ولی باید آن را با احتیاط و دقت پیش برد: ﴿إِنْ كُنْتُمْ

مُوقِنِينَ﴾.

۲۵- ﴿قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ: أَلَا تَسْتَمِعُونَ﴾.

هیچ نتیجه‌ای از آن به دست نمی‌آید. خوب نیست.

۲۶- ﴿قَالَ: رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ﴾.

خیلی خوب است.

۲۷- ﴿قَالَ: إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ﴾.

خوب نیست. کاری بی نتیجه است که گرفتاری های پیچیده ای دارد.

۲۸- ﴿قَالَ: رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا، إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾.

خیلی خوب است. کاری گسترده است که باید آن را با احتیاط پیش

برد وگرنه دچار مشکل می شود.

۲۹- ﴿قَالَ: لَئِنْ اتَّخَذْتَ إِلَهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ﴾.

خوب نیست.

۳۰- ﴿قَالَ: أَوْلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ﴾.

خوب است.

۳۱- ﴿قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾.

خوب است.

۳۲- ﴿فَأَلْقَى عَصَاهُ، فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ﴾.

خوب است. کاری است که زود به نتیجه می رسد. قوت و قدرت

می آورد.

۳۳- ﴿وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ﴾.

بسیار خوب است. کاری است که شکوه ظاهری دارد و سبب اقتدار

می گردد. مشکلی نیز در روند انجام آن رخ نمی نماید.

۳۴- ﴿قَالَ لِلْمَلَآئِكَةِ حَوْلَهُ: إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ﴾.

خوب نیست. خواهان مورد انکار قرار می گیرد.

۳۵- ﴿يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ، فَمَاذَا تَأْمُرُونَ﴾.

خوب نیست. اختلاف پیش می آید و در معرض اتهام و محاکمه قرار

می گیرد.

۳۶- ﴿قَالُوا: أَرْجِهْ وَأَخَاهُ، وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾.

نتیجه ای با آن نیست. خوب نیست.

۳۷- ﴿يَا تُوكُ بِكُلِّ سَحَارٍ عَلِيمٍ﴾.

خوب نیست. کاری پیچیده است.

۳۸- ﴿فَجَمَعَ السَّحَرَةَ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ﴾.

خوب نیست. روند پیچیده‌ی کار سبب سرگردانی خواهان می‌شود.

۳۹- ﴿وَقِيلَ لِلنَّاسِ: هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ﴾.

خدعه و فریب در آن پیش می‌آید. معلوم نیست با چه کسی مواجه می‌شود. خوب نیست.

۴۰- ﴿لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ، إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ﴾.

خوب نیست. کاری پیچیده است.

۴۱- ﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّا لَنَا أَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾.

بد است. کاری پیچیده و نامناسب است. به مزدوری دچار می‌شود.

۴۲- ﴿قَالَ: نَعَمْ، وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقْرَبِينَ﴾.

به گناهان آلوده می‌گردد و نتیجه‌ای نیز ندارد. باید توجه داشت سخن فرعون وعده‌ای بیش نیست و امری محقق نمی‌باشد.

۴۳- ﴿قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْفُونَ﴾.

خوب اما دلهره آور و استرس‌زاست.

۴۴- ﴿فَالْتَقُوا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ، وَقَالُوا: بَعْزَةَ فِرْعَوْنَ، إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ﴾.

خوب نیست. معلوم نیست با چه کسی مواجه است.

۴۵- ﴿فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ، فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾.

خیلی خوب است اما کار با گرفتاری و بند و بست همراه است. بسیار سخت و سنگین می‌باشد و مشکلات آن فراوان است.

۴۶- ﴿فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ﴾.

خوب است. قوت و قدرت را در پی دارد.

۴۷- ﴿قَالُوا: آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾.

عالی است و اقتدار را در پی دارد.

۴۸ - ﴿رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾.

عالی است.

۴۹ - ﴿قَالَ: آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ، إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ، فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ، وَلَا أَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾.

خوب نیست. درگیری و نزاع پیش می‌آید.

۵۰ - ﴿قَالُوا: لَا ضَيْرَ، إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾.

شروع این کار خوب نیست ولی پایان نیکویی دارد.

۵۱ - ﴿إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا، أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾.

کاری همراه با گرفتاری و سختی است ولی پایان آن خوب است.

﴿أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾: نخست بودن بر سختی کار دلالت دارد.

۵۲ - ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ: أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي، إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ﴾.

خوب است ولی خیلی سخت و سنگین است و مشکلات و گرفتاری

فراوانی دارد؛ چرا که وحی، موسی و همراهی با مردم در آن است.

۵۳ - ﴿فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾.

خوب نیست. سعایت در آن است و کاری شلوغ می‌باشد.

۵۴ - ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشُرَدِمَةٌ قَلِيلُونَ﴾.

خوب نیست. تحقیر خواهان را به دنبال دارد.

۵۵ - ﴿وَأَنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ﴾.

خوب نیست. درگیری و اضطراب را موجب می‌شود.

۵۶ - ﴿وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ﴾.

خیلی بد است. دشمن تراشی و کینه در آن پیش می‌آید.

۵۷ - ﴿فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾.

بد است. پرزحمت و همراه با درگیری است.

۵۸- ﴿وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾.

خوب است. جابجایی و گرفتاری نیز دارد.

۵۹- ﴿كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾.

خوب است. خالی از گرفتاری و مشکلات نیست.

﴿بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾: گرفتاری در آن است.

۶۰- ﴿فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ﴾.

خوب نیست. کاری است ترسزا و دلهره آور.

۶۱- ﴿فَلَمَّا تَرَأَى الْجَمْعَانَ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى: إِنَّا لَمُدْرِكُونَ﴾.

خوب نیست. تقابل و دلهره را بر خواهان تحمیل می کند.

۶۲- ﴿قَالَ: كَلَّا، إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ﴾.

بد نیست. اضطرابزا و دلهره آور است ولی باطن خوبی دارد.

۶۳- ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى: أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ، فَاِنْفَلَقْ، فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ

كَالطُّودِ الْعَظِيمِ﴾.

برای کارهای کلان خوب است. باید پی در پی پی گیر آن باشد، از این

رو سخت و طولانی است. به ماجراجویی می ماند اما موفقیت آمیز است.

برای کارهای سیاسی و اقتصادی خیلی خوب و مناسب است ولی برای

کارهایی مانند ازدواج، طلاق و مرافعات خانوادگی خوب نیست؛ چراکه

محیط خانواده جای ماجراجویی نیست.

۶۴- ﴿وَأَزَلْفُنَا تَمَّ الْآخِرِينَ﴾.

خوب نیست.

۶۵- ﴿وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ﴾.

خوب است. در شروع آن با مشکلاتی مواجه می شود.

۶۶- ﴿ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ﴾.

بسیار بد است.

۶۷- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾.

خوب نیست. نباید فریب ظاهر پرشکوه آن را خورد که نتیجه‌ای را در بر ندارد.

﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾: نتیجه‌ای در این کار نیست.

۶۸- ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾.

خوب است. ظاهری دنیوی ندارد اما معنویت زاست.

۶۹- ﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ﴾.

کاری فرسایشی است که به نتیجه نمی‌رسد. خوب نیست.

۷۰- ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ: مَا تَعْبُدُونَ﴾.

خوب نیست.

۷۱- ﴿قَالُوا: نَعْبُدُ أَصْنَامًا، فَنَظَّلُ لَهَا عَاكِفِينَ﴾.

خیلی بد است. کاری دنیوی با ظاهری فریبنده است که فرجام آن حرمان و آلودگی است. برای نمونه، سرمایه‌دار می‌گردد، اما فرزندان وی به سبب همین سرمایه به عافیت و گناه کشیده می‌شوند.

۷۲- ﴿قَالَ: هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ﴾.

کاری بدون خاصیت است که سود و ضرری ندارد.

۷۳- ﴿أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ﴾.

خوب نیست. خاصیت و اثری برای آن نیست.

۷۴- ﴿قَالُوا: بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾.

کار خوبی نیست. فرسایشی است.

۷۵- ﴿قَالَ: أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ﴾.

خوب نیست.

۷۶- ﴿أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ﴾.

کاری است ظاهری و دنیایی که خاصیتی برای آن نیست. خوب نیست.

۷۷- ﴿فَانهُمْ عَدُوًّا لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾.

با دردرسرو و سختی شروع می‌شود ولی پایان آن خوب است.

۷۸- ﴿الَّذِي خَلَقَنِي، فَهُوَ يَهْدِينِ﴾.

عالی و گسترده است.

۷۹- ﴿وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ﴾.

عالی است.

۸۰- ﴿وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ﴾.

مشکلات کار مورد نظر برطرف می‌شود. عالی است.

۸۱- ﴿وَالَّذِي يُمَيِّتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ﴾.

مشکلات آن قابل رفع است. خوب است.

۸۲- ﴿وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ﴾.

خوب است. کاری پرگروه و مشکل‌دار است.

۸۳- ﴿رَبِّ، هَبْ لِي حُكْمًا، وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾.

کاری است که خیرات و برکات اعطایی و موهوبی دارد. عالی است.

۸۴- ﴿وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ﴾.

بسیار خوب است.

۸۵- ﴿وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ﴾.

خیلی خوب است. نعمتی که وی برای آن زحمتی نکشیده به وی

می‌رسد.

۸۶- ﴿وَاعْفِرْ لِأَبِي، إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ﴾.

خوب نیست. سبب گرفتاری می‌شود.

۸۷- ﴿وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾.

خیلی بد است.

۸۸- ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾.

خوب نیست. پر زحمت و بدون سود و نتیجه است.

۸۹- ﴿إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾.

باید در این کار احتیاط داشت. خیلی خوب است.

۹۰- ﴿وَأَزَلَّتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾.

عالی است.

۹۱- ﴿وَبُرُزَّتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ﴾.

خیلی بد است.

۹۲- ﴿وَقِيلَ لَهُمْ آيْنَ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ﴾.

۹۳- ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمُ أَوْ يَنْتَصِرُونَ﴾.

هر دو آیه‌ی شریفه یک استخاره دارد. حرمان، حسرت و تمسخر را در

پی دارد. بسیار بد است.

۹۴- ﴿فَكَبِّبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ﴾.

خیلی بد است. خرابی، زلزله، سیل، تصادف، آتش‌سوزی و بلایایی

همانند آن در این کار پیشامد می‌کند. باید از آن پرهیز نمود.

۹۵- ﴿وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ﴾.

بسیار بد است.

۹۶- ﴿قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ﴾.

سبب نزاع و بحث می‌شود. خوب نیست.

۹۷- ﴿تَاللَّهِ، إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾.

خوب نیست.

۹۸- ﴿إِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾.

بد است.

۹۹- ﴿وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ﴾.

خوب نیست. کار به فرجام نمی‌رسد.

۱۰۰- ﴿فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ﴾.

بد است.

۱۰۱- ﴿وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ﴾.

بد است. در مشکلات کار می ماند و مددکاری برای او نیست.

۱۰۲- ﴿فَلَوْ أَنَّا كَرِهَ فَنَكُونَنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾.

بد است. پشیمانی آن سودی ندارد و بدی های آن قابل جبران نیست.

۱۰۳- ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾.

خوب نیست.

۱۰۴- ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾.

آیه ای است که تاکنون سه بار تکرار شده است. شروع آن خوب

می نماید ولی نتیجه ای دنیوی برای آن نیست. البته معنویت زاست.

۱۰۵- ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ﴾.

خیلی بد است. مورد تکذیب قرار می گیرد.

۱۰۶- ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ﴾.

بسیار بد است.

۱۰۷- ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾.

بسیار سنگین است. برای فردی که به کفران آلوده است خوب نیست.

۱۰۸- ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ، وَأَطِيعُوا﴾.

کاری پر مشغله و پر زحمت ولی خوب است.

۱۰۹- ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ، إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾.

کاری معنوی و بسیار خوب است.

۱۱۰- ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ، وَأَطِيعُوا﴾.

سخت، سنگین و پر دردسر است ولی پایان خوبی دارد.

۱۱۱- ﴿قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْضُونَ﴾.

خوب نیست. با شک و تردید همراه است.

۱۱۲- ﴿قَالَ: وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾.

خوب نیست.

۱۱۳- ﴿إِنْ حَسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي، لَوْ تَشْعُرُونَ﴾.

خوب نیست. زبان تهدید است.

۱۱۴- ﴿وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ﴾.

خوب نیست.

۱۱۵- ﴿إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾.

خوب نیست.

۱۱۶- ﴿قَالُوا: لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ يَا نُوحُ، لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾.

خیلی بد است.

۱۱۷- ﴿قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونُ﴾.

بسیار بد است.

۱۱۸- ﴿فَأَفْتَحَ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا، وَنَجَّيْنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾.

خوب است ولی سخت و پرزحمت است و مشکلاتی دامنگیر

خواهان می شود.

۱۱۹- ﴿فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ﴾.

خوب است.

۱۲۰- ﴿ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ﴾.

بسیار بد است.

۱۲۱- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾.

بد است.

۱۲۲- ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾.

سخت و سنگین اما خوب است.

۱۲۳- ﴿كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ﴾.

بد است.

۱۲۴- ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ: أَلَا تَتَّقُونَ﴾.

بد است. آلودگی دارد.

۱۲۵ - ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾.

بسیار سنگین است. برای فردی که به کفران آلوده است خوب نیست.

۱۲۶ - ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ، وَأَطِيعُوا﴾.

کاری خوب است اما زحمت دارد.

۱۲۷ - ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ، إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾.

کاری مادی نیست و ظاهر خوشایندی ندارد اما معنویت در آن

هست.

۱۲۸ - ﴿أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ﴾.

زحمت و تلاشی بیهوده است و نتیجه‌ای از آن به دست نمی‌آید. بد

است.

۱۲۹ - ﴿وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ﴾.

ظاهر و چشم‌اندازی خوب دارد ولی باطنی برای آن نیست و به نتیجه

نمی‌رسد. بد است.

۱۳۰ - ﴿وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ﴾.

خیلی بد است. به استکبار و غرور آلوده می‌گردد.

۱۳۱ - ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ، وَأَطِيعُوا﴾.

سعی و زحمت را می‌طلبد. خوب است.

۱۳۲ - ﴿وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ﴾.

خوب است. زحمت و مشکلات آن فراوان است.

۱۳۳ - ﴿أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ﴾.

خوب است. زحمت دارد.

۱۳۴ - ﴿وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾.

خیلی خوب است. زحمتی ندارد.

۱۳۵ - ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾.

بسیار بد است. با آن که خیری در آن است، نتیجه‌ای برای آن نیست.

۱۳۶ - ﴿قَالُوا: سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعظتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ﴾.

خیلی بد است. کاری بدون نتیجه است و با افرادی که اعتقادی به کار ندارند مواجه می‌شود، از این رو کار پیشرفتی ندارد.

۱۳۷ - ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ﴾.

خوب نیست.

۱۳۸ - ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾.

بد است.

۱۳۹ - ﴿فَكَذَّبُوهُ، فَأَهْلَكْنَاهُمْ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾.

خوب نیست. هلاکت و حرمان در آن است.

۱۴۰ - ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾.

سنگین و پر دردسر ولی خوب است.

۱۴۱ - ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ﴾.

خوب نیست.

۱۴۲ - ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ صَالِحٌ: أَلَا تَتَّقُونَ﴾.

خوب نیست. شروع آن نرم و آرام است.

۱۴۳ - ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾.

بسیار سنگین است. برای فردی که به کفران آلوده است خوب نیست.

۱۴۴ - ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ، وَأَطِيعُوا﴾.

خوب است ولی زحمت دارد.

۱۴۵ - ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ، إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾.

خیلی خوب است ولی ظاهر و دنیایی با آن نیست.

۱۴۶ - ﴿أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هَاهُنَا آمِنِينَ﴾.

با غفلت و ناآگاهی همراه است و نتیجه‌ای نیز نمی‌دهد.

۱۴۷ - ﴿فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾.

خوب است.

۱۴۸- ﴿وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَعُهَا هَٰضِمٌ﴾.

خوب است. نتیجه بخش است.

۱۴۹- ﴿وَتَنْجُوتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ﴾.

سخت و سنگین است. پایان محکمی دارد.

۱۵۰- ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ، وَأَطِيعُوا﴾.

همراه بازحمت ولی خوب است.

۱۵۱- ﴿وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ﴾.

بد است.

۱۵۲- ﴿الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ، وَلَا يُصْلِحُونَ﴾.

کاری فسادانگیز و بد است.

۱۵۳- ﴿قَالُوا: إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾.

بد است. ظاهری شکوهمند اما اختلاف انگیز دارد و سبب درگیری

می شود.

۱۵۴- ﴿مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا، فَأْتِ بآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّٰدِقِينَ﴾.

بد است. با درگیری و مبارزه همراه است.

۱۵۵- ﴿قَالَ: هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شَرْبٌ، وَلَكُمْ شَرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ﴾.

بد است. کاری نامأنوس و خطرناک است و بلا و مصیبت را بر خواهان

وارد می آورد.

۱۵۶- ﴿وَلَا تَمْسُوْهَا بِسُوءٍ، فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾.

خیلی بد است. مشکلات فراوانی دارد و خطر و بلاست که خواهان را

تهدید می کند.

۱۵۷- ﴿فَعَقَرُوهَا، فَاصْبِحُوا نَادِمِينَ﴾.

بد است. به پشیمانی و پریشانی می افتد.

۱۵۸- ﴿فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾.

بسیار بد است.

۱۵۹ - ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾.

خوب است. کاری پرخطر است که نتیجه‌ای دنیوی ندارد.

۱۶۰ - ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ﴾.

خیلی بد است. از اقتدار حق سخن می‌گویند و بر این اساس مخاطرات

دارد و کاری سخت است.

۱۶۱ - ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ: أَلَا تَتَّقُونَ﴾.

خوب نیست.

۱۶۲ - ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾.

مخاطره دارد و برای فردی که به کفران آلوده است خوب نیست.

۱۶۳ - ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ، وَأَطِيعُوا﴾.

باید آن را ترک کرد. خوب نیست.

۱۶۴ - ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ، إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾.

ظاهری برای این کار نیست. به اعتبار: «رَبُّ الْعَالَمِينَ»، کاری سخت و

سنگین اما معنوی و بسیار خوب است.

۱۶۵ - ﴿أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾.

کاری بد، زشت و خلاف است.

۱۶۶ - ﴿وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ، بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ﴾.

بسیار بد است. فساد، خلاف، کفران و اسراف در آن پیش می‌آید و

مشکلاتی نیز دارد.

۱۶۷ - ﴿قَالُوا: لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ لَتَكُونَ مِنَ الْمُخْرَجِينَ﴾.

خوب نیست. درگیری، اخراج و مخالفت در آن پیشامد می‌کند.

۱۶۸ - ﴿قَالَ: إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ﴾.

خوب نیست. درگیری دارد.

۱۶۹ - ﴿رَبِّ نَجْنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ﴾.

ورود به کار همراه با بلا و مصیبت است که درخواست رهایی از آن را دارد ولی همراه با نجات و گشایش است. خوب است.

۱۷۰ - ﴿فَنَجِّنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ﴾.

کاری پرمخاطره اما خوب است. از خطرات آن می‌گذرد.

۱۷۱ - ﴿إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ﴾.

بد است.

۱۷۲ - ﴿ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ﴾.

نابودی و شکست در آن هست. خوب نیست.

۱۷۳ - ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا، فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ﴾.

خطرناک است. خواهان مورد حمله و بلا واقع می‌شود و افرادی با او درگیر می‌شوند. خیلی بد است.

۱۷۴ - ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾.

خوب نیست. بسیار سنگین است.

۱۷۵ - ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾.

کاری سنگین و سخت است.

۱۷۶ - ﴿كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ﴾.

بد است.

۱۷۷ - ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ: أَلَا تَتَّقُونَ﴾.

خوب نیست.

۱۷۸ - ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾.

برای فردی که به کفران آلوده می‌شود خوب نیست. بسیار سنگین است.

۱۷۹ - ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ، وَأَطِيعُوا﴾.

خوب نیست.

- ۱۸۰ - ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ، إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾.
با افرادی ناسازگار مواجه می‌شود. با آن که ظاهری مادی و خوشایند ندارد، ثمرات معنوی دارد. خوب است.
- ۱۸۱ - ﴿أَوْفُوا الْكَيْلَ، وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ﴾.
خوب نیست. بهره‌برداری و استیفای لازم از کار نمی‌گردد.
- ۱۸۲ - ﴿وَزِنُوا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ﴾.
خوب نیست.
- ۱۸۳ - ﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ، وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾.
فساد در آن است. خوب نیست.
- ۱۸۴ - ﴿وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ، وَالْجِبِلَّةَ الْأُولِينَ﴾.
از انجام آن پرهیز می‌دهد. باید کار را رها کرد که نتیجه‌ای ندارد.
- ۱۸۵ - ﴿قَالُوا: إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسْحَرِينَ﴾.
خوب نیست.
- ۱۸۶ - ﴿وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا، وَإِنْ نَطُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ﴾.
خوب نیست. به دروغ‌گویی متهم می‌شود.
- ۱۸۷ - ﴿فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ، إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾.
بسیار بد است.
- ۱۸۸ - ﴿قَالَ: رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾.
خوب نیست.
- ۱۸۹ - ﴿فَكَذَّبُوهُ، فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ، إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾.
خیلی بد است.
- ۱۹۰ - ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾.
خوب نیست.
- ۱۹۱ - ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾.
خوب نیست.

۱۹۲- ﴿وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾.

بسیار خوب است.

۱۹۳- ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ﴾.

عالی است. کاری است مرتب و دارای چند مرحله و منظم است.

۱۹۴- ﴿عَلَى قَلْبِكَ، لَتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾.

خیلی خوب است.

۱۹۵- ﴿بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ﴾.

خوب است.

۱۹۶- ﴿وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ﴾.

خوب است.

۱۹۷- ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾.

خوب نیست. درگیری دارد.

۱۹۸- ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْمِينَ﴾.

خوب نیست.

۱۹۹- ﴿فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ﴾.

بد است. در دسر و مکافات دارد.

۲۰۰- ﴿كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾.

خوب نیست.

۲۰۱- ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾.

به انکار مبتلا می شود و پذیرشی در آن نیست. خوب نیست.

۲۰۲- ﴿فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾.

ناآگاهی و مشکلات گریبان گیر خواهان می شود.

۲۰۳- ﴿فَيَقُولُوا: هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ﴾.

بد است.

۲۰۴ - ﴿أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾.

بد است.

۲۰۵ - ﴿أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ﴾.

خوب نیست.

۲۰۶ - ﴿ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ﴾.

بد است.

۲۰۷ - ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ﴾.

نتیجه‌ای برای آن نیست.

۲۰۸ - ﴿وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ﴾.

بسیار بد است.

۲۰۹ - ﴿ذِكْرَىٰ، وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾.

خوب نیست.

۲۱۰ - ﴿وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ﴾.

بد است.

۲۱۱ - ﴿وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ، وَمَا يَسْتَطِيعُونَ﴾.

بد است.

۲۱۲ - ﴿إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ﴾.

خوب نیست.

۲۱۳ - ﴿فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ﴾.

بد است.

۲۱۴ - ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾.

خوب، پر زحمت و تلخ است.

۲۱۵ - ﴿وَإِخْفُضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾.

عالی است. البته زحمت و سختی را دارد؛ زیرا فروتنی است.

۲۱۶- ﴿فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾.

کاری آسان، راحت و خوب نیست.

۲۱۷- ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ﴾.

خوب است. باید آن را با توکل انجام داد.

۲۱۸- ﴿الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ﴾.

عالی است.

۲۱۹- ﴿وَنَقَلُبُكَ فِي السَّاجِدِينَ﴾.

خوب است.

۲۲۰- ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾.

خوب است.

۲۲۱- ﴿هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلُ الشَّيَاطِينُ﴾.

بد است.

۲۲۲- ﴿تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ﴾.

بد است.

۲۲۳- ﴿يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ﴾.

خیلی خطرناک است.

۲۲۴- ﴿وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ﴾.

بد است.

۲۲۵- ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ﴾.

بسیار بد است.

۲۲۶- ﴿وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ﴾.

بد است.

۲۲۷- ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ، وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا، وَانْتَصَرُوا مِنْ

بَعْدِ مَا ظَلَمُوا، وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾.

بسیار خوب است ولی با مظلومیت و تنهایی همراه است. این آیه‌ی

شریفه دربارهی اهل بیت علیهم السلام کد و گراهایی دارد که برخی از مطالب را می‌شود از آن استفاده کرد. برای نمونه می‌توان از آن دانست چرا هرگاه نام مبارک حضرت خدیجه علیها السلام می‌آمد، پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله اندوهناک می‌گردیدند و اشک می‌ریختند.

سوره نمل

۱- ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، طس، تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ﴾.
 «طاء» از حروف استعلاء و «سین» استقلایی است و سبب مد در هر دو جمع است. کاری مهم و سنگین است. بسیار خوب است. نتایجی شیرین برای این کار است.

۲- ﴿هُدًى، وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ﴾.

عالی است.

۳- ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ، وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾.
 بسیار خوب است. زحمت دارد. خواهان باید برای آن سرمایه گذاری کند و هزینه های آن را پردازد. سخت و سنگین است.

۴- ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيْنًا لَهُمْ أَعْمَالُهُمْ، فَهُمْ يَعْمَهُونَ﴾.

خیلی بد است. به ناآگاهی می انجامد.

﴿زَيْنًا لَهُمْ أَعْمَالُهُمْ﴾: با این که ظاهری دنیوی دارد، هیچ نتیجه ای برای آن نیست.

۵- ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ، وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخْسَرُونَ﴾.

بسیار بد است. بلایا و مصایبی همانند تصادف، شکست و مرگ و میر در آن است و با توجه به حصری که دارد هیچ راه فرار و گریزی از آن نیست و خواهان با ورود به این کار، به آن مبتلا می گردد.

۶- ﴿وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ﴾.

عالی، سخت، سنگین و پر زحمت است.

۷- ﴿إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ: إِنِّي آنَسْتُ نَارًا، سَأَتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ، أَوْ آتِيكُمْ بِشَهَابٍ قَبَسٍ، لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾.

سنگین است. خطراتی نیز در کمین خواهان است ولی بسیار خوب است.

﴿بِشَهَابٍ قَبَسٍ﴾: موفقیت، پیروزی و دست‌یابی به نعمت، رحمت یا دولتی به صورت ناگهانی حتمی است.

۸- ﴿فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ، وَمَنْ حَوْلَهَا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾.

عالی است. کاری معنوی است. آتش در صورتی که بر عذاب دلالت نداشته باشد بسیار خوب است.

۹- ﴿يَا مُوسَى، إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾.

بسیار خوب است. ولی با توجه به خطاب آن به شخصی خاص ممکن است برای برخی نتیجه‌بخش نباشد. تشخیص آن با صاحب استخاره است.

۱۰- ﴿وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَى لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ﴾.

عالی است.

۱۱- ﴿إِلَّا مَنْ ظَلَمَ، ثُمَّ بَدَّلْ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ، فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾.

خوب نیست.

۱۲- ﴿وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتِ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ، إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾.

عالی است. مشکلات و گرفتاری‌هایی در آن است.

۱۳ - ﴿فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا: هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾.

خوب نیست. زحمت دارد و کار بسته است و آزادی عمل در آن نیست.

۱۴ - ﴿وَجَحَدُوا بِهَا، وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا، فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾.

به انکار مبتلا می شود. خیلی بد است.

۱۵ - ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا، وَقَالَا: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾.

عالی، مهم و شیرین است.

۱۶ - ﴿وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ، وَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ، عَلَّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ، وَأَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ﴾.

عالی، بدون زحمت و از امور اعطایی است.

۱۷ - ﴿وَحُضِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ، فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾.

عالی است. سلطنت، سطوت، همت و دولت با آن همراه است.

۱۸ - ﴿حَتَّىٰ إِذَا اتُّوا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ: يَا أَيُّهَا النَّمْلُ، ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ، وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾.

کاری عالی و ظریف است؛ زیرا هم از سلیمان می گوید و هم از مورچه. البته به همین میزان سخت نیز هست: ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾.

۱۹ - ﴿فَتَبَسَّمْ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا، وَقَالَ: رَبِّ، أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ، وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ، وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾.

عالی است. تمامی واژه های آن بار معنایی اثباتی دارد. ملکوت آن قابل جمع نیست.

۲۰- ﴿وَتَقَدَّ الطَّيْرُ، فَقَالَ: مَا لِي، لَا أَرَى الْهُدَىٰ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾.

خیلی سنگین، خطرناک و بد است و انجام آن به مثابه‌ی راه رفتن بر لبه‌ی تیغ است.

۲۱- ﴿لَأَعَذِّبَنَّ عَذَابًا شَدِيدًا، أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ، أَوْ لِيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾.

خیلی سخت، سنگین و خطرناک است و با توجه به تعدد ﴿أَوْ﴾ راه‌های گریز و فرار از آن بسیار است.

۲۲- ﴿فَمَكَتَ غَيْرَ بَعِيدٍ، فَقَالَ: أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ، وَحِجَّتِكَ مِنْ سَبَابِ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾.

بسیار خوب است ولی به فردی بی‌جنبه و کم‌ظرفیت مبتلا می‌شود، از این رو باید مواظب باشد.

۲۳- ﴿إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ، وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ﴾.

عالی است.

۲۴- ﴿وَجَدْتَهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ، وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالُهُمْ، فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ، فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ﴾.

خوب نیست. به اعتبار: ﴿لِلشَّمْسِ﴾ ظاهر نیکویی دارد. کاری سنگین و بزرگ است ولی باطنی در آن نیست. برای نمونه چنان‌چه کار مورد نظر وکالت باشد، خوب است، ولی همواره با دو طرف دعوا و بحث و مناظره طرف می‌شود و ممکن است به ظلم بر مظلومان یا خیانت و مانند آن آلوده شود.

۲۵- ﴿أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾.

خوب نیست. کار برای خداوند نیست و کاری بزرگ است که همه‌ی چشم‌ها به آن دوخته می‌شود.

۲۶ - ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾.

خوب است. از آیات ذکر است. ذکر آن بسیار سنگین می باشد و باید به دو نفس گفته شود. برای رفع ترس، وسواس و ضعف مفید است. البته، سبب قدرت، غرور و استکبار می شود و برای رفع آن باید ذکر استغفار و تسبیح را با آن داشت. استفاده از این آیه به همراه استغفار باعث می شود انسان به راحتی در دهان گریان روزگار رود و از آنان هراسی به خود راه ندهد و آنان را زمین گیر سازد.

۲۷ - ﴿قَالَ: سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾.

تحیر و اهمال برای خواهان پیش می آید. خوب نیست.

۲۸ - ﴿اذْهَبْ بِكِتَابِي هَذَا، فَاَلْقِهِ إِلَيْهِمْ، ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ، فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾.

بد است. سرگردانی، شک و انتظار به مدتی طولانی گریبان گیر خواهان می شود و با توجه به درازی زمان آن، نتیجه ای در عمل از آن به دست نمی آید.

۲۹ - ﴿قَالَتْ: يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ، إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيْكِ كِتَابٌ كَرِيمٌ﴾.

بسیار خوب است.

۳۰ - ﴿إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ، وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾.

عالی است.

۳۱ - ﴿أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَيَّ، وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ﴾.

بد است. نوعی اطاعت طلبی است.

۳۲ - ﴿قَالَتْ: يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ، أَتُونِي فِي أَمْرِي، مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى

تَشْهَدُونَ﴾.

نتیجه ای برای آن نیست. خوب نیست.

۳۳ - ﴿قَالُوا: نَحْنُ أَوْلُو قُوَّةٍ، وَأَوْلُو بَأْسٍ شَدِيدٍ، وَالْأَمْرُ إِلَيْكَ، فَانظُرِي مَاذَا

تَأْمُرِينَ﴾.

همراه با اختلاف و درگیری است. خوب نیست.

۳۴- ﴿قَالَتْ: إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا، وَجَعَلُوا أَعْرَآةَ أَهْلِهَا آذِلَّةً، وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾.

سرگردانی، ذلت و فساد در آن است. خوب نیست.

۳۵- ﴿وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ، فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ﴾.

خوب نیست. این کار تنها با دادن رشوه سامان می‌گیرد.

۳۶- ﴿فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ: أَتُمِدُونِ بِمَالٍ، فَمَا آتَانِي اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ، بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ﴾.

بد است. هماهنگی و توافقی در کار مورد نظر نیست و اختلاف و نیز به رخ کشیدن عمل افراد وابسته به کار در آن پیش می‌آید و نتیجه‌ای نیز به دست نمی‌دهد.

۳۷- ﴿ارْجِعْ إِلَيْهِمْ، فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ، لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا، وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا آذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾.

بد است.

۳۸- ﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ﴾.

تبدیل، به هم ریزی و درگیری در آن پیش می‌آید. خوب نیست.

۳۹- ﴿قَالَ عَفْرَيْتُ مِنَ الْجِنِّ: أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ، وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ﴾.

هم سبب قدرت می‌شود و هم تخریب و به هم ریزی و نیز ستیز یا جنگ را در پی دارد و آرامشی در آن نیست اما خوب است.

۴۰- ﴿قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ: أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ، فَلَمَّا رَأَهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ: هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي، لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ، وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ، وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ﴾.

بسیار خوب است و کار بدون پیشامد مشکلی انجام می‌شود.

۴۱- ﴿قَالَ: نَكُرُوا لَهَا عَرْشَهَا، نَنْظُرُ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ﴾.

بد است.

۴۲ - ﴿فَلَمَّا جَاءَتْ قَيْلٌ: أَهَكَذَا عَرْشُكَ؟ قَالَتْ: كَأَنَّهُ هُوَ، وَأَوْتَيْنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا، وَكُنَّا مُسْلِمِينَ﴾.

خیلی خوب است. کار با هماهنگی میان گروه‌های وابسته به آن انجام می‌شود.

۴۳ - ﴿وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ، إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾.

خوب نیست.

۴۴ - ﴿قِيلَ لَهَا: ادْخُلِي الصَّرْحَ، فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً، وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِيهَا، قَالَ: إِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ، قَالَتْ: رَبِّ، إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي، وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾.

عالی است. کاری تنوع‌پذیر، شاد، بلند و گواراست. خیرات و برکات فراوانی دارد و دنیا و آخرت در آن جمع است.

۴۵ - ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا: أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ، فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ﴾.

بد است. با چالش و گرفتاری همراه است.

۴۶ - ﴿قَالَ: يَا قَوْمِ، لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ، لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾.

خوب نیست. تهدید و تحذیر در آن است؛ هرچند گرفتاری آن در پایان رو به کاهش می‌نهد.

۴۷ - ﴿قَالُوا: اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ، قَالَ: طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ، بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ﴾.

ابتلا، فتنه و بدبینی گریبان‌گیر خواهان می‌شود. بد است.

۴۸ - ﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ، وَلَا يُصْلِحُونَ﴾.

خوب نیست. فساد و گمراهی با آن همراه است.

۴۹ - ﴿قَالُوا: تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ، ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ، وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾.

خوب نیست.

۵۰ - ﴿وَمَكْرُؤًا مَكَرًا، وَمَكْرَنًا مَكَرًا، وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾.

بد است.

۵۱ - ﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ، أَنَا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾.

بسیار بد است.

۵۲ - ﴿فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾.

در این آیه از سلاحی سخن گفته شده که بدون تأثیر بر ساختمان‌ها و تأسیسات اقتصادی، سبب نابودی انسان‌ها می‌شده است. خوب نیست.

۵۳ - ﴿وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا، وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾.

خیلی خوب است. نگرانی‌ها و گرفتاری‌هایی را بر خواهان وارد می‌آورد.

۵۴ - ﴿وَلُوطًا، إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ: اتَّاتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ﴾.

بسیار بد است. با افرادی مواجه می‌شود که آگاهانه فساد می‌کنند.

۵۵ - ﴿أَتُنْكُمُ اللَّاتُوتُونَ الرَّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ، بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ﴾.

خیلی بد است. به خلاف و فساد آلوده می‌شود.

۵۶ - ﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا: أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ، إِنَّهُمْ

أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ﴾.

خواهان به جرم، بزه و گرفتاری دچار می‌شود و مظلوم نیز واقع

می‌شود. بد است.

۵۷ - ﴿فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ، قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ﴾.

بسیار بد است.

۵۸ - ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ﴾.

خیلی بد است.

۵۹- ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ، اللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ﴾.

با آن که صدر آیه شروع خوبی دارد اما مقایسه‌ی پایانی بر آن غلبه دارد، از این رو خوب نیست.

۶۰- ﴿أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ، وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً، فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ، مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا، أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ بِلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ﴾.

با آن که کار مورد نظر خیرات و برکاتی دارد به تجاوز و ظلم می‌گراید. خوب نیست.

۶۱- ﴿أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا، وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا، وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِي، وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا، أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ بِلْ أَكْثَرُ هُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾.

خیلی بد است. کفران نعمت، غفلت و حرمان را در پی دارد.
۶۲- ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ، وَيَكْشِفُ السُّوءَ، وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ، أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ﴾.

به ناچاری، غربت، شرک و غفلت مبتلا می‌گردد؛ اگرچه توانمندی‌هایی را موجب می‌شود. خیلی بد است.

۶۳- ﴿أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ، وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ، أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى، اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾.

بسیار بد است. با آن که نعمت، برکت و عافیت فراوانی را برای خواهان می‌آورد اما وی به حرمان و گمراهی دچار می‌گردد و به افول و شکست می‌انجامد.

۶۴- ﴿أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ، وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ قُلٌّ: هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ، إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾.

خواهان به دعوا و دادگاه کشیده می‌شود و مکافات می‌گردد. خوب نیست.

۶۵- ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ، وَمَا يَشْعُرُونَ
أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾.

با آن که ظاهری خوب و خوشایند دارد؛ مانند وکالت و تحصیل علوم
دینی اما برای وی خوب نیست و به ابروریزی و بد فرجامی می گراید.

۶۶- ﴿بَلْ أَدَارِكْ عَلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ، بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا، بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ﴾.
خیلی بد است.

۶۷- ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَئِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاؤُنَا، أَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ﴾.
خوب نیست.

۶۸- ﴿لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ، إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾.
خوب نیست.

۶۹- ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ، فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾.
کاری است که خواهان می داند پیش از این نیز بی نتیجه بوده و
بیچارگی را سبب می شود. بد است.

۷۰- ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ، وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ﴾.
بد است. ناراحتی، غصه و اندوه را با خود دارد؛ به این معنا که
خواهان تنها و مظلوم واقع می شود و به مصیبت و گرفتاری می افتد
هرچند ممکن است خود به فساد و معصیت آلوده نشود.

۷۱- ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾.
خوب نیست. به فرار و گریز ناچار می شود.

۷۲- ﴿قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدْفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ﴾.
خیلی بد است. گرفتاری، ناراحتی و عذاب در کمین خواهان و در
نزدیکی اوست.

۷۳- ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ، وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ﴾.
ظاهری خوشایند و فریبنده و فرجامی نامیمون دارد. بد است.

۷۴- ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ، وَمَا يُعْلِنُونَ﴾.

تهدید به گرفتاری در آن است. خوب نیست.

۷۵- ﴿وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾.

هرچه هست در کتاب مبین است؛ به این معنا که خیری برای خواهان

ندارد و نتیجه‌ای از آن به دست نمی‌آید اما بد نیست.

۷۶- ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَفُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾.

خوب نیست. اتمام حجت در آن است و کار به خر ابی کشیده می‌شود.

۷۷- ﴿وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾.

خوب است.

۷۸- ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ، وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾.

کاری سخت، سنگین، پیچیده و خطرناک است ولی بد نیست.

۷۹- ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ، إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ﴾.

خوب است. سخت و سنگین است، از این رو باید در انجام آن توکل

داشت.

۸۰- ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ، وَلَا تَسْمَعُ الصَّمَّ الدُّعَاءَ، إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ﴾.

خیلی بد است.

۸۱- ﴿وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمِّيِّ عَن ضَلَالَتِهِمْ، إِنْ تَسْمَعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا، فَهُمْ

مُسْلِمُونَ﴾.

خوب نیست. تلاش خواهان نتیجه‌ای را در بر ندارد.

۸۲- ﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ

كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ﴾.

خیلی بد است.

۸۳- ﴿وَيَوْمَ نَخْشِرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يَكْذِبُ بِآيَاتِنَا، فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾.

بسیار بد است.

۸۴ - ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا، أَمْ مَاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾.

خوب نیست.

۸۵ - ﴿وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا، فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ﴾.

خیلی بد است. به ظلم و ستم گرفتار می شود.

۸۶ - ﴿أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوا فِيهِ، وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾.

خوب است ولی تهدید، تحذیر، ارعاب و دردناکی در آن است.

۸۷ - ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ، فَفَرَعَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ، وَكُلُّ أَتَوَّهٍ دَاخِرِينَ﴾.

خوب نیست. معلوم نیست خواهان با چه کسی مواجه می شود و

کسی پاسخ گو نیست.

۸۸ - ﴿وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً، وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ، صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ، إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ﴾.

خوب است. کاری سنگین و سخت است و به راحتی و همراه با

آسایش انجام نمی شود.

۸۹ - ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا، وَهُمْ مِنْ فِرْعَ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ﴾.

کاری مقید و مشروط است و با مشکلات فراوانی انجام می شود.

خوب است.

۹۰ - ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ، هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾.

بد و وحشتناک است. کسی او را به کاری اجبار می کند و سپس او را به

تمسخر می گیرند.

۹۱- ﴿أَنَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا، وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ، وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾.

خیلی سنگین و مقید اما خوب است. با حفظ شرایط است که نتیجه می دهد.

۹۲- ﴿وَأَنْ أَتْلُوَ الْقُرْآنَ، فَمِنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ، وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾.

خوب ولی خطرناک، سخت و سنگین است.

۹۳- ﴿وَقُلْ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، سَيْرِيكُمْ آيَاتِهِ، فَتَعْرِفُونَهَا، وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾.

باید پی گیر این کار بود و از مشکلات آن نهراسید. بسیار خوب است. ﴿سَيْرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾: کاری سخت و سنگین است؛ چرا که خداوند است که آدمی را سیر و تماشا می دهد.

سوره قصص

۱ - ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، طسم﴾.

حروف مقطعه‌ی یاد شده دارای مد لین است، از این جهت باید گفت کار مورد نظر کاری کشیده، بلند و پیچیده است. اگر بتوان این کار را به روش و شیوه‌ی ویژه‌ی خود انجام داد عالی است.

۲ - ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾.

عالی است.

﴿تِلْكَ﴾: کار مشخص و معلوم است.

﴿آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ کاری روشن، گویا و محکم است.

۳ - ﴿تَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ، لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾.

﴿مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ﴾ درگیری و اختلاف در آن است؛ چون هر دو جلالی هستند. خوب نیست. البته میان آن دو چون پدر و پسر بوده‌اند، عشق نیز بوده، اما عشق می‌تواند به عناد تبدیل شود. برخلاف یوسف و زلیخا که هر دو مظهر عشق و جمال می‌باشند.

۴ - ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ، وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا، يَسْتَضَعِفُ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يُدْبِحُ أَبْنَاءَهُمْ، وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ، إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾.

خطرناک و وحشتناک است. کاری است که به درازا می‌کشد و با تجاوز و تعدی همراه است. با فردی فاسد، حيله‌گر، سیاس و دیکتاتور مواجه می‌شود که میان مردم اختلاف می‌اندازد تا از آنان بهره برد.

۵- ﴿وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ، وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً، وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾.

خوب است اما خیلی سخت است؛ زیرا کاری مبهم و دارای مشکل است و انجام آن به طول می انجامد.

۶- ﴿وَنُمَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ، وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُم مَّا كَانُوا يَحْذَرُونَ﴾.

خوب است اما خالی از اضطراب و دلهره نیست.

۷- ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ: أَنْ أَرْضِعِيهِ، فَاذًا خَفَتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ، وَلَا تَخَافِي، وَلَا تَحْزَنِي، إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ، وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾.

بسیار عالی است اما همراه با مشکلات است.

۸- ﴿فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا، إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِبِينَ﴾.

خوب نیست. نباید به ظاهر آن نگاه کرد که بدفرجام است.

۹- ﴿وَقَالَتِ امْرَأَةُ فِرْعَوْنَ: قُرَّةُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ، لَا تَقْتُلُوهُ، عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾.

خوب نیست. به خطراتی که از آن هیچ آگاهی ندارد دچار می شود.

۱۰- ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِعًا، إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا، لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾.

بسیار سنگین، سخت، پرخطر، دارای زحمت و با استرس فراوان است. بد نیست.

۱۱- ﴿وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ: قُصِّيهِ، فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ، وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾.

اضطراب، دلهره و پنهان کاری در آن پیشامد می کند. خوب نیست.

۱۲- ﴿وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ، فَقَالَتْ: هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ، وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ﴾.

خوب است. کاری پرخطر است که به نتیجه می رسد.

۱۳ - ﴿فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا، وَلَا تَحْزَنَ، وَلَتَعْلَمَنَّ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ، وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾.

پایان آن بسیار خوب است اما باید اضطراب و استرس آن را تحمل کند.

۱۴ - ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا، وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾.

عالی و با احسان همراه است.

۱۵ - ﴿وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا، فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ، هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ، وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ، فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ، فَوَكَزَهُ مُوسَىٰ، فَقَضَىٰ عَلَيْهِ، قَالَ: هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ، إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ﴾.

خوب نیست. کاری طولانی است که به دعوا، درگیری و مشکلات می انجامد.

۱۶ - ﴿قَالَ: رَبِّ، إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي، فَاغْفِرْ لِي، فَغَفَرَ لَهُ، إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾.

ظلم به نفس و گرفتاری دارد اما پایان آن با ارفاقی همراه است، با این وجود خوب نیست.

۱۷ - ﴿قَالَ: رَبِّ، بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ، فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ﴾.

خوب نیست.

۱۸ - ﴿فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ، فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَنْصِرُ حُهُ، قَالَ لَهُ مُوسَىٰ: إِنَّكَ لَعَوِيٌّ مُّبِينٌ﴾.

خوب نیست.

۱۹ - ﴿فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ: يَا مُوسَىٰ، أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ، إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ، وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ﴾.

خوب نیست. خواهان دستگیر و گرفتار می شود.

۲۰- ﴿وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعَى، قَالَ: يَا مُوسَى، إِنَّ الْمَلَائِكَةَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ، لِيَقْتُلُوكَ، فَاخْرُجْ، إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ﴾.

خوب نیست. ناچار از فرار و گریز می‌گردد.

۲۱- ﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ، قَالَ: رَبِّ، نَجِّنِي مِنَ الظَّالِمِينَ﴾.

خوب نیست. درگیری و اختلاف در آن است.

۲۲- ﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ: عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾.

دارای مشکلاتی است ولی خوب است.

۲۳- ﴿وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ، وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ، قَالَ: مَا خَطْبُكُمَا، قَالَتَا: لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءُ، وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ﴾.

خوب است. سبب فراخی و گشایش می‌شود. البته قدرتی در آن نیست اما دارای نجات است.

۲۴- ﴿فَسَقَى لَهُمَا، ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ، فَقَالَ: رَبِّ، إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾.

خوب است؛ به ویژه اگر کار مورد نظر ازدواج باشد. از آیات ذکر است که می‌تواند در رفع مشکلات مؤثر باشد.

۲۵- ﴿فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ، قَالَتْ: إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا، فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ: لَا تَخَفْ، نَجَّوْتِ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾.

خیلی خوب است.

۲۶- ﴿قَالَتْ إِحْدَاهُمَا: يَا أَبَتِ، اسْتَأْجِرْهُ، إِنَّ خَيْرَ مَنْ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾.

بسیار خوب است.

۲۷- ﴿قَالَ: إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي حَجَجٍ، فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ، وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾.

عالی است. برای امور شرکاتی، فامیلی، تحصیل و رفاقت خوب است.

۲۸- ﴿قَالَ: ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ، أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ، وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾.

عالی است. کار به نتیجه می‌رسد.

۲۹- ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا، قَالَ لِأَهْلِهِ: امْكُثُوا، إِنِّي آنَسْتُ نَارًا، لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ، لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾.

بسیار خوب است. البته، زحمت و انتظار را نیاز دارد. کاری سنگین است.

﴿آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا﴾: کار با اطمینان و قطع دنبال نمی‌شود.

۳۰- ﴿فَلَمَّا آتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ، فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ، مِنَ الشَّجَرَةِ: أَنْ يَا مُوسَى، إِنِّي أَنَا اللَّهُ، رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾.

کاری است که خیر بسیار، نتیجه‌ای عالی و موفقیتی ممتاز و غیر عادی در آن است؛ زیرا خداوند است که می‌فرماید منم خدایت.

۳۱- ﴿وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ، فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ، وَلَّى مُدْبِرًا، وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَى، أَقْبِلْ، وَلَا تَخَفْ، إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ﴾.

بسیار خوب است. البته، استرس، اضطراب و سنگینی را دارد.

۳۲- ﴿اسْلُكْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ، تَخْرُجْ بَيْضَاءَ، مِنْ غَيْرِ سُوءٍ، وَأَضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ، فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ، إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾.

خیلی سنگین و مهم اما عالی است.

۳۳- ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا، فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ﴾.

بسیار خوب است.

۳۴- ﴿وَإِخِي هَارُونَ، هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا، فَأَرْسَلَهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي، إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾.

خیلی خوب است؛ به ویژه اگر برای شراکت و کارهای عمومی، جمعی، تعاونی و اجتماعی باشد.

۳۵- ﴿قَالَ: سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ، وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا، فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَيَاتِنَا، أَنْتُمَا أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ﴾.

بسیار خوب است. سبب قدرت می‌شود. از آیات مغیبات است که چیرگی یهودیان بر عالمیان را می‌رساند.

۳۶- ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا: مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَىٰ، وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولِينَ﴾.

خوب نیست. خواهان با افرادی انکار کننده مقابل می‌شود.

۳۷- ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ: رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ، وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ، إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾.

خواهان به ظلم و ستم آلوده می‌شود. با آن که شروعی خوب و عالی دارد اما در ادامه به مشکلات فراوانی گرفتار و به گناه و تجاوز آلوده می‌شود.

۳۸- ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ: يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرِي، فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانَ عَلَى الطِّينِ، فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا، لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى، وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾.

کاری بسیار سنگین است و با فرد یا افرادی سیاست‌باز و دنیامدار مواجه می‌شود. خوب نیست.

۳۹- ﴿وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ، وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ﴾.

خیلی بد است.

۴۰- ﴿فَأَخَذْنَا هُوَ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾.

کاری خطرناک، زیان بار و بد است.

۴۱- ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ، وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ﴾.

بسیار بد است.

۴۲- ﴿وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً، وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ﴾.

خطرناک و بد است.

۴۳- ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى، بِصَايِرَ لِلنَّاسِ، وَهُدًى وَرَحْمَةً، لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾.

بسیار خوب است. سختی و گرفتاری فراوانی دارد و زمان بر است.

۴۴- ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعَرَبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾.

خوب نیست.

﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعَرَبِيِّ﴾ : نتیجه‌ی آن بسیار دور دست و دیررس است.

﴿وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ : نتیجه‌ای از آن به دست نمی‌آید.

۴۵- ﴿وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا، فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ، وَمَا كُنْتَ ثَابِتًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ، تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا، وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾.

کاری است طولانی مدت، پرمشکل و پرزحمت که سختی فراوانی

دارد و نتیجه و ثمری از آن به دست نمی‌آید.

۴۶- ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ، إِذْ نَادَيْنَا، وَلَكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ، لِتُنذِرَ قَوْمًا

مَا آتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ، لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾.

خیلی خوب است. البته کاری سنگین و سخت است و ممکن است

به نتیجه نرسد: ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾.

۴۷- ﴿وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ، فَيَقُولُوا: رَبَّنَا، لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا، فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ، وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾.

خوب نیست. مصیبت، سختی و سنگینی کار بر خواهان فشار می آورد و با آن که در ظاهر خود را خوب نشان می دهد اما باطنی در آن نیست.

۴۸- ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ﴾.

هیچ نتیجه و سودی در آن وجود ندارد و سخت و سنگین و همراه با درگیری است. بد است.

۴۹- ﴿قُلْ: فَاتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ، هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا اتَّبِعْهُ، إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾.

خوب است.

۵۰- ﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّكَ يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ، وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ، إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾.

سرتاسر این کار بسیار بد و وحشتناک است.

۵۱- ﴿وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ، لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾.

سخت و سنگین است و نتیجه ای نیز از آن به دست نمی آید: ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾، اما بد نیست.

۵۲- ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ، هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ﴾.

کاری سنگین اما خوب است.

۵۳- ﴿وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا: آمَنَّا بِهِ، إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا، إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ﴾.

عالی، سخت، سنگین و طاقت فرساست که با تأمل و مطالعه نتیجه بخش می گردد.

۵۴ - ﴿أُولَئِكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ؛ بِمَا صَبَرُوا، وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ، وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾.

بسیار خوب است. سبب رزق، انفاق و خیرات می شود.

۵۵ - ﴿وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ، وَقَالُوا: لَنَا أَعْمَالُنَا، وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ، سَلَامٌ عَلَيْكُمْ، لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ﴾.

این کار پیشرفت و رشدی ندارد و به نتیجه نمی رسد. خوب نیست.

۵۶ - ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ، وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ، وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾.

خوب نیست.

۵۷ - ﴿وَإِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾: هیچ نتیجه ای از این کار به دست نمی آید.
۵۷ - ﴿وَقَالُوا: إِنْ تَتَّبِعِ الْهُدَى مَعَكَ تَتَخَطَّفَ مِنْ أَرْضِنَا، أَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجَبَى إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا، وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾.

خوب نیست. گریز و فرار در آن پیش می آید. باطنی ندارد. ترک آن بسیار خوب است.

۵۸ - ﴿وَأَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا﴾: خیال پردازی است و اساسی ندارد.
۵۸ - ﴿وَكَم أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا، فَتَبَلَكَ مَسَاكِينُهُمْ لَم تَسْكُنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا، وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ﴾.

بد و خطرناک است و زبان تهدید دارد. به غفلت و عافیت آلوده می گردد.

۵۹ - ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا، يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا، وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ﴾.

خیلی بد است.

۶۰- ﴿وَمَا أُوْتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا، وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى، أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾.

ظاهری نیکو و امور مادی در آن است اما خوب نیست؛ چرا که باطن و حقیقتی برای آن نیست.

﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾: خواهان باید کار دیگری را در نظر گیرد و برای انجام آن استخاره‌ای دیگر بگیرد. چنین استخاره‌ای را می‌توان استخاره‌ی پیوست دانست.

۶۱- ﴿أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعَدَاً حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ، كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ﴾.

خوب نیست. درگیری و بحث و جدل در این کار پیشامد می‌کند و خواهان به ناسپاسی دچار می‌شود. باید توجه داشت در هر جا که میان دو امر مقایسه می‌شود، معیار به دست آوردن ارزش خوب و بد استخاره، طرف دوم آن است.

۶۲- ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ: أَيْنَ شُرَكَائِي، الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾.

بد است. پشتوانه و نتیجه‌ای برای آن نیست و خواهان برای همیشه در آن می‌ماند.

۶۳- ﴿قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ﴾.

بد است. خواهان به حسرت، تهمت، غفلت و درگیری گرفتار می‌شود.

۶۴- ﴿وَقِيلَ: ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ، فَدَعَوْهُمْ، فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ، وَرَأَوُا الْعَذَابَ، لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ﴾.

درکار درمانده می‌شود و کسی نیز نمی‌تواند از او دستگیری کند. ضرر و زیان نیز به وی وارد می‌شود. بسیار بد است.

۶۵- ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ، فَيَقُولُ: مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾.

خوب نیست. خواهان مورد محاسبه و بازخواست قرار می‌گیرد.

۶۶- ﴿فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ، فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ﴾.

خوب نیست. کار قابل انجام نیست و خواهان در عمل به آن می‌ماند.

۶۷- ﴿فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ﴾.

خوب است. مشکلات فراوانی دارد، از این رو باید احتیاط کند و به

کار اهتمام داشته باشد و آن را با همت و پشتکار انجام دهد.

۶۸- ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ، مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ، سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ

عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾.

خوب نیست. مشکلات دارد و رنج و زحمت دامنگیر خواهان

می‌شود.

۶۹- ﴿وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ، وَمَا يُعْلِنُونَ﴾.

خوب نیست. تهدید در آن است.

۷۰- ﴿وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ، وَلَهُ الْحُكْمُ، وَإِلَيْهِ

تُرْجَعُونَ﴾.

خوب است. سنگینی فراوانی دارد؛ زیرا اسم شریف: ﴿هُوَ﴾ دو بار در

آن تکرار شده است و حکم نیز دارد.

۷۱- ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، مَنْ إِلَهٌ

غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ؟ أَفَلَا تَسْمَعُونَ﴾.

خوب نیست. فخر فروشی و نیز به رخ کشیدن در آن پیش می‌آید.

۷۲- ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، مَنْ إِلَهٌ

غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ، أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾.

خوب نیست. فخر فروشی و نیز به رخ کشیدن و تهدید در آن پیش

می‌آید.

۷۳- ﴿وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ، لِتَسْكُنُوا فِيهِ، وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ، وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾.

خیلی خوب است. به ویژه که از رحمت و جعل سخن گفته است.

۷۴- ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ: أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾.

خیلی بد است. نتیجه‌ای از آن به دست نمی‌آید.

﴿وَيَوْمَ﴾: بدی‌های این کار تحقق پیدا می‌کند و فعلیت آن جزمی است.

۷۵- ﴿وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا، فَقُلْنَا: هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ، فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ، وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾.

خوب نیست. خواهان به گمراهی و مشکلات گرفتار می‌شود.

۷۶- ﴿إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى، فَبَغَى عَلَيْهِمْ، وَأَتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ، إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ: لَا تَفْرَحْ، إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾.

بد است. کاری بی‌نتیجه است که شادی حاصل از آن حقیقتی ندارد. سنگین و سخت است.

۷۷- ﴿وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ، وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا، وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ، وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ، إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِدِينَ﴾.

ظاهری فریبنده و باشکوه دارد و کار را خوب و مناسب می‌نماید ولی خوب نیست؛ زیرا سبب غفلتی می‌شود که رهایی از آن ممکن نیست.

۷۸- ﴿قَالَ: إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي، أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا، وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ﴾.

بد است. هلاکت، ظلم، جرم و گناه در آن پیشامد می‌کند.

۷۹- ﴿فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ، قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا: يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ، إِنَّهُ لَدُوٌّ حَظٌّ عَظِيمٌ﴾.

خیلی بد است. به رخ کشیدن امکانات در آن رخ می‌دهد.

۸۰- ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ: وَيَلَكُمْ، ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا، وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ﴾.

خوب است ولی تحمل سختی، صبر و زحمت را می طلبد.

۸۱- ﴿فَحَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ، فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ، وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ﴾.

خیلی بد است. با توجه به تعدد: ﴿مَا﴾ بلایا و گرفتاری‌هایی مانند آتش سوزی، تصادف و مرگ و میر در آن پیش می آید.

۸۲- ﴿وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَتَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ، يَقُولُونَ وَيَكَانَ اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ، لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا، وَيَكَانَهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾.

بسیار بد است.

﴿وَأَصْبَحَ﴾: خواهان در این کار ناآگاه است.

۸۳- ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ، نَجَعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ، وَلَا فَسَادًا، وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾.

خیلی خوب است. همراه با فساد، مشکلات و سختی است. پر زحمت است.

۸۴- ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا، وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾.

بد است. با آن که شروع خوبی دارد، خواهان به هیچ وجه مورد ارفاق یا امتنان قرار نمی‌گیرد. کاری بی نتیجه است.

۸۵- ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ، قُلْ: رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ، وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾.

کار مخاطره، درگیری، اضطراب و استرس دارد. بد است.

۸۶- ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ، فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ﴾.

خوب نیست. کفران و حرمان آن قطعی است.

۸۷- ﴿وَلَا يَصُدُّنَكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْتُ إِلَيْكَ، وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ، وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾.

خطراتی خواهان را تهدید می‌کند، از این رو باید از آن پرهیز داشت. خوب نیست.

۸۸- ﴿وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ، لَهُ الْحُكْمُ، وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾.

بسیار بد است. شرک، هلاکت حکم و رجعت در آن است. نتیجه‌ای از آن به دست نمی‌آید. هرگاه استخاره‌ی آیه‌ی پایانی سوره بد باشد، بر بدی بسیار کار و خطرناکی آن دلالت دارد.

سوره عبوت

۱- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ، الم ﴿﴾.

بد و پیچیده است. در این سوره، بسیاری از کردارها و رفتارهای بایسته‌ی آدمی توصیف شده، از این رو در شب‌های احیا و غیر آن بر قرائت آن توصیه شده است.

۲- ﴿اَحْسِبَ النَّاسُ اَنْ يُّتْرَكُوْا اَنْ يَقُوْلُوْا اٰمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُوْنَ﴾.

بد است. گمان، پندار، ابتلا، امتحان و نیز ریزش افراد در آن پیش می‌آید. واقعیت و باطنی برای آن نیست.

۳- ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ، فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِیْنَ صَدَقُوْا، وَلَيَعْلَمَنَّ

الْكٰذِبِیْنَ﴾.

تأکید معنای آیه‌ی پیشین است. خیلی بد است. فتنه و امتحان در آن است.

۴- ﴿اَمْ حَسِبَ الَّذِیْنَ یَعْمَلُوْنَ السَّیِّئٰتِ اَنْ یَّسْبِقُوْنَا، سَآءَ مَا یَحْكُمُوْنَ﴾.

خیلی بد است. ﴿حَسِبَ﴾ همواره بر بدی کار دلالت دارد.

۵- ﴿مَنْ كَانَ یَرْجُوْ لِقَاءَ اللّٰهِ فَاِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ لَآتٍ، وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ﴾.

خیلی سنگین، سخت و دیررس ولی خوب است.

۶- ﴿وَمَنْ جَاهَدَ فَاِنَّمَا یُجَاهِدُ لِنَفْسِهٖ، اِنَّ اللّٰهَ لَغَنِیٌّ عَنِ الْعٰلَمِیْنَ﴾.

خوب است. خیلی سخت و سنگین است و به کوشش و مجاهده نیاز

دارد و سبب غنا و بی‌نیازی می‌شود.

۷- ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ، وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾.

خیلی خوب است. خیرات و برکات فهری دارد و در انجام آن باید اهتمام و دقت داشت.

۸- ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا، وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا، إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ، فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾.

بسیار خوب، سنگین و سخت است. مشکلات و موانع بسیاری دارد. صدر آن ایجابی و اطلاقی است و ذیل آن مقید است و صدر بر ذیل آن حاکم است.

۹- ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ﴾.

خیلی خوب و پر رنج و زحمت است.

۱۰- ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ: آمَنَّا بِاللَّهِ، فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ، وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ: إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ، أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ﴾.

بد است. کار محکمی نیست. سست و پوک است و جز حرفی بیش نیست.

۱۱- ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا، وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ﴾.

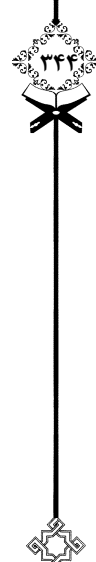
بد است.

۱۲- ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا: اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا، وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ، وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ، إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾.

کاری بی اساس است. بد است.

۱۳- ﴿وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ، وَأَنْتَ أَلَمَّا مَعَ أَثْقَالِهِمْ، وَلَيَسْأَلَنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾.

بسیار بد و سنگین است.

۱۴ - ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ، فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا، فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ، وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾.

کاری خطرناک و حرمان‌زاست که نتیجه‌ای در آن نیست.
﴿فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ﴾: کاری بسیار وحشتناک و حرمان‌آور است.

۱۵ - ﴿فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ، وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾.

مشکلات فراوانی در آن است ولی پایان آن بد نیست. خوب است.

۱۶ - ﴿وَإِبْرَاهِيمَ، إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ: اعْبُدُوا اللَّهَ، وَاتَّقُوهُ، ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾.

بسیار بد است. کار ناشایستی است که بر انجام آن نیز موفق نمی‌شود.
خرابی و فساد در آن است.

۱۷ - ﴿إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا، وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا، إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا، فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ، وَاعْبُدُوهُ، وَاشْكُرُوا لَهُ، إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾.

خیلی بد است. سختی فراوانی دارد و نتیجه‌ای نیز برای آن نیست.

۱۸ - ﴿وَإِن تَكذَّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ، وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾.

بد است.

۱۹ - ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ، إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾.

بد است.

۲۰ - ﴿قُلْ: سِيرُوا فِي الْأَرْضِ، فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ، ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ، إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾.

کاری پر تحول و پر حرکت است و خوب است که زحمت و تلاش را لازم دارد.

۲۱- ﴿يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ، وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ، وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ﴾.

برای انجام این کار و به نتیجه رسیدن آن تضمینی وجود ندارد و معلوم نیست از آن چیزی به دست آید. خوب نیست.

۲۲- ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾.

بد است.

۲۳- ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَئِكَ يَكْفُرُونَ مِنْ رَحْمَتِي، وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾.

خیلی بد است.

۲۴- ﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا: اقْتُلُوهُ، أَوْ حَرِّقُوهُ، فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾.

خوب نیست. با افرادی نادان و خطرناک طرف می‌گردد که قدرت دارند و در تهدید خود جدی و صریح می‌باشند. البته، در پایان از آن آسیب‌ها در می‌گذرد اما مصونیتی ندارد.

۲۵- ﴿وَقَالَ: إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ، وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا، وَمَأْوَأَكُمْ النَّارُ، وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ﴾.

خیلی بد است. به کفران گرفتار می‌شود و نتیجه‌ای نیز ندارد.
﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ﴾: در این کار تنها می‌ماند و کسی دستگیر نمی‌شود.

۲۶- ﴿فَأَمَّنْ لَهُ لُوطٌ، وَقَالَ: إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي، إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾.

بد است. هجرت، غربت و تنهایی خواهان را در پی دارد.

۲۷- ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ، وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ، وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا، وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾.

عالی است. هر چیز آن؛ هر چند اندک باشد، پر خیر و برکت و شیرین

است. از آیات ذکر است و برای رفع شرک، وسواس و رفع سختی‌ها مفید است.

۲۸- ﴿وَلَوْطًا؛ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ: إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾.

کاری کثیف، آلوده، حرام و خیلی خطرناک است. ناآگاهی، فاحشه و آبروریزی نیز در آن است.

۲۹- ﴿إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ، وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ، وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ، فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا: أَيُّنَا بِعَذَابِ اللَّهِ، إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾.

بسیار بد است. اعتقادی به خواهان نیست.

۳۰- ﴿قَالَ: رَبِّ، انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ﴾.

خیلی بد و کوتاه است. فساد و ایجاد اضطراب در آن پیش می‌آید.

۳۱- ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا: إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ، إِنْ أَهْلُهَا كَانُوا ظَالِمِينَ﴾.

بسیار بد است.

۳۲- ﴿قَالَ: إِنْ فِيهَا لُوطًا، قَالُوا: نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا، لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ، كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾.

بد است.

۳۳- ﴿وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾.

همراه با بلا و ناراحتی است. بد است.

۳۴- ﴿إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ؛ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾.

خیلی بد است.

۳۵- ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾.

حرمان را در پی دارد. بد است.

۳۶- ﴿وَالِي مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا، فَقَالَ: يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ، وَارْجُوا الْيَوْمَ
الْآخِرَ، وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾.

بسیار بد است.

۳۷- ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذْتَهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَائِمِينَ﴾.

خیلی بد است.

۳۸- ﴿وَعَادًا وَثَمُودَ، وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسَاكِينِهِمْ، وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ،
فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ، وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ﴾.

خیلی خطرناک است. خواهان به فساد و خیانت آلوده یا درگیر
می شود. بسیاری از واژه های آن بار منفی دارد.

۳۹- ﴿وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ، وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ، فَاسْتَكْبَرُوا
فِي الْأَرْضِ، وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ﴾.

بسیار بد است. نتیجه ای در آن نیست و خواهان توان مقابله با افراد
درگیر در این ماجرا را ندارد.

۴۰- ﴿فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنبِهِ، فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا، وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ
الصَّيْحَةُ، وَمِنْهُمْ مَنْ حَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ، وَمِنْهُمْ مَنْ أَعْرَفْنَا، وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ،
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾.

خیلی بد است. انواع ناراحتی و درگیری در آن هست و هیچ راه
گریزی از آن وجود ندارد. نتیجه ای نیز از آن به دست نمی آید.

۴۱- ﴿مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا،
وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ، لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾.

بد است. کاری باطل و مسیری اشتباه است که هیچ استحکامی ندارد.
البته این مشی نظم بالایی دارد. با توجه به دقتی که در ساخت لانه ی
عنکبوت است، کاری منظم، دقیق، مرتب و بسیار مهندسی است.

۴۲- ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ، وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾.

بد و خطرناک است.

۴۳ - ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ، وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالَمُونَ﴾.

کاری آگاهانه و خیلی سخت است که نتیجه و دنیایی در آن نیست.

۴۴ - ﴿خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾.

خوب، سخت و سنگین است.

۴۵ - ﴿اتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ، وَأَقِمِ الصَّلَاةَ، إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ، وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ، وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾.

خیلی خوب، پرمشکل، آگاهانه و پرهیبت است که نتیجه‌ی آن دیررس است.

۴۶ - ﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ، وَقُولُوا: آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ، وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ، وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾.

مجادله‌ی احسن را پیشنهاد می‌دهد، بر این اساس، انجام آن سخت است و معلوم نیست انجام شود. خوب نیست.

۴۷ - ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ، فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ، وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ، وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ﴾.

نتیجه‌ای از آن به دست نمی‌آید. خوب نیست.

۴۸ - ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ، وَلَا تَخْطُهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ﴾.

بد است. شک و تردید در آن پیش می‌آید.

۴۹ - ﴿بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ، وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ﴾.

خوب است. نتیجه‌ای ندارد و به جحد و انکار گرفتار می‌شود.

۵۰ - ﴿وَقَالُوا: لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ، قُلْ: إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ، وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾.

کفران و حرمان را موجب می‌شود. خیلی بد است.

۵۱- ﴿أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ، إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً
وَذِكْرًا لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾.

بد است. جحد و انکار در آن است؛ اگرچه خیری از آن به دیگران
می‌رسد.

۵۲- ﴿قُلْ: كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا، يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ،
وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ، وَكَفَرُوا بِاللَّهِ، أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾.
بد است.

۵۳- ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ، وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ، وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ
بَغْتَةً، وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾.
خیلی بد است.

۵۴- ﴿يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾.

بد است. خطرآفرین است و سبب بیچارگی می‌شود.

۵۵- ﴿يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ، وَيَقُولُ: ذُوقُوا مَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾.

بسیار بد است.

۵۶- ﴿يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا، إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ، فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ﴾.

خیلی خوب، سخت و سنگین است و زحمت زیادی را می‌طلبد.
البته ممکن است با کوچک‌ترین اشتباهی ساقط شود. شاید به جابجایی
و مهاجرت نیز مجبور شود.

۵۷- ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ، ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾.

بد است.

۵۸- ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا، تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ، خَالِدِينَ فِيهَا، نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾.

خوب است. سعی، تلاش و زحمت فراوانی می‌برد.

۵۹- ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾.

سخت و سنگین است و آسان و هموار نیست، اما خوب است.

۶۰- ﴿وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا، اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ، وَهُوَ السَّمِيعُ

الْعَلِيمُ﴾.

بد است. شکست، نقص و نابودی آن حتمی است.

۶۱- ﴿وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

لَيَقُولَنَّ اللَّهُ، فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾.

بد است.

۶۲- ﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ، وَيَقْدِرُ لَهُ، إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ

عَلِيمٌ﴾.

خیلی خوب است.

۶۳- ﴿وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا

لَيَقُولَنَّ اللَّهُ، قُلِ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾.

خیرات و برکات فراوانی دارد ولی بدون مشکل نیست.

۶۴- ﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌ وَلَعِبٌ، وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ، لَوْ

كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾.

زندگی و حرکت در آن است. البته محدود و مقید و منحصر به امور

ظاهری و دنیوی می باشد.

۶۵- ﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ، فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ

إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾.

خیلی خوب است. خطرات فراوان همراه با مشکلات بسیاری در

کمین خواهان است.

۶۶- ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ، وَلِيَتَمَتَّعُوا، فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾.

خوب نیست. ظاهری پرشکوه اما بدون نتیجه برای آن است.

۶۷- ﴿أُولَئِكَ يَرَوْنَ أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيَتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ﴾.

بسیار بد و خطرناک است. ایمان ایزاری در دست افراد باطل برای پیشبرد اهدافی شوم قرار می‌گیرد.

۶۸- ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا، أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ، أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾.

خیلی بد است.

۶۹- ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا، وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾.

عالی، سخت و سنگین است و برای کسی که تحمل سختی و زحمت را دارد به نتیجه می‌رسد.

از آیات ذکر است که قرب می‌آورد و ویژه اولیای خداست. استفاده از این آیه برای ذکر سبب بارش بلایا بر ذاکر می‌گردد و ممکن است فرزندان یا موقعیت اجتماعی خود را از دست بدهد. از آیات ویژه حضرت اباعبدالله الحسین (علیه السلام) است. استفاده از آن در سجده و به گاه تاریکی و خلوت مناسب است.

